

QUAS OBRAS DEL POETA MO-
 sen Ausias March, corregidas de los errores q̄
 tenían. Sale con ellas el vocabulario de los vo-
 cablos en ellas contenidos. Dirigidas al Illus-
 trissimo señor Gonçalo Fernandez de Cor-
 doua, Duque de Sesa, y de Terra noua,, Con-
 de de Cabra, Señor de la casa de Vaena. &c.
 Con priuilegio Real.

Valladolid 1554.

12

EL REY.

POR QUANTO POR parte de vos Iuan de Resa nuestro capellã nos fue fecha relacion, que vos cõ diligencia auia desbucado y copilado las obras de Ausias March poeta Español. Y las auia des sacado d' exēplares mas verdaderos q̄ estauã en la impressiõ q̄ delas dichas obras se auia hecho en Barçelona. Y de mas d' esto por estar las dichas obras enterradas en lēgua lemosina, en q̄l dicho auētor las auia escripto: erã etēdidas d' pocos (alomenos Castellanos) les auia des hecho vocabulario, pa q̄ por falta d' la lēgua no las d' xassen de entēder los que en ellas se quisiessen ocupar: suplicando nos vos mandassemos dar licencia y facultad para que por termino de diez años/ o por el que nuestra voluntad fuesse: vos y no otra persona alguna sin vuestro poder & licēcia, le pudiesse imprimir y vender so graues penas que para ello les pusiessemos/ o como la nuestra merced fuesse. Lo qual visto por los del nuestro consejo: juntamente cõ el dicho libro q̄ de suso se haze mencion que por nro
 A ii mandado

mandado fue visto y examinado, por Honorato Iuã maestro, del serenissimo Infante dō Carlos nuestro muy charo y muy amado nieto. Fue acordado que deuiamos mandar dar esta nuestra cedula en la dicha razon: & nos touimos lo por biẽ. Y por la presente por hazer bien y merced a vos el dicho Iuan de Reçà: vos damos licencia & facultad: para q̄ por tiempo de diez años primeros siguientes, cōtados del dia dela fecha desta dicha nuestra cedula en adelante, vos o quien vuestro poder huuiere, & no otra persona alguna pueda ys imprimir y vender en estos nuestros reynos dela corona de Castilla el dicho libro q̄ de fuso se haze mencion: siendo primeramente tassado por los del nuestro consejo, el molde del. Y poniendo se esta dicha nuestra cedula con la dicha tassa al ptincipio del dicho libro, y no en otra manera. Y mãdamos que durante el dicho t̄po de los dichos diez años ninguna persona le pueda imprimir ni vender, sin tener el dicho vuestro poder & licencia para ello: fo pena que pierda la impressiõ que ansi hiziere / o vendiere, y los moldes y aparejos con que lo hiziere: y mas incurra en pena de diez mil maravedis, repartidos, la tercia parte para la persona que lo acusare: y la

otra

otra tercia parte para el juez que lo sentēcia
 re: & la otra tercia parte para nuestra cama-
 ra. Y por esta nuestra cedula mandamos a to-
 das & qualesquier justicias: & a cada vna de
 llas en su jurisdiccion, que guarden, cumplan,
 y executen lo en ella contenido, y contra el
 tenor y forma della no vayan ni passen: ni cō-
 sientan yr ni passar por alguna manera: so pe-
 na de la nuestra merced y de diez mil mara-
 uedis para la nuestra camara, a cada vno que
 lo contrario hiziere. Fecha en Valladolid a
 quinze dias del mes de Nouiembre, de mil y
 quinientos & cincuenta y quatro años.

LA PRINCESA.

¶ Por mandado de su Magestad, su Alteza
 en su nombre.

Francisco de Ledesma.

EPISTOLA.

AL ILLVSTRISSIMO SENOR

Gonçalo Hernandez de Cordoua, Du-
que de Sesa, y Duque de Terra no
ua, Conde de Cabra, y señor de
la casa de Vaena. &c.

Ioan de Refa. S. D.

VY IVSTA

cosa es (Illustri-
ssimo señor) que
entre los auctores
que cada dia se re-
dimen y libran d̄
las tinieblas en q̄
el tiempo los ha
tenido ascōdidos,
salga el Eloquēti-

ssimo y moral Poeta Mossen Ausias March,
Español. Cuyo rescate y libertad, aũ que cu-
este mas trabajo y cuydado que otro alguno,
por auer estado en la carcel dela lēgua lēmo-
sina: de quien tan poca noticia (aun entre los
natureles) se tiene, su erudiçtiō y gracia es tã
ta que paga con muy gran logro el trabajo q̄
por el se padesce. Cuyas perlas no pierden su
valor y estima: por estar engastadas ē plomo,

ya que la

EPISTOLA.

ya que la materia no aproueche, y se pierda.

Y desta manera acontese a ENIO Poeta antiquissimo: cuyas sentencias todos los antiguos tuuieron en mucho, y las mezclaron en sus obras, aun que su lenguaje vino a ser tan desusado que dixo el Poeta. Gemmas Enij desercore lego. Quanto mas que si los libros se deuen principalmente leer por la doctrina: y esta tiene su asiento en el animo: y deste es interprete la lengua: manifesta cosa es que se ha de buscar primero el saber de donde nasce ra el hablar polida y elegantemente: q̄ no las palabras: por las quales se manifieste lo q̄ los animos sienten. Y ansi se han de preferir los libros que enseñan buenas cosas que dezir, a los que solamente enseñan terminos con que dezillas: ansi como Horatio en el arte Poetica lo enseña, do dize.

Scribēdi recte sapere est, & principiū & fons.

Rem tibi Socraticę poterūt ostēdere carthe.

Verbaq; prouisam rem nō in uicta sequētur.

¶ Porque a todos los que saben, nunca les faltan terminos con que manifestar sus conceptos, menos o mas elegantemente, segun sus ingenios. Auiēdo pues yo d̄ sacar a luz a Ausias

A iiij March

EPISTOLA.

March mas castigado, y enmendando que el que los años passados se imprimio en Barçelona: acrecentado con algunas cosas que al otro faltan. Y con el vocabulario que juntamente a el se añade, en que va declarado el vño, y propiedad de los vocablos, con la mayor diligencia que pude: considere que aun que por su fama seria agradable a los estudiosos: lo sera mucho mas saliendo fauorecido y adornado con vuestro Illustre nombre. Porque dexando agora para los historiadores y escriptores de cosas mas altas lo mucho que mereceys, siendo subcesor tan conjunto del gran capitán vuestro abuelo, honrra de nuestra España, de cuya admirable virtud y clarísimos hechos, ella & Italia seran siempre historiadoras y mensageras: pues en la vna y en la otra duraran perpetuamente las señales de su valor y grandeza: las quales no dexaran morir la fama de varon tan excelente: y que también mereçcio ser immortal, y ansi quien podra cumplir con sus alabanças: sino quien fuere tan admirable en sus dichos, como el lo fue en sus hechos? Hauiendo pues juntado V. Señoria, a su mucho valor el vuestro propio: y con esto el estudio y exercicio de las buenas letras, que es singular

EPISTOLA.

ornamento de tales varones: deuo principalmente este mi trabajo, a Vuestra Señoria: con cuya aprobacion y sombra: nuestro Ausias andara muy estimado entre los lectores, & hecha ya la obscuridad de la lengua con el vocabulario: y la de la mala impressiõ con la diligencia que he puesto en buscar mas enmẽdados exẽplares de donde trassadasse, para que de aqui adelante ande mas libremente y sin sospecha de vicio entre las manos de los doctos. Parescio-me gastar tiempo en esto, por comunicar a mi patria vna obra tan prouechosa: llena de preceptos de bien biuir, conuersar, y morir: en la qual como en vn claro espejo esta representada toda la razon de la vida humana. Junta se con esto estar todo este libro lleno de muy graciosos y elegantes dichos, cõ mucha hermosura y elegancia. No quiero dezir, pues cada vno lo podra leer las muchas & muy graues sentencias que mezcla, los muy agudos dichos de que vsa las muy ingeniosas fabulas que introduze: los muchos lugares que de en medio de la philosophia saca: paresciendo a Platon en el conuiuiõ de amor, en los canticos de amor, y a Aristotiles en los cãticos morales: y a Ciceron en las tosculanas questiones: en los canticos de muerte:

erte:

EPISTOLA.

erte: y a otros muy graues auctores: señalãdo se mas admirablemente dello que se puede d̄zir en muy frequentes comparaciones, q̄ son luz y ornamento dela obra. Finalmente v̄sa de tãta templaça en lo que escriue, que ni en las cosas graues se detiene: ni en los dichos agudos es d̄masiado, ni en las fabulas enojoso.

donde espero que los lectores se deleytaran mucho con la variedad de cosas que aqui se tractan: y que pararan presos dela dulcedũbre dela doctrina, y saludables auisos: y desta manera piẽso no sera del todo perdido el trabajo que de mi parte he puesto, pues he abierto camino para q̄ nuestros castellanos puedan allegar se a leer tan buena lection.

VALE.

¶ Fin del Prologo.

¶ Jorge de Monte mayor, al Auçtor.

¶ SONETO.

Diuino Ausias/que con alto buelo
 tus versos a las nuues/leuantaste
 y a España en tanto grado/sublimaste
 q̄ Smirna y Mantua/quedan por el suelo.
 Con alta erudicion/diuino zelo
 en tal grado tu musa/auentajaste
 que claro aca en la tierra/nos mostraste
 la parte que posees/enel cielo.
 No fue Minerva no/la que ayudaua
 a leuantar tu estilo/sobre humano
 ni huuiste menester/al roxo Apollo.
 Espiritu diuino/te inspiraua
 el qual a si mouio/tu feso y mano.
 que fuyste entre los hombres/vno solo .

MOSSEN AVSIAS MARCH fue nascido y criado en la ciudad de Valencia. Fue del antiguo y muy noble linage de los Marchs: cavalleros Catalanes. Su padre se llamo: Mossen Pere March. Y su madre Leonor Ripoll. Fue casado con Ioanna Scorna, dama Valenciana, y de noble linage. Fue señor de las villas de Beniarjo y Pardines, con algunos otros lugares sus comarcas. Vivió en el tiempo que reynava el Rey don Alonso de Aragon que conquisto a Napoles. Su dama por quien él tantas y tan excelentes cosas escribió, se llamo Doña Teresa Bou: natural de Valencia.

DE AMOR CANTO PRIMO. 7.

Qui no es trist/de mos dictats no cur
 o en algun temps/que sia trist estat
 e lo qui es/de mals apassionat
 per fer se trist/no çerque lloch escur.
 Lija mos dits/mostrant pensa torbada
 sens algun art/exit de hom fora seny
 cla raho/quen tal dolor m'en peny
 Amor ho sab/qui es la causa estada.

¶ Alguna part/e molta es trobada
 de gran delit/en la pensa del trist,
 esi les gents/ab gran dolor me an vist
 de gran delit/m'arma fou companyada.
 Quant simpla ment/Amor ab mi habita
 tal delit sent/que nom cuyt ser almon
 e com fos fets/vull veure de pregon
 mesclada ment/ab dolor me delita.

¶ Prest ve lo temps/que fare vida hermita
 per mills poder/de Amor les festes colre
 de est viure'strany/algu nos vulla dolre
 car per fa cort/Amor meu ol em çita.
 E yo quill am/per si tan solament
 no denegant/lo do quem pot donar
 a sa tristor/me plau abandonar
 e per tostemps/viure'n tristadament.

Traure

DE AMOR

¶ Traure no puch/de mon enteniment
 que sia çert/emolt pus bell partit:
 fa tristror gran/que tot altre delit
 puix hi recau/delitos languiment,
 alguna part/de mon gran delit es
 aquella que/tot home trist aporta
 que planyent si/lo planyer lo conforta
 mes que si dell/tot lo mon se dolgues.

¶ Eser me cuyt/per moltes gents repres
 puis que tant llou/viure'nla vida trista
 mas yo qui he/sagloria al vll ia vista
 defig los mals/puix delit l'es permes,
 nos pot saber/menys dela esperiença
 lo gran delit/que's en lo sols voler
 de aquell qui es/amador verdader
 e ama'si/vehent se en tal volença.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/Deu vos don concixença
 com fo per vos/atot estrem posat
 ab mon poder/Amor me a'nderrocat
 sens aquell seu/d'infinita potença.

FIN DEL CANTO PRIMO.

Axi com

DE AMOR CANTO. II.

8

AXI com çell/qui deñja vianda
 per apagar/la perillofa fam
 e veu dos poms/de fruyt en vn bell ram
 e son desig/egualment los demanda,
 nol complira/fins part aja elegida
 si quel desig/vers l'un fruyt se decant
 axi m'ha pres/dues dons amant
 mas e legesch/per hauer d'Amor vida.

E Si com la mar/se plany greument e crida
 com dos forts vents/labaten egualment
 hu de leuant/el altre deponent
 e dura tant/fins l'un vent la jequida,
 fa força gran/per lo mes poderos
 dos grans desigs/han combatut ma pensa
 mas lo voler/vers vn seguir dispensa
 yol vos publich/amar dretament vos.

E no cuideu/que tan inoçent fos
 que no vehes/vostre vantatje gran
 mon cosno cast/estaua congoxan
 de perdre llo/quil era delitos,
 vna raho fon/ab ell desa part
 dient que'n ell/se pren aquest amor
 sentint lo mal/e lo delit major
 si quel content/cascu pot esser fart.

Lentiniment

DE AMOR CANTO SEGVNDO.

¶ Lenteniment/aparlar no vench tart
 e plenament/desseu esta raho
 dient que'l cos/ab sa complexio
 ha tal amor/com vn Llop o Renart.
 Que llur poder/de amor es limitat
 car no es pus/que vn apetit brutal
 e si'l amant/veureu dins la fornal
 no fera plant/emolt menys defensat.

¶ Ell es qui venç/la sensualitat
 si be no es/enell prim mouiment,
 enell esta/del tot lo jutjament
 sclaua's diu/sua la voluntat.

Quies aquell/qui en contra dell reny?
 que voluntat/per quil fet se'xecuta
 Ratorch senyor/e si ab ell disputa
 ala perfi/se guia per son seny.

¶ Diu mes auant/al cos ab gran endeny
 vanament vols/e vains son tos defigs:
 car dins vn punt/tos delits son fastigs
 romans ne llas/tots jorns ne prens enseny.
 Ab tu mateix/delit no pots hauer
 tant es grosser/que amor no es seruit
 volenteros/aete de be es dit
 e d'aquest be/tu non sabs lo carrer.

Si be

DE AMOR CANTO. II. 9.

¶ Si be complit/lo mon pot retener
per mi es l'hom/en tal sobiran be
e qui sens mi/esperança sosté
es foll o pech/o terrible grosser.

Ay tant com es l'enteniment pus clar
es gran delit/lo que per ell se pren
subtil art es/lo subtil pensamen
qui de fins pasts/nol jaqueix endurar.

TOR NADA.

¶ Plena de seny/no pot Deu ami dar
fora de vos/que descontent no camp
tots mos desfigs/sobre vos los escamp
tot es dins vos/lo quem fa desfiar.

¶ Fin del segundo Canto.

DE AMOR CANTO TERCIO.

A Lgu no pot/hauer en si poder
altre amar/contra sa voluntat
n'en ser tan fort/ab tanta potestat
a deslligar/los nuus que Amor sab fer.
Qui es lo foll/quim rebta si no am?
qui es lo foll/reptant me de amar?
tal passio/ningu la pot forçar
perque de algu/si be nom vol non clam.

B Ouer'amor

DE AMOR CANTO. III.

¶ Ouer' Amor / tu inuoch e reclam
 puix m'has plagat / vulles ni'abandonar
 aquell vnguent / que sol mediçinar
 los paçients / que per tu mal passam.
 No fia sols / yo en tal diffauor
 ta pietat / mans juntes la requir
 nom dons merçe / mas guardo del seruir
 tant am quant pot / fer hom amar Amor.

¶ O tu qui es / sobirana dolor
 quant defiguals / los volers fas venir.
 not veja tal / o m'atorga'l morir
 dolçam fera / dela mort l'amargor.
 Mostram la llum / de vera esperançã
 no pas ay tal / com de tu vanam'ue
 mas que raho / la consenta prop se
 nom vulles dar / enganosa fiança.

¶ Si col malalt / de veure te fermança
 per alguns mals / que familiars te
 si algun mal / d'altre açident li ve
 en por de mort / lo imaginar lo llança.
 Ne pren ami / quem era ja no res
 lo mal d'Amor / viuunt sobre aquell
 e per mal nou / a morir vinch per ell
 per no ser tal / e com molt major es.

O tu Amor

DE AMOR CANTO. III. 10.

O tu Amor/aqui Deu ha permes
 que de infant/vsar fas l'home vell,
 e lo sabent/d'ignoçent no sab ell
 puix que de tu/ell no sia deffes,
 Tu es aquell/ayre molt pestilent
 portant al mon/vna plaga mortal:
 e fer menys d'ulls/ans del colp molt yual
 mas al ferit/mort sola es guariment.

TORNADA.

Amor Amor/lo jorn quel inoçent
 per be de tots/fon posat en lo pal
 vos me feris/car yom guardaua mal
 pensant quel jorn/me fora de fenent.

Fin del Canto tercero.

DE AMOR CANTO. IIII.

LO viscahi/ques troba en Alemanyia
 paralitich/que no pot senyalar
 si es malalt/remey noli pot dar
 metje del mon/si donchs no es de Spanya,
Qui del seu mal/aura mes conexença
 y entendra molt/millor fa calitat:
 e tal som yo/en estrany lloch posat
 qu'altre sens vos/ja nom pot dar valença.

B ij Iovius

DE AMOR CANTO. IIII.

¶ Yo vi vns vlls/hauer tan gran potença
 de dar dolor/e prometre plahér
 y esmaginant/vi fus mi tal poder
 que'n mion casteli/era esclau de remença.
 Yo vi vn gest/e senti vna veu
 d'un feble cos/e cuydara jurar
 quea vn hom armat/yol fera conguoxar
 sens romprem pell/yom so retut per seu.

¶ Si com l'infant/que sab per carrer seu
 prou be anar/segons sa poca edat
 si en esculls/per cas se veu posat
 esta pauruch/no sab honte lo peu.
 D'anar a vant/perque noy veu petjada
 ne vol, ne pot/vsar de cami plá
 tornar no sab/de hon altri'l portá
 ni menys per si/may fera tal jornada.

¶ Mos vlls d'aço/han feta la bugada
 etots sos senys/si son volguts mesclar
 yo penam pas/mas no ypuch constarstar
 per qu'algun tant/ab delit es mesclada.
 Amor me vol/e fortunam'desuia
 atals cóntrasts/no basta mon poder
 sens ell al mon/remey no puch auer
 donchs dirmeu vos/ja demi quem paria?

Dormint

DE AMOR CANTO. IIII. II.

¶ Dormint velant / yo tinch la fantasia
 en contemplar / qui ani, qui es, que val,
 e quant mes trob / llauons meua pus mal
 pel pensament / quim met engran follia.
 Hoc e tan gran / que yo am son desdeny
 son poch parlar / son estat tal qual es
 mes que ser Rey / del poble tot françes
 e muyra prest / sien mon parlar yom'feny.

¶ Vos no voler / lo meu voler en peny
 e vostres vlls / an mon Arnes romput
 mon pensament / minuant m'ha ja vençut
 so presoner / pauruch per vostre seny.
 Lo vostre gest / tots mos actes afrena
 e mon voler / res nol pot enfrenar
 l'iuern cremant / l'estiu sens escalfar
 aquests perills / me daran mala strena.

TORNADA.

¶ Bella'b bon seny / tot es poca faena
 al meu assany / veure vos lluny estar
 car prop de vos / res nō pot mal temps dar
 e luny de vos / no trob res bo sens pena.

FIN DEL CANTO QVARTO.

B iij Alt e Amor

DE AMOR CANTO. V.

A Lt e Amor/de hō grā defig f'engēdra
 y esperimēt/per tots aqueſts grahons
 me ſon delits/mas donam'paſſions
 la por de mal/quim fa magrir carn tendra,
 E port'al cor/ſens fum continu foch
 e la calor/nom furt apart de fora
 ſocorreu me/dins los termens d'un hora
 car mos ſenyals/demoſtren viure poch.

¶ Metje ſcient/note lo cas per ioch
 com la calor/no furt apart extrema
 l'ignorant veu/que lo malalt no crema
 e jutjal ſa/puix que moſtra bon toch.
Lo paçient/no pora dir ſon mal
 tot affeblit/ab lengua mal diſerta
 geſt,e color/aſats ſan deſcuberta
 part del affany/que tant com lo dir val.

TORNADA,

¶ Plena de ſeny/dir vos que vs am no cal
 puix crech deçert/ç vs ne teniu per çerta
 ſi be moſtrau/que vs eſta molt cuberta
 çella perque/Amor es deſigual.

FIN DEL CANTO. V.

Tant en

DE AMOR CANTO. VI. 12.

TAnt en Amor/ma pens'ha consentit
 q̄ sens aquell/en als no puch entēdre
 ami quem plau/q̄ d'als no pusch aprendre
 tot altre fer/mi entre'n gran despit.

Los grans thefors/ne tot l'honor del mon
 nom plau hauer/ab menys de ser amat
 car sens aço/nom do ben ahuirat
 ço que no es car/tot mon de sig con fon.

Pobre so donchs/molt mes que Iob no fō
 puis es dit rich/çell qui no a defig:
 en passions/yom trob dins en lo mig
 si desijar/ab desesper l'hom fon.

James Amor/fon axi auinent
 en be mostrar/sa famosa virtut/
 com alt muntar/me:y ferme d'abatut
 ben ahuirat/sus tots complidament.

¶ Per dos estrems/Amor es mal mirent
 per molt e poch/e lo mig se jaqueix
 be's mostra pech/puis contra si falleix
 car tot ço cau/que'strem es son'tinent.

Bem marauell/si Amor no decau
 puix que'n estrems/volt que'stiga son pes
 lo meu voler/es mes que tota res
 yl vostre's menys/q̄l terç d'vn pūt de dau.

B iiii Dnrar no

DE AMOR CANTO. VII.

¶ Durar no pot/sino mes fet gran frau
 trencant Amor/de natura'ls costums
 poch menys contrast/q̄ tenebres e llums
 en mon voler/y el de ma dona jau.

O Deu perque/Amor es des igual
 que no consent/que vostre voler cresca?
 perque lo meu/per null temps no peresca
 si be nom'fent/quant me v̄dr'aquest mal?

¶ Deu per bondat/vol fer tan cominal
 que no consent/vn cor dur e saluatje
 e fer amat/agran defauantatje
 d'aquel qui es/en Amor son cabal.

Per ço nom pens/que Amor en mi dur
 car en amar/vos he pres tot estrem
 el vostre cor/es de amor axi sem
 que'n mi pensar/no crech james atur.

TORNADA.

Plena de seny/per lamor que vs port jur
 que sim ve tart/la vostra ben volença
 present de tots/fare de mi sentença
 que sonara/mentre'l mon dels vius dur.

FIN DEL CANTO SEXTO.

Clar es

DE AMOR CANTO. VII. 13.

CLar es e molt/atots los amadors
 y a tots aquells/que de mi an sabút,
 q̄ mon semblant/no es huy conegút
 d'auer sentit/Amor e ses dolors.

Nom fa mester/testimonis hauer
 ne blan parlar/ab persuasions
 ne falagar/orcelles ab rahons
 fauor ha gran/paraula dient ver.

E Perque'ls estrems/ha cercat mon volér
 en aquest mon/no ha trobat semblant
 los q̄lls migs llochs/de Amor van cercant
 nols defalli/trobar tot llur mestér.

Amor en mi/tant ha lloch conuinent
 que'n altra part/se veu esser estrany
 son lauger pes/ja dona'l mon assany
 als muscles meus/es carrech molt placent.

E No fara molt/loqui sera crehent
 vehent de Amor/en mi lo seu proçes:
 la grossa part/de Amor en mi gran es
 del altrem'call/ques fort dar entenenent.
 Los actes grans/de aquest Amor mostrats
 jutjaulos tots/los qui mes n'enteneu:
 los no tocants/perdon sim repreneu
 car segur so/dels ben enamorats.

Mos

DE AMOR CANTO. VII.

¶ Mos sentiments/son axi alterats
 quant la que am/mon vll pot diuisar
 que nom acort/si fo en terra n'en mar:
 ylls mēbres lluny/del cor tinch refredats.
 Sim trob en part/hon li pufca res dir/
 yo crit algu/perque ab ell me's cus
 aquesta'spor/per que'lla nom refus
 crehent mon mal/de mala part venir.

¶ Tal pena donchs/qui la pot sostenir?
 com yo vehent/quem de gra ser graít?
 per molt amor/d'ardiment ser fallit
 emon voler/estrem veig desgrair.
 Ans fo jutjat/hom pech esens. Amor
 o sens calor/alguna natural,
 o si nom fos/la fama cominal
 ia fora mort/per sobres gran dolor.

¶ No trob en mí/poder dir ma tristór
 e de aço/ne furt vn gran debat:
 lo meu cor diu/que no es en culpat
 car del parlar/la lengua es senyor.
 La lengua diu/que'lla molt be v dira:
 mas que la por/del cor força li tol
 que sens profit/esta com parlar vol
 e si ho fa/que balbuçitara.

Per esta

DE AMOR CANTO. VII. 14,

¶ Per esta por/vana la pensa'sta
 sens dar con fell/per execució.
 no es senyor/en tal cas la rahó
 l'orgue del cos/desbaratat esta.
 La mà no pot/suplir en lo seu cas
 mou se lo peu/no fabent lo perque:
 tremolament/per tots los membres ve
 perque la fanch/a corre al pus llas.

¶ O tu Amor/qui ab vlls cluchs estas
 quan vols partir/tos amargosos dons:
 no compensant/los merits e rahons
 ta voluntat/regesch fortunat cas.
 Vulles pensar/l'inconportable dan
 que lo mon reb/de tos fets desiguals:
 qui pren de tu/delits:de gr'auer mals
 e plor aquell/qui de gr'anar trufan.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/les coses periran
 que dintre si/estan en desacort:
 si Amor asi/no guarda defer tor:
 com guardara/lo quil serueix de dan?

FIN DEL CANTO. VII.

Ia de amor

DE AMOP CANTO. VIII.

IA de Amor/tebeu james yo fia
 I fret ho tan calt/cremat tot fins encendra
 al qui Amor/los seus estrems engendra
 no sent dolor/ne viu en malaltia.

Qui ama poch/Amor poca'l contenta:
 no es celos/compleix lo que desija
 ha bastament/fins entant ques fastija
 tocar se pot/ço de hon ell se contenta.

E Fin amador/dolor punt nol tormenta
 car la major/demort no l'es extrema:
 tant ardētment/lo foch d'Amor lo crema:
 que tot l'es fret/quant pot tocar ne senta.

Ix fora si/res de si nol delita
 si donch delit/en altre noli porta:
 fa voluntat/en vers si esta morta
 en la gran cort/fa la vida her'mita.

E Lo pensament/dels amadors cogita
 si que vn cos/fa dels dos qui molt s'amen
 los espirts/dins en aquells se clamen
 com hu'n lo cos/del altre no habita.

Tota res va/en lo lloch hon cobeja
 fugint mals trists/volēt bens hon repesa
 m'arma qui es/en mi pus noble cosa
 lo vostre cos/qui es son çentre, nueja.

Tal grau

DE AMOR CANTO. VIII. 15.

Tal grau d' Amor / qui nol sent nol cobeja
 e per alguns / se sap mills que no senten
 car per lo menys / sabent lo molt e tenten
 puix diferent / la speçie nos veja.

Nos pot saber / ab tantes çircunstançies
 com lo sabent / per dues coneixençes
 per passions / e per veres sentençes
 lo no spert / jutge', sple d'ignorançies.

Pedra de toch / tinch: e de Amor balançes
 per saber ell / quant es esa natura
 mas vostr' amor es ami cosa es cura
 mon cor vbert / vos esta per ses llançes.

Quim vol fer dir / lo vostre eos turmente
 leixe lo meu / car l'espirt nol' ama
 la mia carn / cremant se per gran flama
 yo sentre'l mal / de vostr'ull que llaumete.

¶ Nom repte algu / sil tebeu no's mente
 sa voluntat / nos pot dir que be ame,
 n'es veritat / que de tot ell defame
 noli escau / que riga ne guaymente.

De filats vist / no cregau que nu vaja
 creu ser vestit / no çerca pus que vista
 e lo tot nu / vol drap de bona lista
 e son poder / tot quant pot fer assaja.

Tornada

DE AMOR CANTO. IX.
TORNADA.

¶ Amor Amor/vos pensau que yo vaja
buydes les mans/per merçe de vos pēdre,
tot quāt puch dar/āplamēt vos vull rēdre
semblam gran dret/que la que am yo aja.
Fin del Canto octauo.

DE AMOR CANTO. IX.

¶ SI com vn Rey/de tres çiuatats senyor
Squi tot son temps/l'aplagut guerrejar
ab l'enemich/qui d'ell nos pot vantar
may lo vençes/menys de ser vençedor.
Ans si el mati/l'enemich lo vençia
ans del sol post/del Rey era vençut:
fins quē les hosts/cōtra'l rey fonch vēgut
vn soldader/qui le Rey desconfia.

¶ Lla donchs lo Rey/perde la senyoria
de les çiuatats/sens vlla poseir:
mas le'nemich/dues lin volch jaquir
dant se lo Rey/que bon compte'n retria.
Com a vasall/la renda despenent
a voluntat/del desposeidor
del altre vol/que non sia senyor
ne sia vist/que li vinga en esment.

Llonch

DE AMOR CANTO. IX. 16.

¶ Llòch temps Amor/per enemich lo fēt
mas james fōch/quem donas vn mal jorn
que'n poch instant/moli fes pendre torn:
fora gitant/son aspre pensament.

Ell m'ha vençut/ab sols les forç d'vn cos
nel'a calgut/mostrar sa potent força:
los tres poders/quen l'arma son me força
dos menjaqueix/del altre vfar no gos.

¶ E no cuideu/quem sia placent mos
aquest vedat/ans ne'n dure de grat
si be no puch/remembrar lo passat
molt es placent/la carega'mon dos.
James venço/son plaher del vençut
fino demi/quem plau que Amor me vēça
em'tinga pres/ab sa inuisible llença
mas paren be/los colps en mon escut.

¶ De fet que fuy/a la merçe vengut
l'enteniment/per son conseller pres
e mon voler/per alguazir l'ames
dant se cascu/que may fera sabut.
En llur merçe/lo companyo membrar
seruint cascu/lealment son offici:
si que algu dells/no fera may tant nici
que'n res costrat/qui sia de amar.

Tornada.

DE AMOR CANTO. X.
TORNADA.

¶ Plena de seny/vullau vos acordar
com per amar/venen grans sentiments
e per Amor/pot ser hom ignoçents
e mostreu yo/quin he,perdut parlar.

¶ Fin del noueno Canto.

DE AMOR CANTO. X.

NOm pren axi/com al petit vaylet
quiua cercant/senyor qui festa'l faça,
tenint lo calt/en lo temps dela glaça:
e fresch de'stiu/com la calor se met.
Preant molt poch/la valor del senyor
e conçebent/defalt de sa manera
vehent mol clar/que te mala carrera
de cambiar/son estat en major.

¶ Com se fara/que visca sens dolor
tenint perdut/lo be que poseya?
clar emolt be/ho veu fino ha follia
que may pora/tenir estat millor?
Donchs que fara? puix altre be nol resta
fino plorar/lobe del temps perdut
vehent molt clar/per si ser decebút
may trobara/quil faça millor festa.

Yo son

DE AMOR CANTO. X. 17.

¶ Yo son aquell/que'n lo temps de tēpesta
 quāt les mes gents/festejen prop los fochs
 e puch hauer/ab ells los propnis iochs
 vaig sobre neu/descalç ab nua testa.
 Seruint senyor/qui james fon vassall
 nel vench esment/de fer may homenatje
 en tot leig fet/hagues lo cor saluatje
 solament diu/que bon guardo nom fall.

TORNADA.

¶ Plena de seny/lleigs desigs de mi tall
 herbes nos fan/males en mon ribatje
 sia entes/com dins en mon coratje
 los pensaments/nom'deuallen auall.

¶ Fin del Canto Dezimo.

DE AMOR CANTO. XI.

L Eixant apart/l'estil dels trobadós
 qui per escalf/traspassen veritat,
 e soltrahent/mon voler afectat
 perque nom trob/dir el que trob en vos.
 Tot mon parlar/als qui no vs auran vista
 res noy valra/car fe noy donaran
 e los vehents/que dins vos no veuran
 en creure'mi/llur arma sera trista.

C Lull

DE AMOR CANTO. XI.

Llull de hom pech/no ha tant fosca vista
 que vostre cos/no jutje per gentil:
 nol coneix tal/com lo qui es subtil:
 hoc la color/mas no sab dela lista.

Quant es del cos/menys de partiçipar
 del espirit/coneix be lo grosier:
 vostre color/y el tall pot be saber
 mas ja del gest/no pora ben parlar.

¶ Tots som grossers/en poder esplicar
 ço que mereix/vn bell cos e honest,
 iouens gentils/ben sabents l'an request:
 e famejants/los conuench en durar.
 Lo vostre seny/que altre noy basta
 que sab regir/la molta sobtileza
 en fer tot be/s'adorm en vos peresa
 verge no fou/perche Deu ne volch cásta.

¶ Sol pera vos/basta la bona pasta
 que Deu retench/per fer singulars dones
 fets ne ha fets/molt sauias e bones:
 mas compliment/dona Teresa'l tásta.
 Hauent ensi/tan gran coneiximent
 que res nol fall/que tota nos'conega
 al hom de vot/fa belleza en çega:
 past de'ntenents/es son enteniment.

Veneçians!

DE AMOR CANTO. XI. 18.

Veneçians/no han lo regiment
 tan paçifich/com vostre seny regeix,
 subtilitats/quel entendrens nodreix
 e del cos bell/sens culpa'l mouiment,
 Tan gran delit/tot hom entenent ha
 e ocupat/se troba'n vos entendre
 que lo desig/del cos nos pot estendre
 a leig voler/ans com amort está.

TORNADA.

Lir entre carts/lo meu poder no fa
 tant queus pogues/fer corona inuisible,
 meriu la vos/car la qui es visible
 nos deu posar:lla hon miracle'sta.

Fin del Canto vndecimo.

DE AMOR CANTO. XII.

LA mia por/d'alguna causa's mou
 per be quel juhi/se meta en bon essér:
 mon sentiment/propheta verdader
 de bon pensar/mon pensament remou.
 Ques aço donchs/quem lleua mon repos?
 e lo dormir/la congoixa lom tol?
 e ma raho/cuyda morir per dol
 com en remey/donar james ha clos

C ij Dolor

DE AMOR CATO. XII.

Dolor me puny / quem dona'l cor grā mos
 ne causa veig / del auenidor dan
 mon esprit / es mal prenoftican
 generalment / que especial nol pos.

Quā me despert / me sēbla quem desperta
 huna dolor / ab agut punyiment
 familiar / hetant est pensament
 quel dan vinent / ja tinch per cosa çerta.

¶ Yo so ben çert / que vos no sou ben çerta
 de mon voler / del qual me so callāt
 ma colpa es / com nom so clar mostrāt
 tal Amor no / mereix esser cuberta.
 Ia so pus lluny / de mon voler mostrar
 apoch apoch / mon efforç sent descreixer
 lo que de mi sabeu no pot mercixer
 que'n mi penseu / amar ne defamar.

¶ Sobres Amor / de vos me a fet lunyār
 e dintre si / vol esser departit
 per molt amar / mon voler no he dit
 e sentiment / dell, a vos no vull dar.
 Vos no sabeu / lo meu voler secret
 vos nol sentiū / yo sobres dolor sent:
 Amor ho fa / sens vs de'nteniment
 fartant a vos / dant ami fam e fet.

Los mals

DE AMOR CANTO. XII. 19.

¶ Los mals tan grans/ q̄l Amor me pmet
 esforç no sent/ quils gofas emparar,
 yo am lo dan/ vengut per vos amar
 pensar deueu/ quant m'hes lo benifét.
 A vos ador/ sino men repreneu:
 dexau ami/ carrech de conçeença.
 en tant estrem/ es ma gran ben volença
 que vos confes/ per vn terrenal Deu.

¶ No dire ja/ que siau lo mal meu
 car tot lo mal/ yol tinch en molt gran be
 si mon amich/ semblant del meu mal te
 yo per son be/ volgra'nans fer en creu.
 Amor me fa/ lo carrech sostenir
 yol malehesch/ si per null temps me fall:
 e si mon cos/ de sa virtut de fall
 noli don mort/ per son mal no finir.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/ tot quant deuos yo mir
 e quant me pens/ me fa creixer de Amor:
 delit me sent/ ales veus sens dolor
 e puis me dol/ tant com pusch sofferir.

FIN DEL CANTO. XII.

C iij

Dona

DE AMOR CANTO. XIII.

Ona sius ain/ nom graix cau' Amor
Daquella part/ de que yo so forçat:
 graiu a Deu/ qui us ha tal cos format
 que'n altre cos/ no bast' afa valor.
 Bell ab bell gest/ portant vn esprit
 tan amplament/ que nolte presoner
 mas com senyor/ vsant de son poder
 tenint estret/ placent ment l'apetit.

E si treball/ per tos temps jorn e nit
 e fas quan puch/ per quem vullau amar:
 no mereisch tant/ car nos pot be comprar
 la vostra'mor/ quel preu es infinit.
 Aixi es causat/ lo meu mereximent
 com si per vos/ preuch la mort ami plau
 mas no mereisch/ ser amat sius desplau
 ne baste'n pus/ que'n vn couidament.

Hajau me grat/ com lo meu pensament
 que'ra' partat/ d'Amor de tot en tot
 e ja de Amor/ yo no escriuia mot
 ans del pasat/ era ver penident.
 Ara per vos/ y en vos, tot lo despench
 menys de pensar/ que men remuneru
 si Amor fa/ que per ço no ameu
 fara'l que sol/ per mal costum que tench.
Puix Amor

DE AMOR CANTO. XIII. 20

Puix Amor vol/que'n Amor tāt mestēch
 per molta part/deuos que trob en mi
 tanta e tal/qu'en altra nom trobi
 e de Amor/aquella ell estrench.
 Raho fera/no llunar me de vos
 puix que per vos/Amor en mi he mes
 per lo semblant/valer de qui fo pres
 meleixch Amor/no fent amar als dos.

¶ Llloch temps es ja/que per fugir dolors
 fugi Amor/en tant com en mi fon,
 mas vehent vos/recorts en mi no fon
 dels mals passats/ans me paren dolçors.
 Yo li perdon/los mals qui fon passats
 e tots aquells/disposts per lia venir
 acordat fo/per vos tant soffrir
 puix que aquells/sapia que sentáts.

TORNADA.

¶ Mon derrerbe/ja eren castigats
 los meus volers/per james dona'mar
 yols he volgut/per vos licençiar
 si grat nom han/hajau los per ingrats.

FIN DEL CANTO. XIII.

C iiii

Sens

DE AMOR CANTO. XIIII.

Sens lo defig/de cosa des honesta
 d'honue dolor/atot enamorat
 visch dolorit/defijant ser amat
 e par ho be/que no vs vull deshonestá.
 Ço que pus am/de vos:es vostre seny
 e los estats/de vostra vida casta
 molt no deman/car mon defig no basta
 fino en ço/que honestat ateny.

El'enteniment/en vos amar me'npeny
 e no lo cos/ab voler deshonest:
 tiram'auos/vn amigable gest
 ab sentir prim/qui desperta desdeny.
 Tant esta pres/lo meu enteniment
 per molta part/del vostre que li alta
 quem tol sentir/hem'fa la carn malalta
 d'un tal dormir/que pert lo sentiment,

ENo çessara/lo meu egual talent
 puix mou depart/que nos cansa ne's farta
 car le'spirit/tot lo finit aparta
 no es en cos/lo feu contentament.
 De vos deman/la voluntat guanyada
 çella qui es/en l'arma infinida
 la part de Amor/que pot esser partida
 en lo meu cor/noy es molt esforçada.

Si com

DE AMOR CANTO. XIII. 21.

¶ Si com lo foch/creix la sua flamada
quã li son dats/molts fusts per quels aflam
ella donchs creix/e mostra major fam
com pot forbir/cofa quel sia dada.

Ne pren ami/car ma voluntat creix
per los desigs/perfentats en ma pensa
e remoguts ferials fer offensa:
car d'altra part/ma voluntat nos peix.

Mon pensamēt/mostrã quem'entristeix
quan entre gents/estich mut e pensiu,
lla donchs Amor/peix sos fills en lo niu
q̄ dins mō cap/ha llonch tēps q̄ nodreix.
Est'es aquell/voler sens algun terme
perço Amor/de mi nos, partira
aquell Amor/que'n nostra carn esta
no mēt al cor/lo no cansable verme.

TORNADA.

¶ Plena de seny/mon enteniment ferme
en ço que may/amador lo fermá
e si fallestch/ver Amor fallirá
millor de tots/haure nom sim conferme.

FIN DEL CANTO. XIII.

Tant he

DE AMOR CANTO. XV.

TAnt he amat/que mō grosser enginy
 per gran treball/de pensa es subtil
 leixant apart/aquell sentiment vil
 que'n jorn present/los enamorats tīny.
 So tan sabent/que se ben departir
 Amor:de aquell/defig no virtuos:
 car tot defig/retent hom congoxos
 no es ver'Amor/ne per tal se deu dir.

¶Axi com Deu/siuol plach descobrir
 estant enclos/en lo virginal ventre
 e quant ixque/de fora d'aquel centre
 may lo Sathan/lo poch be discernir.
 Ans quant enell/veya'l curs de natura
 creya decert/aquell no esser Deu
 mas ja retut/son esprit en creu
 sab el mester/que paradís procura.

¶Per mals parlers/he tret saber e cura
 de retenir/lo foch de Amor sens fum
 e per aço/he cartejat volum
 d'aquell saber/que sens Amor no dura,
 Viscut he molt/sens esser conegut
 per molts senyals/que fictes he mostrat
 mas com sere/per hom foll publicat
 sera be cert/lo tart apercebūt.

Si ha en

DE AMOR CANTO. XV. 22.

¶ Si ha en vos/ay tant debe caigut
 obrant en vos/arreglada merçe
 que vehent mi/despullat de tot be
 no despreheu/mon dan per vos vengut.
 E si per uos/he nom de foll atés
 e contrami/so estat mal mirent
 sia per vos/cregut saui sabént
 puis que per uos/mon seny haure despes.

¶ Si per amar/auos hauia'tes
 honor ebens/bellea y fauiesca
 l'amor queus he/tendria per offesa
 sital semblant/en vos no paregues.
 Ma voluntat/en si tal carrech pórtia
 que no fera/sens la vostra contenta
 e fora vos/nom pens que may consenta
 que null de fig/li sodegue la pórtia.

TORNADA.

¶ Plena de seny/natura no comporta
 que tal dolor/no descresca ma vida,
 si Deu pregas/ma veu seria oyda
 hoyula vos/puis veritat aporta.

FIN DEL CANTO. XV.

¶ Tots los

DE AMOR CANTO. XVI.

TOts los defigs/escampats en lo mon
entre les gents/segons for de cascú
ab trencat peu/apas van detras hu
qui es lo meu/ellonch temps ha que fon.
Si com los puigs/poran fugir al vent
ma voluntat/del poria campár
en vn lloch ferm/li conue esperár
nel pot minuar/aquell mal pensament.

En remeyar/nom conech sentiment
si be le afaig/e yo'sperimentát:
per mon efforç/pográ ser deilliurát
d'una gran part/dela dolor que sent.
Amor suplich/quem leix donar a entēdre
lo sobrefalt/que de vos dona m'ue
en tenent vos/quín'obra fadins me
e com sens mort/yo no mē puch defēdre.

Passar donchs puch/sens honestat offēdre
mostrant virtut/com res no cast no vull
simon defig/no casta pensa cull
nom trob enpunt/q̄ res pēs de vos pēdre.
Sos mouiments/ningu pot esquiuar
seruents no fon/de nostre franch iuhi;
donchs com sera/que yo fuja de mi?
culpa nous tinch/si forçat so de amar.

Aquest'amor

DE AMOR CANTO. XVI. 23.

¶ Aquest'Amor/tant se pot esforçar
 quel amador/amort fara venir
 hon es l'hom fort/potent a resistir
 les passions/que vol Amor donar?
 E donchs perque/yo so defacordant
 mostrar a vos/la voluntat que vs port
 ma lengua te/la vida e la mort
 lo meu poder/nom val esser bastant.

¶ Si com aquell/qui'sta Deu pregant
 que ploga fort/sens lo temps nuuolós:
 vull ser amat/sens dar notasiós
 e nos pot fer/lo meu voler zelant,
 L'enteniment/e calitat s'acorden
 amar a vos/en qui es llur semblança
 e los volers/han gran defacordança
 contra raho/en tanta part discorden.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/los Escurçons no mordê
 ab tant fort mos/com es lo de Amor
 si bels morduts/no passen tal cohicór
 perden lo seny/e les vistes exorben.

FIN DEL CANTO. XVI.

Si pres

DE AMOR CANTO XVII.

Sipres grans mals/ hū bem fera guardat
Amos guanyys/e plāts:delīts se cōuertrā
 a pres los mals/los bens millor parran
 e be no val/pas tant com es preāt.
Rey pot fer dit/lo pobre dins la pensa
 per vn petit/do: quel sia offert
 e lo rich hom/de llarguesa defért
 gran suma d'or/pobretat nol defensa.

¶Mon pensamēt/enbolt en Amor pensa
 com tot son be/d'aq̄st lloch puschia tráure
 no piados/Amor lo veu mort jáure
 durar no deu/lo comport desta offensa.
Per mal demi/roimp sos costums Amor:
 e fa mentir/los que dell han escrit
 experiment/en mí es defallit
 Amor desdiu/ser en tal cas senyor.

¶Si com lo Sol/escalfa'b fa calor
 totes les parts/que son dejus lo çel
 escalf:Amor/ cascun cor de bon zel
 fino'l de vos/qui es ple de fredor.
D'on ve lo glaç/qui tanta fredor porta
 faent contrast/al calt que Amor gíta?
 als hermitanyys/fa sortir:de la hermita
 los grans delīts/se'ntran per esta porta.
 Del foch

DE AMOR CANTO. XVII. 14.

Del foch de Amor / Fedra no fonch estorta
 requerre volch / Y polit son fillastre,
 e Lançalot / hac en Amor tal astre
 que son request / per dona quin fo morta.
 O cruels fats / vos qui fes jutjamént
 que yo amas / hun cor de carn tan dur
 feu lo fer moll / manaulí que no dur
 que ab vll cast / denegue mon talént,

¶ Amor es tal / que fets injusts consent
 mas james fon / tau injust com aquest
 car yo guáiment / mon cor e romp lo test
 e vos sou prop / quem fiau / mal volent.
 Ma pensa es / en vos pensar enbolta
 es li forçat / d'altra part nola tiren
 e vostres vlls / en guardar mi nos giren
 e mostren be / sa pensa tenir solta.

¶ Si amat so / festan' deu esser tolt
 car en lo mon / vn cos fera guanyat
 axi lo çel / sa gran solemnitat
 com del ífern / hun'arma pot fer tolt.
 Los cantadors / ab melodia canten
 los trobadors / a fer dictats acuiten
 los aldeans / saltan corran e luyten
 los amadors / d'amar be no fespanten.

Tornada.

DE AMOR CANTO: XVIII.

TORNADA.

Plena de seny / molts homes son quis vātē
 que han ben vist / Amor e conegut
 por tants de aquell / escrits en llur escút
 nol' han sentit / e de sos fets se'spanten.

Fin del canto. xvij.

DE AMOR CANTO. XVIII.

NOpēs algu / quem allarch en paraules
 Ne que mos fets / ab los dits en fresca
 ans prech a Deu / q̄ de present peresca
 si mon parlar / atany en res a faules.

Mos fets de Amor / ab los Romās acorden
 que foren mes / que los escrits no posen
 çells qui de Amor / en lo mal se reposen
 en creure mi / conçiēces nols remorden.

Sens Amor son / aquells q̄ ab mi discorden
 e la dolor / de Amor temorejen
 e quan y son / exir d'ella cobejen
 e per tos temps / de si mateix recorden.

Poch es amant / qui dolor lo turmenta
 si que volgues / meny scabar de aquella
 dins la dolor / es vna marauella
 que no se com / lo delit se presenta.

Dolor

DE AMOR CANTO. XVIII. 25.

¶ Dolor d'Amor/ami tant no turmenta
 que'xir volgues/de son amargos terme
e si dauant/me veig d'absença duerme
e lo conort/contr' Amor dant enpena.
 Yom dolch en tant/de guarir de la plaga
 que çerch verins/per que lo conort muyra
 y en gran delit/james mon cor habuira
 fins que'n Amor/ma pensa reste vega

¶ Vn gran delit/als amadors se amaga
 atots aquells/que'n pur Amor no venen
 en llur voler/delit d'Amor no prenen
 ne senten be/sis pert nels a falaga.
 No es almon/tan gran delit de pensa
 com lo pensar/en la persona'mada
 aquell ateny/tota causa oblidada
 si que asi/no troba mentre y pensa.

¶ Tebeu voler/delit d'Amor defensa
 los estremes han/debe complit semblança
 lo poch voler/no ha por ne'sperança
 rebre no pot/grau be,ne molta offensa.
 El altre'strem/ell si mateix delita
 no recordant/del be venint espera
 cascu d'aquests/ha la sua carrera
e lo del mig/no sab hon se habita.

D Yo so

DE AMOR CANTO. XVIII.

¶ Yo fo aquell / seruent qui no despita
 sino li han / del seruey coneixença
 tot es aquell / hon ha sa ben volença
 y en son voler / tot lo seu habilita.

Tant en Amor / ma pensa en alt grau munta
 que ma'rma es / dins en lo cos que ama
 e mi mateix / hauorresch sin defama
 y en res demi / voluntat he defunta.

¶ Dins si mateix / veu gran gloria jnnta
 qui de Amor / be ne mal no espera
 altre amant / ab voluntat sanfera

per ses virtus / ses passions conjunta
 Nostre spirit / sols bens e virtuts guarda
 quant solament / vfa de sa natura
 amant per si / aquella creatura
 que les virtus / als vicis li son guarda.

TORNADA.

Lir entre carts / qui d'Amor se pren guarda
 tres parts se fa / dues seguint natura
 la vna mor / el altra tostemps dura
 la terça es / que fals appetit guarda.

FIN DEL CANTO. XVIII.

Tormetje

DE AMOR CANTO. XIX. 26.

Tot metje pren/carrech de conciença
 si lo perill/al malalt te secret
 lo cos y pert/mas l'arma en bon lloch met
 comptes mortals/porten regoncixença.
 Vos qui sabeu/clarament lo meu esser
 feu me fer çert/del es deuenidor
 yo vull saber/quem te cubert Amor
 mon mal o be/de fet me feu conixer.

Mon ignorar/be nom farà merexer
 e per null temps/james be aportara
 o tart o breu/mon mal la fi veura
 e de'sperar/mon mal poria crexer.
 Si plau a vos/que bem'dega venir
 nom detardeu/hauerne sentiment
 e per tardar/aquest coneiximent
 nom perçe besch/de mon voler cobrar.

Tarda de temps/nom fa d'Amor jaquit
 los temps en mi/vençre Amor no porán
 tots los jorns meus/moment me semblarán
 corrent lo Sol/nos mou amon albir.
 Si pert Amor/per forçat desesper
 vos no vs dolrreu/del no vist perdut temps
 donchs vos y Amor/acordau vos en temps
 tot prestament/que vs plaura de mi fer.

D ij Tornada!

DE AMOR CANTO. XX.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/qui be o mal vol fer
no deu pensar/algun dan sil segueix
car lo voler/en dos parts se parteix
e cor partit/degun fet no requer.

Fin del canto. xix.

DE AMOR CANTO. XX.

¶ SI com aquell/qui per sa infinitat
no pot esser/de res finit contént
si que res fer/ab algun element
en son delit/nol aura contentát.

Per l'inperfet/lo delit munda pósa
e si no en Deu/sa pensa no satura
axi? Amor/vos amant m'asegura
tot lo restant/del mon me fa gran nosa

¶ En vos pensant/ma pensa es enclosa
domdas per vos/ma voluntat no farta
car la raho/late catiu ab carta
que res no vol/ne demanar no gósa.

Nom marauell/siyo am auos tant
coneixent vos/vehent vos e sentint
al meu voler/lo saber lo defmint
lo meu saber/al voler va dauánt.

Y om ma

DE AMOR CANTO. XX. 27.

Yom marauell/com no muyr desijant
 crehent en vos/esser lo paradis
 enose hom/que'n vos aytant sentis
 que nos mostras/de vos esser amant.
 Nom llou de tant/quen saber tots los pas
 mas per Amor/he sentit mes en vos.
 Amor ha fet/dels seus bons seruidos
 del pech sabent/e franch del pus escas.

A desijar/mon desig no es llas
 mas la valor/vostre mas ne mereix
 en estimar/hom be nola compleix
 nous am'afats/qui amant no esclatás.
 Ia per Amor/amadors morts ne son
 e yo so viu/y en fet nols so igual
 la causa d'hon/los vench ay tant demal
 no es tan gran/com la que mi confon.

E puix semblant/de vos jamas no fon
 yo degra ser/sus tots avantajat
 nou pensament/Deu me pogr'hauer dat
 que no seruis/a pus als fer al mon.
 Sino en vos/per tos temps contemplar
 car yom conech/que meriu vaga pensa
 e sab me greu/com non trob tal defensa
 que nom jaquis/altra pensa'costar.

D iij

Tornada.

DE AMOR CANTO. XXI.

TORNADA.

Elir entte carts/ço quem fa vos amar
 nom'entra pas/solament per la vista
 vostre'spirit/es aquell quim'conquista
 e com demi/no vs mostrau defaltar..

Fin del Canto.xx.

DE AMOR CANTO. XXI.

ESTRAMPES.

Antasiant/Amor ami descobre
 los grans secrets | q̄ als pus subtils amaga
 e mon jorn clar/als homens es nit fosca
 e visch d'aço/que persones no tastan.

Tant en Amor/lespirit meu comtempla
 que par del tot/fora del cos se aparte
 car mos desigs/ no son trobats en home
 sino en tal/que la carn punt nol torbe.

Ma carn no sent/aquell desig sensible:
 el espirit/obres de Amor cobeja:
 d'aquell çech foch/quels amadors se'scalfen
 pahor nom trob/que may men pogues ardre
 Vn altre'sguart/ lo meu voler practica
 quant en amar/vos dona secontenta
 que no han çells/qui amadors se mostren
 passionats/e contra'mor no dignes.

Si fos Amor

DE AMOR CANTO. XXI. 28

¶ Si fos Amor/sustança rahonable
 e ques trobas/de fenyoria çeptre
 bens guardoquant/epunint los demerits
 entre'ls millors/sol me trobara Fenix.
 Car yo tot sol/defanpare la mescla
 dels lleigs desigs /qui ab los bens se'nbolquē
 castich nom cal/puix q̄ d'asaigs nom temptē
 la causa llur/en mi es feta nulla.

¶ Si com los sants/sentints la llum diuina
 la llum del mon/conegueren perfecta
 e menys preants/la gloria mundana
 molt major part/de gloria sentien.
 Tot en axi/tinch en menys preu e fastig
 aquells desigs/que complits Amor minua
 prenint aquells/qui del espirit mouen
 qui no es llasat/ans tot jorn multiplica.

¶ Si com sant Pau/Deu li sostrage l'arma
 del cos:perque/v'hes diuinals misteris
 car es lo cos/del espirit lo cárçer
 e tant com viu/ab ell es en tenebra.
 Axi Amor/l'espirit meu arrapa
 enoy acull/gens maculada pensa
 e per ço sent/lo delit que nos'canfa
 si que ma carn/la ver'Amor nom torba.

D iij Pren men

DE AMOR CANTO. XXI.

¶ Pren men axi/com aquel philosoph
 qui per muntar/al be que nos pot perdre
 los perdedors/llança en mar profunda
 crehent aquells/l'enteniment torbasen.
 Yo per muntar/al delit perdurable
 tant quant almon/gros plaher de mi llança
 crehent deçert/quel gran delit me torba
 aquell plaher/que'n fastig volant passa.

¶ Als naturals/no par que fer se puschuen
 molts del secrets/que la deitat se'stoja
 que reuelats/son estats a molts Martres
 no tant subtils/com los ignorants y abtes.
 Axi primors/Amor ami reuela
 tals quels sabents/no basten a compendre
 ¶ quant yo dich/de mos dits me desmenten
 dant aparer/que folles coses parle.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/lo meu voler se tempru
 en ço que null/amador sab lo tempre
 Amor ho fa/aqui plau que yo senta
 sos grans tefors/que ami sols manifesta.

FIN DEL CANTO. XXI.

Talso com

DE AMOR CANTO. XXII. 29.

T Al fo com çell / qui pensa que morra
 e ja l'an lest / moltes veus la sentença
 mas per merçe / l'es donada audiença
 creu e no creu / que merçe li valrra.

Lo mal y el be / van al mesqui dauant
 que fermament / nols gofa esperar
 aixi no puch / a vos ferm desijar
 ne ser no puch / del tot desesperant.

Ay tant com puch / yre vida'llargant
 per quel estrem / de tots mals es la mort
 nom trob esforç / per hauer ne conort
 mes am dolor / mort e vida dubtant.
 E tant com pus / de ma dolor creheu
 e lo remey / en vos lo deteniu
 lo meu spirit / jau mort molt mes que viu
 ans de sa mort / pregaus li perdoneu.

Lladonchs morre / com parlar nom volrreu
 e tinch per foll / qui de mort nos' defen
 aquella es / darrer, dan e turmen
 no mereisch yo / que los meus jorns fineu.
 No gardeu mi / sino ma ben volença
 mi offenent / offiendreu lo voler
 que vos amant / de mi es homeyer
 e fallint ell / Amor es en fallença.

Non es

DE AMOR CANTO. XXII.

¶ Hon es Iason/e sa desconeixença
 hon es Theseu/qui detrahi' Ariana
 e Dido fonch/d'esperança tan vana
 que la trahi/Eneas en crehença.

Los fets passats/del present me consolen
 irat me trob/vers feminil linatge
 los fins amants/no han enell estatje
 sembren los bons/cullen los mals emolen.

¶ Savis son çells/qui les festes no colen
 d'aquell Amor/qui en les dones cau
 ab desleals/souint elles han pau
 leixant aquells/qui per ben amar moren.
 En recort es/aquell Pau de ben viure
 qui per amar/sa dona:torná foll
 tal cami tinch/soptat rompent lo coll
 de tot mon dan/dubtem nous veja riure.

TORNADA.

¶ Plena de seny/nom abreujeu lo viure
 car mentre visch/vostre llahor se allarga
 e vos lloant/nom trob la boca'marga
 ne tart la ma/com de vos vull escriure.

FIN DEL CANTO. XXII.

No sech lo

DE AMOR STRAMPS. XXIII. 30.

NO fech lo tēps/mō pensamēt in mobile
 car no es trespot/de hun esser en altre
 fortuna vol/son torn variat perdre
 si que amistát/ab fermetat açepta.
 Quant m'ha sentit/al pus jus de son çentre
 aspres ha fets/los corrons de sa rodà
 perqu'alifant/en altre torn nom munte
 a seure lla/hon es lo gran deshorde.

¶ Com l'en vejos/qui soberch dan vol rebre
 perque major/son desfamich lo senta
 e pren delit/del mal que veu soferre
 tant que no sent/lo mal quil'es prohisme.
 Tal semblant cas/fortuna ab mi practica
 fahent proçes/a son delit demille
 mudes lo nom/qui pren d'esser no ferma
 pert son plaher/ques no dar temps al vogi.

¶ Si com aquell/que adorm ab artifici
 son cos perque/la dolor no soferta,
 volgra dormir/los pensaments quem porten
 coses aque/ma voluntat se inclina.
 Causant en mi/cobejança terrible
 pássionant/l'arma qui es adjuncta
 en sufertar/aquest turment tan aspre
 ab lo meu cos/quen tal cas le acompanya.

Si col castor

DE AMOR CANTO. XXIII.

¶ Si col Castor/caçat per mort estorce
 tirant ab dents/part de son cos arranca
 per gran estint/que natura li dona
 sent que la mort/li porten aquells membres.
 Per ma raho/volgra hauer coneixença
 posant meny spreu/als desfigs quem turmētē
 matant lo cos/en pecadant me'larma
 si que jaquir/los me coue per viure.

¶ En aquell punt/quel cobejar me cobra
 volgra ser foll/ab la pensa tan vana
 que no penfas/pus ben ahuirat home
 fortuna hagues/prosperat de bens mobles.
 En gran calor/lo fret tot hom desija
 ne creure pot/que james li vern torne
 aixi men pren/com dolors me congoixen
 creure no puch/que'n part de content baste.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/si lo comun enginy
 es tan grosser/que nous bast'acompendre
 vullau ab Deu/fer que si fe los basta
 sia remes/lo peccat d'Amor folla.

¶ FIN DEL CANTO. XXIII.

Ceruo ferit

DE AMOR CANTO. XXIIII. 31.

¶ Ceruo ferit/no desija la font
 ay tant com yo/esser a vos present
 al gran repos/ demon contentament
 pasar no puch/ sino per aquest pont.
 Molt me ve rart/ lo jorn tan desijat
 comprat molt car/ per doloros sospir
 e tart o breu/ so çert que deu venir
 si per la mort/ cami nom'es tancar.

¶ E ser no puch/ d'esperança llançat
 car yo vs desig/ segons mon major be
 a vos de man/ contra mi res no vs te
 mentre'l voler/ vostre'm'fia donat.
 Si'l pensament/ lunyaua sols vn punt
 d'imaginar/ hauer vostre voler
 sens aquell tot/ delit no puch aver
 sino's tot sa/ tost pora ser defunt.

¶ Deuant me veig/ de grans dolors vn munt
 puix ops he tant/ pera mon contentar
 e mon voler/ pora molt menyscabar
 si vostre's mou/ e no mostra ques munt.
 E deuant/ deuant lo meu
 e d'alt cahent/ no dara poch quebrant
 car tot estrem/ al altre'strem donant
 al poch estat/ no par lo sensal greu.

Mil veus

DE AMOR CANTO. XX III.

¶ Mil veus lojorn/es per mi pregat Deu
 deço que'n vos/esta la major part
 que'n mon voler/hajau lo vostre'sguart
 e prech Amor/vos llanç tot poder feu.
 E siu compleix/lladonchs pendre estrem
 si troba lloch/hon se prenga en vos
 ab lloch dispot/fa passio es en vos
 e lo contrast/tenim e no volem.

¶ Noues de vos/saber mortalment tem
 dubtant me fort/que noy mostreu Amor,
 per no saber/viſch en altra dolor
 no se de qual/coſtat,guart que nom crem.
 No es en vos/complit lo meu delit
 per be que vos/vullau complir aquell
 d'Amor haueu/hauer forçat consell.
 en vos y enell/recau mon be complit.

¶ Res no temau/ne prengau en despit
 mes pensaments/ab tal varietat
 car en feruey/feran de fermetat
 de tals serments/vol ser Amor seruit.
 Sigens d'enuig/deſt praticar ſentiu
 ſens Amor ſou/ho no ſabeu que vol
 ferm lloch nol te/qui de aqueſt mal ſe dob
 lo mouiment/per ſegur'tat teniu.

Si tant de vos

DE AMOR CANTO. XXIII. 32.

¶ Si tant de vos/com vau no confiu
 mon gran voler/me porta en aquest zel
 del vostre cos/no tem lo pus prim pel
 que contra mi/res fes quem fos altiu.
 La voluntat/vull que pas tota en mi
 yon so çelos/si molt amau a Deu
 dant vos delit/sens mi lo mal creix meu
 quant vos dolgues/del mal vostre m'dolguí.

TORNADA.

¶ Mon derrer be/de vos yo guar la fi
 quant del present/me trob esser content
 e sin veig trist/per algun cas present
 res venidor/trobar nos'pot en mi.

Fin del Conto. xxiiij.

DE AMOR CANTO. XXV.

¶ Olguen les gents/ab alegria festes
 Cilloant a Deu/entremesclant de ports
 plaçes carrers/e delitables orts
 sien çercats/ab recont de grans gestes.
 E vaja yo/los sepulchres çercant
 interrogant/animes infernades
 e respondran/car no son companyades
 d'altre que mi/en son continu plant.

Cascu requer

DE AMOR CANTO. XXV.

¶ Cascu requer/e vol a son semblant
 perço nom plau/la practica dels vius
 d'imaginar/mon estat son esquiús
 si com de hom mort/ demi prenen espant.
 Lo Rey chipra/presoner de vn eretje
 en mon esguart/ no es mal ahuirat
 car ço que vull/no fera may finat
 de mon desfig/nom pora guarir metje .

¶ Cel Tixion/qui'l buytre'l menja el fetje
 apres tostemps/brota la carn de nou:
 e son menjar/aquell ocçell may clou
 pus fort dolor/d'aquestam' te lo fetje.
 Car es vn verm/quem romp la mia pensa
 altre lo cor/que may çessen de rompre
 ellur treball/nos'pora enterrerrompre
 sino ab ço/que de hauer se defensa.

¶ E si la mor/nom dugues tal offensa
 fer mi absent/d'una tan placent vista
 no li graesch/que de terra no vista
 lo meu cos nu/ qui de pahor no pensa.
 De perdre pus/que lo ymaginar
 los meus desfigs/no poderse complir
 e sim con ve/mon darrer jorn finir
 seran donats/termes a ben amar.

E sien loçel

DE AMOR CANTO. XXV. 33.

¶ E si en lo çel/Deu me vol allojar
 part veura ell/per complir men delit
 sera mester/quem'sia delay dit
 que desta mort/vos ha plagut plorar.
 Penedint vos/com per poca mercè
 mor l'inoçent/e per amar vos Martre
 çell qui lo cos/del arma vol departre
 si ferm cregues/queus dolrrieu de se.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/vos sabeu e yo se
 ques pot be fer/hom morir per Amor
 creure de mi/que so en tal dolor
 no fareu molt/en dar hi plena se.

¶ Fin del Canto. xxv.

DE AMOR CANTO. XXVI.

PRen men axi/com al patro que'n plaja
 te sa gran Nau/e pensa hauer Castell
 vehent lo çel/esser molt clar e bell
 creu fermament/d'un Anchora fats aja.
 E sent venir/soptos vn temporal
 de tempestat/e temps incomfortable
 fa son juhi/que si es molt durable
 çercar los ports/mes qu'aturar li val.

E Mas ales

DE AMOR CANTO: XXVI.

¶ Mas ales veus/es, lo vent fortunal
tant que no pot/fortir sens lo contrari
e çella clau/quins tanca dins l'armari
no pot obrir/aquell mateix portál.

Aixi m'a pres/trobant me'namorat
per sobre salt/quim ve de vos may mia
del no amar/defalt ne te la via
mas vn sol pas/meu noy sera trobat.

¶ Menys que lo peix/es en lo bosch trobat
e los Lleóns/dins l'aygua han llur sojorn
la mi Amor/per null temps pendra torn
sol coneixent/de mi vs doneu grat.

E fiu de vos/quem sabreu ben coneixer
e conegut/nom'sera mal graidada
tota dolor/hauent per vos sentida
lladonchs veureu/les flames d'amor creixer.

¶ Simon voler/he dat mal apareixer
creheu de çert/que ver'Amor nom luny
pus que lo Sol/es calt al mes de Juny
art mon cor flach/sens algun grat mereixer.

Altre sens mi/d'aço mereix la colpa
vullau li mal/com tan humil seruent
vos te secret/per son defalliment
çest es Amor/que mi amant en colpa.

Ma voluntat

DE AMOR CANTO. XXVI. 34.

¶ Ma voluntat/ab la raho se'nuolpa
 e fan acort/la calitat seguint
 tals actes fent/quel cos es defallint
 en poch de temps/vna gran part de polpa,
 Lo poch dormir/magre sa'l cos m'acosta
 doblam lenginy/per contemplar Amor
 lo cos molt gras/trobant se dormidor
 no pot dar pas/en aquesta'spra costa.

TORNADA.

¶ Plena de seny/donau me vna crosta
 del vostre pa/qnem lleue l'amargor
 de tot manjar/m'apres gran desflabor
 sino d'aquell/que molt Amor me costa.

Fin del Canto. xxvj.

DE AMOR CANTO. XXVII.

HOiu ohiu/tots los qui be amats
 He planyeu mi/si dech esser plangút
 e puis vehcu/no es tal cas vengút
 en los presents/ne'n los qui son passats.
 Doleu vos donchs/de mi vostre semblant
 en soferir/la dolor delitable
 car tost de mi/se dolrra lo diable
 com veura'n mi/semblant mal de'll passant.

E ij Qui es

DE AMOR CANTO. XXVII.

¶ Qui es l'hom viu / tal dolor sofertant
 que defig ço / de que no haja'sper?
 ay tant es greu / que no par sia ver
 defijar ço / de ques desesperant.

No fo enganat / demon mal estament
 tot quant pratich / tornar me sent en dan:
 menys de poder / me trob en poder gran,
 car nom'efforç / per mostrar mon talent.

¶ Mon primer mal / es mon esperjment
 perquem'hair / e per no res me acús:
 lo segon es / lo terrible refús
 que vos mostrau / si vs feya enqueriment.
 Portat me trob / a molt prop de ma fi
 puis mon voler / cas imposible guarda
 no tardara / la hóra: que ja es tarda
 quant metre'ls peus / en lo auorrit cami.

¶ Si per null temps / en contr' Amor fallí
 ben m'ha repres / planyent men l'enemich
 ja may vers mi / pogui esser amich
 car per null temps / poder y despenguí.
 Hoch lo voler / me trob en abundança
 mas del poder / non fo pus empobrit
 car yo perefch / e fo tan defallit
 que no puch dir / en vos es ma'sperança.

Vna sabor

DAMOR CANTO. XXVII. 35.

¶ Vna fabor/d'agre dolç Amor llança
 que lo meu gust/departir les no sab
 dins mos delits/mortal dolor hi cab
 e tal dolor/ab delit ha lligança,
 Mas yom'reprench/com parlar m'a plagut
 de ço quén mi/no basta la çiençia
 sobres Amor/me porta ignoçençia
 vull e defuull/sens cas esdeuengut.

¶ TORNADA.

¶ Lir entre carts/creheu l'amador mut
 y al cambiant/de punt en punt color:
 e lo pauruch/com'se membre d'Amor
 del atreuit/sia son temps perdut.

¶ Fin del Canto veynte y siete.

DE AMOR CANTO. XXVIII.

SI com rictat/no porta bens ab si
 mas val ay tant/com çell quin es senyor
 Amor no val/sino com l'amador
 mancha bufant/Orgue fals no ret fi.
 Amor val poch/com tot enamorat
 ha falsedat/en fos pits fals enclofa
 o es lligat/ab vna tal esposa
 peguesa es/lo dret nom appellat.

E iij

Amor

DE AMOR CANTO. XXVIII.

¶ Amor no pot/hauer desordenat.
 ço que Deu fa/natura mitjançant
 car home pech/no pot ser fin amant
 ne lo subtil/contra sa calitat
 mal pendra pint/en la'ygua sa figura.
 molt menys Amor/pendra lo no dispost
 ne pot estar/laygua dins vn lloch rost
 tan poch Amor/en cap de hom foll atura.

¶ Per ben amar/ab angoixosa cura
 en temps passat/eren lladonchs volguts
 Ouidi' prous/dix qu'Amor es cuts
 per altr'Amor/demoltrant sa factura.
 Verdader fon/en fos dits e presichs
 tant quant Amor/fon prop de concixença
 mas en est cas/entrells ha mal volença
 tal que no crech/null temps sien amichs.

¶ Si fosem nats/vos e yo entrells antichs
 lay quant Amor/amant se conqueria
 sens practicar/alguna maestria
 lo vostre cor/no fora tan inichs.
 En vos concech/gran disposicio
 de fer tot ço/que gentilea mana
 mas criament/veig que natura engana
 car viure ab mals/es de hom perdiçio.

Per mal

DE AMOR CANTO. XXVIII. 36.

¶ Per mal grair/ne per mala saho
 mon cor no pot/Amor desamparar
 douotament/los nie plau remembrar
 aquells pasats/aqui don'Deu perdo.
 E com fere/trespasat d'aquest mon
 lletres diran/sobre la mia tomba
 plena de seny/no tingau a gran bomba
 car per vos muir/e vaig no sabent hon.

¶ Enueja es tal/que tot primer confon
 a tots aquells/qui absi la se ajusten
 los enuejats/vn poch ne molt no gusten
 aquell mal tast/quels enuejosos fon.
 Tal es Amor/car yo qui lam'ajust
 sent grans dolors/dant me folls mouiments
 e vos haueu/d'aço tals sentiments
 com fort destral/ha de tallar mal fust.

¶ Si com Adam/pres mal del vedat gust
 com sa muller/li mostra mal cami
 dient li, Adam/mengem d'aquest boçi
 e semblarem/a Deu qui es tot just.
 Ne pren ami/car mon seny a regut
 la voluntat/fent li promissió
 que ben feruint/aconsegri'a do
 que per null temps/tal no fon conegut.

E iiij Per mal

DE AMOR CANTO XXVIII.

¶ Per mal seruir/no crech aja perdut
 car fils traballs/hagues sofferts per Deu
 cos gloriós/fora en lo regne seu
 e ja plorant/souint me trobe mut.
 Sim fos donat/aquest temps en entendre
 los grans secrets/en closos en natura
 no fora'lmon/cofa quem fos escura
 dels fets diuins/gran part poguera'ntendre.

TORNADA.

Plena de seny/tot mon seny vull despendre
 amant a vos/sens algun grat consegre
 e durara/fins que del riu de Segre
 laigua corrent/amunt se puga'stendre.

¶ Fin del Canto veynte y ocho.

DE AMOR CANTO. XXIX.

Qui si no es foll/demana sim enyor
 essent absent/d'aquella quem fa viure?
 e si no plor/qui es lo quim fa riure?
 si be no pas/continua dolor,
 Tots mos delits//en vn he transportat
 Amor li plau/en mi fer aquest cámbi
 lo mon note/res valent lo recámbi
 dell esperant/lo be tant desijat.

Tant es

DE AMOR CANTO. XXIX. 37.

¶ Tant es lo be/qui me's dauant posat
 que sens d'olor/viſch aquell esperant
 ſi nol atench/ſere tant mal andant
 que'n aquest mon/in fern haure trobat.
 Contentament/la vna part me dona
 per l'altra es/ma vida tribulada
 ab mort eſta/en balança poſada
 tement que por/ma'sperança confona.

¶ Depunt enpunt/ ma'sperança'm' bandona
 e venç me por/de aquell mal que yo tem
 qui es aquell/en poch amar eſtrem
 que ſegurtat/prenga per companyona?
 Per molt amar/enaltre mi traſport
 ſi que fer pens/tot la persona'quella
 ſeria'lmon/vna gran marauella
 que no agues/por de la mala ſort.

¶ Viure'n delit/porta'bsi por de mort
 car de aquell/es'nemich ſobirá
 e ſi james/Amor delit portá
 yo ſo aquell/quin puch fer lo report.
 O mort qui es/de tots bens enuejoſa
 y en tal voler/te ſegueix la fortuna
 cascuna prech/que mude'n ley alguna
 no res ſemblant/a la qui me's danyoſa.
 Saber ſepot

DE AMOR CANTO. XXIX.

¶ Saber se pot/ma vida perillofa
 cahent en mans/de'nemichs tan mortals
 pobres e richs/senten fos aspres mals
 e cascu dells/ab manera'rgullofa.
 Seguisquen mi/tots los qui amaran
 mon ris o plor/qualque dells me seguesta
 car yo son prest/de tastar fel o bresca
 per los qui mal/o be d'amor pendran.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/passions de Amor fan
 tembre y fiar/estar dins vn hostal
 de gran Amor/dubtar vn punt no cal
 e guay d'aquells/quentre llurs mans estan.

Fin del Canto. XXIX.

DE AMOR CANTO. XXX.

¶ **A**Xi com çell/qui'n lo somni's delita
 e son delit/de foll pensament ve
 ne pren ami/qui'l temps passat me te
 l'imaginar/qu'altre be noy habita.
 Sentint venir/l'aguait de ma dolor
 sabent deçert/quen ses mans he de jaure
 temps de venir/en ningun bem'pot caure
 ço que's no res/en mi es lo millor.

Al temps

DE AMOR CANTO. XXX. 38.

¶ Al temps passat/me trobe gran Amor
 amant no res/puix es tot ja finit
 de aquest pensar/me sojorn em' delit
 mas com lo pert/se' sforça ma dolor.
 Si com aquell/qui es jutjat a mort
 e de llonch temps/la sab e se aconorta
 e creure'l fan/que li fera estorta
 el fan morir/sens vn punt de recort.

¶ Plagues a Deu/que mon pensar fos mort
 e que passas/ma vida en durment
 malament viu/qui te son pensament
 per enemich/fent li de' nuigs report.
 E com lo vol/d'algun plaher seruir
 lin pren axi/com dona'b son infant
 que si veri/li demana plorant
 ha tan poch seny/que nol sab contradir.

¶ Fora millor/ma dolor soferir
 que no mesclar/poca part de plaher
 entr'aquells mals/quim giten de saber
 com del plaher/passat me conue' xir.
 Llas mon delit/dolor se conuerteix
 dobles l'assany/apres d'un poch repós
 si col malalt/qui per vn plahent mós
 tot son menjar/en dolor se nodreix.

Com l'hermita

DE AMOR CANTO. XXX.

Com l'hermita/que ny orament nol creix
 d'aquells amichs/que tenia'n lomon
 tāt ha llōch temps/que'n lloch poblat no fō
 per fortuit cas/vn dells li apareix.

Qui los plahers/passats li rrenouella
 si quel passat/present li fa tornar
 mas com sen part/l'es forçat congoixar
 lo be com fujg/ab grans crits mal apella.

TORNADA.

Plena de feny/quant Amor es molt vella
 absença es/lo verme qui la guasta
 si fermetat/durament no constresta
 e creure poch/si'l enuejos consella.

Fin del Canto. xxx.

DE AMOR CANTO. XXXI.

QVim mostrara/la fortuna lloar
 del sobiran/do, per ella rebūt
 e tinch per foll/tot hom e decebūt
 que poch ne molt/contenga'b mi de par.
 Yo so molt prop/deuiure ben content
 embarch nom fa/mes de vna passio
 que sembla'mi/que ve menys de raho
 puix ha rael/en vostre falliment.

Abmi nos

DE AMOR 'CANTO. XXXI. 39.

¶ Ab mi nos' pot/comparar hom viuent
 puix la que am/crehen ques' la millor
 ab molt gran seny/e honestat de cor
 e yo la'm tant/que'lla me's ben volent.
 En lo comenc/fonch bona ma ventura
 seguir lo deu/la fi amon començ
 e si nou fa/mort que tota res venç
 donara' mi/la terra en vestidura.

¶ Mas Deu no sab/en lo mon creatura
 sens de fallir/alguna part de be
 d'hon l'hom es foll/qui ha laugera fe
 abandonant/aquell vltra mesura.
 Perque yom trob/no fart de son voler
 e no crech be/lo quem'es dit per ella
 e cuyt hauer/d'aço justa querella
 mas creure ferm/notinch en mon poder.

¶ Terme'n Amor/algu no pot saber
 e çell qui v creu/en Amor no sab res
 qui en tal cami/a pasejar es mes
 va per lo mig/mas si no pot hauer.
 Dos tots vnits/en vna voluntat
 deu fe Amor/e loqui sen parteix
 enell Amor/de continent pereix
 per amador/no deu esser comptat.

Amor

DE AMOR CANTO. XXXI.

¶ Amor se te/per pus injuriat
 per home'nqui/troba lo seu cor fret
 que per traydor/hon fos tot malifet
 puix lo forças/de'sler enamorat.
 Qui tebeu es/d'Amor es enemich
 e porta'bsi/contra'mor lo fallir
 si no es cregut/tolgues de'nfellonir
 car de cor franch/hom no creu l'hom inich.

¶ Si lo meu vll/no tinch per ver amich
 e del que se/no vull esser membrant
 no creure vos/esser vers mi errant
 e trobar me/de peguesa molt rich.
 La mia mort/ami creix la sospita
 e'lo que se/que de mi nos'pot tolre
 e de mon mal/nous voleu afats dolre
 per poca'mor/que dintre vos babita.

¶ Ma opinio/es en mon cor escrita
 que fino vos/als nola men pot traure
 vos me podeu/en tot error fer caure
 puix que Amor/forçar mi se delita.
 Tant yo defig/que sia'mat per vos
 que mes forçat/dubtar que axi sia
 Amor me fa/de veritat falsa
 no baste'n pus/quen esser sospitos.

Tornada.

DE AMOR CANTO. XXXII. 40

TORNADA.

¶ O foll Amor/en l'hom molt desijos
 cabre no pot/en ell fats concixença
 sa passio/li tol vera sentença
 e major ment/lo qui es amoros.

Fin del Canto. xxxj.

DE AMOR CANTO. XXXII.

¶ Vans tan segurs/confells: vas ençercāt
 cor mal estruch/en fastijat de viure,
 amich de plor/e desamich de riure
 com soferras/los mals quit son dauant.
 Acuitat donchs/ala mort que te'spera
 e per tos mals/te allongues los jorns
 ay tant es luny/ton delitos sojorns
 com vols fugir/ala mort falaguera.

¶ Braços vberts/es exida'en carrera
 plorant sos vlls/per sobres de gran goig
 melodios/cantar des a veu hoig
 dient amich/hix de casa'strangerera.
 En delit prencch/donarte ma fauor
 que per null temps/home nat l'a sentida
 car yo defuig/atot home quem crida
 prenent aquell/que fuig dema rigor.

Ab vlls

DE AMOR CANTO. XXXII.

¶ Ab vlls plorant/e carā de terror
 cabells rompent/ab grans hudulaménts
 la vidam'vol/donar heretaménts
 e deaquests dons/vol que sia senyor.
 Cridant ab veu/horrible y dolorosa
 tal com la mort/crida'l ben hauirat
 car si l'hom es/amals aparellat
 la veu de mort/lies melódicfa.

¶ Bem marauell/com es tan ergullosa
 la voluntat/de cascun amador
 no demanant/ami l'efforç d'Amor
 y én mi sabran/sa força poderosa.
 Tots maldients/sagramentejaran
 que may Amor/los tendra enson poder
 e fils recort/lo colorat plaher
 lo temps perdut/sospirant maldiran.

¶ Null hom conech/o dona mon semblánt
 que dolorit/per Amor faça planyer
 yo son aquell/de quis deu hom complanyer
 car de mon cor/la fanch sen va lunyánt.
 Per gran tristtor/que'n mí es acostada
 sécas tot jorn/l'humit quim fosse'nuida
 e la tristtor/contra mí es ardida
 en mon focors/may no se troba'rmada.

Tornada.

DE AMOR CANTO. XXXIII. 41

TORNADA.

¶ Lir entre carts/la hora sent acostada
 que çiuilment/es ma vida finida
 puix que del tot/ma'sperança'sfugida
 ma'rma roman/en aquest mon damnada.

Fin del Canto. xxxij.

DE AMOR CANTO. XXXIII.

MAl venturos/no deu cercar ventura
 crehuar se ðu/la frõt com lay nomenẽ
 no deslloant/los qui fauor ne prenen
 entre possant/llur bon saber e cura.

Algu no deu/tan prest son juy hauer
 que çell desllou/qui ventura vol fenyer
 no virtuos/denegant lo atenyer
 ço que sos fills/han menys d'algun saber.

¶ Elegesch donchs/de ser auenturer
 sibe nom pusch/tant retraure y estrenyer
 que'n cõtra' mor/mepogues tant empenyer
 si que fugis/ha son peu molt llauger.

Senyor es gran/dels mundans regidor
 e son juhi/es al vll amagát
 ferint vos lla/d'hon fereu delitat
 e quel delit/vengues tot per Amor.

F Llonch es

DE AMOR CANTO. XXXIII.

¶ Lonch es lo temps/ del continu dolor
 apart de tras/son çinch anys ya passats
 quem fuig delit/com si vuy s'acostats
 fent me sentir/fret a pres de calor.

Diuerſitat/de casos aportant
 per deguaſtar/d'Amor lo benifet
 dels bens d'Amor/conſeruador ſen ret
 fora content/yo qui ſo deſijant.

¶ A Deu n'a'l mon/no ſo de Amor clamant
 car be m'ha dat/aygua'ma grande ſet
 no ſadollat/mas compte lin es fet
 no pot cumplir/ço qui ſo deſijant.

E no mercix/algun repreniment
 car del çel terç/eguals forces nos fa
 ſegons amar/cascu diſpoſt eſtá
 e tant com pot/eſtreny ſon manament.

¶ Fortuyt cas/m'afet eſſer abſent
 del foch d'Amor/qui jam illumina
 en millor cas/ventural'apaga
 e yo ſo çert/que Amor no ſon dolent.
 Per que nom clam/d'Amor:mas de ventura
 car ſon poder/me ha deſſauorit
 en abando/nom vol hauer jaquit
 ans perſegueix/Amor ema gran cura

Tornada

DE AMOR CANTO. XXXIIII. 42

TORNADA.

¶ Lir entre carts / del mon deu perdre cura
 qui li conue / d'Amor perdre sperança
 e tal o qual / es d'Amor la fermança
 ab lo desfig / qui li dona punctura.

Fin del Canto. xxxiiij.

DE AMOR CANTO. XXXIIII.

¶ C Ell qui daltrui / reb enuige e plahér
 e perdre vol / totalment sa'mistát
 es limester / haja per oblidát

tot lo plaher / hauent ne desespér.

E tot primer / ques l'uny de sa presença
 e del plaher / no sia recordánt

car si aquell / les present al deuánt
 enyorament / dobra sa ben volença.

¶ T res coses son / que lunyen ben volér
 dan e defalt / e gran iniquitat
 al propi be / hom es tan inclinát

que no vol be / d'hon gran dan pot haucr

En gran defalt / nons basta la potença

que çell amem / quins es desagradánt

lo nostre'fforç / no sab fer en nos tant

qnel prim voler / no vinga en mal volença.

F ij Iniquitat

DE AMOR CANTO XXXIIII.

¶ Iniquitat/met l'hom en desespér
 auorrint Deu/senyor quil ha creat,
 ço fa lo seny/del hom quant es hirat
 si auorrint/amant se tant primér.

A pres desí/l'hom ama sa semença
 tant que lo Nau/cuyda esser Gigánt
 e tant pot fer/ enuers nos mal vsánt
 que'n mal voler/giram nostra sçiença.

¶ Si com l'hom fort/ques ygual de poder
 ab l'enemich/quil es deuant posát
 fins que'l vn dells/es per l'altre fobrát
 algu no pot/ningun dret juhi fer.

Tot en anxi/nopuch donar sentença
 entre Amor/ab Oy defacordánt
 cascu d'aquests/en mi es tan puixánt.
 que mon saber/noy coneix diferença.

¶ Amor alcamp/no fon lo pus darrér
 mas Oy vench lla/d'armes tan esforçát
 que al pus estrem/ del camp l'a derrocát
 que yom pensi/nos pogues may refér.

Mas nol falli/Amor sobre valença
 mon foll voler/li fon prest ajudánt
 Oy dona crit/dient, o llas y quánt
 tardara Oy/quim tolga derremença.

Tornada.

DE AMOR CANTO .XXXV. 43

TORNADA.

Suplich a Deu/quem tolga concixença
o volent ell/hus yo de passió
d'aquella que/sia prop de rahó
leixant Amor/quim traheix en crehença.

Fin del canto .xxxiiiij.

DE AMOR CANTO .XXXV.

SI Deu del cos/la mi arma fos tráu
nom planyeran/sino mos cars parénts
car mos amants/nom son tanben volénts
que'n aquell cas/nols calga dir/ploráu.
Escas lloguer/es dat amon trebáll
com no so plant/depena sostenguda
e si raho/nopot fer coneguda
culpa nom han/pus bon voler los call.

E d'açom'planch/e quedament trebáll
e dins mi plor/e calle com ha mút
e fir me çell/quim degra ser escút
trencant mon cor/e crit demi no fáll.
Est es Amor/quim trenca lo pensar
qui per null temps/sere per vos amát
e per aço/yom trob deseforçat
car tot asraig/porta'n vos lesperár.

F iij Dels ama

DE AMOR CANTO. XXXV.

¶ Dels amadors/me vull ben informar
 si es Amor/en desesperat cor
 e si es viu/perque defet no mor
 com per amor/no pot Amor mostrar.
 No dire pus/mas contemple cascú
 l'estat d'aquell/qui en tal cas se veu
 mas guay demi/que tot lo cas es meu
 donchs no fera/que no men plore algú.

¶ Los mals d'Amor/son pochos al iuhi comú
 car en pochos cau/aquesta passio
 e tal dolor/no la sent la raho
 si no asi/no pot jutjar algú.
 Aquell coneix/la dolor de la mort
 quen forca es/volent li donar volta
 çell qui ha be/sa uida'ndelits volta
 de tal dolor/no pot fer bon repórt.

¶ Es veritat/si portam en rrecórt
 que molts passats/morir ne sostengueren
 coneixerem/quanta dolor hagueren
 puis que morir/los fon millor sopórt.
 Sens causa gran/null acte gran se fa
 perço cascu/pot hauer concixença
 quel hom hauent/d'Amor poca temença
 tant ardiment/gran dolor li portá.

Metje'nlo

DE AMOR CANTO. XXXV. 44

¶ Metje'n lo mon / saber noli bastá
 sentir lo mal / que lo malalt soferta
 mas per senyals / en la part descuberta
 pora jutjar / l'hom enquin punt está.
 En axi pren / al hom d'Amor ponçéll
 no pot sentir / passio mas veu l'acte
 de aquell que'n si / porta lo gran caracte
 d'Amor que may / contra si vol conséll

¶ Si com en peny / balesta lo quadréll
 aytant com pus / la sua força basta
 la voluntat / del hom e dona casta
 tant quant Amor / sa força'sten enéll.
 Encontra'mor / no valguc fauiesá
 sino David / sen fora be defés
 e fauis molts / no agueren tant apres
 si contra'mor / valgues alguna enpresa.

TORNADA.

¶ Plena de seny / per no esser entesa
 la nia'mor / pora escapar sens merit
 e sabme greu / com no auran demerit
 per mon parlar / ne fahent laus palefa.

FIN DEL CANTO. XXXV.

F iij

Algans

DE AMOR CANTO. XXXVI.

ALguns passats/donaren si amort
 per escapar/dels mals quel mon aporta
 e per hauer/vbert aquella porta
 hon los defigs/tòts venen a bon port.
 Ami no cal/de aquest mon exir
 per en cercar/aquell sobiran be
 en vos es tot/e nom cal dar hi fe
 car veu mon vll/essent vos mon sentir.

¶ Grat fas a Deu/com sens mort soferir
 tinch tot mon goig/dauant del espirit
 ell es aquell/mon sobiran delit
 e lo darrer/hon me plau romanir.
 Ell es aquell/qui delit me sostrau
 e aquell hon/mon mal y be feneixen
 mos pensaments/de altra part nos peixen
 ne han per bo/si res fora dell cau.

¶ Tant ma dolor/es en sobiran grau
 com tinch present/mon be carestios
 que si de mort/vull ser volenteros
 nol puch hauer/car merçe non te clau.
 Gran crueltat/ab grahir poch va en guarda
 perço no toch/a la porta quem'obren
 mos sentiments/clarament me descobren
 que la fauor/del alt secret nom'guarda.

Cascua

DE AMOR CANTO. XXXVI. 45.

Cascun semblant/a son semblant se'figuarda
 donch aquest dret/qui es aquell quil romp ?
 yo inclinat/gran desfig me corómp
 y en desfiar/la que yo am ve tarda.

É tardara/si Amor no li reuela
 los grans secrets/quels amadors pratiquen
 tals que si no/en cos gentil nos'fiquen
 obedients/ana Venus estela.

¶ Si com lo foch/quant es en la canela
 mostra desfig/d'anar a la esphera
 ma voluntat/vn moment no espera
 tant com mills pot/als vents dona la vela.
 Per arribar/al port mol desfiat
 en altre port/ami note lo ferre
 e si del tot/del port me des a ferre
 en esta mar/me trobare anegat.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/dich vos la veritat
 que si podeu/faber ma gran Amor
 creure no puch/no sintau gran dolor
 nem fallira/de ben amar lo grat.

FIN DEL CANTO. XXXVI.

O mort

DE AMOR CANTO. XXXVII.

O Mort qui es/del mon la medicina
 e lo remey/contra mala fortuna
 en contra mi/hajes ley e no çuna
 puis vinch a tu/la orella me inclina.
 Mas tu defuigs/al hom qui a tu crida
 amant aquell/qui del encountre's lunya
 per tu encontrar/nit e jorn fas ma punya
 per fer plagat/de ta dolçe ferida.

¶ Ma dolor gran/no pot esser perida
 sino per mal/que'n cantitat la passe
 per altr'assany/no crech mon cor se lasse
 vn altre'n vol/dant pena infinida.
 Torbant mon feny/fins que dolor no senta
 lladonch yo pens/remey aconseguesca
 altra dolor/me plau que sia fresca
 o prech la mort/que morir me consenta.

¶ L'i maginar/per null temps nom'esmenta
 altra dolor/o que apart no sia
 fa donar plor/perdent tota'legria
 fuig d'les gents/nom plau que algu me senta
 Deman de vos/que de mi vs vullau dolre
 aço deman/que leument puch atenyer
 e no es poch/ab que nom vullau fenyer
 gran part del mal/vos me podreu disolre.

Dona tal

DE AMOR CANTO. XXXVII. 46.

¶ Dona tal fou/que per vos me vull tolirre
tots los delits/quel mon als jouens dona
a vostra'mor/lo meu cor s'abandona
lo vostre cos/per dehesa vull colirre.

E si d'aço/vers Deu comet ofensa
yo men confes/apenedir no baste
la gran labor/del penident no taste
la vostra pens/ser de verins defensa.

¶ Tot lo reues/muda ma vana pensa
pregant vos molt/que mi no vullau planyer
e si reclus/me veu la gent complanyer
de sos delits/me peix Amor em pensa.

Amor ami/tan cominal se mostra
que fa ques foll/qui de mon mal se planga
e donchs enuig/de mi no us ne atanga
ma fort dolor/sera menys sens la vostra.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/Amor los mals me mostra
tots quants venir/en vn amador poden
reb los mon cor/tots quãts en pensam roden
e quant los call/aquesta es llur mostra.

Fin del Canto. xxxvij.

Per molt

DE AMOR CANTO. XXXVIII.

P Er molt amar/ma vida es en dubte
 mas no cregau/que dela mort me tema
 a poch a poch/ma esperança s'fema
 em vol fugir/mas nou fa en orrubte.
 Haja mal grat/defa compassio
 puix nom serueix/a mon affany guarir
 lo detardar/no veda lo venir
 e creix defig/e doblam ma passio.

¶ Deu m'ha donat/tal disposició
 que mon voler/esguarda sol amár
 e faent als/serueix acompanyár
 l'estat d'Amor/en tót l'als abandó.
 Yo am Amor/y ell ami punt no ama
 e per ell am/linatje foeminí
 generalment/ sia entes així
 a quella vull/que'n fa culpam'defama.

¶ Ab tort e dret/mon cor d'Amor se clama
 tort en passat/y ab dret gran de presént
 no perque fos/en algun temps contént
 per null temps hac/tempre la mia flama.
 Del temps passat/yo nom clame d'Amor
 ell me valgue/mas noquem la temença
 enuergonyit/no mostri ben volença
 ne fiu saber/mon valer e dolor.

E per finir!

DE AMOR CANTO. XXXVIII. 47.

E per finir/mos jorns ab gran tristor
 e per auer/Amor halgun just clam
 yo defamat/vol que'stretament am
 si que amant/del mon perdra labor.
 Mi auorrint/ab abastat conórt
 e fora vos/tot quant Deu haja fét
 mon hauorrir/en compte vos no mét
 mes que'mi vs am/si nom creheu feu tórt.

O amadors/no vs cayga del recórt
 vn fet tan car/per sola'stranyedát
 yo gran parlar/dos anys so mut estat
 no cregau donchs/que dolor done mort.
 Yo son aquell/quim fora des exít
 del espirít/al cos carga fexuga
 mas no mes luny/vn hora des astruga
 que perdre'l mon /sera millor partít.

TORNADA.

Lir entre carts/molts trobadors han dit
 quel be d'Amor/es al començament
 yo dich que'sta/prop del contentament
 e que morra/si'l desig es complít.

Fin del Canto. xxxviij.

Si com

DE AMOR CANTO. XXXXI.

SI com l'hom rich / qui per son fill treballa
 Se sol per ell / vcl quel hauer seruesca
 e quāt la mort / vol quel fill jorns fenesca,
 dona sos bens / e tot goig desi talla
 Ne pren ami / qui llanç tot mon delit
 perdent a uos / lo goig de mon entendre
 car mon voler / en als no pot compendre
 ans tota res / me's enuig y despit.

¶ Amor ami / vostre cos ha'nbellit
 tant que lo blanch / d'altre cos, negre par
 e la negror / que'n lull belleza par
 semblam vermell / mostrant cor infortit.
 A la valor / la fama es enganosa
 ay tant valeu / que no se deidor
 que vs lloas prou / sino vostr'amador
 d'aquest parlar / no vs fauau ergullofa.

¶ Ma vida es / amarga e plorosa
 si pert a vos / e per vos pert lo mon
 tots los camins / d'aquest tancats me son
 si fall ami / esperança dubtosa.
 Lo mal factor / qui ala'iglesia cuyta
 torbat nos'mou / si della pert cami:
 ne pus ne menys / e donch ne pren ami
 torbat me sent / perdent compte de fuyta.
 Ma voluntat

DE AMOR CANTO. XXXIX. 48.

¶ Ma voluntat/ab la raho no luyta
e cascun fa/lo mes de son poder
ma voluntat/pus d'amar no pot fer
son poder fa/e ma raho lan cuyta.

D'un ventre trist/exir m'ha fet natura
per vos amar/son lo meu naiximént
no se als fats/com nols fon de present
en fer que vos/d'amar agueseu cura.

¶ Sobres Amor/dos estrems me procura
e lo mig dells/no puch auer trobát
d'un poch esper/no puch esser llancát
per gran desfig/del qual es la factura.

E d'altra part/lo desfig es tan gran
que no consent/ab si ferma crehença
que per null temps/m'ajau ben volença
de hu en als/vaig axi redolán.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/ quant lo desfig es gran
vol compliment/per fugir a dolor
e ja complit/en semps mor ab Amor
en mi tot sol/a vos es ja errán

¶ ENDREÇA.

¶ Lir entre carts/delits de Amor estan
partits segons/d'hon furt la voluntat
algu dells mor/ab lo desfig finat
altre delit/perdurable roman.

DE AMOR CANTO. XL.

S'obres dolor/m'atolt l'imaginár
 S'enteniment/nos dol nes pot esbatre
 ay tant es dolt/quel'a calgut abatre
 emon affany/plorant nos pot mostrár
 No trob remey/car ma dolor es tanta
 que mon voler/en parts notinch partit
 n'en sol vn lloch/lom trobe haunit
 fino'n morir/e viure que's decanta.

¶ Si com l'hom flach/qui l'es forçat triár
 ab qual de dos/homens forts s'a combatre
 no sab pensar/ab qual dega debatre
 espaordit/sos comptes no sab far.
 Ne pren ami/qui lo viure m'espanta
 e lomorir/me fera gran despít
 com viure vull/la mort preunch en delít
 com vull morir/la vida tinch per fanta.

¶ Si com aquell/qui es veri donánt
 al mestre feu/e quant veu sa dolor
 ha pietat/del mal de son senyor
 e sobre aquell/vol esser ajudánt
 Vos peníament/perqui mon seny s'absenta
 per los treballs/dant li alteramént
 a son affany/donau acorrimét
 puis que sos mals/per mija vostrel's senta.

Yo contra

DE AMOR CANTO. XL. 49.

¶ Yo contra faç / Nau engolf perillan
 l'arbre perdent / e son governador
 e per contrast / de dos vents no discor
 los mariners / embaladits estan.
 E cascun dells / la sua carta tenta
 e son discors / en llur acordament
 pu volgra fer / prop terra passos çent
 l'altte tan luny / com vent pot dar empenta.

¶ Ma voluntat / abque'n la mar fuy mes
 fallida es / epogram fer ajuda
 ja ma raho / de son lloch es caiguda
 mos pensaments / contraris m'an ates.
 Ia mos desigs / no saben elegir
 vida ne mort / qual dells millor seria
 natura'n mi / vfa de maestria
 e pren la mort / per major dan fugir.

TORNADA.

¶ Plena de seny / nos pot ben soferir
 vida y dolor / sens pendr'algun espay
 lo meu desig / se conuerteix en glay
 quant me recort / que res vos aje adir.

FIN DEL CANTO. XL.

G Los igno

DE AMOR ESTRAMPS. XLI.

LOs ignorants/Amor esos eixemples
 crehēt quels fets/de aq̄ll son estats faula
 reprenen mi / per quem trespot en altre
 prenent delit/en franch arbitre perdre.
 Allur semblant/vn gran miracle semble
 e major ment/alguns pus forts articles
 descrehent mort/esser de gran suferta
 e que'n dolor/de Amor delit se mescla.

☉ Foch amagat/nodrit dins en les venes
 gran fum fahent/per via dreta o torta
 hira dins pau/e turment molt alegre
 llum clar e bell/portant absi tenebres.
 Aquests contrasts/los fins amadors senten
 dins en vn temps/Amor dins ells allotja
 e tots aquells/no crehents ser possible
 sol de ser nats/natura pren vergonya.

☉ Vehent lo çel/ma natura disposta
 volch influir/dos poders inuencibles
 a mi vidents/ab manera diuersa
 cascu prenint/lapart a ell condigna.
 Faent amar/simplament la mi arma
 lo seu semblant/sentit de viçi munda
 el altra part/en mi no rromanch solta
 ans al çech foch/complidament se lliura:
 Aquell

DE AMOR CANTO. XLI. 50

¶ Aquell Amor/que's diu voluntat bona
 e solament/ e guarda part honesta
 aquest Amor/a fet ami amable
 per mon semblant/el mijancant ministre.
 El altr' Amor/que'n delit se intitola
 e de honestat/es enemich rebetle
 ma'rma e cos/per ell prenen ses armes
 aportants pau/e guerra tot ensemble.

¶ Aquest Amor/per nostres senys nos entra
 es fa present/al comun seny e passa
 lo presentat/per sos migs al entendre
 d'hon voler creix/tant com l'hom si delita.
 Mas per quen grau/delitós,l'amant puje
 dins eni' hostal/que Venus lo alleuja
 totes virtuts/e seny de la persona
 son desijants/en seruitut del acte.

¶ Cells qui Amor/bestialment pratiquen
 sens acollir/en part delit dentendre:
 sol per la carn/llur appetit se lliga
 que si no brut/pla her,nols acompanya.
 Qui vol trobar/Amor qui null temps folga
 no la çerch lla/hon lo poder se vença
 car tota res/perdent la sua causa
 no es trobat/d'aquell algun bon esser.

DE AMOR CANTO. XLI.

¶ Alguns he lets/en molt espocat nombre
 qui solament/d'Amor desperit amen,
 de aquest' amor/participen abl'angel
 e tal voler/en per null temps secansa.
 Los qui Amor/ab cos e arma senten
 amant lo cos/emes la part del arma:
 grau de Amor,homeniuol a tenyen
 sobre dos colls/lo jou d'Amor aporten.

¶ Puis arma ycos/donen esser al home
 casi forçat/es:aquests dos complaure:
 ama lo cos/a son semblant conforme
 ne fa reptar/sils infinits no çerca.
 Nostre spirit/a son semblant cobeja
 e de aquell/tots los actes quen ixen
 mas los volers/que d'aquests compostsnaixē
 son pus ardents/que de algun Amor simple

¶ Dela virtut/es nostra vida exemple
 si que lo cos/venç al arma batalles
 yls poch's volers/lo seny del hom no tempr
 e dōchs quāt menys/los qui grā força portē.
 E tal Amor/lo iuhi no escolta
 tant dela carn/beniuolença capta
 ab cor segur/deueure quella tempta
 ses blancs mans/los forts diamants pasten.

Si be Amor

DE AMOR CANTO. XLI. 51.

¶ Si be Amor/les passions auança
 en ser primer/lo desfig li da força
 e puis delit/lo foste dins son regne
 fallint aquest/defall d'Amor lo çeptre.
 No sia entes/present deshonest acte
 car fin Amor/d'altra'mor se contenta
 si nol ateny/viu desperança sola
 e la gran por/segueix lo seu contrari.

¶ Cell qui d'Amor/del tot nos leixa vençre
 si que raho/del seu consell no lunye:
 no mereix pas/la corona de martre
 de aquells passius/no hauents altre compte
 sino pensar/hauer llur vida terme
 finit aquell/qui ental estrem los mena
 crehent de ferm/los fets del mon ser ombra
 d'aquell Sol clar/qui tot llur cor escalfa .

¶ O tu Amor/de qui mort no triumpha
 segons lo Dant/historial recompta
 e ningun seny/presumir nos'ocupe
 contra tu fort/victoria confegre.
 E cosfos dos/ab vna'rma gouernes
 la vida llur/en vn esperit penja
 çell qui de tu/lo terme pensa'tenyen
 no sab de tu/ignorança deixible.

G iij Tornada

DE AMOR CANTO. XLII.

TORNADA.

CLir entre carts/tres son les grans carreres
 hon veritat/per nulls temps se paseja
 hira y Amor/ab si no la consenten
 el altre es/general ignorança.

Fin del Canto. xli.

DE AMOR CANTO. XLII.

CAllen aquells/qui de Amor an parlát
 e dells passats/delint tots llurs escrits
 en mi pensant/meten los en oblits
 en mon esguart/nengu es namorát.

Car pas desig/sens esperança hauér
 tal passio/james home sosténch
 perals dampnats/nostre Deu la reténch
 sols per aquells/qui moren sens espér.

CPuis mon affany/es entre tots primer
 Amor fa tort/com se rete mon dret
 als fals e pechs/no dona fam ne fet
 ne fret ne calt/tots han complit mester.

Car non es hu/no trobe tot son alt
 merçe hauent/si james la demana
 yo d'Amor visch/e de'sperança vana
 si pens hauér/raho de fer ne calt.

Nos o en pes

DE AMOR CANTO. XLII. 52.

¶ No fo en pes/ne temptat per defalt
de res que'n vos/los meus vlls hajan vist
l'enteniment/per lo vostre'sconquist
en gran raho/es causat aquest alt.

Vos no veheu/ma pura intencio
car defamor/vos enfosqueix la vista
perço romanch/ab la mi arma trista
com no mirau/la mia afectio.

¶ Del pare fant/no cal hauer perdó
car mon peccat/es amar follamént
demanl'ami/car per mon sentiment
e fer d'Amor//catiua ma raho.

Sia content/Amor del cos sens pus
e la raho/seruira son offici
mon sentiment/ques veu prim sia niç
que no se'fguart/ab qui tinga l'ull clus.

¶ Fent be amolts/a la mort me acús
car fere'spill/dels altres amadors
prenint remey/a totes llurs dolors
car en vers mi/tota dolor es jus.

Ay tant com he/pus alt lleuada pensa
e netament/ay en Amor entés
seny feminil/fora si m'a en pés
fent a si tort/e ami gran offensa.

G iiij Tornada.

DE AMOR CANTO. XLIII.

TORNADA.

¶ Plena de seny / yo vull y Deu dispensa
que per amar / yo fenescam mos jorns
mas sim' escap / per null temps dare torns
per dona que'n / ver amor se defensa.

Fin del Conto. xliij.

DE AMOR CANTO. XLIII.

VEles e vents / han mon desig cumplir
faent camins / dubtosos per la mar
Mestre, y Ponēt / cōtra dells véig armar
Xaloch, Leuant / los deuen subuenir.
Ab llurs amichs / lo Grech e lo Migjorn
fent humils prechs / al vent Tremuntanál
que'n son bufar / los sia parcial
perque tots cinch / completesquē mon retorn.

¶ Bullira el mar / com la caçola al forn
mudant color / elo estat natural
e mostrara / voler tota res mal
que sobre si / atur vn punt al jorn.

Grans epochs peixs / a recors correran
e cercaran / amagatalls secrēts
fugint al mar / hon son nodrits efēts
per gran remoy / en terra exirán

Los peregrins

DE AMOR CANTO. XLVI. 53.

¶ Los peregrins/tots en temps votarán
 e prometran/molts dons deçera fets
 la gran pahor/traura'llum los secrets
 que al confes/descuberts no haurán.
 En lo perill/nom caure del esment
 ans votare/al Deu quins ha lligats
 de no minuar/mes fermes voluntats
 e que tostemps/me fereu de present.

¶ Yo tem la mort/per no ser vos present
 perque Amor/per mort es anullat
 mas yo no crech/que non voler sobrat
 pusca may fer/per tal departiment.
 Yo so gelos/de vostre'scas voler
 que yo morint/no metau mi en oblit
 sol est pensar/me toll del mon delit
 car vos viuint/no creu sepusca fer.

¶ Apres ma mort/de amar perdra poder
 e sia tost/en yra conuertit
 e yo forçat/d'aquest mon fer exit
 tot lo meu mal/sera'uos no veher.
 O deu perque/terme noy ha en Amor
 car prop d'aquell/yom trobara tot sol
 vostre voler/sabera quant me vol
 tement fiant/de tot lo venidor.

Yo son

DE AMOR CANTO. XLIII.

¶ Yo son aquell/pus estrem amador
 apres de aquell/aqui Deu vida tol
 puix yo son viu/mon cor no mostra dol
 tant com la mort/per sa'strema dolor.

Abe o mal/d'Amor yo so dispóst
 mas per mon fat/fortuna cas nou porta
 tot esuellat/ab desbarrada porta
 me trobara/faent humil respóst.

¶ Yo desfig ço/quem pora fer gran cost
 y aquest esper/de molts mals me conorta
 ami nom'plau/ma vida fer estorta
 d'un cas molt fer/qual prech Deu sia tost.

Lladonchs les gents/nols calra donar fe
 al que Amor/fora mí obrará
 lo seu poder/en acte's mostrará
 e los meus dits/ab los fets prouare.

TORNADA.

¶ Amor de vos/yo sent mes que no fe
 de que la part/pijor men romandrá
 e de vos sab/cell qui fens vos está
 aioch de daus/vos acomparearé.

FIN DEL CANTO. XLIII.

Amor se dol

DE AMOR CANTO. XLIIII. 54.

A Mor se dol/com breument no muir
 puix noli fall/per esser de mi fart
 car fos mals ginys/m'an portat en tal part
 que mon delit/es quant de plor abuyr.
 E de mon dan/yo no so mal mirent
 car so forçat/d'entrar dins tal presó
 que'l seny tinch pres/l'arbitre y la rahó
 Amor ho te/per seu forçadament.

¶ Yo fas tot quant/me diu lo pensament
 e si hagues/tant seny com Salomó
 fora tot poch/no dar ocaffió
 que no temes/a son gran manament.
 Çell qui no sent/que pot fer molt amar
 yó li perdo/si de mi va trufánt
 Piramus volch/morir passat d'un brant
 e per semblant/mort: Tisbe volch passar.

¶ Sino es pech/quis deu marauellár
 d'algun cas fort/ques de vengañ l'amánt?
 l'hom fora seny/no pot fer ben vñant
 tal me confes/donch nom vullau reptár.
 Amor apres/lo carh si en res fallésch
 car so abstret/de seny e de saber
 e res no faç/en contra son voler
 desijant be/la dolor li graésch.

Estant

DE AMOR CANTO. XLIIII.

¶ Estant apart/tot sol y om' empeguésch
 imaginant/ço que deuria fer
 d'executar/no dech auer espér
 puis lo primer/ afaig no enseguésch.
 L'imaginar/Amor me vol rependre
 tant largament/ab vergonyam' refrena
 com se fara/que ab cara serena
 haja poder/dema raho estendre?

Los fets d'Amor/yo no puch ben entendre
 de grans contrastes/ma opinio es plena
 honrran lo jorn/que no sent vlla pena
 pensant en ço/que vinch al arma rendre.
 Si altra veu/l'imaginar mi porta
 per dar senyal/que yo sia cregut
 suplich la mort/que'n vn tal cas m'ajut
e si nom val/ma veritat jau morta.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/fins a veure la porta
 de mos desigs/sobirans so vengút:
 no y e tocat/ans me torn com'amút
e per tornar/ja trob la via torta.

FIN DEL CANTO. XLIIII.

Leixe la fort

DE AMOR CANTO. XLV. 55.

LEixe la fort/lo feu variat torn
 çesse Amor/son doloros costúm
 dell so content/si be noua costúm
 nom pot donar/mes en lo present jorn.
 Mas yo vull ço/que natura no te
 e defig mes/que yo no puch trobàr
 volent que res/no pogues empachàr
 aquell delit/que per Amor me ve.

¶ Ara conech/que pren mes aquest be
 que tots aquells/que yo poria hauer
 e dels pasats/compte nomen cal fer
 foren no res/segons se veura be.

Delit d'Amor/no prehi james tant
 que fos çelos/de tot l'hauenidór
 mas de present/tem quem fallega Amor
 e quant me pot/noure yo so duptánt.

¶ E si de mi/yo m trop seguir pensánt
 a uos yo tem/ay tant com a enemich
 mas sobre tot/Amor tem quem desllich
 aquell nuu çech/del qual ell fonch lligánt.

Aquell voler/que yo puch be regir
 nom fa pahor:ne res que'n mi fera
 l'altre voler/que'n passio estara
 donem la mort/quant me volrra jaquí.

Perque's

DE AMOR CANTO. XLV.

¶ Perque's pot fer/que pot disminuir
 en mi Amor/sens mon consentiment?
 ja sent dolor/e com mon sentiment
 no es forçat/de mon voler seguir.

Eyo segur/d'Amor e mi e vos
 tendrem per çert/de ser ben haurát
 e als nom fall/si no seguretát
 car en present/baste'n ser gloriós.

¶ Iames ami/que no fos desijós
 d'aquell desig/que per fretura hauém
 d'alguna part/lo meu voler fou sem
 per quem falli/en parts ser delitós.

Amor ami/estranys termes a mes
 mon desig es/per vos cumplit de tot
 ab fermetat/vull hauer sol vn mot
 que de'nemichs/d'Amor sia deffés.

¶ Vostra valor /m'ha en Amor enpés
 e lo voler/quem sembla ser tot meu
 el alt secret/que fer compte nos deu
 car forçat fuig/d'aquest foch ser ençés
 Si la valor/vostre y el voler fall
 ab ells mesclats / lo meu alt finará
 mentre vullau/e valgau no morrá
 d'aquestes tres/pedres:fas mon fermáll.

Tot escriu

DE AMOR CANTO. XLV. 56.

¶ Tot escriuent/jutja lo seu trebàll
 pus affanyos/que no'l del cauador
 tot axin pren/a cascun amador
 baixant tot cas/y el seu munta'cauall.
 Y el pobre hom/fa juhi del tiránt
 que son pensar/tostemp corre adelit
 ja es de Deu/qui viu ab null despit
 car lo pus rich/es lo mes pobrejant.

¶ Yo so amat/e visch dolorejant
 d'altres dolors/quel no amat no sap
 yo tem de mort/lo cor e mes lo cap
 d'aquella que/de present so amant.
 Yo am molt mes/per fer ne ben volgút
 car mon delit/de sa'mor se nodreix
 si contra'mor/lo seu voler faleix
 qui pensara/lo mal ami vengút?

TORNADA.

¶ Ho foll Amor/en dolor so caigút
 com no veig hom/que parle be de vos
 e veig ne tals/hauent justes clamors
 Deu guart ami/de fer en tal vengút.

FIN DEL CANTO. XLV.

Si be mostrau

DE AMOR CANTO. XLVI.

SI be mostrau/que mi no hauorriu
 sans vos altau/de ma simple paraula
 y mos escrits/no creheu esser faula
 e vs plau de mi/si algun hom ben diu.
 Quant yo ymagin/que per vos yo amar
 auorresch mi/qui res no y fall d'entegre
 en aquell punt/tot mon voler es negre
 puis quel vostr'alt/no passa'n ben amar.

Conort bastant/en mi no puch pensar
 e si per temps/alguna part ne atench
 fera per ço/comprat d'Amor tal preench
 quel fabra mal/sil he'desamparar.
 Haure Amor/de mi desposeit
 que per null temps/tal seruent cobrará
 aquest pensar/conort ma'portará
 durara tant/com sere'nfellowit.

CSo que de man/mercix preu infinit
 nol vull hauer/ab res no mercixent
 l'anima vs do/ques a Deu bell present
 ella nol plau/hauer lo cos iaquit.
 Nous prech de'amor/mas q̄ lam demostreu
 del ques en vos/aure singular grat
 si bon voler/me teniu amagát
 tant am lo mal/ab quel me amagueu.

Yo so

DE AMOR CANTO. XLVI. 57.

¶ Yo lo ben çert/que vos me conoixéu
 e los tres temps/de mi no ignoráu
 mós pensaments/yo crech que sapiáu
 nous preheu donchs/si nom regoneixéu
 Lo meu voler/al infinit se acosta
 sera content/del vostre poch/o molt
 donchs en vers mi/noy cal anar d'scolt
 lo cami es pla/sens barranchs ne gran costa.

¶ Vostre voler/tot quant puch dar me costa
 nom resta pus/quel viure dolorós
 dos grans contrasts/de voler veig en vos
 mon viure vs plau/de mort es la resposta.
 Los vlls tinch cluchis/no conech nit ne jorn
 ne tinch hom prop/qui del temps me auise
 no sent res ferm/ab que lo temps diuise
 ab tot aço/ma pensa no pren born.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/dins mi port vn calt forn
 cohent vn pa/d'vna dolça fabór
 y aquell mateix/sent de gran amargór
 tot açom'pren/deu hores en lo jorn.

FIN DEL CANTO. XLVI.

H Reti'gam

DE AMOR CANTO. XLVII.

REtingam Deu/en mon trist pensament
 puix que nom tolço perque pas tristor
 en ella sent/vna tan gran dolçor
 per si e com/altre delit no sent.
 Sens grat fere/si james lam'despúll
 e solament/a saig della eixir
 tant gran delit/me sent della venir
 que no defig/res forami ne vull.

Tot quant yo pense/e tot quât veu mō vll
 tot com es bell/e mes portant delit
 de tant me trob/yo pus adolorit
 car en mon cor/bon delit nos recúll.
 Fet es demi/lo ques deuie fer
 perdent Amor/no vull quem aiut Deu
 en fer quel mon/me done res del seu
 puix no te res/dispost amon voler

Menys de fer trist/nom plau delit hauer
 d'aquell ho dich/ab la tristor mesclát
 car aquest es/lo pus terrible'ítát
 de tots aquells/ques pot almon saber.
 Yo pert aço/que molts homs an perdút
 e men dolch mes/tant com d'Amor los pas
 per mas amar/yom trob en aquest cas
 no hauent als/preat ne conegút.

Amor

DE AMOR CANTO. XLVII. 58.

¶ Amor ha fet/quen aço so vengút
 que pert lo mon/per no poder amar
 e pogras fer/si pogues comportár
 que yo amas/e que Amor nom ajút.
 Tot fon en temps/veure yo no dispóst
 aleixarme/de Amor totalment
 de que romanch/en tal trist pensamént
 que a la mort/visiblement me acóft.

¶ Trist ab delit/la mort yo pendre tost
 eja en mi/es perdut mon rremey
 fort passio/abasta mudar ley
 e fer d'açer/le pedra cor compóst.
 Yo fon aquest/quen la mort delit prencch
 puis que no tolch/la causa per quem ve
 ma passio/en tristor me deté
 que no sent pus/en son temps ni enténch.

¶ Mon mal no es/tant com en altre'n vench
 yol he fet gran/preant molt lo que pert
 car vehent me fer/de tot'Amor desért
 la terram fall/e alçell no me esténch.
 Mentre no pens/yo.trob algun repos
 mas lespirit/meu:tostemps esta trist
 per l'habit pres/que llonch temps es que vist
 d'un negre drap/o çeliçi molt gros.

H ij

Nom fa delit

DE AMOR CANTO. XLVII.

¶ Nom fàdelit/res pertanyent al cos
 puis l'esperit/noy es participànt
 natura'n mi/sabiament obrànt
 vol quem'efforç/e mon decret noy pos.
 E ja del tot/vençut per l'habit vell
 no prenh delit/en res fora'l costum
 pensant mos mals/tot lo temps y consúm
 e sent hi be/puix me delit en ell.

¶ Non trob en mi/voller emenys conséll
 a desijar/cosa alguna del mon
 mos pensaments/recollits dins mi son
 per no pensar/res que sia d'aquell.
 Lo dia clar/volria fos escúr
 adulaments/e plors en lloch decànts
 no te lo mon/cofes ami bastànts
 en fer que dol/per tostemps nom atúr.

¶ Per ignorar/be tot hom se procur
 grossos delits/no sabent quant se nou
 fora tot seny/es qui sos comptes clou
 que perduts ells/del mon se desnatur.
 Aço es ver/mas tristor me te pres
 tant que delit/sent,com tal me conéch
 e sab fer tant/que tot delit renéch
 ne puch sentir/altre'n senta jamés.

Molts hau

DE AMOR CANTO. XLVII. 59.

¶ Molts han jaquit/lo mon sens perdre res
 sols per consell/de llur bona raho
 e yol jaqueix/per falsa opinio
 pensant que pert/lo mon e tot quant es.
 Mon foll pensar/me disponch voler tal
 que afet mi/Deu d'Amor adorar
 e yo forçat/de aquell apartar
 me par fer bo/tot quant a tots es mal.

¶ Puis que lo mon/ne Deu ami no val
 a releuar/la causa d'hon so trist
 ami plau be/la tristor que yo vist
 delit hi sent/mentre yom tróbe tal.
 ADeu suplich/que viure nom allárch
 ho meta en mi/aquest proposit ferm
 que mon voler/en vers ell yo reférm
 perque anant/a ell no trobe'n barch.

TORNADA.

¶ Axi disposst/dolç me sembla l'amarch
 tant es en mi/enfectionat lo gust
 a temps he cor/d'açer de carn de fust
 yo so aquest/quem dich Ausias March.

FIN DEL CANTO. XLVII.

H iij

Lo jorn

DE AMOR CANTO. XLVIII.

LO jorn ha por/de perdre sa claror
 com ve la nit/que'spādeix ses tenébres
 poch animals/no clouen les palpébres
 e los malats/creixen de llur dolor.

Los mals factors/volgren tot lany durás
 per que llurs mals/aguefen cobrimént
 masyo visch menyis/de par:en mō turmément
 e sens mal fer/volgra que tost passás.

Ed'altra part/fas pus que si matás
 mill homens justs/menys d'alguna merçé
 cor tots mos ginys/he trets per trahir mé
 e no cuideu/quel jorn men escufas.

Ans en la nit/treball rompent ma pensa
 per que'n lo jorn/lo trahiment cometa
 por de morir/ne de fer vida'itreta
 nom tol esforç/per complir ma offensa.

TORNADA.

Plena de seny/mon enteniment pensa
 com abtament/lo llas d'Amor semeta
 sens aturar/pas,tenint vida dreta
 vaig ala fi/si merçe nom de fensa.

FIN DEL CANTO. XLVIII.

Nos marauell

DE AMOR CANTO. XLIX. 60.

NOs marauell/algu perquem enyor
 car tot delit/es ja fora de mi
 tant com major/part d'aquell yo senti
 com es passat/se dobla ma dolor.
 Car yo crech çert/que lo temps es passat
 ab cor tot ferm/que tal en mi no torn
 plagues a Deu/quem desmembras lo jorn
 ab qui yre hon/Amor m'a delitát.

¶ Si çom lo temps/a ploure aparellát
 la terra y vent/l'es a ploure auimént
 tota dolor/d'altra m'es conuinént
 quen ma dolor/sia apassionát.
 Tot cas estrem/nie porta'recordar
 lo propi dan/y el lunyament de be
 mas yom dolch mes/si algun mal d'Amor te
 car enl'affany/es companyo e par.

¶ Sicas semblant/adalgu veix passár
 yom dolch pus fort/e planyent he delit
 planch ell emi/e am l'oy e despit
 del qui james/senti lo mal de Amer.
 E crech de çert/esser mal venturós
 qui major be/quel be d'Amor sentrá
 aixi com yo/se que son be perdrá
 y ab lo dolç tast/sentra mes l'amargós.

H iij

Lo major

DE AMOR CANTO. XLIX.

¶ Lo major be/de perdre'sperillós
mes quel miya/y el poch es pus segur
e si enlo molt/hauia llonch atúr
tot be complit/feria entre nos.

Mas dintre nos/nostre'nemich portám
qui sense nos/lo nostre delit tol
e fora nos/de'n barchs vn gran estól
es com lo ferm/voler, de dona'mám

¶ Tants son los dits/delligants lo lligám
que noy ha nuu/que púsca fer dit çech
enfer contrast/vers Amor hom no's llech
dins nos mateixs/medicines trobám
O nostre amar/per son mal cor e cap
la sua'mor/no pot molt en vellir
o son voler/per temps han malaltir
e casos molts/d'hon no veig hom escáp.

¶ Bem marauell/hon tanta dolor cap
com en aquell/qui en temps dolent e trist
lo prosperant/ab lo recort ha vist
l'esperiment/solament aço sap.

No esperant/ja delectaçio
per mudament/primerament de si
e per de falt/de no trobar en qui
plaure pogues/sa carn e lá rahó.

Mon remen

DE AMOR CANTO. XLIX. 61.

¶ Mon recordar/es ma confusió
 e com no sent/que ben dega venir
 car he perdut/delit quant al sentir
 l'enteniment/es obs que altrem do.
 Habits nouells/seran no coneguts
 e fera molt/si en aquest temps durant
 vida nom fall/lo delit esperant
 ans que aquells/ami sien venguts.

TORNADA.

¶ Amor Amor/aquells son decebuts
 que'n ioch de daus/e dones han llur be
 car menys ferm res/la fortuna no te
 de mal en be/dins vn punt son caiguts.

Fin del Canto. xljx.

DE AMOR CANTO. L.

¶ Vim tornara/lo temps de ma dolor
 Q'em furtara/la franca libertat
 catiu me trob/liçençiat de Amor
 e dell partit/tot delit me's lunyat.
 Si col senyor/auorreix lo seruent
 que null castich/ne carrech li vol dar
 axi Amor/m'hadat bandonament
 que son poder/en mi nol plau mostrar.

En yra

DE AMOR CANTO. L.

¶ En yra esta/de Deu lo peccador
 com enest men/treball noli es dat
 dels bens de Deu/no fia'sperador
 no ha lloguer/qui no ha treballat.
 Axi d'Amor qui no sent lo turment
 en fos delits/nos cur a delitar
 tot amador/prenga en aço esment
 que sens tristor/nos pot molt alegrar.

¶ Dolor es gran/de tot fin amador
 com desesper/li es deuant possát
 mas per merçe/Amor lies donador
 que despear/delit:no es llançat.
 Goig e tristor/li es tan de present
 esper e por/luny li volen mostrar
 son mal e be/dels quals hu tostemps sent
 e lo que pert/apres torna'cobrar.

¶ Apres lo mal/qui sent de be sabor
 no pot ser dit/de tot mal ahuirát
 lo past d'Amor/no ha tanta'margor
 que sus tot dolç/no sia estimát.
 Dela sabor/nom conech sentimént
 e pus amarch/que fel es de gustar
 car yo soffrir/dolor de'nyoramént
 ne veig cami/per algun be'sperar.

Quid'amor

DE AMOR CANTO. L. 62.

¶ Qui d'Amor fuig/dell es encontrador
 e yo quil çerch/dins mi nol'he trobat
 en llochis lo veig/diffamat per traydor
 e fuig de mi/quil he mills qu'altre honrrat.
 Yo nol de man/per don al mon viuint
 mas que dins mi/ell vulla repofar
 sembla la mott/qu'alcansa lo fugint
 e fuig d'aquell/qui la vol encontrar.

¶ Cremat vull ser/d'Amor per sa calor
 car dins son foch/yom trobe refrescat
 si com lo sanct/hauent en Deu ardor
 en son turment/se troba consolat.
 Tan quant Amor/es fort y en mi potent
 lo seu delit/prop mi sent acostat
 e sim ve cas/qu'altrem'ha fer content
 fora de mi/mon delit he trobat.

¶ Ay tant pot fer/de Amor sa gran fauor
 que bastara/fer quel enamorat
 nol tocara/esperança ne por
 tant estara/en goig present trobat.
 Yom so'blidat/hauent tal sentiment
 propi es ami/tal estat desijant
 al ignorant/desig nol ve en esment
 enemich me's/lhom d'Amor ignorant.
 L'home

DE AMOR CANTO. L.

¶ L'home no pot/fer al mon viuidor
 si d' humor mal/sera vist neteját
 lo be y el mal/conseruan la color
 d' hom radical/que sens ells es guastát
 Axi de Amor/qui lo feu mal no sent
 no pot enell/fa passio durar
 defig lo te/que's de be falliment
 y el be ates/tal defig fa cessar.

TORNADA.

¶ Amor Amor/yo so ver penitent
 com de ingrat/vos he volgut reptar
 per no trobar/lloch:ami conuinent
 es lo de falt/com yo no puch amar.
 Fin del Canto.1.

DE AMOR CANTO.LI.

EN aquell temps/senti d' Amor delit
 quant mō pensar/mira lo temps present
 le aduenidor/nom porte en esment
 que lo passat/fonch llançat en oblit.
 Ia nom fara/mon sentiment dormir
 quen lo començ/ignyor sa mala fi
 tals fats Amor/sol aportar ab fi
 que tots sos bens/en dol han conuertir
 Lo be d'

DE AMOR CANTO. LI. 63.

¶ Lo be d'Amor/clar mostra ab lo delit
 al amador/lo mal qui l'es vinent
 es vn senyal/que no pot sser mintent
 puix que'nlo goig/se troba entrestit.
 Qui es content/es molt prop d'auorrir
 en pus breu temps/que de vespre a matí
 grat sobre grat/en cambis favorí
 errant es dret/nol plau debats finir

¶ Lo defijat/pla her, volta'n despit
 no te lloch ferm/d'Amor lo sentiment
 sos torns he vist/assats complidament
 e veig aquell/de mill colors vestit.
 Detras ell va/continu penedir
 tal seguidor/nol viu mentre'l seguí
 ab los vlls cluchs/de tras sos peus aní
 guiant me'n part/hon tart pogui eixir.

¶ Si com lo jorn/va primer que la nit
 e della es/vn çert demostrament
 va lo delit/d'Amor primerament
 dolor apres/no vol hauer jequit.
 Hauent poder/de tota res delit
 que ab sa llet/dolça delit nodri
 tot ço que naix/delit ho consentí
 e corromp si/per extrem dolorit.

De's mals

DE AMOR CANTO. LI.

¶ Dels mals d'Amor/que trobadors han dit
 no se pus fort/que son gran mudament
 lo ferm estat/no dura longament
 seguint aquell/vn nouell apetit.
 Fahent iequir/ço que vol hom seguir
 mon apetit/vol ço que no volguí
 volent amar/lladonchs yo auorri
 e no volent/ame sens consentir.

¶ Certs mals d'Amor/per sa culpa he dit
 altres ne son/fortuna mal mirent
 casos portant/d'hon ve departiment
 donant enyor/y entre alguns met oblít.
 A mort breu ment/Amor porta'n orix
 iaquint dolor/aquell que no mori
 e lo qui mor/no tem final juhi
 per gran dolor/forçat d'Amor partir.

¶ Los fets de Amor/nom plau me tre'n oblít.
 ab quils agui/ne'l lloch nom cau de'smément
 no puch sentir/com los era sintént
 hon seny no teny/no es per seuy sentit.
 Lo meu recort/ami no pot suplir
 dar lo delit/que per Amor senti
 perdent lo tast/que per Amor tasti
 apoch instant/lo delit viu fugir.

Ab la raho

DE AMOR. CANTO. LI. 64.

¶ Ab la raho/algu no ha sentit
lo mal d'Amor/e lo delit quen sent
en altre lloch/ha son setiament
y es ja dins mi/alterat y marfit.

Quant altres bens/de mi yo veig fugir
enyor aquell/que temps fon quem fugi
paix que lo lloch/de Amor en mi falli
Amor en mi/nos'troba hon tenir.

¶ Tot mudament/es vera ment fallit
e d'Amor es/lo seu sosteniment
car de res hom/no pot esser content
si en vn estat/Amor lo te'stablit.

¶ Si fermetat/Amor fa de fallir
com portara/res ferm Amor en si?
donchs si Amor/enfermetat fallí
raho es gran/puix no ferm la'tenir.

TORNADA.

¶ Amor Amor/temps es de penedir
si que vehent/nos gire mon cami
lo vostre be/fastig porta prop si
o tal dolor/que sab prou qui v sab dir.

Fin del Canto. 1j.

No pot

DE AMOR CANTO. LII.

¶ No pot mostrar/lo mon menys pietat
 com en present/de sobre mi pareix
 tot Amor fall/sino a si mateix
 de'n veja es/tot lo mon conquistat.
 Qui senys affany/no vol fer algun be
 com lo fara/contra si ab gran cost?
 cascun cor d'hom/yo veig pus dur que post
 algu nos dol/si el altre algun mal te.

¶ Lo qui no sab/no pot hauer merçe
 d'aquel que iau/en turment e dolor
 donchs yo perdon/a cascu de bon cor
 sino fui plant/del que mon cor solte.
 Secretament/ab no acustat mal
 venturam'fa/fa diffauor sentir
 d'Amor nom clam/si bem'porta'morir
 be y mal passant/yo m reste cominal.

¶ Altre focors/de vostr'Amor nom val
 sino quels vlls/me demostren voler
 ne res pus fort/de vos no puch saber
 ans si mes çerch/per ser content nom cal.
 Yo veig molt hom/sens amar fer amat
 y el mentidor/tant com vol es eregüt
 e yo d'Amor/tan sobrat y vençüt
 que dir no puch/quant so enamorat.

Tornada.

DE AMOR CANTO. LIII. 65.

TORNADA.

Amor Amor/vn habit m'he tallát
de vostre drap/vestint me lespirit
en lo vestir/ample molt l'he sentit
e fort estret/quant sobre mi es estat.

Fin del Canto. lij.

DE AMOR CANTO. LIII.

Molt he tardat/en descobrir ma falta
per jouentut/quem nega esperiment
en vn cas nou/l'hom es mal concixēt
e major ment/si la raho es malalta.
Per gran esforç/de folla voluntad
car tant com es/la voluntat mogúda
l'hom deu hauer/del seny maior ajúda
si virtuos/vol esser nomenát.

Qui son cami/verdader ha errát
per anar lla/hon vol sojorn hauer
es li forçat/que prenga mal sender
e may venir/en son lloch desiját.
Tal cas m'ha pres/volent me contentar
mon ferm voler/per altre tal amant
no ha trobat/lo seu propi semblant
car son esguart/es verament amar.

I Le'nteniment

DE AMOR CANTO. LIIII.

¶ L'enteniment/en qui'l iuhi no es clar
 forçadament/ha pendre opinions
 voluntat mou /sostitiques rahons
 fent les valer/e per bastants passar.
 Si com flori/qui bona color ha
 e no val res/coneguda sa ley
 ne pres ami/que'n pensa monti Rey
 fahent rahons/quals veritat des fa.

¶ E si pas mal/bon dret ho consentrà
 puis es dit foll/çell qui serueix senyor
 que no pot fer/content bon seruidor
 e per null temps/ningun dret juhi fa.
 Vehent qui mal/administrador es
 al cauador/donant lloguer de metje:
 en los llochs plans/fa durar lo estret setje
 lo fort castell/enterrà tost l'ha mes.

¶ Prenmen axi/com agrosser pajés
 qui bon sement/en mala terra met
 vltra cuidant/pensa hauer bon esplét
 d'aquell terreny/qui buyda los granés
 A fats ha seny/qui no ha sentiment
 per encercar/etrobar la raho
 e pren esment/del mal del companyo
 per cas passat/jutja lo seu present.

Seguint

DE AMOR CANTO. LIII. 66.

¶ Seguint l'estil/ qui natura consent
 eço quel seny/e veure clar abasta
 negre forment/no dona blanca pasta
 nel A se ranch/es animal corrent.
 Tant poch sera/que nulla dona fenta
 ne veja prim/lo fin secret d'Amor
 si per amar/no sofre gran dolor
 y en sentiment/triada en millars trenta.

TORNADA.

¶ Plena de seny/si algu mi esmenta
 tots los hoents /diuen que so millor
 pus franch e fort/e callant amador
 ma voluntat/fahent d'Amor seruenta.

¶ Fin del Canto. liij.

DE AMOR CANTO. LIIII.

L La so ates /d'hon so volgut fugir
 tinch me per pres/eno so enpresonat
 mas yo veig clar/lo cors de mon mal fat
 e nol'he vist/ans que'n fas mans venir
 Pren men axi/com al deuinador
 de sa greu mort/per alguns clars mitjans
 prenosticant/no fugir de ses mans
 ja te per fet/tot quant es venidor.

I ij

O tu mal fat

DE AMOR CANTO. LIIII.

¶ O tu mal fat/mal prenofticador
 e veig te axi/com si foses present
 per tal fenyal/que no pot ser mintent
 puix m'ha plagut/lo que fuy'uorridor.
 Quant lo vengut/al prenofticat punt
 vehent fuy orb/esabent ignorant
 nose que fon/quem tench lo cor tirant
 per anar lla/hon no volgra ser junt.

¶ Si col Senglar/que de ualla del munt
 pels Cans petits/qui nol bastan matar
 e baixa'l pla/hon veu Alans estar
 vol eno pot/tornar del plan amunt.
 Ne pren ami/que per fugir mal poch
 caich en les mans/de dolor fens remey
 perpetual/sens mudar esta ley
 ans creixera/com en lloch dispost foch.

¶ No creu lo fat/molt hom quies badoch
 e molt grosser/li alonga'l poder
 sobre que va/e que pot en nos fer
 lo cor es feu/e tot quant d'aquell toch.
 Mogut e ferm/ha lo poder de Deu
 tant quant al temps/se mostra variat
 mas tot per Deu/es aixi ordenat
 lo qual nos'mou/ne muda'l horde feu.

Lo fat se pren.

DE AMOR CANTO. LIIII. 67.

QLo fat se pren/segons l'entendre meu
 tot quant es d'hom/de fora la raho
 lo foll es feu/e fa electio
 del faui pren/quant a natura creu.
 No se lo fat/si guarda sols la fi
 o si la fi/pels mijans mirará
 lladonchs la fi/son esser mudará
 si los mijans/pendran reues cami.

TORNADA.

Mare de Deu/hajes merçe demi
 efes me esser/de tu enamorat
 de les amors/que so apassionat
 ja conech çert/que so mes que mesqui.
 Fin del Canto.liiiij.

DE AMOR CANTO. LV.

A Mal estrany/es la pena estranya
 e lo remey/hauria ser estrány
 e qui de fret/mor per entrar en bany
 haura calor/si aigua freda'l banya.
 E si'l començ/ve pel mig imposible
 lo mig segueix/ela fi al començ
 ab forces tals/Amor mi amant venç
 que planament/lo dir nom es posible.

I iij

En contra mi

DE AMOR CANTO. LV.

¶ En contra mi / Amor es molt horrible
e tant placent / quem ha fet ser content
car deuant mi / tinch be complit present
e d'altra part / me puny dolor terrible.

Aquesta es / vna dolor nouella
que dins mon cap / ha fet nouella obra
des asentant / la mia pensa pobra
que a sos mals / tenia ja l'orella.

¶ Amor en mi / no fa gran marauella
fermant ses lleys / en temps pasat passades
mas per llonch temps / heren ja oblidades
per mi Amor / son poder torna'n fella.

Axi com Deu / miracles vol mostrar
per quels iuheus / fermament lo creguéssen
faent parlar / los muts equels çechs vehéssen
Amor li plau / que perda lo parlar.

¶ Enuers alguns / aço miracle par
mas sius menbram / d'en Arnau daniél
e de aquells / que la terals es vél
sabrem Amor / vers nos que pot donár
Çella que am / en ygual dela vida
mostr' auorrir / en fets y en continént
quant li fo prop / he della esbaimént
ab continent / de hauer la'borrida.

Dins en mi

DE AMOR CANTO. LV. 68.

¶ Dins en mi sent/vna força infinida
 tant que's pus fort/que lo desfig d'Amor
 cascun de aquests/de Amor pren sa fauor
 mas equal ment/entrells no es partida
 Car mon desfig/no basta ferme llaços
 ala gran por/quil bat fort e castiga
 d'aquesta es/Amor tan gran amiga
 que tol poder/al desfig de sos braços.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/Amor no te pus llaços
 quem tinguen pres/si de aquest yom escape
 vngles no te/ab que ma carn arrape
 mas dorm segur/de present en sos braços.

Fin del Canto. lv.

DE AMOR CANTO. LVI.

T Ant he amat/que vinch en defamar
 si com aquell/qui amichs ha tengút
 per llur de falt/hauent lo decebút
 a tot lo mon/se gira en hairar.
 Car gran Amor/porta'bsi carrech gran
 viure no pot/sens gran sosteniment
 lo seu semblant/voler le's sostenent
 y aquell no ferm/Amor va tremolán

I iiii Qui ama

DE AMOR CANTO. LVI.

Qui ama poch/no deu fer desiján
 que son amat/li sia estrem volent
 car poch voler/no es voler fintent
 del gran voler/que li porta'l aman.
 Sol per Amor/se desija'ltra'mor
 per si mateix/no porta'ltre delit
 e dona çels/dant congoxos despit
 si lo delit/de fer amat no corr.

Ia en Amor/no fere durador
 car son affany/sobrepuja el delit
 al temps antich/yo degra fer exít
 que ignoçent /era tot amador.
 El home vell/solia fer fadrí
 y en temps present/es vell qui barba met
 cascun Amor/vol temps fens calt ne fret
 yo crem d'iuern/e d'estiu tremolí.

Lo meu voler/en Amor no faltí
 de fer entes/e molt menys fatiffét
 Deu ni el mon/atot oblit tramét
 es molt escas/lo grat que yon fentí.
 Per aquell preu/qu'Amor deu fer venút
 yo dant aquell/no viu quel atengues
 aquell voler/que fens dir es entés
 per mal sentint/no fonch ben conegüt.
Ab gran

DE AMOR CANTO. LVI. 69.

¶ Ab gran voler / de parlar yo fui mut
 per no trobar / raho quem satisfes
 a ma dolor / que bastant ment digues
 e perço fuy / hom sens Amor tengut.
 Mon cor sostrach / la paraula de se
 ma boca tench / aquella no pasas
 vergonya y por / guardaren aquest pas
 e no fon vist / com de Amor tal cas ve.

Menys mal de aquest / qual fort cor lo soste?
 quies aquell / que sobtos no esclatas?
 que fa dolor / a mostrar no bastas
 e fos cregut / hom sens Amor ne fe.
 E son voler / vingues a fer jutjat
 per saber gros / e voler desleal
 l'entendre feu / vehent lo cominal
 que fos entes / denteniment tapat.

¶ Si ans de temps / so vist blanch e ruat
 e lo meu cos / mostr'hauer passat mal:
 fera perço / com Amor ja no val
 aquell ab qui / natura ha namorat.
 Perdent ami / yo solament no planch
 mas a cascu / qu'ental cas se veurá
 be so yo çert / que'n tot nom'semblará
 car per honor / yom fech en pus alt banch.

Tornada

DE AMOR CANTO. LVII.

TORNADA.

¶ Amor Amor/vostre poder es manch
o de ingrát/esser podeu reptát
qual de aquests noms/voleu en vos' posát
de qualseuol/costat:jaheu en fanch.

Fin del Canto. l vj.

DE AMOR CANTO. LVII.

Hon es lo lloch/hon ma pensa repose?
hon fera hom/que mon voler contēte?
ab escandall/yo çerch tot fons e tente
e port no trob/hon aturar me gose.
Lo que d'abans/de tot vent me guardaua
ara es en mi/cruel platja deferta:
vagabunt vaig/la casa quim,es çerta
treball es gran/en part hon yo vagaua.

¶ Hon es aquell/delit quant yo pensaua
esser amat/dela quem encenia?
tot mon voler/y el seu nom defenia
d'Amor en tant/quant son poder bastaua.
Tots los senyals/q' Amor donen a entendre
en ella viu/no tollent ne la obra:
qui es aquell/quen Amor tant descobra
que non pogues/della sentiment pendre?

La res

DE AMOR CANTO. LVII. 70

¶ Ia res del mon/dolor nom pot defendre
 perdut es ja/tot lo goig de mon viure
 a mos amichs/de tristor puch escriure
 nom basta temps/a poder men rependre.
 Tant la tristor/afalaga ma pensa
 que tot m'hes trist/quāt puch hoir ne veure
 tant quem es greu/que yo vinga a creure
 que a tristor/yo puch hauer defensa.

¶ Puix que Amor/ab lo cor fermi dispenfa
 que sos delits/follament los espere
 e per aço/del mon me desespere
 car sens Amor/tot delit me's offensa.
 L'arma coman/a Deu lo quil'ha feta
 leixant lo cos/desastruch per mal astre
 e ja nol plau/desos volers lo rastre
 puix ab dolor/viu per ell no discreta.

¶ Si com lo vell/que'n son temps vida'feta
 fets plahentment/en algun art apresca:
 e per fort cas/aquella l'es defesa
 no sab en que/son giny de viure meta.
 Ne pren ami/qui no se com me visca
 perque d'Amor/me veig tancada porta
 no se pus fer/nel voler me comporta
 que d'aquest vs/per altre yoin desisca

Tornada

DE AMOR CANTO. LVIII.

TORNADA.

¶ O foll Amor/malament se arrisca
qui per virtuts/vol amar nulla dona
sa calitat/y el lloch la fan ser bona
car en raho/qual sera la que y visca?

¶ Fin del Canto. lvj.

DE AMOR CANTO. LVIII.

NO guart a vant/ne membre lo possat
vn punt estret/guarda mon pensamēt
no guart la fi/tenint mon seny torbat
per lo voler/afectat al present.

No solament/colpa del mal oblit
ne la tristor/nel dan que men vindrá
passionat/per vn present delit
nom ja queix temps/per veure'l que será.

¶ Ia no conech/mon dany o mon profit
per que'l voler/en res no dubtará
quim'da consell/de seny es defallit
hoint de mi/lo que oyr porá.

Quant ma raho/contrastaua el voler
per aquel fon/sobrada en la fi
della senyal/en mi nos pot saber
vence'l voler/raho de mi fugi.

Mon

DE AMOR CANTO. LVIII. 71.

¶ Mon pensament/en vos es mes que'n mi
e mon delit/per vos passa primer
james aquell/ans que vos yo senti
ma voluntat/ami troba darrer.

Yo so content/si veig contenta'vos
e tant en mi/aquest defig es gran
que'l sentiment/es perdut de mon cos
fins quel voler/vostre va fadollán.

¶ Delit no sent/la vostra carn tocánt
tant mon voler/del vostre's desijos
tal passio/de açom veig al deuan
que lo meu cos/ne resta tremolós.
E tant defig/que afats me ameu
que nos pot fer/me basteu contentar
e sim acost/a vos:veure poreu
que mon efforç/es menys per sobr'Amar.

¶ E per çom'pens/quem deueu defamar
car dintre mi/yo crech que no vcheu
pens que no bast/plaureus al practicar
e muyr de por/que de mi vs contenteu.
E quant d'algun/de sa virtut me acort
o d'alguns bens/o que sia molt bell:
lo que ami fall/tem queus ve al recort
e desijau/tot quant es en aquell.

A tot quan

DE AMOR CANTO. LVIII.

¶ A tot quant por/ateny ab son martell
 tem lo meu cor/fent le franch ala mort
 cas no ymagin/que nom faça volpell
 y el çert no creh/è quem fes Deu report.
 Quant me cuyt fer/ab vos en millor punt
 sens algun cas/mude opinio
 distintament/mon esser no ha punt
 a mal e be/cercant trobe raho.

¶ Lo turmentat/tem present sa passio
 que met oblit/al mal de ser difunt
 en semblant cas/ami conech que so
 fugint dolor/en major dolor munt.
 Tant de present/me apassiona Amor
 que yo pratich/molt quen Amor me nou
 e concixent/men resta gran dolor
 com lo meu puny/en matar mi se mou.

TORNADA.

¶ O foll Amor/conçiençiam'remou
 que digal's mals/de vos, y lo fals be,
 lo desperat/no sera menys de fe
 ya molt mesqui/nol fareu portar jōu.

FIN DEL CANTO. LVIII.

Quem

DE AMOR CANTO. LIX. 72.

Quem ha calgut/contemplar en Amor
 Que be sentir/los amagats secrets
 ãnos treballs/quins cõptes me son fets
 vanament he/despesa ma dolor.

Tot lo meu seny/franch arbitre l'hedat
 lo meu iouent/tot per ell he despes
 fins al present/no men so may repres
 preant vn mal/per be gran estimat.

¶ Mon gran voler/ha tengut mi çegát
 e fins hauer/en vos experiment
 molt he tardat/en sentir lo que sent
 enyor lo temps/que no pot ser cobrát.
 En tot aquest/nom puch d'Amor clamar
 fino de vos/aqui he be volgút
 aueu me'ntes/e mal guardo retút
 qui es lo foll/que dona vol amar?

¶ Si enteniment/ha Deu volgut mostrar
 en dona'lmon/d'aquell no freturáu
 si Deu es ver/del meu no vs defaltáu
 en calitat/ab mi vs veig acordar.
 Pensar no puch/que lo vostre voler
 volgues may res/per mi no fos complít:
 e sia entes/açi aquell delít
 quels amadors/de carn han llur esper.

Aquell

DE AMOR CANTO. LIX.

¶ Aquell delit/quel arina pot hauer
en contentar/en Amor la gran part
per mon sentir/regles n'he dat e art
als amadors/freturants de saber.

E vos he vist/exir de vostre seny
en mi prenin/tdelit y en tot mon dir
e veheu clar/aquell iames fallir
ans mon voler/en mes quels dits ateny.

¶ Si el fort castell/gent darmes lo costreny
com es lo burch/segur sens mur ne vall ?
e si en vos/la fermetat de fall
no es al mon/degu daço no rreny ?
Com pot amar/qui no es entenent ?
com fera ferm/lo qui es tremolant ?
vos entenent/ferma vos variant
de tot dich ver/mas de ferma yo ment.

¶ D'altres amors/so mes que penident
lo remembrat/tinch en abusio
en cap orat /he çercada rahó
y enteniment/hon Deu may nol consent.
Lo bon voler/çerqui no sabent hon
los apetits/he trobats en molt lloch
durant ay tant/com lo veure y lo toch
mas yo absent/no si Deus me perdon.

O ainadores

DE AMOR CANTO. LIX. 73

Qo amadors/recort vos lo que fon
 de tots aquells/qui primer fon passats
 los desgradats/casos d'Amor estats
 yls mals tan grans/quen gestes escrits son.
 Res semblant es/a fort pluja d'estiu
 portant remor/de trons mostrant rellámps
 y en poch espay/los grans barranchs e camps
 aygua no han/que trameten al riu.

Quals son aquells/amadors que yo viu
 que de Amor/durable porten jou
 fort voler çech/molt poch durant los mou
 ço que volrran/llur apetit desdiu.
 Puix res en part/no toquen de virtut
 el esprit/part no ten sos delits
 vehent,tocant/llurs desigs son complits
 e tal voler/es tost fart e vençut.

Qui en Amor/es be aperçebút
 sab que james/dona tench voler ferm
 cor deshonest/y enteniment enferm
 los tol Amor/e nol'han perçebút.
 Com res del mon/sens honestat no dur
 e lo delit/sens entendre hom no pot
 e dones han/poca part de tal dot
 Amor no pot/en elles fer atur.

K

L'animal

DE AMOR CANTO. LIX.

¶ L'animal/brut fera molt pus segúr
 dest'apetit/que'n dona no fera:
 car solament/en l'acte se moura
 sentint aquell/qu'en lo plaher l'adúr.
 Ella pensant/en algun passat cas
 moura'pedit/en fet luxurios
 e son voler/es aytant desijos
 tant quant en ell/mes se adclitás.

¶ Puix en tal fet/dona detant sobras
 l'animal brut/membrant aquell abús
 raho d'Amor/pot muntar l'hom tan sus
 que son voler/d'amár no freturás,
 Forjant tals dits/continentes efets
 quel esperit/perfet amor conçep:
 e tals quel cos/jau en cadena y çep
 si que's ben dit/ells en amor perfets.

¶ Per honestat/dona no tench estrets
 los seus volers/que aquells no complis
 mas per hauer/por, que sin ells fallis
 no rebes dan/o meny spreus ser li fets.
 Gloriejar/en llur ben fet en se
 los es defes/tals les ha fetes Deu
 lo prim motiu/es lo maestre seu
 e cor pauruch/d'hon be sin han los ve.

Graes cha

DE AMOR CANTO. LIX. 74

Graesch a Deu/fahent me tant de be
 que mon voler/nos delita'n llur cor
 hoc en lo cos/e nom dupte quem plor
 car per son preu/yo son cert quen aure
 Llor cap no val/perque noy ha ceruèll
 tot l'als es bo/segons aqui serueix
 linatge d'hom/mi;ançant elles creix
 llur esser fon/per augmentar aquèll.

TORNADA.

Maldich lo temps/que fuy menys de còsell
 dones amant/mes que ami mateix
 ama les tal/qui be no las conceix
 e yom confes/que fuy lo foll aquell.

Fin del canto.lix

DE AMOR CANTO.LX

VOs que sabeu/dela Tortra'l costum
 e si nou feu/placial vos hoír
 quant mort li tol/son par.seuol jaquir
 d'obres d'Amor/no beu aygua de flúm.
 Ans en los clots/ensutza primer la'ygua
 nos posa may/en vert arbre fullat.
 mas contra'ço/es vostra calitat
 per gran desig/no cast:que'n vos se raíga

K ij

Eno cuideu

DE AMOR CANTO. LX.

¶ E no cuideu/dona que be vs escaiga
 que puis hagues/tastat la carn gentil
 a mercader/lliurás vostre cos vil
 é son dret no m/en Ioan me pens que caíga.
 E si voleu/que vs ne don concixença
 fa faz es gran/ab la vista molt llosca
 sos fonaments/son de llagost e mosca
 çert no mereix/drap vendre deflorença

¶ E concixent/la vostra gran fallença
 volgues muntar/en armar caualler
 e sabent ell/tot vostre fet en ver
 de vos amar/se fara concixença
 Sabent molt clar/la en futzada vida
 prenint publich/les pagues del peccat
 vostre cos leig/per drap es baratát
 vostre seruir/es bo sols pera dída.

¶ E no cuydeu/filla vs hagues iaquída
 vos alletant/aquella ab vobra llet
 car vostre cos/es de veri replet
 e mostren ho/vostres pels fora mida.
 Car sius jaquiú/vostre barba criada
 e laus toleu/puis ab los pels dels braços
 poran sen fer/auantatjosos llaços
 prenint Perdiu/o Tortra o Becáda.

Quant hoireu

Quant hoireu

DE AMOR CANTO. LX. 75

Quant oyreu/alcauota prouada
 responcu tost/que per vos ho diran
 e puix per nom/propi:vos cridaran
 ja no vs mostreu/en l'hoir enpachada.
 Interrogant/amichs e que voleu?
 endret d'Amor/ay res que yo fer pusca?
 tracte semblant/james me troba cusca
 presta fere/aquant demanareu.

TORNADA.

Tots los qui tost/acunçament volrreu
 enfets d'Amor/anprau na Monboy
 ella vs fara/tot lo que feu ami
 nos pot saber/l'endrec; quei trobareu.

Ein del Canto.lx.

DE AMOR CANTO.LXI.

IA tots mos cants/me plau metre'n oblit
 fora gitant/mon gentil pensament
 e fin Amor/de mi'spartrá breument
 si com fals dient/yo cercare delit.
 Axis conquer/en aquest temps Aymía,
 cobles, sospirs/dançes, e bon saber
 lo dret d'Amor/no poden conquerer,
 pasá lo temps/que'l bo fauor hauia.

K iij seguire

DE AMOR CANTO. LXI.

¶ Seguire'l temps/ab affanyos despit
 si col dançant/segueix al esturment
 e mostres be/hauer poch sentiment
 si per vn temps/dança rostit bollit.
 En temps passat/mudança no sentia
 d'açom reprench/em tinch per molt grosser
 cuytant saber/tot quant hera mester
 foll es perfet/qui vs veu menys de follia.

¶ Si com l'infant/qui tem mal espirit
 com li defall/companyia de gent
 prenia'mi/qui dubtava el turment
 quem daua'mor/acostant se la nit.
 E desije/ço que fer no poria
 car fermetat/en ell no pot hauer
 puis no es pus/que destemprat voler
 e dura tant/com la passio le guia.

¶ Si com aquell/qui'sta'l bosch ascondit
 robant/les gents/matant lo defenent
 e cuyda ser/a Deu humil seruent
 faent retret/del temps quel'a seruít.
 Na prés ami/que auos e Amor seruia
 passant affany/esperant lo plaher
 amant molt ferm/ab vn escur esper
 puix he peccat/yo merefch punit sia
 Molt me rep

DE AMOR CANTO. LXI. 76

¶ Mol me reprench/ com d'amor he maldit
 ne dire mal/ de dona al mol viuent:
 e si lo Sol/ es calt naturalment
 fino es fret/ non deu ser corregit
 Perque d'Amor/ yo mal ia no diria
 quen ell no es/ de ben fer lo poder
 car fermetat/ de dona y es mester
 si la vehes/ per Deu l'adoraria.

TORNADA.

¶ Per fa bondat/ prech la verge Maria.
 que'n son seruey/ cambie mon velor
 mostrant me clar/ com han perdut carrer
 los que'n Amor/ de les dones han via.
 Fin del Canto. lxxj.

DE AMOR CANTO. LXII.

B Em marauell/ com l'ayre no se altera
 e com lo foch / per fexuch pes no cau
 e com nos mou/ la que fexuga iau
 fermant son lloch/ en la pus alta sphaera.
 Maior senyal/ no pot mostrar lo mon
 e digne molt/ que'l hom sen marauell
 ab vn poch mes/ haure creure per ell
 que periran/ tots quants en lo mon son.

K iij

Amon

DE AMOR CANTO. LXII.

¶ Amon iuhí/ ses lleys Amor confon
 experiment/ ja del tot es errant
 tot amador/ ama per son semblant
 lo contra fer/ en per null temps no fon.
 Vos qui bastant/ sou, per vn mon regir
 poras be fer/ que a meu l'home pech?
 per acte leig/ sentiment haureu çech
 no haureu pus/ escusa en lo meu dir.

¶ Mon creure ferm/ no pot be sofferir
 vn cas tan fort/ e per moltes rahons:
 mas tamben se/ que la carn ha esperons
 e no veig fre/ bastant ha retenir.
 E d'altra part/ Amor per sa furor
 secretament/ sens compte los cors lliga
 en actes tals/ quals honestat castiga
 e pot se fer/ a meu de tal Amor.

¶ Si ver sera/ prech Deu que la calor
 de tots los fochs/ creme la vostra carn
 sino tenuu/ en vn terrible escarn
 que no vençau/ vna tan gran error.
 Mas vostre cos/ per ventura's delita
 usar dels fruyts/ que na Venus conrréa
 mas vostre seny/ deuria hauer feréa
 de fer tals fets/ e gents ne han la sospita.
 Per tal

DE AMOR CANTO. 77.

¶ Per tal dolor/no fare vida hermita
 palefament/sera ma vida'ctiua
 e de parlar/no tendre lengua'squiua
 e ver parlar/de si gran dolor gita.
 Çellsqui sabran/mon ver complanyiment
 planyeran mi/per ma causa tan justa
 e planyiment/de si Amor a justa
 e rependran/natura siu consent.

TORNADA.

¶ O foll Amor/de vos no so content
 e ja molt menys/dels fets dela que am
 no se de qui/haja pus honest clam
 per no errar/maldich vos egualment.

¶ Fin del Canto. lxiij.

DE AMOR CANTO. LXIII.

AB vos me pot/Amor ben esmenar
 del temps passat/lo seu gran falliment
 la fort dolor/per mon mal pensament
 vos mi amant/se pot acabalar.

Yo li perdon/sim'ha dat mal dormir
 yo li perdon/lo mal gualardonat
 yo li perdon/si m'ha de amar forçat
 dona tan vil/quem fos vergonya'l dir

Si cosa

DE AMOR CANTO. LXIII.

¶ Si cosa fos/laujera comportar
 que yo de vos/hagues tal vantament
 quem pogues dir/esser vostre seruent
 lo nom sens pus/me basta'contentar
 Tal me pareu/que si de ferm vos mir
 lo meu defig/roman tan alterat
 que no vol res/del que ha desijat
 ne del present/ne del que pot venir.

¶ Creheu de ferm/que nom vull apartar
 del que sabre/que sera'vos plasent
 e sim manau/cofa de gran turment
 sera molt leus/carrech de soportar.
 Donchs en manar/no vs cal molt entardir
 tot se fara/lo que sera manat
 ab que d'amar/no sia defensat
 car mon voler/en als no pot feruir,

¶ Acort no's cal/en voler mi amar
 si vs né altau/e de mon sentiment
 de mon voler/creheu segurament
 que per null temps/vos pora defaltar.
 Ell amara/e no fara mentir
 los meus escrits/qui dell han tant parlat
 ne'scarnira/mon verdader dictat
 uns en millor/lo veureu affegir.

A Deu

DE AMOR CANTO. LXIII. 78.

¶ A Deu no plach/bellea'vos donar
 sino que fos/de Amor seruiment
 car en tot l'als/legea'bastament
 en fer tot quant/lo mon li pot manar.
 No sabeu prou/si leixau temps fugir
 e temps perdut/no pot esser cobrat:
 e donchs restau/ab voler termenat
 de ben amar/lo qui vs sabra grair.

.TORNADA.

¶ Lir entre carts/los meus jorns vull finir
 amant a vos/sols que men ajau grat
 e si Amor/d'amar ami ha lloat
 creheu lo ferm/car non fa desmentir.

¶ Fin del Canto. lxiiij.

DE AMOR CANTO. LXIII.

Y Om recort be/del temps tan delitós
 que's ia passat/ignor si tal verna
 sil conseguesch/merçe nom fallira
 car pietat/fer aura pau ab vos.
 Preareu mi/que'n temps antich preáueu
 e confessant/que vs dolieu de mi
 ara que vs am/pus que james ami
 tornau vos lla/hon de primer estaueu.

Pus que

DE AMOR CANTO. LXIIII.

¶ Pus que d'abans/me trobe desijós.
 e lo desig;james en mi morrá
 car per la part/mon cos lo sostendrá
 l'entenimént/no fera despitos.
 Vos desijau/ami que desijáueu
 per tal voler/del qual yom contenti
 ara que vs am/pus que james ami
 tornau vos lla/hon de primer estáueu.

¶ E si raho/fon que ben volgut fos
 mills ho meresch/mon vll nom desmentrá
 car per gran dol/moltes veus ne plorá
 e no plorant/mostrauam doloros.
 E vos de goig/lo thedeum cantáueu
 lagrimejant/malediçions canti
 ara que vs am/pus que james ami
 tornau vos lla/hon de primer estáueu.

¶ Contar no dech/les pasades dolors
 car poca fe/per vos tost hí fera
 qui's menys Amor/altre'Amor no sentrá
 car no ha'fguart/l'hom rient al ploros.
 Si ben amant/lo terç d'un jorn pasáueu
 haurieu grat/del que per vos passí
 ara que vs am/pus que james ami
 tornau vos lla/hon de primer estáueu.

Reclam

DE AMOR CANTO. LXIII. 79

¶ Reclam a tots/los meus predeçesors
 çells qui Amor/llurs cors enamorá
 e los presents/e lo que naixerá
 que per mos dits/entenguen mes clamors,
 E si en vos/coneixença justáueu
 malgrat haureu/del que fes vn mati
 ara que vs am/pus que james ami
 tornau vos lla/hon de primer estaueu.

TORNADA.

¶ Plena de seny/sil cor me cartejáueu
 trobareu clar/que vs amare sens fi
 ara que vs am/pus que james ami
 tornau vos lla/hon de primer estaueu.

¶ Fin del Canto. lxiiiij.

DE AMOR CANTO. LXV.

LO temps es tal/que tot animal brut
 requir Amor/cascu trobant son par
 lo Ceruo brau/sent en lo bosch bramar
 e son fer bram/per dolç cant es tengut.
 Agrons e Corbs/han melodia tanta
 que llur parell/de tal cant se'namora
 lo Rosinyol/de tal cas se'ntrenyora
 si lo seu cant/fa enamorada'spanta.

E donchs

DE AMOR CANTO. LXV.

¶ E donchs sim dolch/lo dolrrem es degút
com veig amants/menys de poder amar
e lo grosser/per apte veig passar

Amor lo fa/no esser conegút.

E d'açom ve/piadososa complanta

com desamor/exorba ma senyora

no concixent/al seruent quil adora

ne vol pensar/quina es s'Amor ne quanta.

¶ No com aquell/qui son be ha perdut.

met en arrísch/si poria guanyar

a vos amant/quern volguescu amar

deliberat/no so en Amor vengut.

Tot nuu me trob/vestit de grossa manta

ma voluntat/Amor lam te penyora

aço de que/mon cor se adolora

es com no v'heu/ma fretura ser tanta.

TORNADA.

¶ Lir entra carts/ab Milans caç la Gánta

y ab lo Branchet/la Llebre corredora

afats al mon/cascuna es viuidora

e mon pit flach/lo passi de rams canta.

FIN DEL CANTO. LXV.

Qui sera

DE AMOR CANTO. LXVI. 80.

Q Vi fera'quell/qui en Amor contēple
 com yo qui sent/sos delits hon abasten?
 qui son aquells/qui dolça l'amor tasten
 e iuntes mans/l'adoran fora'l temple?

Yo so tot sol/aqui natura estreny
 a no poder/als fer ne pus entendre
 sino amar/e volent men defendre
 nom vol seguir/en res afer null seny.

¶ Sim do solas/crehuen çert que yol seny
 sino y acull/Amor al delit pendre
 les potestats/del çel han volgut vendre
 e fer catiu/de mon voler lo seny.

Nom repte algu/car tots veig solazar
 segons cascu/sa calitat requer:
 qui en aquest mon/honor vol e diner
 tinga esinent/ja te causa d'errar.

¶ Lo temps dels Deus/se vol ara mostrar
 car dintre si/vn Deu cascu vol fer
 e dels desigs/hou çorre lo voler
 solemnes Deus/a tots veig adorar
 E sobre tots/Venus es mils feruida
 car nostra carn/no concix altre Deu
 Bachus ha part/sa fauor nol'es greu
 Çeres muller/no y es enfellonida.

De essa

DEESSA DELA RQVEZA

¶ Iuno del mon/te vna gran partida
 diu que deu ser/pus colta al juhi feu
 Saturn, e Mart/no trob en sa gran veu
 allur poder/Iuno y Venus dan vida
 Mas Venus diu/yo son rey natural
 ab alguns Deus/senyors jus mi fients
 per mi son bons/e per si no valents
 los altres han/poder accidental.

¶ Pallas de essa de fortaleza, y Dia
 na dela castitat.

¶ Pallas fa veu/rugallosa no val
 afallagant/la orella del hoent
 Diana es/de fauor menys potent
 mas en lo mon/Deu los ha dat cabal
 Que llur gran nom/per lo mon es preycat
 a totes gents/d'aquestes manen festa
 colta no es/car de cascu nol resta
 sino vn troc/de carn dins dents tancát,
 VENVS DEESSA DE AMOR.

¶ En gran discort/esta lo mon posát
 Venus del mon/se trau la fina llesta
 tot home bo/en son hostal se resta
 e val se póch/qui noy es albergát
 Iuno,te gent/en dues parts gitada
 prop dela mort/cobejosa deuiure
 altres que veig/de baix estat delliure
 fama tenent/ab leig viçi guanyada,

DEVS DE VIANDES Y DEL VI. 8r

¶ Ceres quant es/a Venus ordenada
e son marit/qui Bachus se fa'scriure
als peus del Deu/Venus, se deuen fiure
estants per si/llur secta es diffamada.

Car no guardant/a Venus reuerencia
son menys preats/en lo mon e maldits
l'animal brut/non vol estemps delits
e lo cos d'hom/ne passa penitencia.

Deu de yra, e Deu de batalles.

¶ Saturn e Mart/per si no han potencia
mas per dos Deus/son estrem favorits
guardant honor/a Venus son seruits
e per hauer/a Iuno'n reuerencia.

Mars a Saturn/humilment obeheix
el obeir/entrells molt se cambia
de Pallas yo/parlar res no volria
de son estat/car pietat men creix.

DEESA DE CASTIDAD.

¶ Linperfet hom/a Diana serueix
e tots aquells/hon la vida'sdesuia
car Venus ha/tant dolça parleria
que tot voler/a si lo redueix.

Los publichs prechs/sendrecen a Diana
la voluntat/es de Venus entegra
al temple seu/sil iorn clar fos nit negra
los grans barranchs/foren carrera plana.

L Aquelles

DE AMOR CANTO. LXVI.

¶ Aquelles gents/ab la pensa molt vana
 que ab raho/james han pau ne brega
 per llur cor flach/de vergonya fan plega
 quils met vn fre /donant los vida sana.
 E si lo giny/de Venus romp tal fre
 sabent li grat/com aixis'vehen soltes
 que'n son seruir/nos mostren ser enboltes
 fent li present/del millor de llur be.

¶ En lo començ/por e Diana els te
 mas si lo çel/d'ignorants les ha toltes
 Venus colents/Mars e Saturn a boltes
 entre llur pens/Diana va e ve.
 Lladonchs en fet/cofen Venus de essa
 cuydant hauer/la batalla molt justa
 contra tot hom/qui del cas les afusta
 e per tostemps/por e vergonya çessa.

TORNADA.

¶ Senyal de be/en tota dona çessa
 com dins son cor/vergonya nos'ajusta
 y al fabi hom/es viçi quill afusta
 la raho pert/que es enell prinçessa

¶ Fin del Canto. lxxvj.

Ab tal dolor

DE AMOR CANTO. LXVII. 82

AB tal dolor/com l'spirit se arranca
 e dins lo cos/comença fer camí
 e roman fret/lo lloch d'hon parteix si
 la viua carn/sealtera en groga y blanca.
 Molt e pus fort /dolor mon desig sent
 partint se dell/la/sua esperança
 no es del tot/mas en lo camí'sllança
 ja mon esper/demostrea'iterament.

Nom pens que Deu/me done tal turment
 quem veja'mon/si pert ço que desig
 nom restara/sino que mude lig
 car de tot l'als/món esforç es ponent.
 Tots los a saigs/que amadors han fets
 tots me son poch/sino mort acordada
 sim fall Amor/nom fall pensa airada
 per castigar/mos pasats malifets.

Tan gran Amor/hauria flachs bestréts
 que tal afer/menys de senyal pasás:
 de be o mal/se deu mostrar gran cas
 Amor li plau/que's mostren fos secrets.
 Tant mon voler/Amor ha obeit
 que nom doltra/sa perillofa plaga
 si per null temps/la flama nos'apaga
 com sant Francesch/de la su'ha jaquit.

L ij

Vos dona

DE AMOR CANTO. LXVII.

¶ Vos dona fou/mon ben e mon delit
 donchs no vs dolgau/ si pert lo mon per vos
 nom teniu tort/en les mies dolors
 e vos dolent/me feu pus dolorit.
 Res nom dol tant/com si de mi vs dolcu
 leixau ami/acomanat' Amor
 car de aquell/nom trobe gran pahor
 de yra prech/quem vulla guardar Deu.

¶ Si com al hom/frenetich l'es molt greu
 quant a fer mal/se vol esser lleuat
 lo fort lligam/que li auram posat
 y el mal no sent/fins la follia veu.
 Ne pren ami/quant so torbat per yra
 yom trob esforç/tant que no sent treball
 quant me iaqueix/si be tot jorn ho call
 romanch tan llas/que sols mon cor sospira.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/ma voluntat se gira
 tant que yos vull/honestat y deshonestat:
 lo fant hayr/aquell del qual tinch festa
 plau me tot ço/de que vinch tost en yra.

Fin del Canto. lxxvij.

Coratje

DE AMOR CANTO. LXVIII. 83

COratje meu/a pendre' sforç molt tart
 no piados/de tots los quit sostenen
 l'arma y lo cosa/departirse venen
 per tu ser flach/lo cos de viure es fart.
 Mos vlls no son/liberts a son offici
 mon pas es tolt/ma lengua nom profita
 e de aço/la vergonya s' delita
 com so plagat/de tan vergonyos vici.

¶ Pahor me sent/gran fuor me comença
 surlint mon cor/los pits me cuyda rompre
 nom trob esforç/per vergonya corrompre
 esser no pot/sperança pahor vença.
 No pueh mostrar/lo secret de ma pensa
 e vanament/he por dela resposta
 lo meu duptar/major dupte m'acosta
 feminil gest/ardiment me defensa.

¶ Alguns han dit/que vergonya nos troba
 mas yo puch fer/de aquella testimoni
 de vista no/semblant es al demoni
 part de mos senys/e parlar me derroba.
 Dona'sentir/desi alguns forts actes
 segons de molts/hauem hoy des gestes
 crehent los tals/qui descolen les festes
 senyor es meu/Amor fermals contractes.

L iij

E fil'pos

DE AMOR CANTO. LXVIII.

E fil' posques/la obediença tolre
 que per son colp/la mia'mor jau morta
 car no parent/l'es altra'mor estorta
 no se quin Deu/damnat fant me fa colre.
 Yo aguera's forç/de metre tost en obra
 lo que no gos/mostrar vna'parença
 ab gran efforç/vergonyam'fa temença
 si qu'ardiment/vn poch en mi no sobra.

Entots aquells/hon gran Amor no penja
 son giny no pot/de vergonya ne força
 ami e poch/a son voler nos força
 lo meu voler/los meus enemichs venja.
 Aquest voler/defig y Amor sostenen
 causa d'aquests/sou vos aqui se'sguarden
 creure no puch/vostres sentiments tarden
 en descobrir/les mals que per vos venen.

TORNADA.

O foll A mor/a quells dolor sostenen
 qui çerquen fi/hon la fi no pot esser
 de llur treball/nos'mostrares en esser
 e son aquests/los qui de vos sençenen.

Fin del Canto.lxviij.

Junt es lo

DE AMOR CANTO.LXIX. 84

IVnt es lo temps/que mon goig es complit
 En lo esguart/del que he desijat
 car vist he ço/de hon era desperat
 e molt pus bell/que dins mi no fon dit.
 Mas de present/caich en dolor no lenta
 fort es etant/quel camp me fa mudar
 torbat del tot/mos passos en antár
 e trob remey/mas de mi nos'absenta.

¶ Si com le eixorch/qui a Deu no esmenta
 que lin don fillis/afesats e adrets:
 e quant los veu/eser folls e contrets
 noua dolor/deuant se represenra.
 N'a pres ami/qui tos temps desiji
 dona feruir/hon cabes tot mon alt:
 e quant la veig/mon cor se jau malalt
 crehent de çert/que nos'dolrra de mi

¶ De gran tristor/dolor sobrat me ve
 quem cal fugir/de cascun lloch escur:
 e de gran por/ma pensa feu tal mur
 quels pensaments/danyosos li dete.
 E son ay tals/que si dells nom deffen
 be enfortint/ma força mal defesa
 tots entraran/sients a taula mesa
 tremolar sent/ja mon enteniment.

L iiii

De ser

DE AMOR CANTO. LXIX.

¶ De fer vencut / o sobrat nom defen
 es lo tardar / quels pensaments son glots
 si prim sentiuh / hoireu los sanglots
 que ma'rma fa / d'aquest debatimen.
 E sil pus flach / pensament es primer
 l'enteniment / forçara de fugir
 e llur debat / es mon ben hauenir
 llur pau es port / d'aquell jorn meu darrer.

¶ Pijor que mort / es vida sens plaher
 mas nom acus / que fenesca ma vida
 car mentre visch / no pot esser perida
 vna dolor / junt ab algun esper.
 No se de hon ve / mas he por de natura
 que no consent / contra mort gran efforç
 e per aço / contra mon cas me's forç
 per no complir / ma gran defa Ventura.

TORNADA.

¶ Plena de seny / en home foll atura
 la molta'mor / ab vana esperança:
 car pren tal born / que çerca tota frança
 de aquest gran vol / la raho en mi murmura.

Fin del Conto. lxxix.

Ma voluntat

DE AMOR CANTO. LXX. 85.

MA voluntat/amant vos se contenta
 y en lo finit/infinitat lis mostra
 e dōchs d' mi/vullau hauer ne mostra
 si pas les lleys/qu'Amor als seus presenta
 Car en Amor/no puch terme atenyer
 lay hon los mes/aquest terme atroben
 propietat/de ver Amor derroben
 el cami llonch/en poch volent lo'strenyer.

¶ Amor no cal/iamechs ni sospirs feuyer
 vehent penjar/son estat prim en layre
 cantar no deu/ab alegre becayre
 mas ab bemols/alegria costrenyer.
 Sols en nos dos/Amor se manifesta
 e nos viuent/noli fallira casa
 e si dest mon/es nostra vida rafa
 tolrra fauor/a recort d'altra gesta.

¶ Lo meu delit/no cap en nulla testa
 no pot muntar/ma gloria en pus alt signe
 pus nom de fall/sino que Deu consigne
 que fermetat/me sia en fauor presta.
 E si es ver/que Deus sia fortuna
 suplich lo molt/repose son offici
 l'alt derrocar/me par terrible vici
 fahent morir/dos cors en vida vna.

Tot

DE AMOR CANTO. LXX.

¶ Tot simplament/e fens dolor alguna
 visch en delit/ab ma voluntat solta
 que lo cor fosch/qui la tenia en bolta
 clar poseesch/fent me llum Sol eLuna.
 E noy veig als/que pur Amor entrega
 si trespostant/en la persona'mada
 res nom defall/a vida contentada
 la ma de Deu/ami res no denega.

¶ Volgra ser orb/fahent fortuna cega
 perdent lo pas/en tan alt m'ha fet metre
 que si de lloch/tan alt fa mi metre
 en aquest temps/la mort me reconega.
 Ans quels costats/senten la dura terra
 en est espay/ma vida pendra terme
 lo meu estat/ab la mort lo conferme
 perdent aquell/dela mort me plau guerra.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/en le'spay dela terra
 noy ha delit/que dure ne contente
 sols es lo meu/que no vull ques'aumente
 mas del durar/quant y pens dol m'aterra.

¶ Fin del Canto. lxx.

Nom

DE AMOR CANTO. LXXI. 86.

N O m cal dubtar/ q̄ sēs vlls pot hom veure
 puix sens desig/ de ser amat yo ame
 d' Amor nom clam/ ne de personam clame
 natura'n mi/ fa obra de no creure.
 Y o sent delit/ que no se d'hon pren força
 si es de carn/ d'hon live que no's farta?
 si despirit/ com l'infiuit aparta?
 si del compost/ d'hon ve que tot nom força?
 La carn lo vol/ e lo perque se amaga
 ab no vist colp/ so ferit de gran plaga.

¶ Com se pot fer/ tal voluntat no passe
 a fer voler/ que ser amat cobeje?
 que pot bastar/ que d' Amor yom neteje?
 e que ma carn/ se fart e que nos' llasse?
 Aço es vist/ que la nostra rima es baixa
 en los delits/ del cors ese delita:
 si nols sent purs/ mesclats los habilita
 la part me pren/ lo cors ne creix la raixa.
 Aquest delit/ ma carn sola empara
 e tot me pren/ lo temps quen es auara.

E si delit

DE AMOR CANTO. LXXI.

E si delit/de ser amat abaste
 aço es quant/la carn per si desija
 sil pensament/tot altre'sguart remija
 no sent delit/ans algun despit taste.
Y imaginant/si el delit no ymagine
 nom plau amar/e menys que amat sia
 fora la carn/mon delit fa sa vida
 tot mon desig/començ per ella e fine.
Naturalment/tot quant delit aporta
 nol fall Amor/per via dreta o torta.

Vn temps fuy çert/que yo dins mi portaua
 en contra mi/vna mala persona:
 aquesta es/que a tots natura dona
 reyna en los mes/e de molt pochs esclaua.
Mas ara sent/vn terç que'n mis descobre
e son poder/senti sens concixença
 menys de raho/ve de passio volença
 yo he volgut/ço que sens mon grat obre.
Habit antich/es lo terç que vs nomene
 quem fa seguir/la vida que yo mene.

Aquell.

DE AMOR CANTO. LXXI. 87.

¶ Aquell delit/d'hon bons amadors biuen
 ço es amar/e delit de amat ésser
 e la dolor/que's pren en lo desésser
 tals passions/de mon cor no deriuén.
 Yo pas dolor/sim conech ser amable
 e met poder/que amat ésser no crega
 ab tot aço/mon apetit aplega
 sentir delit/a temps, pero durable.
 Macarn lo sent/e yol trob ab la pensa
 quant me trob fart/obra en mi la defensa.

¶ Quant sent d'Amor/y el que sentir solia
 es ocasió/que de mi yo me'spante
 am y aborresch/no se hon me decante
 altrament sent/Amor que no sentia.
 Si es ver dir/que tot quant delit porta
 deu ser amat/per ço que hom si ama
 amador so/yom ençench desta flama
 que no rellu/ans viua esta morta.
 Quant a la carn/ha vida per set vides
 quant a esperit/totes li son fallides.

Axi com

DE AMOR CANTO. LXXI.

¶ Aixi com es/lo cor primer en vida
 es lo darrer/qui mor de tots los membres,
 dels amadors/aixi homens com fembres
 lo cor se vol/ans que altra partida.
 E quant Amor/sen va dela persona
 derreraament/l'altr'amor abomina
 primer del cos/fartant se desfuehina
 lo que volgue/primer:derrer bandona.
 Aço es quant/fastig Amor lon llança
 lo cor yrat/lin fa perdre amistança.

¶ Qui es aquell/que'n altre juhi faça
 erres de si/en temps venidor iutje
 del que sofrir/no pot esser bon iutje
 pensant quen fuig/lo Haç al coll se'n llaça.
 Aço perque/amant alguna dona
 fera per temps//d'un jorn que ia nons alta
 e tant fera/vna part quens defalta
 que no veurem/res della sia bona.
 Quant mes Amor/entrels amants contenta
 fa mudament /car desig la sustenta.

Aqui hadat

DE AMOR CANTO. LXXI. 88.

¶ Aquí ha dat/fauor tanta natura
 que no ignyor/com dins el Amor óbra?
 pensant ques pert/Amor, lladonch la cobra
 nos pot saber/quel enpeny o l'atura.
 Per delit creix/e per delit amínua
 per mal se mor/e mal en vida'torna
 e no tostemps/car varietat l'adorna
 la força gran/quant hom pensa ques mínua.
 Açó es ferm/que sens defig menyscaba
 lo sen poder/sens dolor no se acaba.

TORNADA.

¶ Per lo garro/que lo Rey veu de Caua
 se mostra'mor/que tot quant vol acaba.

¶ Fin del Canto. lxxj.

DE AMOR CANTO. LXXII.

O Vos mezquins/qui sots terra jaéu
 del colp d'Amor/ab lo cos sangonent
 e tots aquells/qui ab cor molt ardent
 an be amat/prech vos no vs oblidéu.
 Veniu plorant/ab cabells escampats
 huberts los pits/per mostrar vostre cor
 com fonch plagat/ab la fageta d'Or
 ab que Amor/plagal's enamorats.

Los colps

DE AMOR CANTO. LXXII.

¶ Los colps d'Amor/son per tres calitats
 e veure's pot/en les fleches que fir
 per quels ferits/son forçats de sentir
 dolor del colp/segons seran plagats.
 D'or,e de plom/aquestes fleches son
 e d'un metal/que's nomena argent
 cascu d'aquests/dona son sentiment
 segons que dells/diferença lo mon.

¶ En aquell temps/que primer d'aquest son
 les fleches d'or/Amor totes llança
 e desmembrat/vna sen aturá
 ab quem feri/de que viure abandon.
 De fleches tals/molts passats foren morts
 ia no te pus/que fer guerra mortal
 ab les d'argent/sols basta fer senyal
 mas los plagats/de morir son estorts.

¶ Ab les de plom/son huy los seus deports
 e son poder/no basta'traure fanch
 Amor vehent/lo seu poder tan manch
 a trencat l'arch/yol fas almon reports.
 Y ab cor sançer/crida la sua páu
 per que cascu/pot anar en cabells
 per fugir dell/no cal muntar castells
 lo seu poder/pus bax que'n terra jau.

Mas yo

DE AMOR CANTO. LXXII. 89

¶ Mas yo romanch/amert de aço fináu
 la sua pau/es guerra pera mi
 si'nguerra fos/çella per quem ferí
 yo fora'npau/vençut e son esclau.
 Pau ha lo mon/e guerra yo tot sol
 perque Amor/guerrejar a finit
 yo so plagat/y no puch ser guarit
 puix la que am/de ma plaga no's dol.

TORNADA.

¶ O foll Amor/qui vostre delit vol
 sobre lloch fals/ha son contentament
 per ço repos/no te'n lo enteniment
 ca si nol ver/lenteniment no col.

Fin del Canto. lxxij.

DE AMOR CANTO. LXXIII.

¶ Val sera'quell/qui fora si matéix
 fara iuhi/puix si no sab iutjar?
 sa passio/no sabra estimar
 quanta es ne qual/esi minua o créix.
 Qual es lo foll/que'stima res desí?
 puis lo voler/no sab hom lo metrá?
 son mal vinent/no sab com lo sentrá
 so que sofrir/no sab de si en si.

M

Fugir no

DE AMOR CANTO. LXXIII.

¶ Fugir no pot / de hauer nom de mesqui
 qui son voler / l'ha en tal part llançat
 que no sab com / ama o es amat
 d'hoc o de no / no pot far bon iuhí.
 E pasa molt / dolorosa passio
 quen pert dormir / e sen veu alterat
 en vn instant / se troba reposat
 quel par james / vendra en tal saho.

¶ Si com aquell / que'n la mar te may só
 e deaquell art / se te per molt sabent
 e ve li temps / fora de'speriment
 que son iuhi / es contra la rahó.
 E va en part / hon per null temps no fon
 e veritat / sa buixola nol' diu
 de tot quant feu / e dix: clar se desdiu
 com creu ses leys / que natura confón.

¶ Si guarit lo temps / present e lo que fon
 de nou creat / me par quem haja Deu
 mos apetits / e lo pensament meu
 cambi han pres / no se com ve ne d' hon.
 Car en Amor / fuy tot del'spirit
 enol me trob / essent en mi Amor
 si no amás / no sentria dolor
 lo mal d' Amor / menciona delit.

Per con

DE AMOR CANTO. LXXIII. 90.

¶ Per contemplar/fuy en lo mon exit
 pensant los bens/e lo gentil voler
 d'aquella en qui/mon voler y saber
 eren llançats/e punt no men penit
 Nom tal dir pus/car en passats escrits
 he afats parlat/d'Amor e de sos fets
 e descuberts/molts amagats secrets
 los quals en mi/son de present fallits.

¶ Mos bells volers/son de present fiuits
 solament am/de vn amor brutal
 que pasa en mi/en lespirital
 forçadament/com arma y cos vnits.
 Ayxim es nou/aquest mal sentiment
 com si amat/per null temps yo agues
 tots los costums/d'Amor veig al reues
 en poca part/han semblant aparent.

¶ Parlat eja/sens clar coneiximent
 d'aquest Amor/per que en mi habita
 mas l'altra'mor/honestat la incita
 que non senti/sino vn mouiment.
 Mas hara veig/que'n est Amor del cors
 temps el corrent/la'nima empren sa part
 e mescla si/hom sens auer esguart
 d'hon se penit/e mostren ho sos plors.

M ij

Molts veus

DE AMOR CANTO. LXXIII.

¶ Moltes veus es/que yo sent mon repos
 tant quant al cos/puix fartament ateny
 mas l'apetit/a mes delit me'npeny
 e trobe carts/per voler collir flos.
 Molt hom es bo/per esser vn catiu
 que per senyor/no valria vn cláu
 aixi Amor/es bo si en lloch baix jáu
 e mal si vol/fer del cos mort hom viu.

¶ Si com aquell/que ab flaca barca en Riu
 pesca son peix/e viu fets cabalós
 mas per esser/de bens pus abundos
 en tra'n la mar/e noy espera estiu.
Ne pren aquell/qui ama dona vil
 e les plahent/tant quant toca la carn
 si mes ne vol/prengas de si escarn
 sin es forçat/vajas negar al Nil.

¶ Aquell Amor/deu ser tenguda en vil
 que null delit/aporta en lo recort
 en molt breu temps/pasa lo seu deport
 mal criminos/ha per delit çiuil
Qui ama carn/el anima borreix
 obra e tanch/sos vlls cloent lo hoir
 obrel's del cors/e tanch los del sentir
 si contra fa/Amor en ell descreix.

Aquest

DE AMOR CANTO.LXXIII. 91.

¶ Aquest Amor/ses forces afluqueix
 si es enquest/e vist los mals que y son
 e sobre tot/al amador confon
 amant aquell/que'n estrem aborreix.
 E vol ensempe/honest y deshonest
 pensant aço/qui es que no s'ispant?
 qual dona es/qui no sia dubtant?
 ella/y Amor/si dells fera enquest.

¶ O trist de aquell/que vn cos deshonest
 ama forçat/e fer honest lo vol
 dia'bz iach/per solempnial col
 mas no del tot/de ignorança es conquest.
 Ans sab que may/farta la sua fam
 defuergonyit/adar:e pendre llarch
 noy ha boçi/que li parega'march
 que's deu pensar/de les pomes del ram.

¶ D'altre que mi/no puch hauer iust clam
 lo meu delit/es qui m'ha decebút
 trobat so pres/ans que reconegút
 no pas tot mi/car nom plau que yo am.
 Ans si no tant/com fora seny romanch
 he sentiment/continu dolor pas
 partir me trob/com si hom me ferrás
 sim vull vnir/lo cor me trob sens sanch.

M iij

Hoit he

DE AMOR CANTO .LXXIII.

¶ Hoit he dir/que per esser pus franch
 a perdonar/sant Pere als peccadors
 Deu permite/que vingues en errors
 mostrant li com/lo sancer pot ser manch.
 Tot en axi/de mi Deus ha per mes
 que ame tal/que nos gofe ben dir
 per que james/me püsca enfellonir
 e contra'lgu/que de Amor sia pres.

¶ Tant clarament/partir me viu james
 ne fon en mi/tan manifest contrast
 car ma carn sent/son apropiat past
 e res tan fer/ama'nima no es.
 Grat e desgrat/en mi han trobat lloch
 e cascudells/a trobat tot son alt
 en ma'rma trob/lo seu propi defalt
 ma carn en rres/de tant bon grat se moch.

¶ Aigua no tinch/per a pagar est foch
 e major ment/si prop estarli vull
 fos defensors/son lo toch e mon vll
 l'orella es/queli fa mortal ioch
 Car tot quant hoig/en yra ho retorn
 en fastig gran/de mi e molt meny spreu
 com veig mon cor/que'n tal Amor se ascu
 que mal sen diu/cascun hora del iorn.

Axi com

DE AMOR CANTO. LXXIII. 92

¶ Axí com çell/quel cap te dins calt forn
 y el cos llançat/fobre llit fresch e moll
 aquest delit/la dolor no li toll
 ans passa en ell/sens hauerne sojorn.
 Ne pren ami/car si en ella pens
 algun delit/gran dolor conseguesch
 son antich mal/ami es vn mal fresch
 preant me poch/com d'amar nom defens.

¶ Foch crem ma carn/e lo fum per ençens
 vaja als dampnats/per condigne perfum
 mon espirit/traspas del Etc el flum
 per que de res/de aquest mon no pens.
 Car per hauer/delit:dolor atench
 puix ne vull mes/que lo toch nom promet
 passant auant/mon delit es deffet
 e pas dolor/fins que aquell restrench.

¶ Quant en desig/de ser amat me'stENCH
 yo sent dolor/meíclat de vn fret e calt
 car nos pot fer/e conech mon defalt
 d'açí'scapant/en pijor punt me preNCH.
 Mire son cos/e totes ses façons
 e veig algu/quil ha conquest sens cost
 com pus hi pens/a dolor me acost
 llauons desig/la carn per als Lleóns.

M iij

Tot quant

DE AMOR CANTO. LXXIII.

¶ Tot quant yo pens/me porta passions
 e sens pensar/poch delit faconfech
 menys que d'un Bou/lo meu delit conech
 car mentre'l prenych/lom torben a montons
 Car tant com es/plahent e de mon punt
 d'aquell delit/vna dolor me ve
 pensant que tal/ab altre lla vengue
 e quey vendra/sino li fo adiunt.

¶ O Deu perque/justat es en vn munt
 tan gran voler/ab auorriment tant
 yo auorreixch/la qnem trobe amant
 dins en mi viu/qui volg'ra fos defunt.
 Ara veig clar/lo natural contrast
 que'n l'hom esta/per sa anima e cos
 en fastig prenych/del asaborit mos
 que'l altre sent/per dolç e agre past.

¶ Axi com çell/de gran follia'bast
 que vol fer or/de coure o de plom
 los amadors/en aquest punt tots som
 que volen seny/hon tot seny esdegast.
 E lealtat/en cor maluat e fals
 que Amor no te/menys de villana por
 car por gentil/ve de notable cor
 que te fort mur/a tots fets deslleals.

Si col malalt

DE AMOR CANTO. LXXIII. 93

¶ Si col malalt/que no enten los senyals
 del aqident/e pensa que esta be
 e veu pulgo/que prestament li ve
 o tal senyal/que l'descobre fos mals.
 Ne pren ami/com amar ia no cuyt
 per ignorar/lo que d'Amor dins port
 e veig senyal/çert d'Amor com la mort
 que lo meu cor/d'Amor no esta buyt.

¶ Raho es gran/que'n dolor sia cuyt
 car dins en mi/grans marauelles veig
 senyal d'Amor/en mi tinch per cas lleig
 e quant nol trop/en ella ab dol son duit.
 La part en mi/qu'ab raho pusch mesclar
 vol que nom plau/d'Amor son sentiment
 l'altra de qui/no tinch lo regiment
 fa que yo am/em plau lo seu amar.

¶ Yo pas delit/com la veig mal passar
 e sent dolor/com per aqo l'am mes
 donant se poch/en mi nom plau en res
 e sent delit/com la dech hairar.
 Bast a cascu/volent saber de mi
 que ço quel mon/ha per pus imperfect
 yo com vn foll/he volgut fer perfect
 pensat trobar/contentament en si.

O a m a d o r s

DE AMOR CANTO. LXXIII.

¶ O amadors/rebeu aço al fi
 los que iouent/vol que vs sia cubert
 delit d'Amor/en l'home tot se pert
 si vol saber/com ama e aqui.
 Si tem saber/aço en dolor jau
 car no treu be/amar e ser amat
 el amador/ia no viu repofat
 si en lo amat/la proua be noy cau.

¶ O amadors/los qu'en dan vostre amau
 vullau de vos/mateixs hauer merçe
 pensau Amor/hon va e de hon vos ve
 e hon esta/e si vs fa guerra o pau.
 Sabent aço/de vos no fiaréu
 e menys de Amor/e de aquell voler
 que'n dona cau/poch valent e llauger
 quen mig l'estiu/l'in vern hi trobareu.

¶ O amadors/en Amor sentiréu
 que lo maior/delit que vs donará
 en molt breu temps/al reues tornarà
 goig sens tristor/james posciréu.
 Lo gran desfig/en fastig sera mes
 los vostres pens/contra'l voler yran
 los mals delits/contra los bons seran
 quant pensareu/ahirar:amarcu mes.

No sia

DE AMOR CANTO. LXXIII. 94.

¶ No sia açi/tot amador en tes
 sino aquell/be sentit e sabent:
 car aquest veu/lo clar de partiment
 de son compóst/e sab com partit es.
 Car la raho/contrastà al apetit
 el apetit/no'beheix la raho:
 solament reb/de concordia do
 l'hom bestial/o'lentement complit.

DE AMOR CANTO. LXXIIII.

¶ Yo contra faç/Nau en golf perillan
 l'arbre perdent/e son governador
 e per contrast/de dos vents no discor
 los mariners/embaladits estan.
 E cascu dells/la sua carta tenta
 e son discorts/en llur acordament
 l'hu volgra fer/prop terra passos çent
 l'altre tau luny/com vent pot dar empenta.

¶ Ma voluntat/ab quen la mar fuy mes
 fallida es/e pogram fer ajuda
 ja ma raho/de son lloch es cayguda.
 mos pensaments/contraris m'han ates.
 Ia mos desigs/no saben elegir
 vida ne mort/qual es la millor tria
 natura'n mi/vsa de maestría
 e pren la mort/per maior dan fugir.

Tornada

DE AMOR CANTO.LXXV.

TORNADA.

¶ Plena de feny/nos pot ben soferir
 vida y dolor/sens pendre algun espay
 lo meu desfig/se conuerteix en glay
 quat me recort/que res vos haja dir.

Fin del Canto.lxxiiij

DE AMOR CANTO.LXXV.

NO so gofat/en demanar merçe
 Na ma dolor/que del tot m'abandón
 vn poch espay/de temps la prech quem don
 a poder dir/lo mal que dellam ve.
 E si mon cor/en sa força retorn
 y el torbament/del enteniment pert
 pora saber/qui de Amor no es çert
 yra y Amor/com dins mi han contorn.

¶ Si com lo çech/no conceix nit ne jorn
 si dels vehents/no es ell auifat
 d'yra y Amor/no se qual m'ha sobrat
 hajen auis/dels quin estan entorn.

Yo desfig molt/que Amor m'abandonas
 car sola es/la causa de mon mal
 mas de poder/yra no te cabal
 que contra'mor/yo tant me rebellas.

E si remey

DE AMOR CANTO. LXXV. 95.

¶ E si remey/ama dolor trobás
 fora content/car yom defig exir
 los vostres fets/me fan vos aborrrir
 e nos pot fer/que ab vos practicás.
 Mon partiment/no puch ben acabar
 en vos pensant/estrany turment ne atench
 e quant l'estat/de mi saber me'stENCH
 lla donchs yo caych/en mi pus ignorar.

¶ No se remey/quim pusca consolar
 si altra'mor/noua nom conseguesch
 o tu Amor/colp vell guareix ab fresch
 o de aquest/me vulles bandonar.
 Vejes mon cor/en quina dolor jau
 en ton hostal/no mereix tan dur llit
 qui es l'hom viu/qui mills t'aja seruit?
 tant es humil/que's forç nol pot fer brau.

¶ Plagnes a Deu/que ab mi mateix fes pau
 mi acordant/ab cor ferm ala mort
 yo mir e pens/si almon ha cas tan fort
 com de Amor/e de yra fer se'sclau.
 Assany ha fets/l'hom dos senyors siruent
 e quant mes donchs/essent ells enemichs
 quant vn complach/l'altre's vers mi inichs
 no se com bast/com plaurels egualment.

Tornada.

DE AMOR CANTO. LXXVI.

TORNADA.

¶ O foll Amor/si es ver quel iouént
 es ocafio/de tu ami forçar
 si be lo mon/res tant no pot prear
 velleam plau/qui dels mals es femént.

Fin del Canto. lxxv.

DE AMOR CANTO. LXXVI.

SI en algun temps/me clami sens raho
 cuydant que fos/de mals afortunat
 yo fo ben çert/que fuy molt viçiat
 molt fou millor/quel present en que fo,
 Per fol hauer/mon desig no complit
 lo qual nos pot/en aquelt mon fartar
 e maiormment/en la vida d'amar
 pensi que fos/l'honi pus adolorit.

¶ Mon foll voler/me tolgue lo delit
 per que y volgui/mes be que'n ell no es
 si la valor/d'aquell iutjar sabes
 lo meu voler/no fora escarnit.
 Si com vexell/no pot mes recollir
 despuix que's ple/tot l'als perdre's coué
 axi lo feny/en delit pus no ve
 si no en tant/com son poder soffrir.

Axi com

DE AMOR CANTO. LXXVI. 96.

¶ Axi com pert // hom lo veure i'l oyr
e lo poder / es perdut de tot seny
quant son esguart / en gran excès ateny
e pot ser tant / que'l seny pert lo sentir.

Axi mateix / lo qui mes delit vol
que d'hon lo trau / hoc e dell nos requier
no pot sentir / sens gran dolor plaher
e sin pren part / en molta mes se dol.

¶ Nol pren axi / al enteniment sol
per exçesiu / son delit no's desert:
orgue no ha / per ço'l poder no pert
e son esguart / algun exçes no tol.
Incorporal / es tot quant ell enten
fahent juhi / en generalitat
mas deuallant / en particularitat
mescla y vn seny / emenys no si esten.

¶ Lo fort voler / tot saber se defen
per quem conech / ser del tot ignorant
y om deliti / e fui sobres amant
sentint delit / del que Amor char ven.
Ara no am / e sent molta dolor
no en cas present / mas com no sent venir
algun delit / em acost' amorir
nos pot saber / la mia gran tristor.

No soal

DE AMOR CANTO. LXXVI.

¶ No solament/delit fui sentidor
 mas dela mort/james dolor senti
 ne'n perdre'l mon/yo viu me recordi
 tasti per ço/lo dolç sens amargor.
 Ia pert delit/qui pensa quel perdra
 e ia molt mes/si dela mort se tem
 e yo pensant/senti aquest estrem
 e ia la tem/donchs quis delitara ?

¶ Qui sera'quell/qui tant me amara
 quem do conort/d'hauer perdut lo mon ?
 semblant de mi/veig que molts cayguts son
 e qui noy es/que molt prest y sera.
 Yo planch mon mal/e cascu planga'l seu
 aquest remey/es poch en tant affany
 yo pert lo cors/el'anima no guany
 e puch ho fer/e no faent me's greu.

¶ A tot hom dich/lo que confes a Deu
 que tant no faç/que tolga de mon seny
 aqnell delit/aque ma car me'n peny
 e lo voler/nol desdenya per seu.
 Dona que'n alt/yo desig ser amat
 regonegut/tal delit auorresch
 lo dela car/maldich,e no partesch
 lo desperit/a temps e com forçat.

No puch

DE AMOR CANTO. LXXVI. 97,

¶ No puch amar/e menys esser amat
 e nos pot dir/que seria si fos
 estat es ja/home vell amorós
 e maior ment/si v fon en temps passat
 Deu guarde ami/e donem mort abáns
 que tornar lla/hon tot lo temps perdi:
 puix quem fall ço/perque Amor falli
 la si nom plau/e molt menys los mijans.

¶ Dels actes folls/d'hon tot hom reb engans
 quin deu esser/ami aquell espant?
 quant yom a fin/aço imaginant
 iouens disposits/si amen tinch per vans.
 Donch que fara/qui Amor no l'acull:
 en son hostal/per esser groser vell?
 València/de tal cas nos apell
 enell e tals/la follia es rrecull.

¶ En contra'mor/no puch hauer ergull
 que totalment/en breu lo met apart
 mas los meus senys/forans, tinch de sa part
 per quels dins prenh/e dels de fora vull.
 O tu recort/not recorts be algu
 e del present/perda l'imaginar
 e tu mon vll/res no vulles mirar
 lla donchs lo toch/no fara molt sens tu

N

Puis nom

DE AMOR CANTO. LXXVI.

¶ Puis nom ferueix / al que vull fer algu
e plau los ço / que nom plau quels plagués
si del quels plau / yo puch eser defés
de llurs delits / soferre ser deju.

Leixem en pau / qui nol plau quem aiut
car si nom nou / per temps perdra'l poder
puix no fare / lo quem es leig de fer
en aquest temps / l'habit sera perdut.

Del llech hō es / mon esforeç prech que's mut
nopas del cor / puys li es natural:

vulla mudar / tot lo açcidental
e guanye ço / que per colpa' perdut.

De mals delits / es volgut ser nodrit
per quem trob huy / mes que la çera moll
donant me tal / delitament quem toll
tot quant dech fer / que tost nom torn delit .

¶ Si res he fet / que be pusca ser dit
nol he obrat / sino per passio
sim ha semblat / quen ha fet la raho
ami mateix / çertament he mentit.

Lo mouiment / per passio vingué
o se's deuench / per auenturat cas
axi com l'hom / quis trau del mon d'escas
per passio / que aquella vençé.

Qui de

DE AMOR CANTO. LXXVI. 98

¶ Qui de virtut/habit format no te
 casi quant fa/per passio es obrant
 en tots sos fets/se troba vaçilant
 e dins vn punt/fa dolor va e ve.
 Qui passio/en algun fet lo móu
 res no fara/que dell sia segur
 e si ve cas/que'n aquell se atur
 lo començat/ab lo finit no clóu.

¶ Al bon delit/mengun mal temps li nóu
 car per tostemps/es presta la saho
 puix dins esta/en l'hus dela raho
 noy fa em paig/any sech o sino plóu.
 Als mals delits/es obs temps e affany
 e tot aço/si basta no es ferm
 perque'n aço/tot hom deu estar ferm
 quen tals delits/lo perdre's vn gros guany.

TORNADA.

¶ O dona vos/qui Deu per fill vos tany
 vullau parlar/ab ell com mare ab fill
 que aquest mon/yo prenga per exill
 e que no leix /lo fin or per estany.

Fin del Canto. lxxvj.

N ij

Per quem

DE AMOR CANTO.LXXVII.

Perquem es tolt/poder deliberar
la mort nons fa/ tant mal anion parer
com gran contrast/ab si mateix hauer
d'hon lo voler/vsa de redolar.

Qual tant cruel/ami no planyeria
hauent passat/tal cas propiament?
tot lo saber/del mon nom conuençria
que'n altre lloch/dolor fos mes potent.

¶ Del tot no puch/maymia enculpar
ne de merçe/no puch hauer poder
lo seu mal fet/ab gran enginy lo quer
e quant lo trob/nom llou nem vull reptar.

Dos enemichs/qui dins fils portaria?
yra y Amor/dins mi van debatent
yra de Amor/li ve la senyoria
com fera donchs/que pusca ser vençent?

¶ Yo desig molt/ma gran dolor çelár
e cuyt morir/fins fer la y a saber
quant no la veig/muyr per ella veher
e sil me acost/forçat me's despantar.

Yo li vull be/lo seu mal me plauria
no se quem plau/determenadament
voler morir/vn gran recors seria
matem dolor/o leix me tal turment.

Quant

DE AMOR CANTO. LXXVII. 99

Quant Amor plau/que dell m'he d'acordar
 yra es ab ell/en orde pus darrer
 amon sentir/no se qual es primer
 tant prestament/llurs actes sent pensar.
 Campar no puch/sil pensar no perdia
 axi d'amor/no haure sentiment
 car nom pot dar/Amor punt d'alegria
 qu'yra nom do/tant de mal soptament.

¶ Aquells remeys/que solen ajudar
 al amador/del mal que amor sab fer
 son conuertits/en mortal desplaher
 e dos volers/ en mi sent treballar.
 Ignyor si am/sens Amor nom dolrria
 hayr e am/molt e mescladament
 puis you ignyor/qui u sab mon cas me dia?
 e si an dit/ si so en lo mon present.

¶ Bon passament/ha: quis pot delitar
 vehent se amat/y en son propi voler
 tot amador/nol fall vn poch esper
 e pren delit/en s'aymia mirar.
 De tals delits/nom plau llur companyia
 muyr per dolor/quant bon voler me sent
 em esbaesch/com he veure m'aymia
 e son voler/me porta marriment.

N iij

Simon

DE AMOR CANTO. LXXVII.

¶ Si mon dictat / veu algu variar
 en yra stich / rebolt en bon voler
 en dos moments / cascun te'n son poder
 del tot asi / nom pot algu portar.
Lexen me tots / o vença qual que sia
 o pas lo temps / molt pus cuytadament
 hoyt he dir / que tot mal fa fa via
 si llonch espay / de temps es atenyent.

TORNADA.

¶ Vehent Amor / ab dret yo li diria
 que nom ha dat / mon ver mereximent
 e de tot çert / el ami respondria
 noy puch entrar / quey pert l'enteniment.

Fin del canto. lxxvij.

DE AMOR CANTO. LXXVIII.

CLamar nos' deu / qui mal cerca fil troba
 d'ochs vos mō cor / nous s'eta pus clamar
 vostres jemechs / nos' poden comportar
 e vostres colps / femostran sus ma roba
 Hajau efforç / car lo pijor es mort
 puis a Deu plau / preneu y paciencia
 ell es aquell / qui fa de vos sentença
 creure deueu / que no vs fa nengun tort.

Ans que

DE AMOR CANTO. LXXVIII. 100

¶ Ans que lo mon/son vostra mala sort
 puis son en Deu/lo vostre cas present
 e lo saber/de aquell no consent
 que sia menys/vostre cas ne pus fort.
 Sino ay tal/com per ell es sabut
 la tarda es/la vostra enemiga
 la que amau/vejau si us es amiga
 llança li veig/portar, e no escut.

¶ En aquell iorn/seren pijor caygut
 car yo morint/tot mon delit morrá
 algun plaher/luny nom aportará
 que de aquest/moltes veus men ajut.
 Com se fara/quen vn tan gran risch meta
 tot lo meu be/ab tal dubte de perdre?
 lo meu esforç/cascun jorn sent esperdre
 null pensament/no veig que bem prometa.

¶ Quant me feri/Amor ab sa sagéta
 no viu lo llanç/ans de sentir dolor
 vntada son/de vna gran dolçor
 material/dolç: portaua'n la tréta.
 Nom confelleu/sinon confellau viure
 saber nom plau/lo jorn de ma'spra si
 aquella que/veura tal cas en mi
 se que lo plor/haura pus prop quel riure.

N iiii

En humanal

DE AMOR CANTO. LXXVIII.

¶ En humanal/lloch, amich vos veig fiure
 si que tot hom/vos ne te per grosser
 com uos creheu/que vs dara mal saber
 quant dela mort/no vs veura be deslliure.
 En ella esta/la vostra mort e vida
 sapiau donchs/ sius vol hauer merçe
 no vs confell pus/ fino saber lo be
 que vs vol la que/vos tant haueu seruida.

¶ Si be deltos/pora esser perida
 per mon saber/la vida y ma'sperança
 e veig la mort/ab la vida'nbalança
 don lo confell/car es bo en partida.
 Ningun nos deu/lunyar de sa natura
 al hom es dat/per son dret natural
 desijar be/volent saber lo mal
 d'aquest saber/vull donchs hauer gran cura.

TORNADA.

¶ Als amadors/Amor los assegura
 que no auran/enell seguretad:
 en llurs volers/no cabra fermetad
 donch com fera/entrells cosa segura.

Fin del Conto. lxxviii.

Lo çinquen

CANTO. STRAMPS. LXXIX. 101.

LO çinquen peu/del molto ab gran cura
 yo he çercat/e no te fino quatre
 volent honest/en Amor deshonest
 e dealtat/en cor de falsa fembra.
 E per Amor/he volgut ser alegre
 menys de ser trist/e ferm en vn proposit
 gran amador/de semblant no se'fcuse
 e ques trobas/de Salomo pus fáui.

¶ No solament/m'ha romas en la pensa
 ans ho volgui/en les obres foranes
 aquest Amor/de contemplar nos'farta
 sibe a temps/en pensa hom ho forja.

Yo practicant/d'Amor leigs e bells actes
 ymagini/tals contraris factibles
 e nom dolch prou/d'el tēps quē he vist correr
 per quem roman/en pensa plahent habit.

¶ L'engan conech/mas per obra nol mostre
 puix que d'Amor/del tot yo nom despulle
 fluix me penit/car dolor nom agreuja
 solament bast/ayrar mi si ame.

Al grau primer/bo:del peccat me trobe
 e del mal fet/he concixença fosca
 e si no quant/a temps desig me torba
 yo so content/ell e son delit perdre.

Volgral'ia

DE AMOR CANTO. LXXIX.

¶ Volgral'iaquir/sens electio mia
 e que vengues/per alguna ventura
 plagues a Deu/per fer malalt o pobre
 car sil jaqueixch/çert yo se que men repte.
 Si be raho/en contra'mor se arma
 vehent ques pert/per ell ma bona obra
 nom trob esforç/que del tot ma'bandona
 ab tot que mes/de contemplar no passe.

¶ En cantitat/en delit gran no puje
 ans es molt poch/mas fort pera disolrre
 fastig no tem/por, ne'sperança'l temprà
 la sua fi/tota dins mi sen entra.
 Puix que no pot/esser en aquells actes
 que de Amor/los amadors practiquen
 pren vn remey/que'n contemplar sen munta
 e d'allo viu/qui d'Amor nos pot tolre.

¶ Si fos axi/que sens passar principis
 yo fos al ple/que Amor l'amant alça
 o al delit/coneixença perduda
 yo so ben çert/que Oy Amor nom fora.
 Mas qui fera/que'n delit passar vulla
 per gran voler/si d'aquell no sent purna?
 e yo no am/emenys amat puch esser
 e la raho/tant res no abomina.

La voluntat

DE AMOR CANTO. LXXIX. 102.

¶ La voluntat / Amor nom senyoreja
 hoc l'apetit / fins que de mim' recorde,
 mas quant yo pens / totes les çircunſtancies:
 entre Amor / e mi, veig gran barrera.
 Car yo no pens / que'n fer amat abaste
 nen sent delit / per be que mi disponga
 es veritat / que no se que men jutge
 essent amat / si retria lo deute.

¶ Axi men pren / com aquell qui contēpla
 le'sser del hom / e com es de Deu obra
 e puix ell ve / a contemplar ses actes
 tant auorreix / trobar se en lo mon home.
 Com de Amor / son esser ymagine
 els gentils fets / quen lentendrem romanen
 yo he delit / e com al voler passe
 per llur exçes / e qualitat m'agreuje.

¶ Entench yo be / los mals que Amor atraça
 per qu'altres bens / no senti en ma vida
 qui'n carcere viu / del començ d'infantea
 ab dol sen ix / puix en habit li torna..
 Renunçiar / no puch lo franch arbitre
 de obeir / si Amor me demana
 e quant amant / e amat esser pense
 no trob en mi / esser cosa possible.

Fervn

DE AMOR CANTO. LXXIX.

¶ Per vn portal/ixch, per l'ostal de Venus,
 per altre ytorn/ab les tames trencades
 e yo no pens/quen ser amat abaste
 nem plau amar/ne menys men desesperc.
 Yo so aquell/qui en leig officiis cria
 sab e no sab/ques mal e no pren altre
 car no pot ser/habit sens delit reste
 e aço par/en couarts homens d'armes.

¶ Mi emos fets/yo mir ab vista fosca
 no pas com orb/ne ab la vista clara
 coneix mon dan/mas no tant q̄ men dolga
 lo cor nol sent/solament basta creure.
 Quant yom efforç/que Amor de mi llança
 son bon recort/e los mals tots me obliden
 sil pens seguir/defa dolor m'a corde
 e so membrant/del be de honest viure.

¶ Semblant aquell/qui ha mal de diable
 e quant lo pren/Deu no coneix ne honrra
 per ques d'aquell/qui te fes virtus presses.
 e puis iaquint/torna'n sa coneixença.
 Quant per la carn/Amor me passiona
 nom sent raho/ne mal que per ell vinga
 e quant d'Amor/la part pura contemple
 yo sent delit/si pas auant m'agreuja.

Si com

DE AMOR CANTO. LXXIX. 103

¶ Si com se pert/lo poder dela vista
 sil'hom esta/longament en tenebres:
 aixil voler/se pert sino executa
 los fets aquells/d'hon hauia costuma.
 Perço Amor/sol en la pensam resta
 per qu'a llõch temps/quel obrar no pratique
 amon delit/la dolor no contrasta
 car no sent por/n'sperança falaga.

¶ Mentre Amor/dels habits no arranque
 yom dubte molt/quẽ algun temps no brote
 mas no pot fer/que'n mis crie gran arbre
 mon cor li es/com terra molt eixorca.
 Lloch troba'n mi/hon se vulla ques tinga
 esperant temps/lo pus dispot que trobe
 a basta ell/que'n sola pensa resta
 per l'habit pres/que si pel rau no's quinça.

¶ Quant de Amor/indiferent yo parle
 sia entes /lo que tot l'home lliga
 e no aquell/qui sols al Angell toca
 e menys als bruts/puix de raho freturen.
 Aquest es dit/Amor de home propi
 car es compost/de ses dues natures
 bell es e lleig/segons de qual mes toca
 mas no pot fer/que reste menys de mescla.

Si'l voler

DE AMOR CANTO. LXXIX:

¶ Si'll voler d'hom/en ser amat termena
 es dit Amor/car dela fi pren forma
 e si en carn/sens res abstraure fina
 es brut voler/puix mes auant no pasa.

Axi com es/tota'rma bona o mala
 segons que pren/d'açer e ferre temple
 Amor es tal/que segons es composta
 fa valor pren/lo tal e qual la honren.

¶ Res sen esguart/no es d'hom propia cosa
 car general/es deles bruts, e arbres
 del sentiment/lo brut al arbre auança
 e la raho/al hom d'aquells separa.

Donchs l'apetit/hon la raho nos mescla
 no's propi d'hom/per be quen ell si trobe
 e tant es hom/com mes ne partiçipa
 e segons quant/d'hom se lunya o s'acosta.

¶ Nos'doná'mor/ab tant egual balança
 que poch o molt/vna part no decante
 o l'apetit/del cors, mes asil tira
 o l'arma'si/per sa part lo sen porta.

Si com en l'hom/vn humor predomina
 que no es hu/que per egual les haja
 e ve per temps/ques cambia el domini
 axi Amor/pratica en nos altres.

E ser

DE AMOR CANTOX. LXXIX. 104.

¶ E fer no pot/que'l arma obre sola
 e que lo cos/sensa'quella res faça
 res no fa l'hom/que tot noy comunique
 segons ses parts/del acte han semblança.
 Per be quel cors/no vulla res abstracte
 el espirit/materials no vulla
 dells ab duys junts/ix Amor ques diu mixte
 prenint lo nom/d'aquell aqui mes sembla.

¶ L'enteniment/no es d'Amor la causa
 mas l'apetit/de quels bruts no han falta.
 donchs de Amor/axí mateix ne senten
 ab fort desfig/tal que en rabia torna.
 La duració/veu hom no esser molta
 e d'est'Amor/los mes homens se'nçenen
 alguns tostemps/altres segons los troba
 seguint Amor/per l'esguart quels inclina.

¶ Si en gran exçes/per son desfig l'hom puja
 tot lo compost/ses potences ten preses
 car segons es/e aqui es amable
 axí ses parts/de Amor les carrega.
 Tirant, fluxant/creixent, minuant, fêt cābis
 volent l'honest/apres tot lo contrari
 aço segons/se porta'n fantasia
 a tēps volent/com hom, com brut, com āgel.

Tot en

DE AMOR CANTO. LXXIX.

¶ Tot en anxi/com lo foch no es en acte
 en lo acer/mas l'obra es en potença
 e mes al foch/la calor lo desperta
 car si en l'acer/noy fos no's calfaria.

Amor en temps/esta'n l'hon com defunta
 e puix reuiu/mostrant s'en part o tota
 d'hon se veu clar/que restaua'n l'habit
 prest en obrar/mogut per son consemble.

¶ Tot element/elementat no es simple
 ans es compost/d'un altre son contrari
 mas es tan poch/lo que del altre s'ampra
 que be nos pot/aço pels senys conixer.
 Tal es Amor/quels actes no ha simples
 car sensuals/son:e despirit toquen
 mas vna part/al altra sobre munta
 quella's diu tot/segons qual bella o lleja.

¶ Semblant me trob al ajetjat en plaça
 hon es lo Burch/e fort Castell e Vila
 e arnejant/perdent forces lo meten
 fins al pus fort/hon no fa ne tein armes.

¶ Així Amor/mos pensaments lo llançen
 fora de mi/d'hun acte apres l'altre
 fins que roman/en l'habit sol de pensa
 en lo voler/com correu sen passa.

Si com

DE AMOR CANTO. LXXIX. 105

¶ Si com lo foll/en pensa Rey se forja
 fins que perçeb/que no ha de Rey actes
 e dura tant/estar en ygnorança
 com ell roman/en pensa de Rey esser.
 Axi Amor/en pensa m'adelita
 fins que la fi/pens que sen deu atenyer
 ans que yo pens/aquin Amor yo ame
 quant l'imagin/de la millor me'spante.

¶ Si com l'auar/los diners per ells ama
 que no veu res/perque aquells despēga
 asi mateix/no diu que no sen ampre
 mas no sab cas/ne pensa que ser pusca.
 Axi Amor/no veig a quem profite
 en tant me plau/que de la fi no pense
 yo no esper/ne'n desesperar baste
 entre lo mig/d'aquests estrems alleuge.

¶ Vn hom es tal/que aina per natura
 son fill,entant/qu'auorrir nol poria
 e sies foll/de sos fets se defalta
 per quel veu tal/e ple de cabdals vicis.
 Axi Amor/mon pensament delita
 per l'habit pres/que natura'l reputa
 mas per son temps/delos fets me defalte
 car totalment/lo trob ami desemble.

O Amor me

DE AMOR CANTO.LXXIX.

¶ Amor me plau/tant per sos actes nobles
 que de per si/yol am sens esguart altre
 semblant aquell/que son bon amich ama
 perque ha fet/e no per lo que faça.
 En tant me plach/per delit ab les obres
 que'n mi rroman/tal signe o caracte
 que perdent yo/l'esguart per qui amaua
 aquell delit/am, que'n la pensa resta.

¶ Los meus desigs/si de passio mouen
 del habit pres/llur mouiment comença
 ymaginant/com aquells yo sentia
 aquells yo sent/e fa que yols desije.
 Reconegut/en dol me conuerteixen
 conextent mi/no poder aquells rebre
 sino com veig/e del passar m'acorde
 ma passio/nos mou e menys per altre.

¶ Axi com es/la çiençia del metje
 bella'n extrem/segons si:e hom guarda
 axi'n extrem/es la practica leja
 e tots los senys/ quasi fastig ne senten.
 Tal es Amor/quel seu esser es noble
 lo practicar/odios e terrible
 car l'esperit/ne pren molt gran angoixa
 e lo cors fam/y en fastig volant passa.

Tornada.

DE AMOR CANTO. LXXX. 106

TORNADA.

Amor Amor / qui vostr'amarg no tasta
 no pora dir / lo dolç quey si mescla
 yo be v puch dir / puix tinch esperiença
 que de les arts / es la que mes profita.

Fin del Canto. lxxix.

DE AMOR CANTO. LXXX.

M Alament viu / qui delit pert de viure
 ell es aquell / qui nostra vida' caba
 e la tristor / la destruu e menyfaba
 d'och si bē visch / per mort me puch escriure
 Puix he perdut / a vos quim ereu vida
 per vos amar / del mon me contentaua
 de Deu e gents / tot grat abandonaua
 e vos haueu / ma'speranca' scarnida.

La gran dolor / ha ma força' flaquida
 que pietat / so forçat demi pendre
 e quant en cor / fembril, me veig descendre
 vull me'sforçar / e ma força's perida.
 Si com aquell / qui farma' vicis dona
 per vn gran temps / en habit aquell gira.
 no ha poder / en contra' mor ne yra
 quí al començ / son poder abandona.

O ij

No es enmi

DE AMOR CANTO. LXXX.

¶ No es en mi/de tolire ma persona
 e d'apartar/del tot d'Amor ma pensa
 dolor he ja/com nom trob en defensa
 perço quem plau/la raho ne'sfellona.
 En tal contrast/sol vida d'hom descreixer
 mas no la vull/si Deu no la millóra
 ma voluntat/res tant no la'ntrenyóra
 com si la veu/sens aquella mereixer.

¶ Yo sens Amor/bastaua vos conceixer
 per ell tot sol/sens esser coneguda
 tal voluntat/com la mia'sperduda
 la vostra'mant/qui nol plau d'Amor peixer.
 La vostra'Amor/d'altra'mor nos'contenta
 qui ama poch/altra'mor no li alta
 sana raho/e passio malalta
 han tot poder/per Amor dar enpenta.

¶ Dolor d'Amor/nouament m'aturmenta
 per ques llonch tēps/q̄ dolors ja nom firen
 e mos volers/amar ja no sofiren
 nouell Amor/nom pens que james senta.
 Amant a vos/he plagut ma natura
 e contra vos/es que ami amafen
 primors de por/no se que vs obligafen
 ne ren.etes/los fets ala ventura.

En contra

DE AMOR CANTO. LXXX. 107.

¶ En contra'mor/vostre cos ha'rmadura
 e per tostemps/ab la raho'sconsella,
 sino amau/no es gran marauella
 car poch Amor/no viu hon seny atura.
 Si passions/d'Amor dins vos jutjasen
 fosseu del seny/qualseuol consellada
 la voluntat/de dona enamorada
 no troba frens/aquella refrenasen,

¶ Si amadors/poder sentir bastasen
 les grans dolors/que'nfi d'Amor se prenen
 sibe'n començ/molts grans delits ne venen
 yo so ben çert/que d'amar se duptasen.
 Delit present/nostre pensa falaga
 que tol saber/de dolor venidora
 saber sepot/mas no es sentidora
 la carn no sent/lo mal que per temps paga.

¶ Quies malalt/deaquella dolça plaga
 no sab la mort/qual se veu manifesta
 e de present/Amor lo delit presta
 y al pensament/dolor vinent s'amaga.
 Hom sab e sent/lo delit quens aporta
 e la dolor/de luny anos menaça
 ab vlls rihents/lo delit nos abraça
 e la dolor/calla detras la porta.

O iij

Quant delit

DE AMOR CANTO. LXXX.

Quant delit naix/la dolor jau mig morta
 y en poch instant/aquesta met sa força
 desfig quies/passio dolent la's força
 e por demal/venidor,la conforta.

Lo be ates/no munta'n fuma tanta
 com ans d'aquell/hauer la pensa ordena:
 y el pes de Amor/nol foste fort cadena
 de per si cau/o prop terra's decanta.

TORNADA.

O foll amor/sol vostre nom me'spanta
 noy trob lo be/que'n temps passat trobaua
 e sent los mals/que d'abans ignoraua
 plora mon vll/y ma boca no canta.

Fin del Canto. lxxx.

DE AMOR CANTO. LXXXI.

O Fort dolor/yot prech que mi perdons
 sino seguefch la tua voluntat
 la que yo am/contra tu ha manat
 dōchs sino muyr/nom despulls dls teus dōs
 Puis ami vull/en dues parts partir
 e don a tu/l'enteniment per part
 e lo meu cos/dela mort lo apart
 a fort Amor/yo no puch contra dir.

La queyo

DE AMOR CANTO. LXXXI. 108

¶ Laqueyo am/nom consent lo morir
 donam a tu/llançat a ton voler.
 e sab que tu/nom feras merçenér
 nom desenpars/fins la vida finir.
 En aquell punt/hajes compafsio
 d'aquella que/james de mi l'aurá
 com l'esperit/del cos exir volrrá
 oblida'mi/membret de la qui so.

¶ En aquest mon/la mi anima t'do
 yls penfaments/quet sabras ocupar
 de res del cos/not vulles enpatchar
 car viure vol/e que digues que no.
 Del cos mezqui/no fies descontenta
 car tot es teu/sino lo mouiment
 e los gemechs/ no vaguen yo durment
 ta voluntat/mon somni la contenta.

¶ Puis per mos crits/merçe demi s'absenta
 e Deu per vos/vol punir mos demérits,
 e los meus fats/contralten amos mérits
 licencians/dolor quim desatenta.
 Car vna es/ma vida e ma'sperança
 e donals mort/quils tol la companyia
 e vos dieu/queus plau la vida mia
 ells departits/la mort del mon me llança.

O iiii

Creheu

DE AMOR CANTO. LXXVI.

Creheu de ferm/que son ferma'cordança,
 que perda'ls vlls/si pert a vos de veure
 e per null cas/llauger, no vullau creure
 que lluny de vos/vi'dals do per fermança.
 Quant pens que mort/me pot fer fer absent
 de vos quim sou/pus chara que la vida
 d'aquella fuig/a la qual ma veu crida
 guanyat me te/lo primer mouiment.

TORNADA.

Lir entre carts/tant vos am purament
 quem es dolor/com nom poreu amar
 sino d'Amor/que solen practicar
 los amadors/amant comunament.

Fin del Canto. lxxxj.

DE AMOR CANTO. LXXXII.

PVix me penit/senyal es çert que baste
 pera saber/del horror quem vull torre
 mas quim dara/esforç contra lo dolrre?
 pera jaquir/lo delit que yo taste?
 Per ma raho/yo vengur'n concixença
 que'n fer amat/nom calia fer compte
 mas ab Amor/yon he fet ja l'afronte
 complidament/e vista la'speriença.

La mi'Amor/vn altre asi non tira
 lo dret d'Amor/en mi tot se regira.

DE AMOR CANTO.LXXXII. 109

¶ Puix altr' Amor/per lamia no guanye
 la qual es preu/per hon Amor se guanya
 per fer vençent/no sabi altra manya
 perdut es ja/tot quant per ell affanye.
 Si com aquell/qui viu ab medicina
 e ve per temps/que noli val al viure:
 axi muir yo/qu' Amor quim feya viure
 altre voler/per lo meu no inclina.

Puix no pot fer/que amant amat sia
 leixem en pau/no trob la vida mia.

¶ Ell me's entrat/per la part mia flaca
 dant me'ntenent/que amant amat fóra,
 e james dell/men plach altra penyóra
 aquest es preu/quel cor d'home no taca.
 Desesperat/del tot yo de aquesta
 dexim d'amar/pera temps perdurable
 e fo tornat/mes que altre amable
 d'aquell Amor/que no'n clou la honesta.

E puix me vench/sens altra'companyada
 nom pensi fos/en mi tant esforçada.

Qual tan

DE AMOR CANTO. LXXXII.

¶ Qual tant cortes / qui de Amor excepte
 cas leig o fort / puis que Amor lo mane ?
 qui es tan foll / que'n contr' Amor se vane
 dient yo so / qui'leix e qui açpte ?
 Tot en axi / com l'anima infusa
 raçional / sobre l'inrrahonable
 fa tot son fet / fer via rahonable
 tot quant fa l'hom / per lo seu decret vfa.

Tal es Amor / que si en hom se llança
 tot quant te dell / torna en sa semblança.

¶ Qui es lo foll / donchs qui d' Amor no tema
 si ha sentit / son poder no vençible
 nos defen dell / sino l'hom insensible
 no so aquell / car part ne' presa'strema.
 E atreuit / pensant hauer defensa,
 en contr' Amor / lie tenguda cara
 pensant hauer / de ma raho empara
 yo nom pensi / ell bastas fer n'offensa.

Tal que volent / mi de Amor defendre
 ell me pogues / la sua força'stendre.

O quant

DE AMOR CANTO.LXXXII. LIIO.

¶ O quant es poch/per hon Amor se fica
 e per aquell/en lloch dispot molt obra
 per no sabuts/mijans, en nos fa obra
 lo temps el lloch/lo creix lo mortifica.
 Amor sab mills/lo que a nos agrada
 que nos mateixs/no bastam a coneixer
 e quāt pensam/que nostra'mor deu creixer
 en aquell punt/es des agrada.

Quant nos pensam/quens leixa ell nos toca
 y ab vn fil prim/se tira vna gran roca.

¶ Delits passats/dela que am m'acorden
 contra mon grat/e les dolors m'obliden,
 qui son aquells/qui dins lo meu cor criden
 e par ami/que son vermes quem morden.
 Ço son desfigs/contraris quim turmenten,
 car vull delits/qui dolor me aporten
 vull defamar/mas ells no mo comporten
 a mon voler/los apetits disenten.

Pensar se pot/quanta raho contrasten
 quells entre si/aplaure no s'abasten.

Com lo

DE AMOR CANTO. LXXXII.

¶ Com lo malalt/que la causa ignora
 del açident/e no sab lo quel mata
 vehent tot si/que per dolòr esclata
 e semblant mal/no senti algun hora.
 No cal dubtar/si roman en sospita
 sil vench d'exces/lo mal o de natura
 e si d'exçes/quin fon que tant procura
 asi mateix/tot lo passat reçita.

Axi d'Amor/yom dolch e no puch creure
 que per tan poch/en tant me degues veure.

¶ No puch oir/dela que am paraula
 que senyal gran/ella en mí no faça
 si bona es/gran delit me atraça
 mala essent/la dolor es en taula.
 No passa res/que della ymagine
 que nom escalf/o que tot nom refrede
 tots los mijans/de mi apart e vede
 en hayrar/o amar si pens fine.

Cascu d'aquests/te causa en mí ques tinga
 no se jutjar/en mi qual se retinga.

L'imagi

DE AMOR CANTO.LXXXII. III.

¶ L'imaginar/altre be nom esmenta
 fino aquest/que'sentit per aquesta
 tem lo cor pres/molt poca part ne resta
 per alojar/yra quant se presenta.

Fent mudament/tant gran en ma persona
 que'n fuor vinch/quant yra'n mi comença
 lla donchs Amor/no pot fer que la vença
 ans son poder/del tot li abandona.

No passa molt/que llur poder s'yguala
 e venç Amor/entrant me sens escala.

¶ Nos pot be dir/Amor de home propi
 lo que yo sent/car per la carn es tota
 d'açom delit/com no pas vna gota
 en l'esperit/e si v fa com re propi.
 Em delít mes/com no pot ser que dure
 aquell defig/que fartament aporta:
 mas hom veu que/natura no comporta
 que lo fruit vert/cayga sens que madure.

Lo meu voler/es obs que tal curs faça
 e volrra Deu/que natura's desfaça.

E que fes

DE AMOR CANTO. LXXXII.

¶ E que fos l'hom/tant com sera lo segle
 tostemps veura/en si coses nouelles,
 prenint,jaquint/les noues per les velles
 lo que fon tort/vn temps,puix li es regle.
 Nouellament/casos a nos auenen
 per no ser tals/o per altra costúma
 esperiment/cascun jorn se consuéma
 e los juhins/en molta error venen.

Fins ala mort/es mester hom se tema
 perque Amor/en les carns tostemps crema.

TORNADA.

¶ Amor Amor/yo e pres ferma tema
 que vostre be/porta dolor estrema.

¶ Fin del canto. lxxxij.

DE AMOR CANTO. LXXXIII.

M Es voluntats/en gran part descordans
 dona per vos/les he fetes concordas:
 per vos han pau/solent esser discordes
 per vos conech/l'error hon era abáns.
 Per vos conech/tot lo delit de viure
 mos pensaments/concordia ne concixen
 ja de contrast/si com d'abans nos veixen
 ans als amichs/de pau poden escriure.

Aymaginar

DE AMOR CANTO. LXXXIII. 112.

¶ Aymaginar/nom cal duy mes asiure
 per aplegar/ma pensa molt confusa
 dela virtut/de fermetat molt vfa
 de dos affianys/del primer so de slliure.
 Per ençercar/nom cal treballs de pensa
 trobat es ja/tot obs dela mi arma
 e per guanyar/fes flaques mans fort arma
 e per auer/al cos de mals defensa.

¶ E si del cos/la fortuna dispenfa
 que per son mal/ma'rma perda batalla:
 ja sab que fa/e ma lengua no calla
 viure'n lo mon/hauer en gran offensa.
 Mal consellat/mon cos volch pendre llança
 e ple de por / ab fes armes volch n'oure
 mas pres consell/que les tornas al f'oure
 prenint escut/armes d'ofendre llança.

¶ Nom ha iaquit/del tot ma esperança
 ab ella'nfemps /espirara ma vida,
 mas yo conech/la mi arma'nfortida
 que tot perill/fete'n molt gran bonança.
 Dolgas tot hom/com yo be no atench
 nos dolga'lgu/de mon terrible mal
 null juidor/no feu encontre tal
 d'hon fos content/com yo vehent lo rench.

Si mos

DE AMOR CANTO. LXXXIII.

¶ Si mos mals fats/ab força'ltre no trench
 mal haurat/nom vulla'algú jutjar
 si vagabunt/me veu lo mon anar
 en tant segur/port,home james vench.
 Mon desfig es/en molta part complít
 trobant mol mes/del que fuy desijos
 si no atench/no pens algu que fos
 ab tal dolor/sens molt major delít.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/lo que de vos he dit
 plaçia Deu/nom faça mentidor
 y el que'sufert/essent vos amador
 per mal esguart/nom sia mal grayt.

¶ Fin del Canto. lxxxiiij.

DE AMOR CANTO.LXXXIIII.

A Ls fats coman/tot quant sera de mi;
 puis so estolt/de ma electió
 mon seny es mort/aqui Deu no perdó
 puix al començ/del tot me derencli.
 Ia no es temps/tenir frens al voler
 malalta es/ma bona voluntat
 e vaig en lloch/hon no vull fer portat
 so descontent/de tot quant yo puch fer.

Si com

DE AMOR CANTO. LXXXIII. 113

¶ Si com al hom/no li basta poder
 paralitich/quant es en peus lleuát
 anar al lloch/hon vol esser anát
 ans cau o tort/va contra son mester.
 Ne pren ami/que fas lo que nom plau
 e lo voler/de la raho's vençut
 e fil complach/mon delit es perdut
 e sens cor faç/tot quant de mi vejau.

¶ Si com als vents/es donada la Nau
 mentre's debat/als mariners vengut,
 lla donchs la Nau/son ca mi ha tengut
 per senyal tal/qual ans de contrast jau
 Ne pren ami/car mon enteniment
 ha gran debat/ab lo voler del cos
 determinar/llur debat clar no gos
 proejant lo temps/l'apetit vaig seguent.

¶ Pasá lo temps/que fuy d'Amor content
 si be tostemps/senti ses grans dolors
 mescladament/del cos ab amargors
 creya Rey fer/vehent me dell seruent.
 Yo fuy content/de sos mals sens los bens
 per be quel mal/sens be no pot venir
 mas yo emprench/per ells mes que morir
 malament viu/qui en mal fer no te frens.

P

O tu amor

DE AMOR CANTO. LXXXIIII.

¶ O tu Amor/qui ton poder me'stens
 axi fort ment/que not puch resistir
 hix fora mi/puis en plaher no gir
 ma voluntat/a fer tos manaments.
 Vulles hauer/en contra mi ergúll
 leixal vasall/qui not vol per senyor
 quin mouiment/venç aquesta dolor
 fent me jaquir/ben fer del quem despúll.

¶ Aquest meu fet/bona fi nol acúll
 e lo present/es ple de gran tristor
 aquesta ve/del dan auenidor
 que de present/lo tinch dauant mon vll.
 Yo soferre/si ab cor molt ardit
 la que yo am/per mi passa lo mal
 sens penedir/quis penit grat no val
 lladonchs la mort/nom fera sens delit.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/en goig viu lespirit
 mentre no pens/lo que porieu fer:
 tot acte's prop/dellá hon es poder
 si al voler/guerna l'apetit.

Fin del Canto. lxxxiiii.

Per lo ca

DE AMOR, STRAMPS. LXXXV. 114

Per lo cami/de mort he çercat vida
 hon e trobat / moltes falses monjoyes
 car si guiat/per les falses ensenyas
 so auengut/aperillofa riba.
 Si col maluat/quin paradís vol cabre
 euers l'infern/ab cuytat pas camina
 yaxi com çell/qui de migjorn les terres
 va ençercant/per vent detremuntana.

Gran es mon dan/segons ma complaçença
 segons lo ver/es poch lo meu damnatje
 yo pert delit/hauent ab dolor liga
 e tal com fonch/plach molt a ma natura.
 En mi no puch/trobar aís sino dolrre
 e de mon be/yol vull e nom alegre
 lo perdre sent/car he perdut dolç habit
 del be vinent/nom trob çerta fiança.

Axí com l'hom/per molta fe que aja
 leixa'b dolor/esta vida mesquina
 perque no sent/los delits del altífime
 esent aquests/que'n esta vida leixa.
 Ne pren ami/quel delit d'Amor leixe
 ab tal dolor/que no se hon pot cabre
 yab molta por/esper lo rahonable
 perque no se/com lo sentre plaible.

P ij

Si com a

DE AMOR CANTO. LXXXV.

¶ Si com aquell/que'ntrar vol en batalla
 e trobas cor/ans que la esperimente
 e quant se veu/esser prop del en contre
 per gran pahor/fuig mostrant les espatles.
 Ne pren ami/que'n contri' Amor me'sforçe
 fins a venir/a ferne le'stret compte
 e quant so prop/de aquell apartar me
 com ja vençut/yo abandon mes armes.

¶ Dubtar nom cal/sim son fetes metzics
 ab algun art/son preses mes potences
 per son voler/tot home del mon ama
 y amar nom plau/e d'Amor son mes obres.
 Per los cabells/ami semblá quem porten
 a fer los fets/que Amor me comana
 sim vull fugir/portar nom podenl'scames
 en tal contrast/la mia vida penja.

¶ Aquell dolç tast/que ab si l'acordant tasta
 no es en mi/mas dolor del discorde
 qui no es amat/y amor d'altri cobeja
 no sent gran mal/puis un terme desija.
 Yo so aquell/qui en res del mon nom ferme
 yo am aqui/no mereix que yol ame
 e d'altra part/veig obres encontrari
 de vida y mort/he çertana paraula

A tot mesqui

DE AMOR CANTO. LXXXV. 115

¶ A tot mesqui/vn gran be nol minua
ço es hauer/de mort vn poch de dubte
aquest gran be/yo no se hon te casa
no trob raho/perque viure desije.

En contr' Amor/ay tant yo nom esforce
que don'oblit/en algun be seu fiecte
ne'll mes bastant/si com d'abans complaure
yo so en l'estat/lo qual deu tot hom tembre.

¶ Font son mos vlls/d'aygua dolça y amarga
perque'n dolor/y ab delit aquells ploren
car vna es/la dolor delitable
l'altra'b aquell/poch ne molt nos companya
Com ne perque/saber aço compassa
no sia yo/lo dey dor o mestre
tan solament/aben sentir ho baste
vinga'l juhi/als qui mes d'Amor saben.

¶ Cascuna part/desim'dona crehença
tal que no se/raho que la deffaça
amor de si/gran raho m'ha donada
e si defam/nom sia dada co'pa.
Ia los meus fets/raho d'home nols porta
als fats es dat/tot quant ami seguefca
a res afer/ami es tolt l'arbitre
no tinch res franch/sino la sola pensa.

P iij

Tornada

DE AMOR CANTO. LXXXV.

TORNADA.

O foll amor/les dolers costumades
 venen per temps/que no donen congoixa
 si axi no fos/ja no serien homens
 e donchs perque/aquest vs en mis'trenga?

Fin del Canto. lxxxv.

DE AMOR CANTO. LXXXVI.

Sia cascu/per ben hoir atent
 Se no ymagin/que yol vulla decebre
 car detot çert/per mi pora percebre
 grans nouitats/e de nou sentiment.

Tals que no se/los mijans quils atraçen
 mas solament/resta'n mi lo sentir
 si col malalt/que fa dolor sab dir
 no sab los mals/qui la mort li percagen.

Aquells affanys/quels amadors acacen
 e son comuns/e quasi manifestes
 no son en mi/ne de semblants d'aquestes
 nom fan pahor/ne sol mi no menaçen.
 Dolers e tals/que'n amadors no venen
 car yo peresch/com ja no pueh amar
 solament bast/am de mort airar
 per mos defalts/que'n yra mi encenen.

sbano T

iii No se quins

DE AMOR CANTO. LXXXVI. 116

¶ No se quins son/los delits quem sostenen
 com nom acuyt/metre lo mon apart
 car de ayrrar/james yo nom veig far
 pensant los bens/que'n esta pensa's prenen.
 Morir me plau/car nom te preu lo viure
 lo mills de mi/es com en res no pens
 tant quant yo puch/de pensar me defens
 consell nom cal/sim dech per foll escriure.

¶ Si col precis/qui no es de mort delliure
 vehent se prop/d'aquell seu jorn darrer:
 no prega'Deu/li sia mercener
 e sab que va/lla hon null se pot siure.
 Ne pren ami/qui fuig ala merce
 d'Amor enqui/se'nclou tot lo meu ésser
 tant en vers ell/me so volgut iréscer
 per lo fallir/ qui es comes per me.

¶ Si com le hom pech/qui ha pensat dins se
 del hom sabent/son bon saber atenyer:
 e com viu si/que'n tant nos pot enpenyer
 lo malaeix/e si mateix d'hon ve.
 Ne pren ami/no bastant ser ates
 llay hon tostemps/he tengut mon cami
 tot per defalt/que s'atrobat en mi
 hayr Amor/e volgra ser no rres.

P iiiij

Tornada

DE AMOR CANTO. LXXXVII.

TORNADA.

QLir entre carts/lo be qui me's defes
 Amor lom feu/en primer desijar
 e follament/de tant preu estimar
 que no ymagin/que hauer se pogues.

Fin del Conto. lxxxvj.

DE AMOR CANTO. LXXXVII.

SI col malalt/quil metje lo fa çert
 que nos pot fer/que dela mort escap:

si de veri/no beu vn plen anap
 e lo perill/noli esta cubert.

Ne pren ami/qui vull experiment
 molt perillos/e sens ell no puch viure
 lo delitar/per mort se pot escriure
 e tem l'assaig/ab la mort egualment.

Quies aquell/estimant lo turment
 e lo perill/en que ma arma'sta?
 vehent se prop/d'hon creu que tost perdrá
 ço per que fon/venguda'lmon present?

En dupte'stich/la mi arma tremola
 que no consent/que mat ami mateix
 e d'altra part/mort çerta nom iaqueix
 yom desesper/dema'sperança sola.

En lo meu

DE AMOR CANTO. LXXXVII. 117

¶ En lo meu coll/ja veig penjar la mola
 e lo gran fons/hon fere trabucat:
 si donch merçe/no vol hauer tallat
 la corda fort/mas colteïl no esmola.
 Merçe deman/ab veu espahordida
 mostrant negar/al qui per mi es request
 vos no gardeu/que mostre pauruch gest
 mas pietat/sia en vos complida.

¶ Puix que per vos/pot esser be sentida
 la part de Amor/que yo no puch mostrar
 vullau vn poch/la pensa en patchar
 en quin fil prin/penja la mia vida.
 Yo so aquell/qui del carcere l'han tret
 y ab torbat pas/va pendre cruel mort
 que no he pas/remey n'altre conort
 sino merçe/del qui juhi ha fet.

¶ James d'Amor/fon vn cas tan estret
 com es aquest/del qual no puch fugir
 per hu so çert/de la vida finir
 l'altre's veri/pera'pagar ma set.
 O vos qui sou/causa de mon perill
 e fins açi/no mercixeu gran colpa
 poca merçe/de present vos encolpa
 si per defalt/d'aquella prencch exill.

Tornada.

DE AMOR CANTO. LXXXVIII.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/no veu degun perill
 fin amador/e si veu punt nol tem:
 tot cas es poch/essent lo pus estrem
 la torre gran/li sembla gra de mill.

Fin del Canto. lxxxvij

DE AMOR CANTO. LXXXVIII.

Aquesta es/perdurable dolor
 les que senti/foren totes atemps,
 mas la present/deu viure ab mi ensemps
 bem fa saber/quant pot en mi Amor.
 Ab coxo peu/m'ha seguit y aturat
 atesa es/la pena de mon mal
 ferit me sent/d'una plaga mortal
 y es lo remey/fer no res lo passat.

¶ Gran mudament/no pot ser comportat
 en poch de temps/sens alteracio,
 qui pct saber/la dolor en que so
 vinent ami/per auer molt amat.
 Aquella d'hon/esperi tot mon be
 tant quant delit/en mi pot abastar
 per son defalt/men coue de llunyar
 e pel cami/d'Amor, gran yram ve.

Tal ma

DE AMOR CANTO. LXXXVIII. 118.

¶ Tal mudament/com natural'foste?
 sens fer senyal/major del que, s en mi?
 aquella que/per ma vida tengui
 en tre morir/e viure me dete.

Lo meu repos/treball es conuertit
 e lo meu goig/es tristor sens remey
 yo so catiu/com esser penfi Rey
 tot alterat/me trob y esbalayt.

¶ Aquella carn/hon lo meu espirit
 entrar volgue/primer que'n paradis
 me sembla foch/del infernal abis
 e moltes veus/nom vull esser fugit.

Ans d'acostar/no sent lo mundament
 mas fet l'acost /sent lo cami tan gran
 que res no puch/dir, quant li fo deuant
 e pas dolor/de aquest mal callament.

¶ Hon cabe'n mi/tan gran alterament?
 si por men prencch/perque'speranca'm vol?
 que es aço/que voluntat me tol?
 que'n be ne mal/no vs d'enteniment?

O fals Amor/quil lloch vedat te pláu
 leixam vfar/ab quim mereix desdeny
 per quel desfig/teu, Amor me costreny
 ço que amar/ami tant me despláu.

Perquel

DE AMOR CANTO. LXXXVIII.

¶ Per quel desig/meu, contra raho cáu
 Amor ho vol/perque tant hi contrast
 e mon desig;cobeja lo fer past
 d'aquella carn/hon gran amargor jáu.
 O fals Amor/no poras pus en mi
 si no forçar/mon appetit escas:
 mon espirit/per forçal jaquiras
 uo amara/ço que vols de persi.

¶ O fort dolor/no perdonea aqui
 per culpa gran/me dona dol e plant
 tu pietat/no vulles parlar tant
 en la fauor/de qui tant mal merí.
 Yo am mon dan/e mon be hauorresch
 ço perque am/no es vist lo perque
 del desamar/molt clarament ho se
 e lo carrer/no vist,yo enseguesch.

¶ O Deu perque/am aqui auorresch
 en tal contrast/com vida nom jaqueix,
 Amor no mor/e de ayrar nom leix
 casi'gualment/entrells ami partesch.
 Saber nos pot/qual dells abans morrá
 muyra donchs yo/per llur debat finir
 quant am me dolch/e mal pas mentr'ahir
 lo pus cortes/dolor mortal me fa.

Yo sola

DE AMOR CANTO. LXXXVIII. 119.

¶ Yo so malalt/hauent lo cos tot sa
 cascun Amor/ab laltre's acordant
 mon esprit/es lo dolorejant
 ab l'orgue seu/defacordat esta.
 Ell de per si/vol lo que deu voler
 perdut l'honest/voler, no vol que am
 e mon cos flach/pot hauer molt just clam
 d'aquella qui/pietat vol hauer.

¶ En la dolor/d'Amor delit pot ser
 si ab aquell/yra'n bolta nos met
 car si ho fa/llauons dolor tramet
 contra qui cau/tot lo seu gran poder.
 E tant com pus/Amor es gran e bell
 tant fa dolor/es major e pus fort
 en lo cos fa/tota'nfeccio es fort
 y en lo malalt/no te'n ques prenga'nell.

¶ No dech morir/solament ab coltèll
 mon cos mig mort/deu ser vianda'ls Cans
 mon cor partit/entre Corbs e Milans,
 mon esprit/tínga lo lloch d'aquell
 qui volch trahir/besant lo fill de Deu.
 aquest es lloch/a ell just e degut
 puis ha trahit/a si, Deu nol ajud
 e gran peccat/deu rebre pena greu.

Tornada

DE AMOR CANTO. LXXXVIII.

TORNADA.

¶ Amador fuy / tant com l' spirit meu
penfa gran seny / en dones e bondat
mas fino carn / noy trob, e so'nganat
a quatre peus / deu anar qui nom creu.

¶ Fin del Cante. lxxxviii.

DE AMOR CANTO. LXXXIX.

A Xi com çell / quis parteix de la terra
ab cor tan ferm / que james y retorn,
deixant amichs / e fills plorant en torn
e cascu dells / a ses faltes s'aferra.

Dient plorant / anar volem ab vos
o nons leixeu / trists, e a dolorits
eil es forçat / aquells hauer jaquits
qui pot saber / de aquest ses grans dolors?

¶ Yo men confes / a Deu e puix a vos
que yo so tal / com lo de qui he parlat
car tot delit / de mi es apartat
si que james / me veja delitós.

No solament / he lo delit perdut
ans en son lloch / entrada es dolor
car yom hayr / hauent perdut Amor
e jach del colp / que tostemps he temut.

No menys

DE AMOR CANTO.LXXXIX. 120.

¶ No menys que mort/ami es auengut
nom pot fer pus/que fer perdre lo mon
e yo d'aquest/a tot hom ma part don
puix que no am/ne puch ser ben volgut.

Tot ço que veig/me porta en recort
lo mal present/e lo ques per venir:
lo negre prop/lo blanch fa mes lloir
vn poch delit/ma dolor fa pus fort.

¶ Yo no puch dir/senta dolor de mort
sa tinch lo cos/e malalt l'espírit,
d'un açident/que'n vida m'ha jaquit
en tal estat/que nom trob viu ne mort.
L'enteniment/nom delita'n saber
e res plahent/no vol ma voluntat:
yo visch almon/e dell desesperat
si en altre pens/nom'scalfa molt l'esper.

¶ O mos amichs/vullau d'olor hauer
e pietat/del qui viu pert lo mon,
e majorment/si algun tant hi fon
car molts hi fon/que'n res noy son mester.
Altres hauents/d'aquell menys sentiment
que la Guineu/molt astut animal:
e d'altres molts/quel entendre nols val
fino en justar/aquell metal argent.

Tornada.

DE AMOR CANTO. XC.

TORNADA.

¶ No se aquí/endreç mon parlament
per que's llonch tēps/que no parle ab Amor
e dona'l mon/no sent de ma tristor
axi mateix/yo non he sentiment.

DE AMOR CANTO. XC.

Cert es de mi/que nomen cal fer compte
per fer contrast/Amor qui tāt me força
yra yot prech/quelo meu cor me'sforça
los meus affanys/sol atu los recompte.
En vergony it/confes la mia colpa
com nom efforç/contra'l desfig horrible
quem ve d'Amor/si bel trob molt terrible
semblant aquell/quils sants Angels enuolpa.
Yo prech conort/com per son colp tals jahē
infern es ple//dels qui Amor complahen.

¶ Tant com en mi/es y fon soportable
de contrastar/e vençre la batalla
yo he complit/dins mi sentint baralla
tal que nom fon/vn altre comparable.
Yo desfig tant/com lo cor me soporta
e per aquest/desfig,ami ahire
puix la que am/ab grat e desgrat mire
torbat me sent/costum passat nom porta.
Yo am em dolch/conexent mi que ame
dellam'delit/e mes com la desame.

DE AMOR CANTO. XC 121

Los bens que y sent/en ella'mar me'npenyē
 e los seus mals/per auorrir no basten:
 e son tant grans/e tant aini contrasten
 que moltes veus/al bens d'Amor estrenyen.
 No passa molt/que Amor los empara
 e fa qu'oblit/les perdo sa gran falta
 yra no mor/mas esta com malalta
 mentre Amor/te gran força encara.

Quant yra'smor/Amor demis'desterra
 romanch en pau/com entrells no hã guerra.

¶ De'speriment/no passe gran fretura
 yo se Amor/e yra com se auenen:
 dins l'amador/e de quant aquell penen
 de tal dolor/que no soffir mesura.
 Si amat so/dolor sera ma vida
 si desamat/al risch sera mon viure
 mas tost sere/demal o be delliure
 breu sera'n mi/la batalla finida.

E ser amat/es dolor mentre visca
 mas lo desig/sens consell me arrisca.

Q Quis lo foll

DE AMOR CANTO. XC.

¶ Qui es lo foll / quin contra'mor se'rgulle?
 segurs son dell / los morts y els no sentibles
 mas no alguns / qui son d'Amor pasibles
 qui vol fer fort / de la carn se despulle.

En mi he vist / vn singular exemple
 quant he pensat / Amor del tot estorce
 contra mi vaig / camí que no puch torcre
 portant me'n part / la qual si be cotemple.

No puch dar pas / plahent amon coratje
 ab cor yrat / vaig faent mon damnatje.

¶ En temps passat / senti dolor estrema
 mas no es menys / aquesta present fresca
 aquesta's fel / no toca res de bresca
 e par ami / ab mans lo cor me prema
 No pot durar / que nom leix, o quem mate
 ella es fort / perqu'ab delit nos'mescla:
 hon lo delit / e dolor fan sa mescla
 esser no pot / que'l cor hon son esclate.

Perque amor plau / que muyra o quem passe
 esclatar vull / mes que si languint llasse.

Semblant

¶ Semblât a'quell/qui la mort vol compēdre
 e quant l'es lunny/ab rahons la menaza
 vehent la prop/ell late m y la'braça
 jurant que may/tal asaig volrra'n pendre.
 Ne pren ami/que'n contr'Amor me'sforce,
 durant l'esforc/tant com ma raho basta
 e pert se toft/car no te ferre n'asta
 fugir.vull dell/si bast fer que nom force.

Mas tot mon cors/per ell contra mi s'arma
 e poca part/rebellada del arma.

¶ Partir no puch/del lloch hon la he vista
 donchs quant defig/be veure sa persona
 e tem de mort/si bon esguart nom dona
 e sil me fa/dolor altra men trista.
 Car ymagin/que altre l'ha sentida
 la sua'mor/eson esguart benigne
 e yo he vist/aquell bo e maligne
 plahent me fon/e molt adolorida.

E tant com es/en ella yom delite
 pensant que tal/feu ab altre despite.

DE AMOR CANTO. XC.

¶ Plagues a Deu / que perdés yo la pensa
 per quem jaquis / aquesta gran congoxa
 en peyor vinch / apres quellam'afloxa
 puix quant y torn / yo reb mejor offensa.
 Car nos'pot fer / algun delit nom membre
 e per aquell / mes dolor me turmenta
 dauant la tinch / esemblam que la senta
 no se la nyt / o lo jorn quel deix tembre.

Yo fuy amat / e no tant com pensaua
 sens retenir / mon voler bandonaua.

¶ Tots los senyals / que'l ainador acaben
 yo trob en mi / que no fall hu que sia
 per ella vinch / in tristor y alegria
 tots los meus senys / forans, e dins ho saben.
 Car no veyg res / sino es la quem alte
 no desfig toch / de ningun'altra dona
 alguna veu / nom par que sia bona
 son cor no bell / eyo no men desalte.

Y maginant / car noy se pus en ella
 ses parts per tot / am, en gran marauella.

No sola

DE AMOR CANTO.XC. 123

¶No solament/la pens hauer perduda
 e per aço/dolor mortal m'agreuja,
 mas e fabut/que Amor nom alleuja
 de tot son pes/mas la maneram'muda.
 E per que yo/en los deserts habite
 han fet saber/que amat no puch esser
 e volgra yo/primer lo meu deseffer
 que si d'Amor/yo amant nom delite

Nom plau amar/e menys que ami amen
 mas si yo am/muyren los quim defamen.

¶Yo cregui ferm/que sentir no poguera
 en mi Amor/ne'n la persona'mada
 ne per la carn/l'agues tant desijada
 no ymaginant/que'n ser amat venguera.
 Hun gest mostrant/dona fieta honesta
 e sentiment/praticant d'Amor acte
 sens reçelar/ha fet en mi fals tracte
 prenint mel cor/e part algunam resta.

La que roman/te ocupada yra
 e quant se mou/tot quant so a sim'tira.

Q iij

Lo gest

DE AMOR CANTO. XC. I

¶ Lo gest dells vlls/ e de aquells la forma
 fet han en mi/ passio molt estranya:
 per l'apetit/ que tot per carn se guanya
 ab altre molt/ que d'opinions se forma
 E d'aquest es/ lo tot della subjecte
 no sols lo cos/ mas tota en temps presa
 en aço es/ ma voluntat atesa
 molt tardament/ no volent tal efecte.

No vull amar/ e mon apetit ama
 sobre meu veig/ marauellosa flama.

¶ Aixi com es/ en nos la'nima tota
 en tot lo cors/ e tota'n cascun membre:
 tallant algu/ no cal per aço tembre
 que per aquell/ ella romanga tota.
 La mi' Amor/ es lo tot de aquesta
 e si veig res/ que per defalt m'altère
 no sent en mi/ que d'Amor despodère
 en lo feu tot/ la mia tota resta.

Si com la mar/ vn punt no sen altera
 si hom ne trahu/ vna gramalbufera:

Yo vull

DE AMOR CANTO. XC. 124

¶ Yo vull Amor/ab condicions tales
 que segons ell/grans contraris empliquen:
 ell es tot mal/e mes los quil pratiquen
 tots son eguals/en llurs calitats males.
 Son ferm estat/si el saber nos leixa
 aquell instant/nos ja queix be conceixer
 tostemps esta/en lo minuar o creixer
 sent ho aquell/qui molt ab ell se feixa

Axi com so/compost de molts contraris
 ma voluntat/e l'apetit son varis.

TORNADA.

¶ Amor Amor/los vostres letouaris
 son molt amarchs/y a sanitat contraris.

DE AMOR CANTO. XCI.

M Aleyt lo jorn/quem son donada vida
 puix tantso vist/en mos volers cōtrari
 yo so aquell/que pensament he vari
 e voluntat/de tot desahunida.

Ab desgrat am/e auorresch ensemble
 mos senys en mi/conech esser discordes:
 llull e lo toch/d'abans foren concordes
 si pens que so/al que fui punt no semble.

Auorriment/ab Amor en mi foren
 mas ab defalt/enfemps en mi llauoren.

Q iij

Qui pot

DE AMOR CANTO. XCI.

¶ Qui pot amar/dona de quis defalte?
 mas be pot ser/que d'yra ple molt áme,
 mas que fera/quem refret e quem'fláme
 e fastig port/eque'nsemps hom sen alte?
 Tant es l'escalf/que pel gest me'namora
 que no sent res/del fret quel toch me porta
 ans tot es foch/quant lapensam reporta
 l'imaginar/l'amarch/dolç a sabora,

Si com la mar/los rius l'auorrexen
 que sa'margor/llur dulçor conuertexen.

¶ Sens mon voler/yo non parteixch la pēsa
 per vn defig/que hom par Amor fia,
 car no cobeig/la sua'mor fos mia
 ans ve atemps/quem plau me fes offensa.
¶ Car per sa'mor/la mia sen obliga
 y ami no plau/de tal preu fer li paga
 no vull son be/e tinch ne al cor plaga
 de leig fet nou/e de legea'ntiga.

E ve que dich/quem plau que la'uorresca
 mas no pot ser/que'n tal pensa fenescsa.

Quant y

DE AMOR CANTO. XCI. 125.

Quant ymagin/d'aquest Amor la causa
 no la perçeb/e menys hon te son siti,
 crech que defam/e quant ne pens fer quiti
 mon pensament/vn gran delit se causa.
 E no se com/en tant e tal se stenga
 e trob raho/per desgrat e per yra
 quant desgrat sent/Amor tost asim'tira
 o al menys fa/que lesio non prenga.

En horam've/que son leig me's belleca
 mas per tostemps/de sos fets he ferea.

Grat e desgrat/en temps en mis'justaren
 en algun temps/amant alguna dona:
 car yo volgui/la maluada fer bona
 mas tots los grats/de la carn setrobaren.
 De present veig/cōtrafts que'n mis despertē
 car de per si/lo toch el vll defamen
 e per lo gest/ de gran desig s'inflamen
 aquest esguart/fa, que'n amar s'açerten.

L'ull de per si sentē/el toch llur be noy sentē
 per los senys dins'/llurs delits se asentē.
 Lo toch

DE AMOR CANTO. XCI.

¶ L'otoch per si/molt no si adelita
 quant pren delit/limaginar lo y porta
 pel gest que tal/pensament me reporta
 que tot mi'n femp/ per ella totam çita.
 En amagat/ Amor en mi fa obra
 no trob raho/perque tant la cobeje
 e lo que veig/no basta que pledeje
 tal heretat/dela bossa tan pobra.

Algun temps fon/amar ço que defalta
 no ala carn/mas per fer Amor falta.

¶ Axi com es/torbat algun bon metje
 com del malalt/lo mal no pot conixer
 el veu bon pols/e fa vida defcrexer
 ab bon çeruell/cor, ventrell, mella, fetje.
 Dels vuyt senyals/mortals, qu'Y pocras pósa
 non veu algu/e fa vida s'abreuja
 axi men pren/que Amor en mi alleuja
 e no se hon/quem degues fer tal nósa.

Puix que no vull/amar ni amat esser
 com es en mi/d'Amor, lo seu esser?

Com lo

DE AMOR CANTO. XCI. 126.

¶ Com lo malalt/que sobre si vol veure
 com lís deuench/son açident de febre
 diu que menjant/carn de Bou o de Lebre
 o per fredor/o per mala'ygua beure.
 E no veures/que per l'açident baste
 si quel coue/en gran sospita caure
 axi nempren/que no puch juhi traure
 quin delit es/lo que d'Amor yo taste.

No es en carn/sol,e la carn m'inclina
 entra per vll/en lo tot della fina.

¶ Axi com es/bella vna persona
 tota en temps/e no en parts jutjada
 e nos veu be/per que's tal estimada
 puix no ha res/tal qual natura dona.
 En als esta/quel cors li acompanya
 ço es lo gest/que'ntal cas llull engana
 Amor pel gest/cor leig amar me mana
 tant que'n mi veig/esperiencia estranya.

Sil pens en parts/la pensa della parte
 e quant la veig/o tech,sens alt nom farte.

Quant

DE AMOR CANTO. XCII.

Quant yom acort/de res que'nyram'torne
 si poca es/lo meu desfig se'sforça,
 e si es gran/la yra'n mi pren força :
 que no ymagin/que'n amar yo retorne.
 Dubtem que am/puix son be no desfige
 ans ve a temps/que sa mort nom es crua
 no prentch delit/en res del Amor sua
 em plaura be/que della yom fastige.

Ab tot aço/mon delit es en ella
 prenent la'nparts/per lo tot de aquella.

TORNADA.

Amor Amor/yom done marauella
 de vostres fets/si degus'marauella.

Fin del canto.xcj.

DE AMOR CANTO. XCII.

MOn bon senyor/puix q̄ parlar en prosa
 nom val ab vos/per hauer vn falco:
 en rims ho dich/sens por quem digau no
 hoc fera'l test/mas dubtem dela glosa.
 Mas com fera/quel costum vostre'imút ?
 puix feu començ/en vos naturalment
 e vos apres/lo complis moralmente
 perfectionant/sa noble abtitút.

Tots los

DE AMOR CANTO. XCII. 127.

¶ Tots los delits/del cors he ja perdut
e no atench/los propis d'esperit:
e no sent molt/del anima'l delit
se mas no sent/del de moral virtut.
 Tot mon delit/resta fols en caçar
 perque vs suplich/deis homens vos millor
 que d'un grifant/me siau donador
 tal que a vos/escayga lo donar.

¶ Si per ma fort/no puch tant acabar
 complaure vull/a ma complexio,
e fer me tort/quem l'uny tant de raho
 que foll Amor/yo torne praticar.
 Mas no vull ser/oçios animal
 no vulla Deu/que'stiga fret o moll
 mes am amar/en part hon rompa el coll
 que'star segur/menys de fer be, o mal.

¶ Amor me fon/tostems descominal:
 per yo amar/per bon desfig e bell,
 dona del mon/no vol cor ni çeruell
 hon sera hon/la que nos'troba tal?
 Deça lo Far/yo no la trobare
 en Nàpols es/si be sera çercat
 d'un fant mercix/proposit reuocat
e d'un gran Rey/sa catiuada fe.

Aquesta

DE AMOR CANTO. XCII.

¶ Aquesta es/l'exemple de tot be
qui fera donchs//que la puga'ltimar?
vn Rey valent/se jaqueix rahonar
mas dona tal/enmarauella ve.

Vn Fenix hom/dona semblant requer
e Deu permet/que Amor aquestes juny
e mostras clar/portant aquell de lluny
per fer vnir/dos cors en vn voler.

¶ O quant son poch/s qui d'Amor han saber
e quasi tots/d'aquell han sentiment,
d'hun gros defig/que han naturalment
los animals/qui fan menys saber fer.
Mas qui sabra/desta'mor discernir
com te vnits/contraris apetits
e lo finit/volent los infinits
ço que no pot/natura consentir.

¶ La carn vol carn/no si pot contradir
son apetit/en l'hom pren molta part
fino es vnit/ab l'arma, tost es fart
dells dos vnits/sent hom vn terç exir.
Aquell qui sent/de'sperit pura'mor
per Angel pot/anar entre les gents:
qui d'arma y eos/junts ateny sentiments
com perfet hom/sent tota la sabor.

No sent

DE AMOR CANTO. XCII. 128.

¶ No sent delit/ans de hauer dolor
 qui totalment/aina de part del cos,
 hom famolent/no esta en repos
 menjant pert fam/e prop de fart tristor.
 Si passa'uant/mes que del mester ha
 en fastig ve/perque y recau exçes
 de semblant cas/l'amador no's deffes
 entre desig/e fastig son be va.

¶ D'Amor honest/hom no carregará
 tant que d'aquest/senta l'estrem d'exçes
 massa opoch/contrari no li es
 doloros desig/fastig ne zel sentra.

Tot lo reues/porta lo cos amant
 fastig reb tost/e gran desig li nou
 l'Amor que'n temps/met cos e arma'n jou
 hix d'un poder/de tots participant.

TORNADA.

¶ Si per grosser/lo vist escur parlant
 o per sentir/d'Amor algun secret
 per demostrar/com ne perque v. he fet
 sim es manat/yo passare nadant.

SEGVIDA.

¶ Dona que vos/aneu souint dauant
 fatiffaent/vostres senys e raho
 yo la suplich/que vs suplich del falco
 e si v fara/jam veig ab ell caçant.

DE AMOR CANTO. XCIII.

Tot entenent/amador, mi entenga
 puix mō parlar/d'amor may nos'aparta
 el amador/que'n appetit se farta
 lo meu parlar/no pens que be comprenega
 Tres Amors son/per hon amadors amen
 l'hu es honest/el altre delitable
 del terç me call/que's lo profit amable
 per quels amats/llurs amants no reamen.

Los dos vnits/en nos se poden pendre
 si llurs dos fochs/han lloch en nos d'ençêdre

¶ Aquests volers/allurs esguarts segueixen
 seguint cascu/la propia natura
 lo cōs qui es/corrupta criatura
 los apetits/corruptes l'abelleixen.
 L'arma qui es/per tostemps duradora
 bens e virtuts/ab llauger peu encalca
 l'Amor del cos/en son delit se'nbalça
 mas no trobant/son propi se'ntrenyora.

L'arma y el cos/cascun laltre delita
 experiment/als pechs trau de sospita.

Tot entenent

DE AMOR CANTO. XCIII. 129

¶ Tal voler naix/en part per ignorança
e compost es/de nostres dos natures
e fa quel hom/ab tots enginys e cures
vol e no ha/la fi de sa esperança.

Perque'll no es/bastant l'arma complaure
e menys lo cos/car mes del obs li dona
pujal en alt/e natural' affona
fa que acort/james pot en l'hom caure.

Tot quant es d'hom/vol fi per sa natura
y aquest voler/res rel mon nol'atura.

¶ Lo seu ver nom/delitable's nomena
e desreglat /pren, quant l'es agradable
aquest fa l'hom/falsament ser amable
volent aço/que'n ser content nol mena.
Car no vol res/que tot l'home contente
per ço en ell/l'amador no reposa
e tant aquest/a la raho fa nosa
com als volers/plahent ment li's presente.

Car si vol hom/res que mesclat haire
tot se fara/que'n hairar legire.

R

D'aquest

DE AMOR CANTO. XCIII.

¶ D'aquest voler/los trobadors escriuen
 e per aquest/dolor mortal los toca
 la racional/part:del arma nols broca
 del sensual/los seus apetits biuen.
 Effer be pot/quel hom simplement ame
 d'arma sens cos/e per lo cos sens arma
 amant virtut/hom de tal Amor s'arma
 y el cos es çert/que d'un brut voler brame.

Aquestts mesclats/vn drap de mescla tixen
 que nos veu be/les colors que dells ixen.

¶ Cascu d'aquestts/sanatura oblida
 e tant com pot/fa que l'altra obeexca,
 no pas en tant/que tot de sis partexca
 en part nos mor/mas es cosa dormida.
 E quant cascu/son apetit treballa
 se mostren clar/marauellofos actes
 fahent acort/ab amigables pactes
 y en semblant cas/ deuria ser barralla.

Car l'arma vol/ço que raho ordena
 y el cos mesqui/mor e no sent la pena.
 Tot amador

DE AMOR CANTO. XCIII. 130

Tot amador/delict no pot a tenyer
 fins que lo cors/y el arma se acorden.
 car s'ils volers/entre aquests se morden
 aquest Amor/nos pot amolt enpenyer.
 En contra'l cos/en sos actes se mostra
 destrohint quant/natura li otorga
 y al arma fa/beure, amargant porga
 en tot no plau/a la natura nostra,

L'arma per si/contentament no tasta
 si fa lo cos/mas poch e tost se gualta.

L'arma per si/en tal voler nos mescla
 car no es en res/ne pot ser son obiecte,
 ni'l cors es pus/que d'un brut son efecte
 dels dos vnits/componen esta mescla.
 Car l'home vol/la voluntat guanyada
 seny y saber/dela dona que ama
 ama'l amat/e tol l'honor e fama
 y en fets del cors/l'arma es delitada.

Lo cors james/si cansa be nos'farta
 e tant com pot/tot l'infinnit aparta.

R ij

Les volun

DE AMOR CANTO. XCIII.

¶ Les voluntats/se mostren per les obres
 d'hon se veu clar/com la nostra rma es baxa
 el nostre cos/en alt munta sa raxa
 per que'n delit/ell, el arma son pobres.
 Per lo delit/del cos l'arma se inclina
 leixant lo seu/de sa natura's lunya
 lo cors en alt/adelitar met punya
 no concix be/sa natura mesquina.

La carn volar/vol, el'arma s'aterra
 perque algu/si toca nos'afferra.

¶ Les voluntats/que de virtut no toquen
 han mouiment/en semblant de marca
 en lo començ/metrien gran feréa
 al qui sabes/com pujen es derroquen.
 De tres cordels/Amor deu fer sa corda
 car hu romp tost/el altre molt no dura
 o trench, o fluix/lun, laltre mort procura
 sil terç no y es/la corda se descorda

Aquest es ferm/e fa quels altres tinguen
 e fer nols fa/mas te que'n baix no vinguen.

Nos pot

DE AMOR CANTO. XCIII. 131

¶ Nos pot be dir/com arma y cos pratican
 aquest voler/com plahen o desplahen
 hu sent content/los poders d'altre cahen
 e agreujat/les forces multipliquen.
 Car moltes veus/del cors l'apetit çessa
 si que's mester/quel arma'quel reforçe
 e altra veu/es obs quel cos se'sforçe
 per mitigar/l'arma quis veu opressa.

Tots de per si/han obs que fam los toque
 o que'l desfig/del hu al altre broque.

¶ Si'l apetit/rahonable s'agreuja
 del cobejos/seguir no's marauella
 car tant com pot/per delit aparella
 quel arma'l cors/en mal hoital alleuja.
 Al infinit/no per si lo cos guarda
 l'arma per si/de tot exces se'nuja
 junts acordants/en delit cascu puja
 tant com saber/l'errada,larma tarda.

A ços deue/com volers del cos fluxen
 lla donchs los tels/delos vlls defengruxen.

R iij

Nos p

DE AMOR CANTO. XCIII.

Qu' lar'ma y lo cos/cascu en laltre's delita,
 delits dolors/entrells los se parteix en
 les passions/del hu en laltre's pareixen
 experiment/als pechs trau de sospita.
 Mas algu dells/no estan soportable
 que totalment/per l'altre s'auorreixca
 fastig, oblit/fan que Amor dells parteixca
 al meiny's no es/per egual temps durable.

En los molt mes/per part del cos espira
 e moltes veus/per oblit o per yra.

Qu' per nostres vlls/lo cor d'Amor se'n flama
 toch desijant/d'hon voler creix o fina
 temprat esper/la voluntat afina
 e perdut ell/Amor de mort se clama
 Son fill e net/son defig y esperança
 enols ve lluny/pahor quils fa gran brega
 tals passions/amador no les nega
 aquest Amor/cau en esta balança.

Cascu d'aquests/al altre vençre tenta
 e siu compleix/Amor e si destenta.

Per nost

DE AMOR CANTO. XCIII. 132

¶ Per nostres senys / Amor d'arma comença
mas vol per si / virtuts e fauiesca,
aquest Amor / per sol entendre's presa
amant lo be / del qual ha conexença.
Es feta gran / segons les parts se acorden
multiplicant / los bens d'hon ella's forma
del be honest / aquest Amor pren forma
e los volers / quen furten no discorden.

Loqui l'ateny / en ser content s'acosta
por no acull / ne'sperança de costa.

Quals sō aquells / que Amor honest los força
amar per si / virtuts en vna dona?
yo so ben çert / que tots la volen bona
perque'l delit / del hom durar se's força.
Non se algu / que separat lo senta
menys de saber / sentir dins ells sa obra
d'hon l'altra'mor / nom de ferma lin sobra
de fastig reb / o de oblit en penta.

Aquest Amor / es filosofal pedra
que'lla hon cau / ço que rres no val medra.

R iiij Aquell

DE AMOR CANTO. XCIII.

¶ Aquell Amor/hon Venus ha sa regna
 tota sa part/a nostra carn se's guarda
 a molts plahers/e dolors, no es tarda
 en cor honest/moltes vegades regna.
 Torba lo seny/subtilitats enfosca
 e sa dolor/dormint hom ella vetla,
 sola cos vol/e prestament la ceia
 quin es plagat/la raho te molt fosca.

Perque no pot/honesta'mor perçebre
 de ardiment/no pot sentir la Llebre.

¶ Los apetits/sensuals l'rma lliguen
 sol tots aquells/qui del tot Venus tira
 molt foscament/llur enteniment mira
 per los vlls çechs/quí l'esperit abriguen.
 Los escolans/de qui Venus es mestre
 lo contemplar/jaquexen prenints l'acte
 voler no cast/executar sens pacte
 doma cors braus/domestich fa'l campestre.

Fahent sentir/passio molt estrema
 jau en dur llit/vn hom de vida sema.

L'amor

DE AMOR CANTO. XCIII. 133

EL' amor quins ve / tota de part del arma
 en les virtuts / y en l'ntendre se'ndreça
 aquest voler / simple, Deu lo adreça
 e pot fer tant / que tots altres desarma.
 Pero en mi / trobant lloch tots caygueren
 mogut cascu / per la sua semblança
 dos colps senti / donals cascu sa llança
 actes cascu / dins en mi cometeren.

Hu dona llum / per si, laltre tenebra
 e tots justats / delit, salut, e febra.

E Deu l'esperit / de gran fauor abasta
 en sos delits / passions nol congoxen
 al cos mesqui / sens fastig nol afloxen
 ne pot sentir / lo be si mal no taista.
 Tant com lo cos / sa passio gran leixa
 del esperit / es la pressio pus ampla
 e ses virtuts / e potences exampla
 si que no veu / tras paret mas per reixa.

Segur Amor / en interes nos causa
 e la del cos / en curt plaher se causa.

Ya nom

DE AMOR CANTO. XCIII.

¶ Ya nom defens/que amor mi no tente
 d'aquell voler/que nostra carn abraça
 dues Amors/natura'mi atraça
 per dues parts/mi vendra quem contente.
 Axi com l'hom/pot mes gloria atenyer
 quant nostra carn/ab l'arma fera junta
 Amor ami/en delitós grau munta
 quant dos lligams/arma y cos han estrenyer

Car moltes veus/hu per l'altre'spresona
 e no es tant fort/l'Amor de la persona.

¶ Quant al meu cos/Amor lo desempara
 per que'l poder/de aquell ve a son terme
 e pur Amor/l'esperit meu conferme
 en aquell punt/resta ma raho clara.
 Tan gran delit/yo sent en aquell'hora
 que los delits/del cos enfastig tornen
 y quant del cos/forçes ami retornen
 en lo començ/lo meu esperit plora.

E si del tot/mon cos enforça torna
 en son delit/mon esperit sojorna.

Aquell vo

DE AMOR CANTO. XCIII. 134.

¶ Aquell voler/aque ma car s'inclina
 complimēt sent/dels bens que Venus lliura
 el altr' Amor/que de vici deslliura
 no troba lloch/merexent sa'mor fina.
 Per est Amor/solament desig viure
 l'enteniment/d'altres bens no s'alegra
 hon sera donchs/vn Amor tan entegra
 que'n ella hauer/de mals sia delliure.

A mant ami/per consemblant manera
 lo meu delit/cau en aquesta'spera.

¶ Mon esprit/contemplant se contenta
 e dintre si/vna persona forja
 de'lla no pens/braços, mans, ne gorja
 car tot semblant/altre semblant presenta.
 Solament vull/della tan clara pensa
 que'n res de mi/nol fos cosa secreta
 abta y sabent/e d'Amor fos estreta
 lo contra fer/prengues en gran ofensa.

De son voler/volgues esser celosa
 e que permi/vers mort fos animosa.
 Mas perque

DE AMOR CANTO. XCIII.

¶ Mas perque Deu/l'arma de carn abriga
 los fats volents/contra'mor no sen solta
 e per null temps/raho nol'an atolta
 ans tot contrast/ha per cosa'nemiga,
 Tant es ma carn/al delit inclinada
 dona no veig/quem alt que no sospire
 en poschir/sens si aquella mire
 puix voluntat/hi sia refermada.

E ma rraho/degrat yo la perdria
 sim fa esment/que Amor perdre poria.

¶ Si com aquell/dela pensa tan vana
 que'n aquest mon/lo be sobiran çerca
 y ab gran enginy/en grans delits fa çerca
 e veu molts mals/en gloria mundana.
 Ne pren ami/que Amor dcifique
 si que d'aquell/contentament vull eraure
 si que no pot/lo quel deman bestraure
 no troba lloch/hon sa'nfluença fique.

Lloch es no ferm/hon mon desig reposa
 desamparar/ma'sperança nom gofa.

No conech

DE AMOR CANTO. XCIII. 135.

¶ No coneix hom / qui sens amar persona
 conega'mor / e per Deu lo confese,
 yo so aquell / qui per ningun temps çese
 d'imaginar / en ell qui res nom dona.
 Desig me fa / en la'sperança jáure
 dormint tant fort / que raho nom desperta
 a fats ami / es causa descuberta
 que pur Amor / no pot en dona cáure.

Mon delit es / vida contemplatiua
 e romanch trist / deuallant en la'etiua.

¶ Lladonchs lo foch / d'Amor be nos'amaga
 e los meus vlls / publich lo manifesten
 e les dolors / mes sanchs al cor arresten
 acorrent lla / hon es donada plaga.
 Los meus desigs / depunt en punt cambie
 e la dolor / no es en vn lloch çerta
 ma cara es / de sa color incerta
 çerch llochs secrets / e los publichs desuie.

Llang me'n lo llit / dolor mengita fora
 cuyt esclatar / mentre mon vil no plora.

Mos mem

DE AMOR CANTO. XCIII.

Mos mēbres flachs/soptos mouimēt muden
 lo cap al coll/es carrega fexuga
 la gran calor/dintre mes uenes juga
 perills vinentes/amon sentit recuden.
 Pert lo recort/deles coses pasades
 e lo meu cos/se vist sola vergonya
 la cura gran/d'Amor tots fets m'alonya
 e no se'lten/sino en coses pensades.

L'executay/lo meu desig l'efforça
 e no se que/venç aquesta gran força.

¶ Axi com l'or/sobre paper se posa
 se gons fera/la bona o mala fisa
 tal semblant cas/mon sentiment diuís
 d'aquest Amor/segons en qui reposa.
 Si com al foch/tots humits li contrasten
 e los sechs llochs/fa força obeexen
 axi d'Amor/les influēces vexen
 a tots aquells/hou sos podres abaiten.

Tant fa com pot/en la persona'mable
 e ha tant lloch/en nos com lo diable.

En l'a

DE AMOR CANTO. XCIII. 136.

¶ En l'a petit/que nostra carn desija
 feneix delit/si compliment li basta
 mas los delits/quel arma sola tasta
 son duradors/car james la fastija .
 E si com l'hom/qui la mort lo encorre
 Parma dell viu/ques d'infinít exida
 e l'altra part/en ló mon es delida
 car lo finit/en tal cas nol acorre.

Axi lo cos/fa mortal Amor esser
 el espítit/per tostemps lo fa esser,

Los mēbres flachs/soptos mouiment mudē
 lo cap al coll/es carrega fexuga
 la gran calor/dintre mes venes juga
 perills vinents / en contra mi s'ajuden.
Per lo recort/deles coses pasades
 lo meu cos/me vist sola vergonya
 la cura gran/d'Amor tots fets m'alonya
 e no se'sten/sino'n coses pensades.

Lexecutar/lo meu desig les força
 e no se que/venç aquesta gran força.
 Si com

DE AMOR CANTO. XCIII.

¶ Si com l'arnes/d'açer, a colp fengrúna
 e lo de ferr/vn petit colp lo passa
 quant son vnits/res no destru llur massa
 d'aquests mesclats/furt gran virtut en vna,
 Axi Amer/subtil de infinit tempre
 la finitat/de la del cos abiua,
 en cert cas mor/nostra'mor sensitiua
 el espirit/moltes veus se destempre.

Amen ensemps / cascu per si no ame
 perque tot l'hom/nos trob que'n res defame

¶ Los homens llechs/qui per amar se'nçenē
 en fets diuins/ab infusa sciencia
 diuinal es/llur gran intelligencia
 e sos costums/a creure tots amenen.
 Donchs si d'Amor/algun parlar me'scapa
 que la raho/nol lloe ni aproue
 no fia'lgua/que los meus dits reproue
 dels grans secrets/qu'Amor cobre ab sa capa

De tots aquells/puch fer Apocalypsi
 yo defallint/Amor fara eclipsi.

Lo mon

DE AMOR CANTO. XCIII. 137.

¶ Lo mon finit/lo Sol e Luna y Signes
 no correran/ per lo Çel ne Planetes
 per obs d'aquell/los ha Deu fet e fetes
 y el defallint/çessen llurs fets insignes
 Tot en axi/si d'aquest mon traspasse
 aquell poder/qu'en amar nos inclina
 taura del çel/car pus hom nos'afina
 en be amar/ans veig cascu ques llase.

Si Amor veu/que'rrant sens profit vaja
 en vergonyit/yo crech deson lloch caja.

¶ Fin del Canto. xciiij.

DE AMOR CANTO. XCIIII.

MEntre de amor/senti sa passio
 dell no hagui/algun coneximent
 quant he perdut/d'aquell lo sentiment
 yo bast a fats/donar dell gran raho.
 Per son esguat/he vist sa calitat
 e com de honest/te poch e profitos
 e com esta/nl'apetit cobejos
 e delitos/com sen ampra forçat.

S Qui de

DE AMOR CANTO.XCIIII.

¶ Qui de Amor/delitable's tocat
y en son voler/esperança no sent
e son delit/es tot en lo present
del cobejos/es vist apassionat.

Mas qui dolor/com no's amat sofir
y ab gran defig/altra'mor vol hauer
en lo yros/es fundat son voler
esper,e plor/lo fan pus fort sentir.

¶ Si com lo cos/be format se pot dir
quant egualment/los membres ha formats,
tal es Amor/quant ses tres calitats
en actes tres/hom veu aquell exir.

Car hom veu clar/l'apetit corporal
e del compost/d'hon pren forma l'honest
dels quals es l'hom/si be ama conquest
sens tots aquests/eguals, Amor poch val.

¶ Aquest Amor/no es angelical
ans mes al cors/que al arm'ha son esguart
diu se d'aquell/del qual pren major part
la força'sgran/com toca'ngeneral.

Lo qui Amor/per tres parts ha sentit
toca de tot/de Angel,e d'hom,e brut,
segons de qual/tal nom ha merefcút
e si de tots/de tants es reuestit.

Primera

DE AMOR CANTO. XCIIII. 138

¶ Primerament / lo cos li es subdit
 e per ell es / l'anima en tal voler,
 si en fastig ve / lo cos pert son poder
 axi mateix / pert d'Amor l'esperit.
 Moltes veus es / que'l hom coneix be clar
 qual mes hi fa / l'anima o lo cos
 e mes del temps / hom no sab en ques pos
 qual del compost / lo mou en mes amar.

¶ Al spirit / ses guarda lo durar
 e lo començ / al cors el desfig gran,
 a companyats / tots llurs actes estan
 en duració / y en l'acte d'amar.
 Tal com es l'horn / de tal Amor es pres
 e segons hon / la sua'mor ha esguart
 hoc e per temps / ha fam e tost es fart
 seguint lo for / del Amor quil a enpes.

¶ Axi com es / l'amant per interes
 a son amich / del qual gran be li ve,
 ell ama'quell / e mes son propi be
 no veu son foch / per dos parts ser ençes.
 Axi son dos / esguarts: d'aquest Amor
 e nos veu be / que sia fino hu
 començal cos / e puix se fa comu
 per dos esguarts / e per hu contador.

DE AMOR CANTO. XCIII.

¶ Quin estament/es de aquell amador
no desijant/res d'acte deshonest,
e ja molt menys/d'aquell qui es honest
e sia ençes/d'amorosa calor.

Per vn voler/anant entre aquests dos
confus a temps/e puix determinat
per gran desig/mortal de ser amat
e puix per gran/desig luxuriós.

¶ D'Amor no sab/quis cuyda ser ginyós
e menys sabent/tots los tinch en vn grau
lo rey se fa/de la seruenta'sclau
e della vol/l'honest y el delitós.
En Amor veig/dues dificultats
vna en saber/qui es, d'hon ve, que fa,
altra'n exir/del qui'n ses mans esta
e quant e com/fa contents los priuats.

TORNADA.

¶ A deu a Deu/sien acomanats
mos pensaments/quim han donat delit
ells son aquells/mas l'esguart es fallit
e ia en mi/yols trobe alterats.

FIN DE LOS CANTOS DE AMOR.

SIGVENSE LAS COPLAS Esparças.
Sim de

ESPARÇA DE AMOR. I. 139

SIm demanau/lo greu turment que pas
 Ses pas tan fort/quem lleua el dir q̄ passe
 y es d'admirar/passant com nom trespasse
 ingratitude/portant me'l contrapas.

May retraure/de vostre amor vn pas
 puix en segui/a vos honesta medre
 e si raho/me fa contrast desmedre
 yes me lo mon/sens vos present escas.

Pásse penant/vn riu de mort lo dia
 y en ser per vos/me dol fer curta via.

SPARÇA DE AMOR. II.

Tot laurodor/es pagat del jornal
 el aduocat/quj pert lo guanyat plet
 yo per seruir/Amor,romanch deffet
 de tot quant he/que seruir no men cal.
 He fet senyor/del seny a mon voler
 vehent Amor/de mon seny mal seruit
 rapaz l'he fet/fent ne a Deu despit
 e son fezanys/que bon guardo esper.

TORNADA.

Amor Amor/nous basta lo poder
 vn altre hom/com yo fer tant amar
 anau anau/vostres armes prouar
 en contra'aquell/qui vostre no vol ser.

S iij

Axi com

ESPARÇA DE AMOR. III.

A Xi com çell/ques veu prop la mort
 corrent mal temps/perillant en la mar
 e veu lo lloch/hon se pot restaurar
 enoy ateny/perfa maluada fort.

Ne pren ami/qui vaig affany passant
 e veig a vos/bastant mos mals delir
 desesperat/de mos desigs complir
 yre pel mon/vostre argull recitant.

ESPARÇA DE AMOR. IIII.

S I col malalt/que llonch temps a que jau
 e vol vn jorn/effotçar se a lleuar
 esa virtut/nol pot molt ay dar
 ans lleuat dret/ sobtament plegat cau.

Ne pren ami/quem efforç contra Amor
 e vull seguir/tot ço que mon seny vol
 complir nou puch/car la força m'è tol
 vn mal estrem/a traçat per Amor.

ESPARÇA DE AMOR. V.

Q Vant plau a Deu/que la fusta perezca
 en segur port/romp anchoras y ormeig
 e de poch mal/a molt hom morir veig
 null hom es çert/de algun fet com fenescia.

L'home sabent/no te pus auantatge
 sino quel pech/sab menys fets hauenir
 lesperiment/y ls iuhins veig fallir
 fortuna y cas/los trob en llur vsatge.

Yo so

ESPARÇA DE AMOR. VI. 140

Yo so molt trist/e puch me dir mesqui
de oy ed' Amor/me trob apassionat
tant egualment/e fort que'stich torbat
qual de aquests dos/an maior part enmi
Dant me afalt/qualseuol passio
ab tal dolor/quen estich alterat
e puix me trob/de aquella reposat
vinint a pres/del altra llur saho.

Fin delas coplas Sparças.

Demanda feta per Mossen Ausias March
ala senyora Nacleta de Borja neboda
del pare sant.

Entrels vlls eles orrelles
y om trob vn contrast molt gran
e de aquell jutgesa os fan
parlant deuos marauélles.

Dien los vlls que val molt mes
deuos lo veure quel oyr
ells no volen consentir
dient que lo contraries.

Vos qui de tots valeu mes
axi de fora com dins
d'aquests dos mirau les fins
nol esguart qui propils es.

S iiij

Oides

Resposta dela dita dama

OY des voittres rahons bells
 bon mosen March a quin coman
 responch vos breu al que dit han
 segons iuhi que fas de aquells.
 molt poch estim lo que en mi es
 mas puix forçat es lo meu dir
 alqui dira, mes val quem mir
 yo li condampne lo proces,
 pero si parle lo reues
 de ueritat: mudant camins
 a vos remet los meus juhins
 que sou de tots lo ines entes.

Demãda feta per mossen Fenollar
 a mossen Ausias March.

PER mitigar/lenuig gran del estiu
 e per sentir/lo fins ahuy duptat
 al meu quefit/de vos ara confiu
 me respondreu/per mi tant suplicat
 Enamorats/conech dos en ciutat
 ques volen be/sens tota fictio
 e may estan/sens contradictio
 tostemps renyant/axi com Goz e Gat.

¶ TORNADA.

¶ Vos magnific/que sou molt avifat
 dir meu sius plau/que mou tal passio
 per que de vos/a ja solucio
 lo dupte meu/en cobla o dictat

Resposta de Ausias March. 141.

Quant mes amau / tant mes temor teniu
 vos e cascu / de perdre lo guanyat
 d'açis segueix / que tostemps presumiu
 altri sens vos / la vostr' Amor combat.
 E tal pensar / ab lo reçel mesclat
 donant de vos / semblant sospicio
 causa lo reny / duptant mutacio
 per lo plaher / de altra calitat.

Tratant d'Amor / ab la qual tot hom viu
 lo natural / don, promou amistat
 mou tal contrast / que ab duy fan lesqui
 temorejant / cascu ser transformat.
 En altr' Amor / mouen tots jorns debat
 car res que am / ab inclinacio
 gelos vol ser / si ha perfeçio
 e veu perque / renyant cascu's amat.

TORNADA.

Tots los doctores / que yo he cartejat
 trob que hu han dit / fent ne conclusio
 l'esperiment / sens operacio
 dupten les mes / ab gran neçesitat.

Si be

Altra resposta feta per Rodrigo diez.

I be yo crech/la veritat senti
Smon bon amich/del cas que preguntau
 la mia ma/ala vostra rescriuí
 lo sentiment/que de ma pensa trau.
 Cascu dels dos/amants, vol fer amat
 complidament/del altre seu volgut
 el gran reçel/de fer y deçebut
 los fa causar/lo desdenyos combat.

CA vos confes/e vs dich lo que yo viu
 no ha molt temps/ portant d'Amor lo jou
 la passio/que fa que'l hom no riu
 no cal fer gran/l'endiçi que la mou.
 E confiant / del bon comport d'Amor
 sep le veig hom/en altra part vexar
 car vn tal fet/tantost fa declarar
 quant de voler/habita dins lo cor,

Dubtar no vs cal/sil Terençi legiu
 menys de glosar/ala lletra veureu
 solucio/al dubte que's criuiu
 sibe notau/lo que dell compendreu.
 Les yres dix/e axiu declará
 dels namorats/es integració
 del be d'Amor/e la perfectió
 la voluntat/axi la senyalá.

Vos molt

SEGVYDA. ENDREÇA. 142.

¶ Vos molt discret/e honest capellá
del que vs he dit/ segons ma entencio
fumar podeu /esta conclusio
que zel d'Amor/es qui la brega fa.

FIN DE LAS OBRAS DE AMOR.

SIGVEN SE LAS OBRAS MORA-
les del facundissimo y elegante
poeta Ausias March.

STRAMPS.

PAhor no sent/que sobres laus me vença
lloant aquell/qui totes lengues lloen
guardant honor/aquell eternal esser
hon tota res/enell es pus perfecta.

Que fino es/obrant quant pot natura
ans he pahor/que mon parlar no cumpla
en publicar/part de sa justa fama
tal com requer/yls merits seus l'atraçen.

¶ L'hom en vejos/son offici reposa
car d'igualtat/ab ell negun pareja
enell pensant/cascu se justifica
tallant desí/l'amor a sa persona.

Tant son enell/les virtuts manifestes
ques d'yra çech/l'hom qui be no les veja
per los migs va/quen los estrems no toca
en temps dels Deus/en vida l'adoraren.

PRIMERO CANTO MORAL.

¶ Deu vehent/la perlongada honta
 quels grans senyors/en contra dell cometen
 tenint ab fraud/e tiranes maneres
 les pars del mon/los poch e grans realmes.
 Ha dat voler/al justificat home
 que'n breu espay/haia la monarchia
 clar lo nomen/ab aquesta'lt a ensenya
 com de tot çert/es dels homens pus saui.

¶ Perço que mills/a totes gents se mostra
 mostrāt l'aquells/que Vaques e Bous guardē
 ell es aquell/que'n la iouentut tēdra
 sobra en aquells/qui saui e sa colen.
 En despocar/de nombre de gent d'armes
 les multituts/de aquelles ha fet rētre
 tot quant pot fer/virtut de fortaleza
 dins vn cor d'hom/en lo seu ho demostra.

¶ En gran de falt/es lo mon de poetes
 per embellir/los fets dels que be obren
 los freturants/de bella eloquença
 la orella d'hom/a falach no pot rebre.
 D'aquest valent/vna gran trompa sona
 quels indians ab vn poch no exorda
 ho en la'quells/qui son atremuntana
 y els del ponent/e de leuant los tartres.

Tornada

SEGUNDO CANTO MORAL. 143.

TORNADA.

¶ Foll es aquell/que fa iuhi en los homens
segons que dell/la fortuna ordena
aquells affers/que no son en l'arbitre
culpa noy cau/si venen per contrari.

Fin del primero Canto Moral.

SEGUNDO CANTO MORAL.

SI com lo Taur/se va fuyt per desért
quant es sobrat/per son semblant q'l força
no vol tornar/fins ha cobrada força
per destruyr/aquell quil ha desért.

Tot en axim/conue lunyar de vos
car vostre gest/mon effort ha confus
no tornare/fins del töt aja fus
la gran pahor/quim tol ser delitos.

¶ Vengut es temps/que sera valerós
l'hom qui son cor/haura fort no couart
e ja negu/no cuyt saber tal art
que si es flach/de virtut es oçió.

Car de fastruch/al perill dela mort
lla donchs nol val/enginy ni maestria
per ben cobrir/fa'strema couardia
ans elegeix/fugir per ser estort.

Ans del

CANTO MORAL SEGVNDO.

¶ Ans del perill/se deu metre'l conort
 ans prenent risch/hom ha dels bons paría
 aconseguint/honor e senyoria
 fahent venir/los Çesars en recort.
 Les armes fan/los prous homens valer
 e ls puja tost/en semblant de momén
 aquest es lloch/d'hon lo couart dexén
 pus prop de si/en les dones veher.

¶ Renom d'artit/vol l'home parençer
 mas no fera/compertat son engan
 car lo qui mes/de tals afets sabran
 diran quin nom/sobre si deu hauer.
 E baxament/entre si volrran dir
 hom virtuos/no deu ser nomenat
 mas prenedor/del que no a guanyat
 entre aquells/qui nol vehen fallir.

¶ L'ome tastart/qui no tembra morir
 no faent fruyt/son perill hasajar
 grau de virtut/volia en si posar
 mas en aquest/se deu mills soferir.
 Puix ab perill/molt gran, desa persona
 cuyda guanyar/lo que no es de son dret
 car la virtut/en lo mig lloch semet
 e los estrens/per vicis'abandona.

Guanya

CANTO MORAL SEGVNDO. 144

¶ Guanya virtut/qui son cos amort dona
per vn gran be/e de molts benifet
pensar no deu/compte lin sia fet
virtut de si/lo virtuos guardona.

L'hoim de cor flach/meta perill apárt
car son honor/luny de perill esta
e lo tastart/per temps venir pora
en ser temprat/e vfar de Renart.

¶ Quant dels pasats/lilig, alguns fets e guart
los per venir/gracia' Deu nos fan
com son en temps/que al mon disposts está
per grans affers/e de cascuna part.

Espeçial/per nostre gran senyor
qui festejant/la gent ab por lo mira
tot gran senyor/dintre son cor sospira
crehent que'll vol/ser dels senyors major.

¶ Fortuna es/sobtos cambiador
nengu no sab/en son voler la tíra
e lo semblant/de son Amor, es yra
fa yra es/moltes veus gran Amor.
Ningu nos'pot/regir per son penell
fino que's flachs/defa cort fora gíta
el coratjos/de sos bens lo delita
hauent efforç/vehent la contra dell.

Tornada

CANTO MORAL TERCERO.

TORNADA.

¶ Contra la mort/es aquest aparell
menyspreu del mon/e no tembre fortuna
tenir sa ley/e si es moro Çuna

¶ Deu lla donchs/lo fara segur dell.

¶ Fin del segundo Canto Moral.

CANTO MORAL TERCERO.

P Vjar no pot/algu en molt valer
sens hauer bens/bondat, linatge, gran,
mas la d'en mig/val mes que la restan
e no val mot/sens les altres hauer.

Per ella'es fan/les dues molt prear
car poder val/ tant com es ministrat
linatge val/ay tant com es honrrat
la valor d'hom/ho fa tot graduar.

¶ Mas no fera/l'hom sabent de sonar
si en algun temps/no sona esturmen,
car per voler/sonar, lo nom nos pren
mas l'istrument/sonant be acordar.

Tot en axi/aquell que dins si val
pobre de bens/e de auiltat linatge
no te'ls arreus/per mostrar son coratge
en la virtut/quel hauer d'hom hi cal.

Son e seran

CANTO MORAL. III. 145

¶ Son e seran / molts d'un altre cabal
 hauents molts bens / e d'alta fanch valor,
 e valent poch / han la part no millor:
 car sens l'hom bo / quant pot hauer es mal.
 E moltes veus / ha la colpa natura
 car fora bo / tal que valer no sab
 ningun saber / no pot viure'n llur cap
 sens colpa llur / de valer han fretura.

¶ Entrels estrems / al mig virtut atura
 molt greu d'obrar / y entre poch conegut
 per ell saber / consegueix hom virtut
 mas fets obrant / forans dins tal mesura.
 Ay tāt es llarch / hom menys de fer llarguesa
 com es escas / si no fall en despendre
 vicis, virtuts / per actes sean apendre
 lacte's primer / apres potença's presa.

¶ No conquerran / virtuts per gran abtesa
 neles auran / poetes per llur art,
 han les aquells / metent vicis apart
 obrant virtuts / per amor de bonefa.
 Mes no dubtant / viciosa vergonya
 mas solament / amant virtuos preu
 el home pech / en aquest banch no feu
 e qui es lluny / lo gran delit se alonya.

T Tornada

CANTO MORAL. IIII.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/toſtempſ fare ma ponya
que la dolor/james demiſpartesca
e no penſeu/que mon cas enferescá
car major dany/mereix ma gran vergonya.

¶ Fin del Canto. iij.

CANTO MORAL. IIII.

MOlts homēs hoyg/clamar ſe d̄ fortuna
Me maleir/aquella per ſos aetes,
volents ab leys/fer amigables pactes
donant los be/e que toſtempſ fos vna.
No recordant/ſa propria natura
que's lo alt baixar/e lo baix muntar alt,
e qui d'aço/ſe dona gran defalt
leixe los bens/portants ab ſi fretura.

¶ A Deu no plach/hauer del mon tal cura
que noy jaquis/de terribles aſſanys,
perdues ſon/en nombre mes quels guanys
en'sguart del ver/lo ſeny es oradura.
El hom girat/al mondanal ſaber
y doles creu/donant y plena ſe
enbens mundans/creu eſſer complit be
volent morir/ſolament pels hauer.

Si algu po

CANTO MORAL. IIII. 146

¶ Si algu pogues / de fortuna tener
 ab vn fort clau / la roda quant es sus
 fora li bo / anar amunt e jus
 soferint mal / per trobar tal mester.
 Mas los metals / no han tanta vigor
 que tant gran pes / ab llur força retinguen
 ne'nginys nos fan / q̄ d'alt, e baix, no vinguen
 los qui seuran / en la falsa honor.

¶ Per nengun temps / perdra fortuna'rdor
 de fer llochs plans / de les timpes e munt,
 e quant del tot / son desijat es junt
 e no pot fer / pus ab la gran furor.
 Torna refer / deshabitada casa
 quen poch espay / hauie feta buyda
 el hom difert, que e'nriquir james cuyde
 vimple graners / olis, e vins, embasa.

¶ En son costat / no deu portar espasa
 com a foll hom / deu franch arbitre perdre,
 qui no creu çert / que fortuna pot pendre
 los bens mouents / y los sehents arrasa.
 Mas l'hom del mon / per fortuna mirat
 ab lo esguart / de rriallosa cara
 la part del plor / no ha vista encara
 creu que sos ginys / l'han debe prosperat.

Tij

Tornada.

CANTO MORAL. IIII.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/propi so comparat
 a Tantalus/per continu desfig,
 no se perque/tots dies hi affig
 puis quem es prop/compte defesperat.

Fin del Canto.iiij.

CANTO MORAL. V.

YO crit lo be/si en algun lloch lo se:
 callant lo mal/sens passar ne c'espit,
 car en mal dir/mon cor no pren delít
 nem cal cridar/puix no veig lo perque,
 No per ay tant/que yo molts bens no senta
 mas poch val crit/entre lo fort y el mut:
 perquel bon hom/per tal no es sabut
 e fa valor/en lo mon nol augmenta.

¶ Menys que la ley/christiana se presenta
 als africans/ne la volen oyr,
 veig la virtut/en null esment venir
 l'hom viciós/y el pech,l'an dat empenta.
 Salomo diu/que'n poch es fauiesa
 los enemichs/son molts de la virtut:
 dients que fou/home foll conegut
 si del costum/se llunya vostra'btesa.

Lo vici es

CANTO MORAL. V.

147

¶ Lo vici es tant/que virtut ha empesa
 é lo profit/honor a tret del mon,
 en molts pochs es/e poch a poch se fon
 no y ha calor/contra'l fret de peresa
 Lo nombre's tant/d'aquells q̄ la deshonorren
 que ja noy val/empara de algu,
 e si voleu/que vs diga el crit comu
 peresquen çells/qui d'honor no s'asombren.

Als homēs mort/de actes bons no deshōbrē
 car pels absents/nols cal hauer enueja
 pahir nos?pot/aquesta cosa leja
 dins los ventrells/qui de'nueja sescombren.
 No dant lahor/al viu qui las percaça
 ans fan rahons/com lay poran sostraure,
 e sil ben fet/del mon no poden raure
 diuen ne mal/tant que lo be desfraça.

¶ Bondat, virtut/han perduda sa raça
 cosfos humans/han molt disminuït
 Deu es per nos/mal honrrat e seruit
 e ja la mort/pus estret nos abraça.
 Tot quant per Deu/es jus lo çel creat
 ha molt perdnt/de son propi cabal,
 saber se pert/esperiment no val
 lo viure's curt/y el mig es tost passat.

T iij

Hon es

CANTO MORAL. V.

¶ Hon es l'enginy/de Aristotil trobat?
 de Origenes/Seneca y Plato?
 qui mostrarem/semblant al fort Sanfo?
 hon es tan bell/com Abfalon trobat?
 Linçeus fon/qui res nol'escapaua
 que no fos vist/per sa vista gentil,
 dins en la mar/via de millas mil
 lo veure llur/mes quel present duraua.

¶ Foll es aquell/qui no imaginava
 que fallirem/puix fall ço per que som
 si com decau/la rama e lo pom
 si la rahel/del arbre hom tallava.
 Fallirem nos/puis lo quens foste fall
 bens mostra Deu/lo mon que vol finir
 puis lo quens te/vol que vinga'perir
 son poch apoch/natura nos defall.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/nom abast l'escandall
 per trobar fons/en la vostra estima
 puis quant vos llou/no trob raho ne rima
 de quem content/e per ço yo men call.

Fin del Canto. v.

Volgra

CANTO MORAL. VI. 148

VOl'ra ser nat/cent anys o pus atras
 perque son cert/que's pijorat lo mon
 ay tant poch val/ql mateix no sab hon
 fa'ulefa gran/en pus baiz lloch baixas.
 E veig vn cas/de raho apartat
 que lo mal hom/fa casa prop la forca
 el home just/fuig es met en cau'orca
 per aquell mal/que james ha pensat.

Foll es aquell/qui vol hauer vfat
 de mal saber/hon sera ben entes,
 imaginar/deu, que sera repres.
 e sens murmur/no deu ser comportat.
 Car lo mal hom/deu ser cridat ab trompa
 per ço que'mi/e altres no engan,
 tants son aquells/qui per bons homens van
 que difamats/cessaria llur pompa.

Lo just voler/pensa com encorrompa
 fecte voler/acolorat de be,
 alia donchs es/guardada bona fe
 com lo leig fet/acusador lo trompa.
 Aquell es dit/misericordiós
 que guarda'ls bons/que nols sia tort fet
 perdonador/alqui leig fet comet
 d'infinits mals/dona ocasiós.

T iij

Fama tement

CANTO MORAL. VI.

¶ Fama tement / l'hom es dit virtuos
 eço no cau / en hom desuergonyit,
 donchs lo mal dir / no deu ser en oblit
 puis que virtut / mostra le hom vicios.
 Al vici som / moguts naturalment
 e costreny nos / por de la mala fama
 beneyt aquell / quel be fa boca brama
 e diu lo mal / com ben es conexent.

¶ Es mal senyal / del qui es desplasent
 es mor d'nuig / com mal dir sacostúma
 ele's molt greu / fins ne hou dir la fuma
 d'algun leig fet / vehent si mal mirent.
 Si com aquell / qui'n forca veu morir
 son companyo / qui nol pafa del mal
 e diu que's / cosa descominal
 que per tal fet / dega mort sostenir.

TORNADA.

¶ Ia de present / delit no puch sentir
 sino semblant / aquell del temps passat,
 e com lo çerch / e tal nol he trobat
 ami mateix / e tot lo mon hair.

Fin del Canto. vj.

Por de pijor

CANTO MORAL. VII. 149.

POr de pijor/a molts fa pendre mort
 per esquiuar/mal esdeuenid'or
 si be la mort/refembla cas pijor
 çell qui la pren/la te per bona fort.
 E de aço/Cato mostra cami
 e li mes nom/vs dela libertat
 car de tot als/pot esser l'hom forçat
 fino en morir/que's en lo franch juhi.

¶Algu la pren/e reb nom de mez qui
 fugint perill/qui le's dauant posat,
 altre sera/de cor noble minat
 que vol morir/per la valor desí.
 Venint en mans/de'nemich seu potent
 sobrat lo cos/guarreja'b lo voler
 de vençedor/en cara's veu poder
 vol perdre'l cos/per lespirit vençent.

¶IESVS en creu/fon pus fort e potent
 que no aquells/quil feren mort passar
 car son voler/nol feren cambiar
 ne fon complit/llur maluat pensament.
 No roman fart/lo forçador del cos
 si voluntat/per cas semblant no força:
 ans es vençent/aquell qui tant se'sforça
 que dela mort/no vol tembre son mos.

Del viure

CANTO MORAL. VII.

¶ Del viure llonch/ia sent lo gran repos
 que d'aquest curt/lo viure auorreix,
 e la dolor/dela mort se parteix
 com loqui mor/compte de mort ha clos.
 ¶ Lladonchs virtut/la força multiplica
 del virtuos/qui fa opinio ferma
 en qual que part/hon virtut la conferma
 que sols a Deu/del esperit suplica.

¶ Alguns passats/que voluntat iniqua
 los feu morir/o la opinio vana,
 aquests no llou/mas los depensa sana
 volents morir/per fer llur arna rica.
 Perdent vn poch/per l'infinit atendre
 guanyant lo goig/qu'al fill de Deu acosta,
 gran es lobe/segons aquesta costa
 que per la mort/de tal hom s'agues vendre.

TORNADA.

¶ Dolor e por/son bastants per ofendre
 totes virtuts/que la'nima'nibelleixen,
 los qui son nets/en gloria tant creixen
 que'n aquest mon/no poden mal atendre.

¶ Fin del Canto Moral. vij.

Molt

CANTO MORAL. VIII. 150.

MOlt me par be/que pens del altre mō
 puix quel present/nom veda lo pēsar
 gracixch a Deu/com veig,mas no pas clar
 la gran error/en que ma pensa fon.
 Yo trobe folt/lo meu enteniment
 e fo libert/a temps del que dech ser
 mas tost llevar/l'habit no tinch poder
 mudar costum/nos fa prest enuolent.

¶Lo qui pogues/hauer coneximent
 en lo començ/ans del habit format
 quant fa de mal/apres ques engendrat
 e quant en nos/fa força espotent.

Guardara com/se llançes al delit
 perque no fos/vn altre del senyor
 ell al entrar/porta molt gran dolçor
 e quant entrat/quil traura de son llit?

¶Com se pot fer/hom apren per escrit
 no bastantment/car noy ateny raho
 vn seny quis diu/dels actes collaço
 en tal juhí/deu ser ab ell vnit,
 L'enteniment/sens lo seny noy sab pus
 sino ques fa/per vn costum reues
 trobant lo mig/hon moral virtut es
 ço es parlar/que va de sus en sus.

Qui

CANTO MORAL. VIII.

¶ Qui afajat/no ha, de jaquir l'us
 en vellit ja/e rançiu de temps llonch
 no sent l'affany/ne de aquells que'n bronch
 esta, e vol/sefer, dret com lo fus.
 Ne ha temptat/deperdre habit vell
 qui façilment/se pensa ques farà
 puix al vestir/plaentment lo trobá
 al despullar/tal pensa trob'aquell

¶ Sol en pensar/de fer y aperrell
 pera jaquir/tan singular amich,
 si creu no sap/que li sia'nemich
 puix gran delit/li es vengut per ell.
 Nostre senyor/n'ha vist ne conegut
 com lo perdra/per fama d'altre oyr
 no fara poch/si vol aquell jaquir
 car de mudar/molt hom es deçebut.

¶ Viçi jaquir/e pendre la virtut
 entr'aquest mig/se troba vn gran vay,
 lo caminant/es en terrible glay
 quant es al mig/sens lo focors vengut.
 Perque alguns/veu hom tornar atras
 mostrant pahor/pera pasar auant,
 entre aquest/se troba tal espant
 que de llur lloch/jaines no mouen pas.

Quils

CANTO MORAL. VIII. 151.

¶ Quils habits be/llur natura çercás
 trobara'lguns/sobre opinio
 axi mateix/sobre complexió
 e sol costum/hi basta, y no escás.
 E tant es fort/l'habit segons hon cau
 e yols trob tals/e tots los esprouí
 lo del costum/no tost, mas yol perdi
 lo quem mogue/naturam'feu esclau.

¶ Los no sabents/yo vull que sapiau
 quel habitja/no esta raygat prou
 com lo voler/en contra dell se mou
 l'enteniment/lo vert no te per blau.
 Mas quis moura/may per vn cas tant fort
 de rellexar/son delit principal:
 en lo qu'ha mes/tot lo seu be o mal
 e per ell volch/la vida sens la mort.

¶ Los vns per Deu/o per si, o per fort,
 o per sentir/vergonya dels fets llurs,
 e sens vlls clars/mas la mitat escurs
 han redreçat/lo fust qui era tort.
 Menys de sentir/la dolor del mal fet
 que'n l'hom es óbs/per no'sser ignyorant
 car per saber/solament ser errant
 no es perço/d'ignorança sostret.

Sentir

CANTO MORAL. VIII.

Sentir lo mal/no fa saber perfet
 mas vna part/perque juhi's compleix
 la qualitat/l'entendre la conceix
 mas quantitat/l'ntendre nos sots met.
 Lenteniment/ab lestimar vnit
 a fer juhi/del acte singular
 e fara prou/siu pora clar jutjar
 no sera donch/al entendre subdit.

Qui del mal fet/no es a dolorit
 es senyal cert/que'n l'acte's ignorant
 a tot mal fet/raho es contrastant
 mal en si fa/contrastar a delit.
 Donchs qui dolor/no sent quant obra mal
 no conceix ço/quil daria dolor
 d'hon se veu clar/aquella part ignyor
 que lo sentir/tant com l'entendre val.

TORNADA.

Amor amor/cosa es general
 que tot delit/se mescla'b desplaker,
 e que la fi/ab dolor se requér
 vn punt de be/molts ne porta de mal.

Fin del Canto Moral. viij.

Aquel

CANTO MORAL: IX. 152

A Quella ateny / tot quant atenyer vol
 que lo voler / eguala ab lo poder,
 nos confegueix / aço per lo diner
 lo no sabent / pensa que tot mal toí,
 Donchs per hauer / hom lo major delit
 nol çerch ab ço / que lo diner ateny
 car en mes mal / que a be al hom empeny
 dins hom esta / lo seu be tot complit.

¶ Natura'n l'hom / ha termens establít
 a sos desigs / per aquells contentar,
 e bastament / quels pusca sadollar
 y el ignyorant / ho vol en infinit.
 Guardat de fam / de fret, e de calor
 lo cors per si / res no demanara:
 si l'apetit / demes lo requerra
 en lloch de be / si metra la dolor.

¶ Ermins e Marts / no guarden defredor
 mes que la pell / de Volp o del Anyell,
 ne cal vestir / per calor terçanell
 ne som requer / llit ab molta blanor.
 Prest e sens cost / es quãnt mester hauem
 mas l'apetit / les coses encareix,
 tant que la fam / com mes hauem nos creix
 d'algun desig / complit fastig rebem.

Aquell

CANTO MORAL. IX.

¶ Aquell voler/compost no fartaren
 quant pasa d'hom/lo terme natural,
 dela raho/naix e del sensual
 aquests reglats/en termens lo metrem.
 Quant aquests han/lo seu propi'sguart
 l'home pot dir/ques en lo mon content,
 lla donchs lo ver/coneix l'enteniment
 el cos sens fam/e fastig roman fart.

¶ Aquest voler/es molt menys que bastart
 no ressemblant/als qui l'han engendrat
 semblals mas poch/de que'l hom es torbat
 vehent dell fets/llançant natur'apart.
 Aquest destruu/aquells d'hon l'esser trau
 ell es fill cert/de falsa opinio
 matant lo cos/destrohint la raho
 e quil segueix/a ell yasi desplau.

¶ Rey es tot hom/aquest lo fa escláu
 donal dolor/pels desigs no complir
 senyor lo fa/subiugat a seruir
 e pel costum/no sentiu que passau.
 Çell es aquell/quil hom porta'n lo mon
 cercant la fi/que james trobara
 car fora fi/james hi peruendra
 la fi no es/en natura,ne fon.

Honor

CANTO MORAL. IX.

153

¶ Honor, diners/fauor, e fama, son
 tofes per qui/aquest voler se'nçen
 en lo exçes/quel seny del cos sosten
 setrobara/si es çercat pregon.

Qui aquests bens/per sa si vol amar
 ell es dels folls/ab fama de valent
 la voluntat/e menys l'enteniment
 son per esguart/noy poden contrastar.

¶ Lo be del cos/nos deu pus alongar
 si no en tant/com la natura vol
 honor, diners/fauor, que lo mon col
 son instruments/pera nostre vsar.

Follament es/llur be per si amat
 e donchs quant mal/en ells amar está:
 e lo del cos/natura esser fa
 mas llur exçes/es molt vituperat.

¶ Axi com l'orb/sens guia va herrat
 e no veu com/entra y furt del cami
 nostr'apetit/no pot fer de per si
 be, sens raho/e sil fa mal format.

E lo juhi/james jutjara be
 si'l appetit/setroba corrompüt
 qual de aquests/primer al altr'ajüt
 no per escritts/mas parlant ho dire.

V

Per con

CANTO MORAL. IX.

¶ Per conseguent/lo meu consell dare
 que vostr'amich/vs dels diners axi
 que solament/ne prenga para si
 tant com mester/al neçessarils te.
 E lo restant/parteixca als qui no han
 car non traura/d'aquells son propi be
 hoc vn be fals/que tost sen va o ve
 tal quel pus rich/es lo mes pobrejan.

¶ TORNADA.

¶ Auis a tots/los qui trobar volrran
 lo gran delit/sens mescla de dolor,
 fugen del tot/cobejança e por
 car pels diners/allur hostal vendran.

Fin del Canto.ix.

CANTO MORAL. X.

STRAMPS.

Q Vide per si/ne per Deu virtuts vfa
 be fera foll/que per lo mon ho tempte
 hon mal faents/de llur mal fet no penen
 los ben faents/de ben fer no meriten.
 Ia son estats/ver semblants bons per fama
 no pas en ver/car per fama be feyen
 e per llurs fets/lo mon los meritaua
 no y resta'l mon/qui res de be guardone.

Donchs

CANTO MORAL. X. 154

¶ Donchs lo mal hom/als homens ia te'scusa
 cascu pot ser/tal com son voler dicta
 tot estament/son offici no serua
 no se'ls prelats/perdon me Deu com dupte.
 Papes e Reys/fins al estat pus minue
 fan lo quels plau/mas no pas lo que deuen
 Deu amador/de intencio primera
 es colt y honrrat/de intencio segona.

¶ Dret natural/es, que la prima causa
 en nostr'amor/les altres preçeixa,
 e quant se fa/ques faça per aquella
 e no vullam/aquella per les altres.
 Ella es la fi/de nos e lo principi
 en ella's mes / que'n nos lo nostre ser
 nos ignyorants/regiram aquest orde
 car Deu volem/no per si,mas per altre.

¶ Deu no pregam /ardent ment sino'npressa
 e quant volem/gracia del atenyer
 e som tan pechs/quens pensam ell nos hoja
 e nostres prechs/ab gran dret nos condemnē
 Puis no hauem/la entencio primera
 en ell:y apres/anos,e nostres coses
 a nostres prechs/ell hou d'orella forda
 e nous partim/dauant ell menys de colpa.

CANTO MORAL. X.

¶ Nom marauell/fils fets de Deu f'ignoren
 com los morals/qui son clars escurs paren
 llur fonament/es en nostres ventresques
 perque nons cal/escartejar molts libres.
 Si atraues/la fuita va'la rroca
 raho fera/puis Naucher no la guia
 si per virtuts/los homens nos'adreçen
 gran dret fera/que'n ells tot be perefca.

¶ Si Deu no fos/ne lo mon donas premis
 per si mateix/hom deu fer bones obres,
 car en be fer/lo bon hom se delita
 el home reb/de sa bona obra paga.
 Mas qui per Deu/ne per si be no obra
 mas per hauer/honor, gloria, e fama,
 foll es pensant/que sens be les atenga
 e si no sab/que treball ne merexen.

Segurs de Deu/son de llurs crims los homes
 en aquest mon/puis castich no sen mostra
 e ja los Reys/los potents no castiguen
 per quels han ops/y en part alguna's dupten
 Si com lo Llop/la Ouella deuora
 e lo gran Tor/segur dell peix les herbes
 axi los Reys/los pobres executen
 e no aquells/hauents en les mans vngles.

No roman

CANTO MORAL. X.

155

¶ No roman sols/la colpa en los prínceps
mas en aquells/qui en mal fer los insten,
ells ja son mals/y en mal fer los inclinen
per llur profit/o per causa d'enueja.

De nos mateixs/pren lo mal causa prima
quins fem senyors/ab lo poder del príncep
en cõtra'quells/quins son par yeguals frares
per fer nos grans/d'honor e de riqueses.

¶ Dobl' animal/es l'hom els altres simples
per ço com son/enell dues natures,
si del que fa/non complau al menys vna
del tot es foll/qui de natura ixca.

Si no complau/a la part rahonable
ol'apetit/sol qu'altre non damneje
foll es del tot/si en ben fer se turmenta
per hauer ço/quel mon als bons denega.

¶ Tals com aquells/qui per la mar naueguen
son desuiats/fils fall la tremuntana
e van en lloch/hon la ventura l's porta
son en lo mon/los homens que'n ell viuen.
Puis la virtut/no tenen per ensenya
cascu valla/hon l'apetit lo porta
qui contra fa/es foll quel atibule
puix que no sab/causa per qui treballe.

V iij

O Deu per

CANTO MORAL. X.

¶ O Deu perque/los qui lonon trebulen
 y el que volrran/per null temps aconfiguen
 y a conseguit / llur voler mes desija
 si que james/fam se part de llur ventre?
 Com ne per que/no demanen ab cuyta
 si res pot fer/de que'l hom secontente?
 sabran que hoc/e veuran la gran falta
 que dins ells es/eno pas en les coses.

¶ Per acabat/foll, se tendra'l pus sabi
 de son defalt /aura mes conexença
 puix ha guastat/lo cos e molt mes l'arma
 seruint aquell/qui mal en paga dona
 De opinio/falsa, pren lo seu esser
 pres la'n descuyt/no es lo quis pensaua
 fama y diners/cuyda que virtuts fosen
 los folls les han/donchs perfi no son bones.

¶ Res no es bo/quel mal hom posehexca
 e com honors/los mals homens atenguen
 los homens bons/ab fam no les demanen
 e majorment/penfant los qui les donen.
 Foll es aquell/quil do de foll molt preha
 car ja no ha/d'aquell la vera'stima
 mas la final/diferença no es molta
 entre aquells/qui vanes coses volen.

Lo van

CANTO MORAL. X. 156

ELo van honor/al bon hom no contenta
 car lo bon hom/en son acte's delita,
 no en l'honor/del qui lis'agenolla
 lo be d'honor/en aquell es qui honora.
 E no en l'honrrat/mas lo be seu senyala
 e si noy es/honor falsa es aquella
 que lo bon hom/de tot en tot meny'sprea
 no pens ser bo/qui en tal be'sglorieja.

EGran raho m'par/que Deu nos auorreixca
 puix lo perdem/per Deu qui no's en esser
 quant los gentils/los llurs Deus adorauen
 en llur horror/hauien gran escusa.
 Vehent aquells/ab l'ull no sols de pensa
 e ver semblants/quels parien miracles
 ara'doram/Deus d'opinio falsa
 durant en tant/com los trigam conexer

EAla virtut/cuydam fer sa'crifici
 quant la honor/hauem en rreuerença,
 e no sabem/d'hon fals honor pren força
 e ygnyoram/d'hon ver honor pren forma.
 Tota honor/nos sembla ques deu colre
 ne los sabents/mes del entendre passen
 car fan honor/als qui no la mereixen
 tots som eguals/al que defora's mostra.

V i i i j

Afectio

CANTO MORAL. X.

¶ Afectio / y enueja als bons guerreja
 enemichs son / d'honor e fama bona
 el ignorant / enqui ver juhi'sgasta
 qui sera'quell / qui de llurs mans escape?
 Mes son pero / los qui d'honor maltraten
 que tots aquells / que la fama varien
 al vicios / pus tost l'es honor dada
 que lo valent / de fama no triumpha.

¶ No solament / als pechs qui res no entenen
 mas a quants som / l'ull nostre's en falaga
 si que vehent / los favorits hom honrra
 e tol recort / com no son molt culpables.
 Qui per leigs fets / son muntats a domini
 honrrals l'estat / mes que leig fet nols lleua
 donchs qui es lo foll / qui per honor be faça
 puix la honor / per be fer nos'atenga?

¶ Ignorant ment / al mon alguns be obren
 per no saber / lo qu'ils ne dona causa,
 altres no tant / mas peguament be v'sen
 fahents per tals / que llur ben fer se perden
 Los primers son / tenguts molt a natura
 quils fa ben fer / per mouiments quils dona
 los altres son / vers Deu e si culpables
 infern viuint / e pres mort posseixem.

Fastig ha

CANTO MORAL. 157.

¶ Fastig a Deu/de qui'l mon no te'n fastig
 e del quil ha/si d'aquell nos'aparta
 no solament/ es lluny qui's en la hermita
 mas tots aquells/qui del barbull se lunyen.
 Lladre's ja vist/qui ab lladres practica
 superbios/qui per honor treballa
 a var aquell/qui ab diners s'embolca
 lo lloch hon es/lo mostra ser culpable.

Diners y honor/per treball just nos'guanyẽ
 tants son los mals/qui per aquells treballen
 qui bonament/en aquest mon practica
 nõ pot muntar/per los mals quil empachen,
 Qui regiment/vol de bon fer nos'alta
 o es grosser/no sabent lo ques vfa
 a mal afer/lo cami pla nons porta
 per nous camins/hi van e plens de'espines.

¶ Sil hom hagues/per leig fet vituperi
 que fara quell/caualler sodomita?
 hauent pres grau/de'celent viril home
 y aquell jaqueix/volent costum de fembra
 D'alguns sabem/aquest peccat horrible
 no veig senyal/qu'honor los sia tolta
 qui no la tol/de hon tolta deu esser
 no la dara/en part hon se mereixca.

Ia no

CANTO MORAL. X.

¶ La no es crim/que al honor nos mescle
 e ja molt menys/ē homens que'n les fembres
 ans fa senyal/vn poch peccat en elles
 que lo major/ques pot fer en los homens.
 Aços deue/per quels homens son jutjes
 passants dolor/del crim que les mes toca
 amant asi/lo mal d'altre'ncarexen
 e simples fan/llurs fets abominables.

¶ Reptar no cal/de llurs vicis les dones
 car de aquells;natura'nprenc lo carrech,
 qui no enten/e passio lo força
 de son be y mal/natura es maestra.
 Los tres pilars/hon lo be d'hom s'asenta
 esser no pot/que'n elles se recolze
 llur fonament/deu esser la prudença
 e lo nom sol/enelles par saluatje.

¶ Als que poder/e saber han d'apendre
 e de ben fer/per fauor de natura
 en contra dells/Deu pogra fer miracle
 com en peccar/dela natura ixen.
 Dubtar no cal/sil hom contra si pecca
 en tot quant fa/si de raho s'alonya
 de tot en tot/de sa natura es contra
 com en peccar/los termens d'home passa.

Yo guarde

CANTO MORAL. X. 158.

¶ Yo guarde lo çel/e no veig venir flames
 per abraçar/la Sodomita secta
 hon es lo temps/que tu prenies venja?
 de tots aquells/que natura'greujauen?
 Mire lo çel/quant ploura la justícia
 que'n temps passat/entre nos habitaua
 e no veig res/que d'aquest lloch deualle
 en fe roman/tot quant de tu se'spera.

¶ O senyor Deu/e quant fera quet'mostres?
 ja tarda molt/com del mal hom not vengues
 yo so ben çert/qu'apres la mort l'esperes
 mas en lo mon/bem sembla quet mostrases,
 Vuller hauer/pietat del teu poble
 puneix aquells/schents alts en cadira
 qui del Anyell/volen la carn e lana
 e son contents/que feres los deuoren.

¶ Si dells estremes/los homens no se'spanten
 vicis comuns /quasi en virtuts se'npenyen,
 ja los auars/passen per homens fauis
 los cauallers/per mercaders se'spachen.
 E los couarts/llur grau d'honor no perden
 per be quel nom/en los pits d'hom romanga
 als propis fets/enteniment nos troba
 si per aquells/per hon diners s'ajusten.

No es

CANTO MORAL. X.

¶ No's deshonorat/per ser auar, l'hom joue
e que passas/Tantalus en cobea
si es dispot/en ser franch essent prodich
ja li noua/si trata matrimoni.

Vell ignoçent/debe, mas de mals abte
luxurios/cubert e plede pompa,
no pert honor/ne'ntre los pechs sa fama
qui son aquells/sabents qual deu l'hom esser.

Que pot valer/hom qu'indignat no sia
en contra'quells/qui en lo mon triunfen ?
vehent los folls/grosers e plens de vicis
e tot llur be/los ve per atriuença

No se algu/quil mon tant no rebuje
quel enderroch/puix no sentint nos cansa
maldit jutjat/pot ser, mas nol empacha
al atreuit/lo mon cami li obre.

¶ Per mals mijans/lo mon sa fauor dona
y en son despit/los atreuits se auançen
son auorrirts/e quasi'l mon los dubta
lloch te cascu/en lo mon hon se aloja.

Noy a raho/l'ordenador al seure
noy seura'lgu/si espera bon orde
no contra fa/la taula de Perusa
horde noy es/mas horror sempiterna.

Rey no

CANTO MORAL. X. 159

¶ Rey no regint/nels pobles obecixen
 no se qui es/pus culpable al altre,
 degun estat/al altre no impugne
 car no es algu/quesa si no desuie.
 Si algun hom/es qui la regla rompa
 tant poca part/al tot punt no altera
 ab tot aço/resta la regla ferma
 vn Oronell/lestiu no denuncia.

¶ O gent del mon/obriu los vlls per veure
 com no's tot ver/lo que veritat sembla
 e que honors/los diners e la fama
 per les virtuts/per null temps s'atengueren.
 Lo cobejos/cruel e ple de pompa
 astuços/importu sens Deu tembre
 aquest les gents/per virtuos lo jutjen
 donchs per bondat/nos guanya bona fama?

¶ L'hom que virtut/ab sol entendre toca
 y en algun tant/pot gloria'consegre,
 es concixent/e la fauor meny s'prea
 vehent los foills/com en aquella'ntenen.
 No es tan bc/que si los bons l'hauien
 no la volguesen/ab rahonable'stima
 no es tan foll/que'n estrem la cobeje
 l'entendre ha/mas auirtut no basta.

O quant

CANTO MORAL. X.

Quant son poch/s/qui de general regla
 saprien fer/als fets fingulars regles,
 e aplicar/aquelles a la vida
 e fer juhis/molt çerts e neçessaris.

Tots los juhins/ques fan entre los homens
 affectio/la sentença ordena,
 d'hon tinch per foll/qui en gloria's munta
 per lo juhi/que tal jutje la dona.

Causen les gents/esta horror comuna
 puix en lo mon/tal enteniment troben,
 ans de hauer/del ver la conexença
 han engendrats/habits de mals conceptes.
 No ha molt fet/quin conexença basta
 mas lo qui ha/que la part bona prenga
 als homens flachs/par obra imposible
 per qu'ab vll flach/miren cosa difiçil.

CANTO MORAL. XI.

Lo tot es poch/ço perque treballam
 puix conseguit/el voler fart no es,
 en lo volgut/lo defalt no es pres
 mas l'apetit/com en tal part gitam.

Alguns defigs/acorren a delits
 quel mouiment/no pot hom escusar
 e d'altres molts/que se pot hom guardar
 e contra nos/son per nos elegits.

Per poch

CANTO MORAL. XI. 160

¶ Per poch lloguer/treballam jorns e nits
no se ques fa/perdre hom si e Deu,
molt per poch preu/se dona ço del seu
perdent delits/per delits ab despits.

Contra lo cos/es enemich lo mon
del arma es/enemich principal
son semblant be/es vn verdader mal
donchs d'hon los ve/amar qui ells confon?

¶ Per delitar/diuersos delits son
ani alguns/neçessitadament,
naturals son/la espeçia sostinent
altres quem pens/que natura nols don.

Mas son per hom/de opinio estimats
los quals per si/no han res de valor
car lo senyal/de virtut es honor
los diners son/per estima trobats.

¶ Los homens son/axi forauiat
que honor, diners/crehen ser be del hom
ço es perque/l'ull nostre no veu com
a la virtut/ sien premis donats.

E veu aquell/honrrat hauent diners
lo lloch noy es/e lo senyal roman
en tant al mon/ha durat este'ngan
que no sab hom/altres Deus verdaders.

Vns

CANTO MORAL. XI.

¶ Vns delits son/de altres homeyers
 la carn no vol/treball, fam, ne coltell,
 e pels diners/axi joue com vell
 se dona mort/e pert tots sos plahers.
 E la honor/ab lo diner debat
 no pas tostemps/ans lo diner segucix
 en camp sembrat/de diners, honor creix
 tals son los Deus/que'l mon ha çelebrat.

¶ Si'l hom ha be/per lo mon l'ha trobat
 dich ho d'aquell/qui no sab altre be.
 e si te mal/axi pel mon hi ve
 no pas en tot/mas en gran cantitat,
 Lo mon fa mal/mostrant que vol ben fer
 e quant fa be/no es be verament
 aço no'nten/lo qui viu grossament
 ni lo sabent/qui passio sufer.

¶ Ardit, e franch/prudent, justicièr,
 es l'hom pel mon/sens habit de virtut,
 aquest nom ha/per lo mon mereixcut
 perque nos veu/ço que virtut requer.
 Bon fet requer/de be fer gran amor
 essent aço/delit noy fallirá
 la intencio/d'interes noy será
 e lo mon vol/diners fama y honor.

Infinitis

CANTO MORAL. XI. 161

¶ Infinitis són/que obren ab dolor
y ab interes/algun acte honest,
els ignyorants/cuyden hauer conquest
ja la virtut/ab gran dolor e plor.

Altres e pochs/entenen lo que fan
e faran be/ab mala intencio
dant entenenent/que llur voler es bo
tots dauant gents/virtuosos seran

¶ Sens nombre son/los qui tant no faran
volents portar/si molt ben arreáts
no pensant als/sino com son miráts
y en lloch publich/ab dolor despendran.

Dela virtut/que'n conseruar serueix
tanta n'auran/com solament los plau
res no metent/en obra fils desplau
sepulchre son/hon rres leig no pareix.

¶ Lo be del mon/no es be'quil coneix
lo fauil sab/e creu aquell lo foll.
faui no es/quil sab e no sen toll
sens acte honest/prudencia nos'nodreix.

De fauis folls/yo fare mencio
e de aquells/qui fauis hom pot dir
dels folls cuberts/e dels menys de cobrir
dels perdonats/e dels menys de perdo

X Segons

CANTO MORAL. XI.

¶ Segons de molts/fon llur intencio
 quel be hel hom/fos entres parts partit,
 mas en apres/d'aço deu esser dit
 que es lo be/per vera opinio.

Tant quant hom sent/ab anima e cos
 e tant quant sent/ab lo cos solament
 e quant enten/ab sol enteniment.
 del be celest/d'aquell res yo no pos.

¶ Molts philosophs/en llurs escrits han clos
 ser profitos/delitable, y honest,
 e tot quant es/que sia deshonest
 no esser bo/fora de tot repós.

Lo be honest/se'n portals dos ab fi
 car per aquest/delit perfet s'ateny
 axi mateix/a tot profit s'enpeny
 no desuiant/de raho lo cami.

¶ Lo profitós/per que se'sguarda fi
 lo delitós/dins si mateix enclou
 tot acte'n l'hoim/que dilectio li mou
 porta delit/e nou cal dir a mi.

Mas tot delit/profit asi no trau
 e pus comu/es delit que profit
 tot animal/participa delit
 y en lo profit/hom per la raho cau.

Segons

D'hon

CANTO MORAL. XI. 162

¶ D'hon se pot dir / quel be del home jau
 en aquests bens / cloent los tots l'honest,
 mas es adir / que es lo be aquest
 e sil ateny / lo Rey e lo esclau.

Y en quin lloch es / en l'home a segut
 e que deu fer / per conseguir tal do
 e quan ateny / per sa possessio
 e com per poch / lo vol hauer perdut.

¶ Segons per molts / e per tots es sabut
 tant quant fa Deu / en va no es fet res,
 los elements / e tot quant que dells es
 a çerta fi / per sos migs han vengut.

Repos ateny / segons qui es cascu
 no pus ne menys / que naturals promet
 en conseruar / si cascu es discret
 en fer aço / no roman trist algu.

¶ L'animal hom / es animal comú
 tocant de brut / e de çelestial,
 brut per la carn / per l'arma diuinal
 e d'aquest be / molt menys fera dejú
 E fera quant / la rahonable part
 ates aura / la fi per son obrar
 est es lo be / final, hon vol bastar
 e que lo fals / romanga vn depart.

X ij

Casu

CANTO MORAL. XI.

Cascu obrant/abe ha son esguart
 e sab que mal/de tot en tot farà,
 y el fals juhi/per ver estimará
 plahent asi/per fer l'apetit fárt.
 E no sera/sil ver be hi defall
 car no roman/contenta la raho
 si no es be/mas per opinio
 sin ha delit/nos lunya lo treball.

Tal es lo be/que no es mur ni vall
 tinga lo pas/quel voler d'hom nos port
 per sa virtut/sens hauer hom a cort
 lo tira'si/e menys d'altren treball.
 E dell han dit/fauis Escocians
 que quil ateny/no pot caure'n tristor
 lo philosoph/aço pren per error
 dient aquest/no'stendre tant ses mans.

Alguns han dit/que'n les coses molt grans
 lo contemplar/delles la veritat
 es aquest be/mas axi han errát.
 altres handit/que'n les virtuts v'sants.
 Tots han dit ver/eno cascu per si
 lo be del hom/en dues parts se pren
 quant veritat/l'enteniment enten
 el apetit/a raho consenti.

De aquest

CANTO MORAL. XI. 163

¶ De aquest be / algu no disenti
 que de perfi / ben haurat l'hom fa
 mas per complir / lo quel hom mester ha
 dels bens forans / esens ells no's mezqui
 Mas qui del tot / ben haurat no es
 d'altra part diu / per si esser bastant
 entre be y mal / hom fa estar penant
 entr'aygua y foch / sens fret o calt l'han mes.

¶ De son poder / Seneca'ço defés
 dient que'n bens / forans, es algun be,
 mas lo quils ha / del sobira no te
 per ells hauer / la part de mig pujés.
 Ell vol tant l'hom / estrenyer dins sa pell
 no pús hauer / que sa natura vol
 si alguns d'aquests / la fortuna li tol
 quel sobira / ferm esta'n son castéll.

¶ Sils bens forans / son mester ab aquell
 complit son be / al hom en aquest mon,
 menys de aquests / lo be no es ne fon
 deserta es / sa propria obra enell.
 Fortuna'vra / en ell son poder llarch
 y el natural / comu a tots los bruts,
 los propis bens / en ell seran perduts
 sils bens aquells / enell han tant allarch.

X iij

D'aquests

CANTO MORAL. XI:

De aquests bens/veritat no fa'n barch
de fer en hom/forans e interiors,
fama y diners/son forans y honors
fills emuller/e no se fim allarch.

Los apart dins/bellea y sanitat
e tots aquells/que natura dar pot
tots son no res/amon parer e vot
per fer comuns/e fora potestat

E aquest be/no es en hom trobat
e si trobat/s'ateny sens los estranys
qui perdre pot/note'n segur sos guanyys
y en perfet be/s'ateny segucretat.

Qui jutjara/si ja'quest be pot ser
fino aquell/qui es tot virtuós?
car l'home flach/vn pes molt ponderós
per tant alçar/no creu dell tant poder.

Menys de delit/tal be nos pot hauer
e lo major/ques pot aconseguir
e res nol pot/per natura venir
tan acordat/y aquest lo fa saber.

Picurus dix/ell esser lo delit
aço es fals/mas es per consequent
sens lo major/delit no es hom content
son senyal cert/es fer l'hom haunit.

Saber

CANTO MORAL. XI. 164

¶ Saber nos pot / tal be menys desentit
 e nol sent hom / si donchs sabut no es,
 l'enteniment / sab lo be hon es mes
 mas pel voler / deu esser elegit.
 L'hom es mester / que faça vnio
 de ses dos parts / la principal seguint.
 fahent tals fets / que sia obehint
 son appetit / sensual a raho.

¶ En est obrar / cau delectaçio
 donant senyal / de ser l'acte perfet,
 e sens delit / l'habit nos mostra fet
 car mostra'l cors / ser en rebeliõ.
 Clarament es / des obedient fill
 qui murmurant / per lo pare treball
 fil appetit / en obehir defall
 ala raho / la pau es en perill.

¶ Damunt es dit / que virtut pren exille
 fil hom obrant / obra per interes
 o per delit / quel habit complit es
 e sens aquell / no val vn gra de mill
 Mas si delit / es sola causa el fet
 per interes / nomenar se fara
 nol cal pensar / al qui be obrara
 beuã delit / e tristor ha mal fet.

X iij

Albe o

CANTO MORAL. XI.

¶ Al be obrant/virtut delit promet
 y el mal faent/si algun delit ateny
 no passa molt/que tristor lo costreny
 enol defen/lloch publich ne secret.
 Ab ell sen va/conceixença del mal
 qui per tostemps/la conçiençial rou
 si es maluat/tant que'n mal fa si clou.
 lo seu delit/adolorit li val.

¶ Platon volch dir/que bo ne comunal
 no es delit/mas hach molts enemichs,
 Picurians/pofaren com inichs
 que'l be del hom/era'n delit carnal.
 Mas darrer vench/son dexeble mateix
 qui anullá/vanes opinions
 e del que dix/dona e vidents rahons
 y al bon delit/del auol diuidéix.

¶ Delit e be/sols orde'ls de parteix
 delit es bo/en tots fets naturáls.
 sino en l'hom/quant passa en los brutáls
 car en tal cas/natural dessegueix.
 Quant ha Deu fet/segueix natural cors
 lo çel, el mon/los vegetabls,e bruts,
 axi raho/met al hom instituts
 e si les romp/es animal ociós.

De quant

CANTO MORAL. XI. 165.

¶ De quant fa l'hom/delit es ocasió
 car tot agent/enten semblar así
 per conuenient/dela cosa perquí
 fa lo que fa/essent ne cobejós.
 Es veritat/que molts actes l'hom fa
 que'ntre voler/e no voler se fan
 d'aquells fahents/porten voler penján
 mas elegint/a voler se refa.

¶ Si com dolor/contra delit está
 axi fa'n l'hom/contrariaçio,
 de tot quant fuig/dolor es la raho
 tals passions/noltra naturans da.
 Amor e oy/primeres passions
 son termenats/en delit o dolor
 ha'sguart de be/lo cami es amor
 e per fugir/dolor neda rahons.

¶ Sauis no son/tots qui les questions
 determenar/faben,e dar consells
 si contra por/son simples com Anyells
 e vers delits/ardits como Lleons.
 Saui's aquell/que sab si consellar
 enuers lo be/qui propi es e seu
 prenint aquell/jaquint l'als en relleu
 mirant los folls/en lo mon tribular.

Sauis

CANTO MORAL. XI.

¶ Sauijs son dits/los qui poden justár
honor, diners/e fauor, de grans gents,
e son vilans/de cor e mal sabents
que res del ver/no sabrien pensar.

Cuydant esser/sauis ells son astuts
poder hauent/de ser bons:son maluats,
no fera donchs/que sien perdonats
pel saui hom/que ateny si per virtuts.

¶ Molts son herrants/de ignorança vençuts,
altres qui son/errants ygnoryantment,
gran caus'hauents/de llur defalliment
penedint se/del cas hon son caiguts.

Tots aquests son/sens culpa llur peccats
no'l ignorant/que per culpa no sab:
raho fera/que perdo no acab
e sien çells/sens llvr colpa errants.

¶ Aquells son folls/qui son llurs bens gastats
menys de seruar/manera en res de llur,
parlar de tals/largament yo no cur
mas d'altres folls/sauiesa mostrants.

Comprant mol car/treball, dolor, e mort,
per guanyar poch/en cara yo crech çert
plegats al lloch/lo troben tot desert
clamants del mon/sens fer les algun tort.

Axi com

CANTO MORAL. XI. 166.

¶ Axi com l'orb/note ab l'ull deport
 perque noy veu/per causa d'un gros tel
 e tolt aquell/pot veure terra y çel
 ne pren aquell/quí de'ntendre ha confort.
 En veure'l ver/e per mal apetit
 es ignorant/que lo mal jutja be,
 l'incontinent/per passio en tal ve
 l'intemperat/en fer mal pren delit.

¶ De semblants gents/esta lo mon fornít
 en tals recau/la major part del mon,
 quals son aquells/qui de aquests no son ?
 l'hom dat a Deu/y el de natura exít.
 En general/l'incontinent enten
 mas ja no sab/com passio lo prem
 ell sab lo be/mas va per lo estrem
 l'intemperat/nol sab,e donchs nol pren.

¶ Encadenat/deu fer qui no compren
 que tota res/deu fer jaquit per Deu,
 mas escapant/d'açi tot home creu
 que altre be/lo cor del hom ençén.
 Del be aquest/es demarauellár
 com se pot fer/quel çerch fals entenen
 en part hon fi/e lo començament
 ab la raho/pot be de si llunyár.

La major

CATO MORAL. XI.

¶ La major part/del mon no pot amar
 lo be honest/perque be nol perçeb,
 qui es aquell/qui en paciència reb
 que tot son be/dins si puſca eſtar?
 E per virtut/que tal be ſe aconſech
 e que la mort/no deu hom auorrir
 e que honor/e bens ſ'an de jaquir
 e de aquells/quels amen que renech.

¶ Sauí, e foll/ſcient, e home llech,
 en algun be/ſa eſperança met
 e ſil honest/llançat apart tramet
 de falſos bens/l'es forçat fer aplech.
 Segons qui es/tal ſi li aparará
 lo temps, el lloch/la diſpoſició,
 li mudaran/ſa mala opinió
 james enferm/ſa voluntat haurá.

¶ L'home auar/ſon be'n diners eſta
 y en lo delit/del cohit lo fembrer,
 l'hom ergullos/honrrat deſija fer
 mas dintre ſi/diuers aço fera.

Car l'hom auar/lo logre te per mal
 e vol robar/en plaçes e camins
 ſi bels auars/volen guany apart dins
 en lo guanyar/hu d'altre's deſigual.

L'hom

CANTO MORAL. XI. 167.

¶ L'hom ergullos/vol fer en general
 honrrat, lloat/mas en diners cascu,
 hu vol fer dit/franch ardit pel comu
 altre'n saber/creu esser son cabal.
 Altre'n virtut/del cos o bell cantar
 tot aço fa/qualitat dessemblant
 o per saber/del hom qui és triant
 en aquests bens/qual per millor li par.

¶ Neçesitat/fa la fi cambiar
 car lo malalt/en sanitat la met
 lo sedejant/diu que'n fartar la set
 lo pobre hom/en hauer creu estar
 Lo flach e leig/fort vol esser e bell
 tots aquests bens/ans d'hauer han gran preu
 del be honest/nos pot fer algun preu
 sino'l prudent/qui posseheix aquell.

¶ Del hom sabent/es dret quem marauell
 que es aço/que de tot seny lo trau?
 com no concix/que de Rey torna'sclau?
 volent delit/lo pert per mal consell
 Car natural/passio aell nol mou
 tals delits son/trobats de opinio
 per no vfar/lo delit de raho
 la voluntat/çercant sos bens enclou.

Nostra

CANTO MORAL. XI.

¶ Nostra raho/aquests delits exclou
 nols vol la carn/ans aquells auorreix
 qui mes de prou/a son voler li creix
 a desijar/ço que la vida nou.

Quant l'hom de poch/en pau munta senyor
 que li plau mes/per tostemps treballant
 obrant mals fets/nulla virtut v fiant
 no esperant/sino falsa honor.

¶ Delits del cos/no son de tanta'rror
 car no's algu/ques llunye lo començ
 restant en carn/llur delit res nol venç
 l'espeçia d'hom/d'aquells trau fa valor,
 Sobres volguts/nostra'rma en habit ve
 e vol ne mes/per sa infinida part
 en terme son/e de llur terme'ls part
 fer los vol grans/natura no v foste.

¶ Donchs al sabent/qui na'sperança'l te?
 en los diners/e honor de mal lloch?
 no dich fils ha/que com a serp los toch
 nes don a ells/sabent com no han be.
 Tant com diners/lo cor d'hom no estreny
 en cor auar/algun be no f'asíu
 ne pot hauer/amich home altiu:
 qui pecca en tot/ò quant de be ateny.

Donchs

CANTO MORAL. XI. 168.

Donchs qui dira/de aquell hom hauer seny,
 quel propi be/pert per mal aident?
 car per hauer/fauor de folla gent
 agrans despits/e vergonya sempeny?
 No veng primer/de trobar se vençut
 e serucix ans/que no sia seruit
 e pert plaher/ans d'hauer lo sentit
 e sil ateny/ab dol es retengut.

¶ Lo qui no sab/que'n obra de virtut
 es vn tal be/donant delit perfet
 e quel desfig/per als no's fatiffet
 nom marauell/quen Deu sia'rafcut.
 Com veu que res/nol basta contentar
 e nos pot fer/que son desfig castich
 e de tal be/veu tot animal rich
 y el ques senyor/se vea pobrejar.

¶ Entre los bens/forans:lo vol trobar
 yls naturals/e nol pot conseguir
 enest'herror/aço lo yfa venir
 com cantitat/pensa quel deu fartar.
 E james fon/vn hom tan bell e fort
 rich e honrrat/que perço fos content,
 segons que vol/ha son contentament
 no segons quant/si be yha'lgun de port.

Si la

CANTO MORAL. XI.

¶ Si la honor/ha be com se arecort
 dela virtut/mas be no ha per si,
 son be esta/en qui la fa,y aqui
 es dat,siu val/sino tots reben tort.
 L'honrrat ha be/com al bo fa honor
 el honrrat mes/com la honor mercix
 e la honor/algun tant valer creix
 e sil es tolt/per ço no sent dolor.

¶ Honor es bo/quant nol segueix amor
 mas plau al bo/pel mouiment primer
 no senten pus/car virtut no foffer
 ques delit hom/en estranya valor.
 Mas ques dira/del vell entes maluat
 que mor çercant/fauor en mobles bens
 en tots barats/ha esperons sens frens
 no conexent/tenir cami errat.

¶ Del home pech/no so marauellát
 puix no sent res/defora de sa carn
 del hom sabent/se coue traure's carn
 que'n son saber/sia tant enganát.
 Perdent asi/eDeu:y el mon no guany
 qui coneixem/tan faui e tan bo
 que mal e be/no sen diga ab gran so
 e donchs al bo/de fama poch li atany.

Foll es

CANTO MORAL. XI. 169

¶ Foll es aquell/qui lo bon hom plany
 com no's preat/del poble mal estruch
 ja no es bo/e mes pech es que Ruch
 que'n tal fauor/o tal fortuna's bany.
 Planyer se deu/lo bo com no te lloch
 d'executar/sa famosa virtut
 e quel poblas/se trobas fort e mut
 anant badant/en algun bestial joch.

¶ Poble yo dich/a Reys, Peons, e Roch,
 Duch, Caualler/Iuriste, Menestral,
 hauents per be/la opinio general
 que'n la honor/e diners tot be toch.
 E sobra'aquests/son vnes poques gents
 dient que'l be/es en vergonya hauer
 altres que'sta/en bestial plaher
 menys de hauer/d'altre be sentiments.

¶ Per donar fi/amos breus parlaments
 pens lo bon hom/quil lloa, e de que,
 e fil bon hom/lo lloa e de be
 haja delit/restrenyent bonbaments.
 La gloria'sta/en conexer asi
 ple de virtuts/e no lloat dels folls
 d'aquells no v dich/qui estan cadena'n colls
 mas dels sabents/qui no saben sa fi.

Y Vaja

CANTO MORAL. XI.

¶ Vaja cercant/lo foll groffer mezqui
 lo seu delit/entre los populars,
 car tot semblant/se delita'bsos pars
 e no deman/a degu lo cami.
 Si es mostrat/cami no girara
 mas no yra/ab tant acuytat pas
 si donchs no's foll/que'n saber no bastas
 quin es lo jorn/que menja'legre pa ?

¶ Perquel valent/home, fastig no ha
 com ueu lo mon/pels dolents posseit ?
 e perque vol/d'aquells ser favorit
 no es d'alt cor/qui en vers tal fauor va ?
 Magnanim es/qui lo mon te'n menyspreu
 e molt mesqui/lo quil pensa seruir
 e com aquest/los veu contra venir
 que fa lo llas/sospirant lloa'Deu.

¶ Hon virtut es/la veritat s'aseu
 e la raho/ab aquests se ajuny
 hon vna es/les altres no son luny
 delles no sab/qui nols don equal preu.
 La ver honor/es dat als bons hon son
 e lo reues/alqui sen troba buyt
 l'hon quin es menys/ es arbre menys d' frut
 oms en bell ort/son los homens del mon.

La vida

CANTO MORAL. XII. 170.

LA vida es breu / el art se mostra longa
 l'esperiment / defall en tota cosa
 l'enteniment / en lo mon no reposa
 al juhi d'hom / la veritat s'alonga.
 No solament / es falta de natura
 mas nos mateixs / fem part en l'ignorança
 aquesta es / en tan gran abundança
 quel mon nos es / tenebra molt escura.

Qui tant no sab / en dos errors encorre
 ignora'si / no veu lo temps quil corre.

Naturalment / ignorancans guerréja
 en esta part / no podem cami torcre
 per altres parts / li podem della estorcre
 mas no volem / de quens es cosa léja.

Ço que libert / es a nos que aprenguessem
 noy treballam / per nostra negligència
 e mal fahent / debe perdem sciència
 d'ochs com fera / que res de be'ntenguessem ?

Per dues parts / l'ignorança's tanta
 quel mes sabent / de si mateix se spanta.

CANTO MORAL. XII.

¶ Deu no'ntenem/ sino sots qual que forma
 presa pel seny/e Deu no es sensible,
 nens es a nos/sustança conexible,
 l'enteniment/ab la raho la forma.
 Los açidents/sol bastan a coneixer
 e hauem obs/los migs que disposts sien
 embarchs hauem/tants quel juhi desuien
 mudant juhi/minuant e faent creixer.

Nostre saber/a molt poch nos abasta
 e passio/totalment lo degasta.

¶ Qui es aquell/qui materia conéga
 sino perque/la forma's pot entendre?
 lo diferent/de les coses compendre
 no es en l'hom/son saber noy apléga.
 E la virtut/que del compost resulta
 com e perque/nos pot saber com passa
 vna entitat/ne furt dela llur massa
 diuersa'ells/nom cal deaço consulta.

D'aram y estany/veu hom exir lo coure
 quel fort açer/en força nol pot noure.

Leixant

CANTO MORAL. XII. 171.

¶ Leixant apart/les coses amagades
 que no'ntenem/e menys de nostra colpa,
 e ymaginant/l'ignorar quens encolpa
 fins preham poch/no cometem errades.
 Fins a venir/que nons plau conexença
 de nos mateixs/axi de cors com d'arma,
 d'aquest saber/cascu sens mans defarma,
 de mal de si/degu nol plau sciença.

- **A**pres saber/Deu veritat primera,
 segona es/de nos sciència vera.

¶ Creixent saber/l'ignorança's desperta
 al qui mes sab/li corre major dubte,
 en aquell temps/que res no se,no dubte
 al grosser foll/tota cosa l'es çerta.
 En son saber/algu nos glorieje
 algu no sab/del saber lo subjeete
 l'anima es/e sol sabem l'efecte
 l'esençial/molt saber lo cobeje.

Car los passats/fofcament la sentiren
 e los presents/allur dits se refiren.

Y iij En gene

CANTO MORAL. XII.

En general / parlar mi no contenta
 mas en donar / del que yo dich exemple,
 los fets del mon / ab ansia contemple
 dant afalach / y axi mateix la'mpenta.
 Per nos llançar / al apetit sensible
 sens retenir / e metre'n aquells temps
 se fa l'hom foll / ignorant pera sempre
 lo refrenar / es casi no posible.

La voluntat / no solament alteren
 l'enteniment / d'entendre despoderen.

No se algu / que preu lo be que vfa
 fretura fa / donar li la estima
 axi mateix / per fretura se stima
 molt mes de dret / e contra no y acusa.
Tan solament / lo be que virtut causa
 quil poseix / lo basta per concixer
 los altres tots / llur preu nos pot pareixer
 es la raho / car no han ferma causa.

Llur fonament / esta sobre falsa
 opinio / tot son esser cambia.

Molt

CANTO MORAL. XII. 172.

¶ Molt hom coneix/cu ytat corrent al metje
dient sos mals/per fer sa vida llarga,
del esperit/algun hom nos'allarga
en demanar/quin mal lite lo fetje.

Qui fera'l hom/qui al vehi demane
desos mals fets/puix asi ell los cobre?
lo qui te clau/y asi mateix no obre
qui fera'quell/qui obrir li comane?

No es algu/qu'asi mateix no menta
y en sa llahor/de falsia's contenta.

¶ Puix l'a petit/asi lentendre's porta
tant que lo ver/en falsia li torna
en poch instant/entre ver y fals borna
crehent de ferm/e puix fe no comporta.
Noya res clar/que'nteniment entenga
el apetit/es bastant l'escuresca
car tota res/obs es que s'apetesca
quies qui poch/o massa nol estenga?

Afectio //l'entendre deshordena
tots som estrets/ab aquesta cadena

Y iiij Quant

CANTO MORAL. XII.

Quant per son mal/hom ix d'aquella fénda
de paradis/que'n gros li es mostrada,
tota'ltra l'es/carrera molt errada
res noy coneix/no haja obs esménda.

No coneix Deu/ne fi,ne menys natura,
e tot saber/sobr'aquest se traballa
e res noy sab/e dintre si'sbaralla
donchs qui es lo foll/que'n son saber s'atura?

L'hom deu saber/e fer que'n sa fi reste
e que'n tot l'als/lo costat flach hi preste.

¶ Qui pot saber/quant sa passio senta
en temps vinent/si la present ignora?
del que fa juhi/que riura ell ne plora
e pensa'mar/e amor dell s'absenta.

Axi com l'hom/no sab que dins si porta
e veu se sa/e te la mort de costa
y aquell qui ha/sa persona disposta
per viure molt/e la mort te a la porta.

Tal obra fan/en nos amor e yra
que no sabem/qual dells en nos se gira.

Perque

¶ Per que restás/l'obra de Deu perfeta
 e que fa si/l'home pogues atendre:
 fon gran raho/que dell pogues entendre
 tant que vers ell/anas carrera dreta.
 D'aquest'avant/lo mes foll quis ergulle
 en son saber/puix lo ver lis amaga
 lo faui hom/si concix esta plaga
 e pren ne tant/que de fe nos despulle.

Esser vn Deu/l'enteniment ho mostra
 en lo restant/es mester la fe nostra.

¶ Alguns seran/que passen mes vergonya
 de no saber/que de mals homens esser
 ans que grossers/volrien llur defesser
 e llur saber/de bon saber falonya.
 No solament/aquell no conseguexen
 mas d'hon se pren/no saben e que dona
 passant dolor/l'arma ellur persona
 en tot quant fan/e aço no conexen.

Axi com l'hom/que viu en la galera
 que la pudor/l'es olor falaguera.

Quals son

CANTO MORAL. XII.

Quals son aquells/ qui en lo mō pratican
 sens massa' mar/ les coses agradables?
 si retrahent/ d'aquelles ayrables
 retrahent se/ deles quels damnifiquen?
 En carn sens carn/ viu, qui pel mig camina
 e no vehem hom/ qui vaje per tal via
 de mi confes/ que mon juhiscambia
 voltant se lla/ hon passio la fina.

Lometje qui/ algust agror li alta
 no la tolrra/ en persona malalta.

Sens cas vengut/ mas concebut en pensa
 segons qual es/ l'enteniment se volta,
 lla hon Amor/ o Ira no es tolt
 de ver en fals/ defalls en ver dispensa,
Lo cas el lloch/ tot son esser li muda
 e no es res/ que dos cares no mostre,
 e per son mal/ hom diu lo pater nostre
 bona es la mort/ segons en qui's venguda.

Tostemps hauem/ vn mouiment molt vari
 d'altre mogut/ e tostemps ordinari.

Nostr'ape

CANTO MORAL. XII. 174

¶ Nost'apetit/altre mouent lo ména
 no pas aquell/que'n general be'sgita,
 lo lloch hon es/lo tal be hom cogita
 son los esguarts/que per bruts hom s'ordena
 L'enteniment/apres çerca la via
 com aquest be/del lloch tal haja traure
 en fals juhi/l'enteniment ha caure
 si no es alli/hon trobar lo volrria

Puix l'apetit/vn altre non cobeja
 le'nteniment/ab gran cura'l pledeja.

¶ La veig estar/a Deu ple de rialls
 vehent com som/a nos mateixs contraris,
 lo que çercam/son nostres aduersaris
 aquests son bens/d'hon hauem grās barralls.
 Lo mal volem/cuydant que be gran sia
 e pledejam/aquell ab grans despeses
 volent honors/matrimonis, rriqueses,
 e lo reuers/s'ateny delqu'hom volrria,

Lo mal es be/e lo be mal retorna
 algu no sab/la Nau per quin vent borna.
 Semblant

CANTO MORAL. XII.

¶ Semblant metrob/al qui alegre canta
 e porta'l cors/la disposicio mala.
 que pleuerfis/ogota'l cor senyala
 e altres mals/quel esmenar espanta.
 E com aquest/de viure ja no pensa
 torna cobrar/sanitat mes perfeta
 apres li ve/no sab d'hon,la fageta
 quel fa morir/sens alguna defensa.

Lo que pensam/quens fara nostra casa
 allo mateix/la destruu e la'brasa.

¶ Tot hom es foll/qui molt del mon s'alegre
 puis noya fi/e si es, sospitosa.
 lo desijar/es cosa treballosa
 lo posseir/fa l'hom trist o alegre.
 Lo pus sabent/no sab, ne'nten, que vulla
 quant deu plorar/d'algun fet, ell vol riure,
 corr ala mort/pensant anar auiure
 de casa ix/quant coué ques reculla,

Per vn be poch/sa'nima e cos dona
 e per son mal/si mateix tot bandona.

Qui pot

¶ Qui pot saber/que dell los fats ordenen
 quant, com, e hon/finira los seus dies?
 fugint la mort/hi va per dretes vies
 no sab los migs/sien mal o be lo menen.
 Ell va de nit/sens bruxola o carta
 menys de Pilot/en la canal de flandes
 e cuyda'nar/en coll d'homens en andes
 trahent si joch/del qui del mon se aparta.

Tot aço fan/aquells qui hom diu sauis
 tal exemplar/trahen los nets dels auis.

¶ Hon se recull/en nos tanta ignorança
 obrant en ferm/sobre inçerts ventures?
 e pledejam/ab molt amargues cures
 lo tan incert/ab tan ferma'sperança?
 Si com l'orb foli/corrent tira sa via
 e no sab hon/sia son dubtos terme
 e caminant/no veu hom lo peu ferme
 trencant va'l coll/e si no confegria.

Tal es aquell/qui be final vol traure
 dels bens del mon/e axi veig tots jaure.
 Com lo

CANTO MORAL. XII.

¶ Com lo malalt/que'speriments afaja
 pera guarir/del cos,e amargosos,
 e son verins/pera la mort cuytosos
 altres non sab/o no te ab quels haja,
 Ne pren aquell/qui en lo mon treballa
 per conseguir/ab que lo voler farte
 e nos pot fer/puix quel ver fin aparte
 en les restants/fins,be y mal se treballa

Los bens del mon/mostren fi,e non tenen
 car non son farts/los qui mes dells ne prenẽ.

¶ Tots quants bens son/fora de la persona
 si be's pensat/en degun si termenen,
 en algun fi/los quils atenyen venen
 mas lo derrer/es qui be sens mals dona.
 En los primers/la pensa's delitada
 no sens dolor/car despit se remija
 nos troba si/enrres que hom desija
 si donchs no fa/la pensa termenada,

Senyal es cert/que hon mal se pot metre
 al final be/e ver nos pot remetre.

Dels fets

CANTO MORAL. XII. 176

¶ Dels fets la fi/e la mort, los termena
 e fins aqui/algu no es bon jutje,
 qui es aquell/lo qui dretament jutje
 deço que fa/sin haura goig opena?
 Les fins dels fets/estan encadenades
 secretament/que no es vll les veja
 la pus gentil/senyala cosa leja
 si nos veu tost/trau cap ales vegades,

Si com lo temps/humit, lo sech senyala
 los fets del mon/van de bon obra en mala.

¶ TORNADA.

¶ Mare de Deu/tues aquella'scala
 ab quel peccant/lo paradís escala
 Fin del Canto. xij.

CANTO MORAL. XIII.

ENtre amor / so posat e fortuna
 cahent lleuant / si com infant en rroques
 congoixes grans/ab alegries poques
 sin posehesch/no's marauella' lguna,
 Semblant me trob/al home qui nauega
 qui per los vents/sa persona's regida,
 dolre nos deu/si la veu escarnida
 caure deu l'hom/guiat per guia cega.
 No com

CANTO MORAL. XIII.

¶ No com aquell / qui n' teniment replega
 e dintre si / delits de virtuts vfa
 fa si guardant / aquell a qui acusa
 los ignorants / y als sabents mals no plega.
 Ja quint los mals / qui bens als pechs aparen
 he perdut tast / de res no essent noble
 ans he seguit / comuns delits de poble
 e dauant mi / altres no si acaren.

¶ Donchs si dolors / a ma pensa emparen
 raho es gran / puis tal vida he seguida
 la si del hom / tardament he sentida
 mos apetits / sens traua caminaren.
 Allur semblant / cuytats a corregueren
 al qui pus prop / los fon de llur natura
 reconegut / ma' rma' n' prech vestidura
 tal com aquells / vicis saber li feren.

Los meus desigs / tals delits emprengueren
 qua' ltri poder / dins si mateix hauia
 y aquells auts / algu mi no complia
 e no molt tart / ami desparegueren.
 Qui' n poch vexell / molt gran cantitat pensa
 nos pot hauer / car la natura passa
 qui vol rich fer / per vna ma escassa
 lo feu desig / contentar se defensa.

Ja no

CANTO MORAL. XIII. 177

¶ Ia no viuran/en molt alegra pensa
 qui bens del cos/e de fortuna volen:
 e totes gents/per hauer aquells mören
 y en contra si/prenen armes d'offensa.
 Si col malalt/qui no'nten medicina
 pendrá veri/cuydant aquell guaresca
 de la labor/amarga, sent la bresca
 e dolça l'par/vna'margant sardina.

¶ Qui'n fer viltats/la pensa te vehina
 e no ateny/al delit del entendre:
 la veritat/de res no pot apendre
 y esclaua fa/de sa raho regina,
 Delit d'hom pert/qui tals delits no tasta
 car hom es dit/mes per la part del arma
 tot asi pert/qui de raho nos'arma
 y en aquell fruyt/d'enteniment no basta.

¶ Asi mateix/lo maluat hom contrasta
 y el que li plau/fa e lo restant deixa
 lobè jaqueix/ab tot lo mal se feixa
 si delit pren/en molt poch temps se guasta:
 Tot lo que fa/li torna en contrari
 e no coneix/l'enemich seu quil mata
 y aquell qui deu/portar jus la çabata
 te sobre'lcap/per molt bell vestuari.

Z

Pren men

CANTO MORAL. XIII.

¶ Pren men axi/com grosser erbolari
qui prop la mar/les herbes del bosch çerca,
e com lo clerch/fahent de festes çerca
en lo troya/leyxant lo breuiari.

Qui'n aquest mon/de ser hom se contenta
cerque delits/que la natura vulla
leixant als bruts/los camps ellur despulla
e sos delits/nols acurt nels do'npenta.

¶ Lo delit d'hom/en lo entendre s'asenta
quant veritat/per aquell es sabuda:
en tal delit/la sçiençia y ajúda
mas no's complit/sens voluntat consenta.
En be obrar/cosa de be y electa
e que delit/prenga'n la sua obra
tot quant es d'hom/fa la propia obra
siu fa per Deu/sa vida es perfecta.

¶ La vida d'hom/es en dolor contreta
com los pus alts/delits mundans practica:
llur estament/enfermetat nos'fica
ho cambi pren/quils ha per ma estreta.
Ho falleixço/per hon los delits venen
e desi ells/l'anima no contenten
com sobirans/bens,ans de hauer fetenten
com son haguts/ab si dolor sostenen.

Ignorant

CANTO MORAL. XIII. 178.

Ignorant ment / les gents fals delits prenen
 corrent al mal / puix ha de be semblança,
 en lloch de por / han alegra sperança
 hauents mes be / de mentre nol'atenen.
 Ates lo lloch / qual ab gran defig volen
 han compliment / de dolor infinida
 volent tot be / nol troben ne partida
 per delitar / amarga dolor colen.

Alguns delits / d'aquell ver delit solen
 lunyar se mes / quels altres no sen lunyen:
 e tots aquells / qui delitar hi punyen
 si plaher han / ab ell no s'aconsolen:
 E tant com pus / enells hom se delita
 axi fort ment / la gran dolor s'acosta
 de lluny mirant / lo cami pla sens costa
 y el caminant / rompent se'l coll despita.

Car mal amor / a gran pena conceïta
 a tots aquells / metents hi llur espera
 defig mortal / es passio primera
 del penedir / non cal hauer sospita.
 Ales honors / vans pensaments segueixen
 arriques gents / serueix la rroberia:
 dolor de mort / han que llur be tolt sia
 senyors en mon / e com esclaus serueixen.

Z ij

Sils bens

CANTO MORAL. XIII.

¶ Sils bens del cos/per no res apareixen
 no vs hi cal dar/en aço gran crehença:
 de fortitut/lo Bou ha mes potença
 detemprament/los oçells ne floreixen.
 Per vn no res/estime la belleſa
 en poch temps cau/e molt poch la ſen porta
 e ſon poch fruyt/als folls amants conforta
 la ſanitat/es per poch mal defefa.

¶ Be mostra'lcos/hauer poca boneſa
 que de uirtut/l'animal brut lo paſſa:
 l'hom es ſenyor/donchs no per eſta maſſa
 car deſta part/los bruts han mes deſpeſa.
 L'hom es mortal/animal rahonable
 quant a la carn/es beſtia formada:
 e la raho/en la'rma's enprentada
 per eſta part/a Deu es comparable.

¶ Tant quant finit/pot eſſer eſtimable
 ab l'inſinit/en compte ſe pot metre
 a comparar/ſe poria remetre
 res de la carn/ab leſpirit durable.
 Si nol present/ſentir la carn no baſta
 taſtant,tocant/alguns delits ſenſibles
 los altres ſenys/per ſi nol ſon pahibles
 delits dels tres/pels dos ſobredits taſta.

Delit es

CANTO MORAL. XIII. 179

¶ Delit es bo/puis a dolor contrasta
 mas no val molt/sens obra virtuosa,
 ell la compleix/sens ell no es sabrosa
 hon cab dolor/la virtut no s'engasta.
 Donchs quant la carn/es al arma tirada
 per bon delit/sa obra es perfeta
 no es raho/mas es sa filla feta
 la part brutal/racional es tornada.

¶ Aquells delits/de que la carn s'agrada
 cascu be sab/ills del arma ignora,
 aquella res/que no fall algun hora
 entenē poch/yes per molts menys tocada.
 Algu se pert/per sobres d'ignorança
 altres sabent/per no tastar no prehen
 axills vilans/que'n lloch honrrat si sehen
 no senten be/lo delit que honor llança.

¶ En ser content/cascu ha sa'sperança
 e follament/aquell delit espera
 car los Llidons/vol trobar en figuera
 e talls morischs/cerca'nla dolçe frança.
 Hu es lo be/cercat en grans partides
 no y a delit/sens dolor en alguna
 qui mes ne pren/ha voluntat dejuna
 los menys volents/ne han alegres vides.

Z iij

Ans que

CANTO MORAL. XIII.

E Ans que virtuts/sien p er hom sentides
 los vicis han/mesa dins nos llur força,
 e si per temps/la raho tant s'effor a
 desconeixem/e no clar,ses fallides.

Durant lo temps/mals habits se nodreixen
 en hom,sens hom/aquest habit se talla
 l'arma y lo cos/sen fan cota y gramalla
 e los brocats/leigs vestits apareixen.

Qui son aquells/que'n tanta virtut creixen
 que solament/los vicis seus coneguen?
 la major part/yo son cert que ferm creguen
 que  o es bo/que volen e concixen.

Puix l'hom es mal/lo be no li pot plaure
 car no repart/en be que aquell tira
 en voler d'hom/es al començ,ques gira
 mas l'habit fet/Deu ajudant pot traure.

En savorit/sentiment deu recaure
 aquell delit/que'n be obrar setroba:
 d'aquest delit/la'rma sol no fa rroba
 mas en lo cos/tal sentiment ha jaure

Tant quant cascu/es pus dispot arrebre
 ay tant val menys/sino ix en bell acte
 dels dos lloants/en furt aquest contracte
 sens llur acort/nos pot virtut concebre.

Asi mateix

CANTO MORAL. XIII. 180

¶ Asi mateix / par que vulla decebre
 qui fa valor / ay tant com pot no munta
 tota res dell / vol abondat conjunta
 lo fill, el net / lo Bou, y l Ca de Lebre,
 Segons l'amor / axi llur be demana
 amant asi / molt mes del be s'aparta
 desijant be / simple, de mal es farta
 mal vol per si / y al altre vida sana.

¶ Puix que virtut / delit e bens comana
 perque nons plau / virtut, e vicins alta?
 la voluntat / abe ya delit falta
 l'enteniment / sol entendre'l ver mana.
 Mas no volem / tastar desta vianda
 car en començ / de saboridas' mostra
 l'auol delit / sent la passio nostra
 aquelt n'ateny / treball e cura granda.

¶ A tal delit / los pechs no troben anda
 puix que no es / en ells speriença
 se no haucents / nols basta conexença
 lo no sentir / per ells leixen en banda.
 No volen mal / quant son en malaltia
 e pobrejant / cobejen les riqueses
 los flachs e leigs / forces e grans belleses
 lluny fora si / han tota s'alegria.

Z iij

Tot hom

CANTO MORAL. XIII.

¶ Tot hom vol be/perque delitat fia
 e no sentint/aquell propi del arma
 çerca'l del cos/e de aquest se arma
 e d'altres molts/que follament se fia.
 Los quals com son/vnits en vna cosa
 aquella es/del hom bona'uirança
 cascu per si/hauent l'hom esperançã
 en algu delis/sa pensa no reposa.

¶ Per millor part/Deu l'enteniment p'osa
 com a senyor/en cascuna persona
 e si en ço/quel deu donar nol dona
 com pus ne ateny/entant mes li fa n'osa.
 Car de per si/lo leig fet tristor mena
 esent ho mes/qui de'ntendre mes toca
 si com l'hom foll/quis fir l'ull d'vna broca
 com pus dret fir/sa vista de'ntermena.

¶ Tota passio/es çert que mes se'nçena
 en l'hom subtil/que'n persona grossera,
 car entenen/en contra la carrera
 de Oy od' Amor/hon s'aparella pena.
 Car solament/praticant del entendre
 no es ple tant/en virtut ne'n sciença
 de ço quel plau/ha major conexença
 e no es res/quel dol nol fa contendre.

Si Deu al

CANTO MORAL. XIII. 181.

¶ Si Deu al hom/grosser, lo plau defendre
 defam e fet/e de dolor sensible
 altre dolor/noli pot ser terrible
 si ja molt prop/d'aquestes nos deu pendre
 E donchs de tant/l'hom entenenent prē colpa
 com en dolor/al home grosser pasa
 saber ha poch/e giny contra si massa
 lo poch y'l molt/cascu persi l'encolpa.

¶ Fin del Canto Moral. xiiij.

CANTO MORAL. XIII.

N Om clam d'algu/quē mō mal haja colpa
 sim clam de mi/yom passé ja la pena,
 de fora mi/es la causa quil mena
 mas dintre mi/es aquell quim encolpa
 Ignor sim ve/per falta del entendre
 per fals jutjar/les coses presentades
 o l'apetit/per sobres desijades
 fa que nom puch/d'ignorança defendre.

¶ Menys de mester/enteniment despendre
 tot quant Deu feu/es bo per sa natura,
 ell establí/a tota creatura
 terme de be/sens poder ne mes pendre.
 El home foll/sa natura regira
 e met voler/hon algu be nos'troba
 despulla si/e dona'l eltrany roba
 graçia fa/de si mateix la tira.

CANTO MORAL. XIII.

QL'ull del hom pech/totes les coses mira
 de sobre si/essent elles jufanes:
 a son voler/vol portar les foranes
 e quant no pot/en contra Deu sospira.
No compensant/com enell es la falta
 per no dompdar/l'apetit no fartable
 pensant esser/bastant e fats durable
 cosa questa/molt baixa e par alta.

QA fats en l'hom/es la raho malalta
 que a son voler/portar vol tota cosa:
 no sab quel hom/en lo mon no reposa
 si del forçat/que soffir se defalta.
Donchs quāt es foll/qui va tras lo imposible
 e creu de çert/ques ben leus d'atenyer
 e sab que son/voler, no pot estrenyer
 si donchs nol met/en lo çert e posible.

QA quell sentir/el entendre's fallible
 ignorants ço/que al voler abasta:
 foll es aquell/qui vol de molla pasta
 fer vn escut/a tot colp inuencible.
Donchs que fera/del que'n les dones volen
 amor gentil/mesclada ab gran bonesa?
 dient quels fa/la fortuna malefa
 per no saber/d'hon los ve per ques dolen.

No fa

CANTO MORAL. XIII. 182.

¶ No saben poch / los qui molt amar solen
 saber d'hon ve / perque dolor sofiren
 ab cor d'hauer / tot be complit requiren
 de dona'mor / e per Deu aquell colen.
 Per ignorar / amor esa natura
 e ignorant / dones e llur mereixer
 cuyden que ço / quils da fam los deu pexer
 e dura tant / la fam, com la oradura.

¶ Graçia'teny / aquell qui no atura
 en la horror / sino tant com ignora:
 mas conexent / la, moltes veus semplora
 e no sen part / ne'n penedir met cura.
 E moltes veus / la falta coneguda
 partir sen vol / e lo partir l'agreuja
 per que li plau / lo temps que si alleuja
 esperant qual / part, dell sera vençuda.

¶ Enemich es / dela cosa sabuda
 l'enteniment / si veritat no guarda
 donchs de amor / follia es la guarda
 puis dins breu tēps / de blāch en negre muda
 No pens algu / la colpa d'amor sia
 ne del amat / mas del amant que ferma
 sa voluntat / en lloch tremolant ferma
 foll es aquell / quil vent fermar volia.

Tot

CANTO MORAL. XIII

¶ Tot lo darrer/met l'hom en primeria
 e no coneix/fins que no es temps ques faça,
 quant l'apetit/totes coses abraça
 e lexar vol/ço que fer nos poria.
 Lla donchs hom veu/si es sabent la errada
 com,ne perque/no ateny lo que cerca
 lo saui pren/lo porfit desa cerca
 lo foll roman/en sa trista'ncontrada.

¶ Ans de hauer/la cosa desijada
 es de saber/haguda quant contenta:
 aço no sab/hom,si primer no tenta
 l'esser de si/e del que li agrada.
 E que primer/son appetit estrenga
 a no voler/lo que raho no vulla
 del hom vestit/mal pendre fa despulla
 menys es de fer/tolrre l'ans que la prenga.

¶ Pus façilment/yo crech que l'hom atenga
 tolrrs desig/quen aquel metre terme:
 qual es aquell/que'n lloch lenegant ferme
 son peu,que tost/en terra no se'stenga.
 Donchs qui d'amor/segurament vol viure
 los mouiments/ab fermes rahons tolga:
 e qui d'aço/no es bastant se'stolga
 mes propi'l es/lo plorar que lo riure.

Acobejar

CANTO MORAL. XIII. 183.

¶ **A**cobejar/es hom primer delliure
que no hauer/deles coses sciencia
perque no te/franca la conexença
donch es amor/en lloch degut asiore.

No se com es/conexença primera
quels apetits/mortificats no sien
ella val poch/si ells cami desuien
y ells van com orbs/si non prenen carrera.

TORNADA.

¶ **A**tots aquells/que'n lo mon han mane ra
de abraçar/totes coses mundanes
com pus ne auran/veuran ells y elles vanes
qui fuig del mon/va per dreta carrera.

SEGVIDA.

¶ **V**os mon senyor/haueu sciencia vera
los apetits/mals a vos no contrasten
mostrant a molts/quí saben eno tasten
si'l passionat/ha la raho sançera.

CANTO SPIRITVAL STRAMPS:

PVixque sens tu/algu a tu no basta
dónam la ma/o pels cabells me lleua
sino estench/la mia vers la tua
quasi forçat/atu mateix me tira.

Yo vull anar/en vers tu al encontre
no se perque/no faç lo que volrria
e no se que/aquest voler me'npacha
puix yo so çert/hauer voluntat franca.

CANTO ESPIRITVAL:

¶ Lleuar mi vull/e prou nomi efforte
 ço fa lo pes/de mas terribles colpas
 ans que la mort/lo proçes ami cloga
 plaçiat Deu/puix teu vull fer quem vuelles.
 Fes que ta saich/mon cor dur amolleixca
 de semblant mal/guari ella molts altres
 ja lo tardar/ta yram denuncia
 ta pietat/no troba en mi que obre.

Tan clarament/en l'entendre no peque
 com lo voler/he carregat de colpa
 ajudam Deu/mas follament te pregue
 car tu no vals/sino al qui s'ajuda.
 Y a tots aquells/qui a tu s'apleguen
 nols pots fallir/e mostren ho tos braços
 que fare yo/que no merech m'ajudes
 car tant com puch/conech que nom efforte.

¶ Perdonam Deu/si follament te parle
 de passio/partexen mes paraules:
 yo sent pahor/d'infern al qual faç via
 girar la vull/e noy disponch mos passos.
 Mas yom recort/que meritist lo lladre
 tant quant hom veu/noy bastauen ses obres
 ton esperit/lla hon li plau espira
 com ne perque/no sab hom quien carn visc.

Ab tot

CANTO ESPIRITVAL. 184

¶ Ab tot que so/mal chrestia per obra
 yra no tinch/ne de res yot en colpe,
 yo so ben çert/que per tostemp be obres
 e fastant be/donant mort com la vida.
 Tot es egual/quant furt de ta potença
 d'hõ tinch per foll/qui'n cõtra tu murmura,
 amor de mal/e de be ignorança
 es la raho/quels homens not conexen.

¶ A tu de man/que lo cors me'nforteixques
 si quel voler/ab ta voluntat lligue,
 e puix so çert/que lo mon nom profita
 donam es foreç/que del tot l'abandone.
 E del delit/quel bon hom de tu gusta
 fes men sentir/vna poca çentella
 perque ma carn/qui me'sta molt rebelle
 haja'falach/que del tot nom contraste.

¶ Aiudam Deu/q̄ sens tu nom puch moure
 perque'l meu cos/es mes que paralitich:
 tant son en mi/enuellits los mals habits
 que la virtut/al gustar me's amarga.
O Deu merçe/reuoltam ma natura
 que mala es/per la mia gran colpa
e si per mort/yo puch rembre ma falta
 esta sera/ma dolça penitència.

Yo tem

CANTICO ESPIRITVAL.

¶ Yo tem a tu/mes que not so amable
 e dauant tu/confes la culpa'questa,
 torbada es/la mia esperança
 e dintre mi/sent terrible batalla.

Yo veiga tu/just e misericorde
 veig ton voler/qui sens merits gracia
 dones a tots/de grat lo do sens merits
 qual es tan just/quant mes yo que no tema ?

¶ Si Iob lo just/por de Deu lo prenia
 que fare yo/qui dins les colpes nade ?
 compens d'infern/que temps nosi esmenta
 lla es mostrat/tot quant sentiments temen,
 L'arma qui es/contemplar Déu electa
 en contra'quell/blaffemant se rebetla
 no es en hom/de tan gran mal estima
 donchs com esta/qui vers tal part camina ?

¶ Prech te senyor/que la vida m'abreujes
 ans que pijors/casos,ami segueixquen
 en dolor visch/faent vida peruerfa
 e tem la mort/que es per tostemps longa
 Donchs mal de ça/e dellá mal sens terme
 pren me al punt/que millor en mi trobes
 lo detardar/no se a quem serveixca
 no te repos/qui te afer viatge.

Yom

CANTO ESPIRITVAL. 185

Yom dolch perq̄/ tā com vull nom puch dol
 del infinit/damnatje lo qual dupte: (re
 e tal dolor/no la recull natura
 ne'spot asmar/e menys sentir pot l'home.
 E donchs aço/sembla'mi flaca escusa
 com de mon dan/tant com es nom espante
 si'l çel deman/no li do basta estima
 fretura pas/de por e de'sperança.

¶ Per be que tu/irascible te mostres
 ço es de falt/de nostra ignorança:
 lo teu voler/tostempys clemença guarda
 ton semblant mal/es be inestimable.
 Perdonam Deu/sit he donada colpa
 car yo confes/esser aquell colpable
 ab vlls de carn/he fets los teus judicijs
 vulles dar llum/a la vista del arma.

¶ Lo meu voler/al teu es molt contrari
 hem so'nemich/penfant me amich esser:
 ajudam Deu/puix me veus en tal pressa
 yom desesper/si mos demerits guardes.
 Yom enuig molt/la vida com allongue
 e dubte molt/que aquella feneixca
 en dolor visch/car mon voler nos'ferma
 e ja en mi/alterat es l'arbitre.

AA

Tues

CANTO ESPIRITVAL.

¶ Tves la fi/hon totes fins termenen
 e no es fi/si entu no termena:
 tu es lobe/hon tot altre's mesura
 e no es bo/qui a tu Deu no sembla
 Alquit complau/tu aquest Deu nomenes
 per tu semblar/ major grau d'home'muntes
 d'hon es gran dret/de qui sembla'ldiable
 prenga lo nom/d'aquell abquis conforma.

¶ Sialguna fi/en aquest mon sé troba
 no's vera fi/puis que no fa l'hom felix,
 es lo començ/per hon l'altra se acaba
 segons lo curs/que'ntendre pot vn home
 Los philosophs/qui aquella posaren
 en fi mateix/son esser vists discordes
 senyal es çert/que'n veritat nos'funda
 per conseguent/al home no contenta.

¶ Bona perfi/no fon la fe judáica
 en Paradis/per ella no se'ntraua:
 mas tant com fou/començ d'aquesta nostra
 de ques pot dir/d'aquestes dues vna
 Axi la fi/de tot en tot humana
 no da rrepos/al appetit o terme,
 mas tan poch l'hom/sens ella no ha l'altra
 sant Iuan fon/senyalant lo Messias.

Note repos

CANTO ESPIRITVAL. 186

No te repos/qui en altra fi guarda
 car en res als/lo voler no reposa,
 ço sent cascu/enoy cal subtileza
 que fora tu/lo voler nos atura.
 Si com los Rius/a la Mar tots acorren
 axi les fins/totes en tu sen entren
 puix te conech/efforçam que yot ame
 venca'l amor/a la por que yot porte.

E si'l amor/tanta com vull nom entra
 creixmela por/si que tement no peque.
 car no peccant/yo perdre aquells habits
 que son estats/perque not'am la causa.
 Muyren aquells/que de tu m'apartaren
 puix m'hã mig mort/em tolen que no visca
 ofenyor Deu/fes que la vida'llargue
 puix me apar/que'n vers tu yom acoste.

Quim mostrara/dauant tu fer escusa
 quant aure dar/mon mal ordenat compte?
 tu m'has donat/disposiçio no mala
 e yo he fet/del regle falç molt corua.
 Dreçar la vull/mas he mester ta' juda
 ajudam Deu/car ma força es flaca,
 tu es primer/entota bona obra
 com sera donchs/qui primer de tu passe?

AA ij

Not

CANTO ESPIRITVAL:

¶ Not prech quem dones / sanitat de persona
 ne bens alguns / de natura y fortuna
 mas solament / que a tu Deu sols ame
 car yo so çert / qu'el major be si causa.
 Per conseguent / delectaçio alta
 yo no la sent / per que dispost nom trobe
 mas per saber / vn home grosser jutja
 quel major be / sus tots es delitable.

¶ Qual sera'l jorn / que la mort yo no tema
 e sera quant / de ta'mor y om inflame
 e nos pot fer / sens meny spreu de la vida
 e que per tu / aquella yo meny prehe.
 Lladonchs seran / jus mi totes les coses
 que de present / me veig sobre los muscles
 lo qui no tem / del fort Leo les vngles
 molt meny tembra / lo fiblo de la Vespa.

¶ Prech te senyor / quem fasas insensible
 e que'n null temps / alguns delits yo senta
 no solament / los leigs quit venen contra
 mas tots aquells / qu'indiferents se troben.
 Aço desig / perque sol en tu pense
 e pufca hauer / la via que'n tu'sdreça
 fes ho senyor / e si per temps men torne
 haze per çert / trobar ta orella forda.

Tolmo

CANTO ESPIRITVAL. 187

¶ Tol me dolor/com me veig perdre'l segle
 car mētem dolch/tāt com vull yo not ame
 e vull ho fer/mas l'habit me contrasta
 en temps passat/me carregui la colpa.
 Tant te cost yo/com molts qui not seruiren
 e tuls has let/no menys que yot demane
 perquet suplich / q̄ dins lo cor tu me'ntres
 puis es entrat/en pus abominable.

¶ Catholich so/mas la fe nom escalfa
 que la fredor/lenta, dels senys apague
 car yo leix so/que mos sentiments senten
 e paradis/crech per fe, y raho jutje.
 Aquella part/del espirit es prompta
 mas la dels senys/roçegant lam acoste
 donchs tu senyor/ab foch de fe m'acorre
 tant que la part/quem porta fret, abrafc.

¶ Tu creist mi/per que l'anima salue
 e pot se fer/de mi sabs lo contrari,
 si es axi/perque donchs me creaues
 puis fon en tu/lo saber infalible?
 Torna no rres/yot suplich lo meu esser
 car mes me val/que tostemps l'escur carçre
 yo crech a tu/com volguist dir de Iudes
 quel fora bo/no fos nat al mon home.

AA iij

Permi

CANTO ESPIRITVAL.

¶ Par mi segur/hauent rebut baptisme
 no fos tornat/als braços dela dida
 mas ala mort/hagues retut lo deute
 e de presént/yo no viuria en dubte.
 Major dolor/d'infern los homens senten
 qui los delits/de Paradis no jutjen
 lo mal sentint/es d'aquell altre'exemple
 e Paradis/sens lo sentir sejutja.

¶ Donam esforç/que prenga demi venja
 yom trob offes/contra tu ab gran culpa
 e si noy bast/tu de ma carn te farta
 ab que nom tochs/l'esperit que a tu sembla.
 E sobre tot/ma fe que no vaçile
 e no tremol/la mia esperança
 nom fallira/charitat,elles fermes
 e de la carn/sit suplich no men hojes.

¶ O quant sera/que regare les galtes
 d'aygua de plor/ab las lagrimes dolçes
 contriçio/es la font d'hon emanen
 aquesta's clau/quel çel tancat nos obre.
 De atriçio/parteixen les amargues
 per que'n temor/ mes que'n amor se funden
 mas tals quals son/de aquestes n'abunda
 puis son cami/e via per les altres.

Fin del Càtico espiritual.

SIGVENSE LAS OBRAS DE

Muerte, del ingeniosissimo y elegante poeta Mossen Ausias

March.

DE MORT CANTO PRIMO:

A Quells mans/que james perdonaren
han ja romput/lo fil tenint la vida
de vos qui sou/de aquest mon exida
segons los fats/en secret ordenaren.

Tot quant yo veix/e sent, dolor me torna
dant me recort/deuos qui tant amaua
en ma dolor/si prim che's cercaua
se trobara/que'n delit se contorna.

Donchs durara/puix te qui la sostinga
car sens delit/dolor crech nos'retinga.

En cor gentil/amor per Mort no pasa
mas en aquell/qui sol lo vicil'tira
la cantitat/d'amor, durar no mira
la calitat/d'amor bona nos'llasa.

Quant lull no veu/e lo toch nos'pratica
mor lo voler/que tot per ell se guanya
qu'ntal punt es/dolor sent molt estranya
mas dura poch/lo espert lo testifica.

Amor honest/los fants amants fa colre
d'aquest vos am/e mort nol me pot tolre.

AA iiiij

Tots los

DE MORT CANTO. I.

¶ Tots los volers/que'n mi confusos eren
 semostren clar/per llur obra forana
 ma carn se dol/car sa natura humana
 per que'n sa Mort/sos delits se perderen.
 En sa dolor/ma'rma es enbolcada
 de que llur plor/eplāt, per null temps callen
 en tal dolor/tots los conorts me fallen
 com sens tornar/la que am es anada.

Mas la'ltra'mor/que's amistança pura
 a pres la Mort/sa força gran li dura.

¶ Aquest amor/si los pechs no la crehen
 es ver senyal/del be que'n ell habita
 aquesta es/qui sens dolor delita
 yls çechs volers/de prop d'aquestas venen.
¶ Lo voler çech/del tot ell illuména
 mas no en tant/que lleue lo caracte
¶ e si pogues/fer sens empaig son acte
 no fora'lmon/vll ab gota serena.

Mas es axi/com la poca Triaga
 que molt veri/sa virtut li apaga.

Aquell

DE MORT CANTO . I. 189.

¶ A quell voler/que'n ma carn sola's causa
 fino es mort/no tardara que muyra
 l'altre perqui/dol continu m'abuyra
 fim defalleix/no fera sens gran causa.
 Ell pot ser dit/voler concupicible
 e sol durar/puix molt del arma toca
 mas no tostemps/car virtut no inucca
 e d'un costat/es apetit sensible.

Aquests volers/honestament me torben
 per que'n tre mal/e be,mes pensen bornen.

¶ D'arma e cos/es compost l'hom contraris
 perque'l voler/e l'apetit contrasten
 tot quant aquests/de llur natura tasten
 es laboros/e vtils lletouaris.

Altra voler/que'n mig d'aquests camina
 es atrobat/que no te via certa
 cuyd'hauer port/en la plaja deserta
 e lo veri/li sembla medicina.

Cascun dels tres/fa obra en mi diuersa
 lo menys potent/lo jorn ab mi conuersa.

Tres son

DE MORT CANTO. I.

Tres son les parts/vers hon mosvolers pujen
 e per semblant/venen per tres maneres,
 entre si han/contraris les carreres:
 delits portants/e d'altres quem enujen.
 Quant los delits/del cos la pensam mostra
 yo sent dolor/car so perdut sens cobre
 altra dolor/sent, quem vist tot em'cobre
 com pens que Mort/ha tolta l'amor nostra.

L'altre voler/raho y natura funden
 que sens dolor/molts delits ne abunden.

¶ Lo lloch hon jau/la dolor gran que passe
 no es del tot/fora de mes natures
 ne del tot es/fora de llurs clausures
 lo mouiment/creu que per ells passe.
 Aquell voler/que'n mi no troba terme
 es lo mija/per hon dolor m'agreuja
 lo estrem d'aquest/fora natura'lleuja
 fort e punyent/mas es causable verme.

Opinio/falsa, per tots es dita
 que fora nos/e dintre nos habita.

D'aquest

DE MORT CANTO . I. 190.

¶ D'aquest amor/les demes gents tremolen
 aquesta es/sentida y no sabuda:
 poques gents han/la causa coneguda
 delit,dolor/per ella venir solen.
 Lo cos per si/lo feu delit desija
 la'rma n'apres/lo sent e vol atenyer
 lo propi feu/al qual nos pot empenyer
 car tot es fals/hon ella se'nfaltija.

D'aquests contrastes/aquesta'mor escapa
 que veritat/no ateny ab la capa.

¶ Tant es vnit/lo cos ab la nostra'rma
 que acte'n l'hom/no pot ser dit be simple
 algu no es/vers l'altre humil e simple
 contrast se fan/hu contra l'altre l'arma.
 Mas es tan poch/lo contrast afa hora
 que'n fets del cos/l'arma no fa gran nofa
 y en contemplant/axi l'arma reposa
 que be repres/lo cos d'aço no plora.

Aquesta pau/en mi no es molt longa
 per que dolor/mes que'l delit l'alonga.

Dolor yo

DE MORT CANTO. I.

¶ Dolor yo sent/c sembla mi estrema
 no so en punt/de voler consell rebre
 e de algun/remey nom vull perçebre
 ans de tristor/he presa ja ma tema.
 Sim trob en punt/que dolor nom acorde
 ja tinch senyal/ab que a dolor torne
 recort fos fets/d'amor e a elles borne
 d'açr'scapant/ab mi gens no concorde.

Son espirit/sens lo cos yo contemple
 tant delit sent/com l'hom deuot al temple.

¶ De pietat/defa mort ve quem dolga
 e so forçat/que mon mal haja plányer:
 tant he perdut/que be nom pot atányer
 fortuna ja/no te que pus me tolga.
 Quant ymagin/les voluntats vnides
 y el conuersar/separats pera sempre
 pensar no puch/ina dolor haja tempre
 mes passions/no trob gens afflaquides.

E si per temps/elles passar hauien
 vengut es temps/que començar deurien.

Mes vo

DE MORT CANTO. I. 191.

¶ Mes voluntats/mos pensaments aporten
 a vall y a munt/si com los nuuols l'ayre:
 ades me dolch/puix, dolor no sent gayre
 e sent dolors/que ab si delits comporten.
 Quāt pens q̄ls morts/q̄ res dels vius no pēsen
 e les dolors/que pas sens grat se perden
 mos sentiments/han mal e no sesperden
 tant que d'amor/e dolor se defensen.

E pas dolor/que'n la d'infern s'acosta
 com encst mon/no lam veure de costa.

¶ En l'altre mon/ami par que yo sia
 yls propis fets/estranys ami aparen:
 semblants d'aquells/que mos juhiss loaren
 lo fals, per ver/la veritat, falsa.
 Los meus juhiss/la dolor los ofega
 lo lloch noy es/hon primer habitauen
 si es no tal/com ans del cas estauen
 alterat es/la Mort y açom'fa brega.

Tal y tan fort/que altre matant mi mata
 no se com es/que lo cor nom esclata.

Alguns

DE MORT CANTO. I.

¶ Alguns han dit/que l'amor es amarga
 poden ho dir/los qui la sabor senten:
 o de per si/o com per alte tenten
 fa fort dolor/que'ntre totes es llarga.
 Per mi no tem/per altre la he temuda
 puix fonch cruel/ja pietat nom haja:
 quin terra jau/no tem pus a vall vaja
 en l'esperar/ma'sperança's perduda.

O partiment/doloros perdurable
 fent me'n dolor/comparat al diable.

¶ No preu los bens/que yo sol poseexca
 car plahent res/home sol no practica,
 la Mort no tem/que lo mon damnifica
 sino que tem/quel cel me defallezca.
 Tot cas yo mir/ab vna equal cara
 res nom fa trist/e ja molt menys alegre
 no es color/de sobre blanch,o negre
 vers mi noy ha/cofa escura ne clara.

Tot quant amor/e por,me pogren noure
 fini lo jorn/que li viu los vlls cloure.

Segons

DE MORT CANTO. I. 192.

¶ Segons lo cas/ma dolor no es tanta
 com se requer/per vn mortal damnat je
 sobre tots mals/la Mort porta'vantat je
 yol he sentit/e de present me'spanta
 Segons l'amor/del dan,no port gran signe
 e volgra yo/que'n lomon fos notable
 dient cascu/veig l'home pus amable
 e que plangues/cascu mon fat maligne.

Aquell voler/causat per cosa honesta
 mentres fera/fera mostrant gran gesta.

¶ Tan comun cas/perque tan estrem sembla
 alqui per fort/la Mort en tant lo plaga ?
 perque tal cas/ia raho d'hom s'amaga
 e passio/tota sa força sembra ?
 Deu piados/e just cruel se mostra
 tant es en nos/torbada conexença
 fluxant d'olor/primer plega crehença
 mas ferm saber/no es en potença nostra.

Als que la Mort/toll la muller o Aymia
 sabran jutjar/part dela dolor mia.

Tot ver

DE MORT CANTO. I.

¶ Tot ver amich/a son ver amich ama
de tal amor/que Mort no la menyscaba:
ans el fornal/que apura l'or y acaba
leixant l'or fi/el als en fum derrama.

D'aquest amor/am aquella que's morta
e tement am/tot quant es de aquella
l'esperit viu/donchs quina marauella ?
que am aquell/erres tant nom conforta ?

Membram la mort/e torn en ma congoxa
e quant y fo/dolor pas com me afloxa.

¶ Açident es/amor e no substança
e per sos fets/se dona'nos conexer:
quanta es ne qual/ell se dona'parexer
segons d'hon part/axi sa força llança.
Si com lo vent/segon les encontrades
hon es passat/desi calt ofret gita
axi amor/da dolor o delita
segons lo for/del lloch hon ha llançades.

Fondes rahels/o sus cara de terra
o sobre fanch/o sus molt aspra ferra.

Amor

Amor en l'hom / dos llochs disposats atroba
 car home's dit / per ses dues natures:
 lo cos per si / vol semblant de futzures
 l'arma d'hun blanch / vol que sia sa rroba.
 Dells vnits furt / amor de algun acte
 que nos veu be / qual dells mes part hi faça
 cascu per si / algun delit acaça
 y aquell atés / l'altre'n porta caraete

E veus la Mort / quel gros voler termena
 lo be no pot / ne bast aquell offena.

Morint lo cos / a son amant nol resta
 si no dolor / per lo recort del plaure,
 fallint aquell / no tarda molt en caure
 fallint lo sanct / de fall la sua festa.
 Alguns delits / que'n l'arma pel cos venen
 son los composts / quels amadors turmenten
 e cascu dells / canta, qual dolor senten
 segons del cos / o del arma part prenen.

E mort l'amat / amor es duradora
 tant quant lo mort / del viu ten grã penyora.

BB

Çoquen

DE MORT CANTO. I.

¶ Ço que'n passat/enbolt e confus era
 es departit/lo gra, dexant la palla,
 esperiment/altre nom pens hi valla
 per la Mort es/vberta la carrera.

Ma carn no sent /donchs nos pot fer q̄ ame?
 car ja no y es/ço que sentir li feya?
 si voler tinch/pech es lo qui no creya
 quel esperit/de pur amor se'n flame.

Cobejant molt/que Deu sa'rma sen porte
 aço dubtant/fa que yo pena porte.

¶ Sien nostra'mor/pens esser si venguda
 e della pert/esperança de veure.

sino que tost/vinch en aço descreure
 l'arma en lo cos/no fora retenguda.

Si be los morts/en lo mon no retornen
 ans de ser mort/noues sabre d'aquella
 estat es ja/donchs quina marauella?
 aço'sperant/mos sentiments sojornen?

E si çert fos/que'ntre los sançts fos méfa
 no volgra yo/que de Mort fos defesa.

O Deu m

DE MORT CANTO. I. 194

QO deu merçe/mas no se de quet'pregue
 si no que'mi/en lo seu lloch aculles
 no tardes molt/que con ella'mi vulles
 sols lespirit/hon es lo seu aplegue.
 E lo meu cos/ans que la vida fine
 sobre lo seu/abraçat vull que jága
 amor,e Mort/ferils de vna plága
 separals Mort/dret es quellals vehine.'

Lo jorn del juhi / quāt pendrem carn e ossos
 mescladament/partirem nostres cossos.

Fin del Canto primo.

DE MORT CANTO .II.

Quant es foll/qui tem lo forçat cas
 e contra'quell/remey es demanant
 e qui poder/se troba molt bastant
 e nol concix/pensant le hauer escas.
 Vos sou aquell/amprant contra la Mort
 puix es forçat/quē molt breu temps morreu
 hoc meny'sprear/son poder be podeu
 e no tement/morir:sou della estort.

BB ij

En vos

DE MORT, CANTO. II.

¶ En vos esta/fer son cas flach, o fort
 car lo feu mal/per dues coses naix:
 per tembre'l dan/del lloch eternal baix
 e per hauer/perdut al mon deport.
 Ia de aquest/alçar podeu la ma
 puix vostres senys/los quatre haueu perduts
 donchs contra'l dan/armau vos de virtuts
 e no vs dolrreu/ne tembreu ça ne lla.

¶ Al home bo/la Mort ningun mal fa
 ans es miya/per hon trespasa' Deu.
 e fil mal hom/morint en mal se veu
 no v fa la Mort/ans pres mal com peccá.
 La Mort tem molt/qui viu en mal delit
 car pert dos mons/jusa y superior
 fil bo perdent/lo cos pasa dolor
 no es molt gran/pensant del espirit.

¶ Deu ha dos mons/a tot hom establít
 axi com son/dos natures enell,
 cascuna part/espera en aquell
 d'hon le'sser trau/finit o infinit.
 Al nostre cors/la Mort del tot confon
 perdent son be/lo qual és tot present
 el espirit/no tem anullament
 per Mort reuiu/mas va no sabent hon.

Los senti

DE MORT CANTO. II. 195

¶ Los sentiments / de aquests diuersos son
 per be que tots / aquesta Mort desplau,
 hu tem e dol / el altre'n dolor jau
 lloch vol cascu / en lo seu propi mon.
 Aquest compost / en molts veig discordar
 en altres molts / quen acort par que'stan
 mas no es ver / puix males obres fan
 lo bon hom sol / pot asi acordar.

¶ Ab vera pau / lo bon hom pot obrar
 no'l mal fahent / car mal fi nos promet,
 per esta fi / lo be, y lo mal es fet
 pel be fateny / pel mal nos pot guanyar.
 En general / hom vol, y enten est be
 particular / quant ha drecta raho
 ente e nol sent / l'obrant per passio
 e lo maluat / nol sent, nel creu per se.

¶ Cascuna part / denos tira d'hon ve
 lo cors terreny / de ça vol romanir
 l'arma d'aquell / nos volrria partir
 e lo seu be / per la Mort li perue.
 Mas tant ab dos / han estreta'mistat
 que'l hu dolor / pel companyo soffer
 hoc fins entant / quel mal torna'n plaher
 y el mal aquell / ha per gran be'stimat.

BB iij

Tant

DE MORT CANTO. II.

Tant com mes l'hom/tem la immortalitat
 d'aquesta Mort/soffrir molt gran turment
 e si pres Mort/creu son anullament
 en major mal/es per la nullitat.
 E que lo mon/superior no fos
 al hom es obs/queu pens esser axi
 car lo present/nol trau de fer mesqui
 nostr'apetit/no fuig a freturos.

¶ Per esser l'hom/contra Mort animos
 le's obs virtut/theologal e moral,
 si que lo cos/sia racional
 per l'apetit/portat a virtuos,
 Lla donchs tot l'hom/bons delits vfara
 passats pel cors/mas al arma semblants
 mes d'immortal/que de mortal tocants
 si que'n est mon/del altre ja sentra.

¶ Qui en tant ve/la Mort no dubtará
 car lo feu cors/en arma'vra conduyt,
 si com lo mal/hom,d'anima es buyt.
 axi lo bo/lo cors fa nol farà.
 Puix ab raño/jaquit ha tot estrém
 e temprats ha/tots los mals mouiments
 espera'n Deu/e donals no hauents
 e viua en fe/d'hon tots nos saluarém.

Tornada

DE MORT CANTO. II.

196

TORNADA.

¶ Marc de Deu/a tots los qui crehém
 que tu portist/aquell christ fill de Deu
 per conseguent/per nos mori en creu
 fes nos hauer/tanta fe com volém.

Fin del Canro. ij.

DE MORT CANTO. III.

Q Vi fera' quell/del mon superiör
 que veritat/de vos ami recont?
 e qui sab dir/hon fera'quell afront
 que nos haurem/portant goig o dolor?
 Los llochs seran/mostrants lo be o mal
 segons en ells/mals o bens contendra
 e si nos dos/vn lloch no'cupara
 lo partiment/fera perpetual.

¶ Lesguart que yo/de vos he no es egual
 axi diuers/es e contrariant,
 les penes grans/d'infern yo so duptant
 tot quant nell est/a dolorir me val.
 E puis ve temps/que vs ymagin al mon
 hauer ab mi/verdadera'mistat
 aquell delit/quel mon pot hauer dat
 fort cor es obs/a membrar lo que fon.

BB iij

Lo dolors

DE MORT CANTO. III.

¶Lo doloros/e miserable don
 estrany es molt/mas prestament perduc
 e tot ço quant/en lo mon he agut
 la Mort l'ha tolt/e pórtal no se hon.
 Ma fort dolor/no basta fer voler
 quel amistat/fos estada no res
 ans so content/d'aquella y que fos mes
 si be tristor/per aquella sofer.

¶Hon es aquell/qui no espera plaher
 e no ha's quart/a bona o mala fi?
 mira lo mon/veu se joue y mezqui
 com ja no veu/hon ferme son voler.
 Dreça sos vlls/en vers la part del cel
 e diu a Deu/ab gest no fats humil
 paraules tals/que puis sen te per vil
 mas l'hom yrat/dauant raho te vel.

¶O Deu perque/no romp la'marga fel
 aquell qui veu/tot son voler perir?
 quant mes puix vol/tan dolça Mort soffrir
 gran sabor ha/puix se pren per tal zel.
 Tu pietat/com dorms en aquell cas?
 que'l cor de carn/fer esclatar no sabs?
 no tens poder/quental temps lo acabs?
 qual tan cruel/que'n tal cas not lloas?

Arquer

DE MORT CANTO. III. 197.

¶Arquer no se/que tres oçells plagás
 ab vn fol colp/que no fos ben content,
 matant los dos/y el terç en estament
 que per mig mort/e prop de mort portás.
 Mort en vn colp/los tres bens m'ha ferits
 los dos son morts/l'vtil y el delitos
 e fil honest/perdes del çel recors
 mos darrers jorns/serian ja finits.

¶Yo no puch dir/que no senta delits
 del pensament/puis que perdre nol vull,
 en lo meu mal/algun be se recull
 puis quel plaher! present, met en oblits.
 Pense cascu/quant fon ans defa Mort
 que perdut ell/yon hauorresch tot be
 no se hon jau/si recort nol fosse
 car tots mos senys/han perdut llur deport.

¶Perbe quels dits/dels fauis yo recort
 rebtant aquells/qui allarguen son dol
 e yo se be/que bona raho vol
 que null remey/es dolres del que's mort.
 E tot quant l'hom/per sa voluntat fa
 se deu dreçar/alguna bona part
 e que lo dol/si es molt hix d'hom tart
 car çertament/enell delit esta.

Pero

DE MORT CANTO. III.

¶ Pero si dol/may rahol'comportá
 aquest fera/que yo al present softench,
 vn tal delit/ab sabor agra y prenych
 que'n desijar/ altre be cor nom va.

Riure james/nom plach tant com est plor
 laygua dells vlls/res tant dolç nom apar
 no prenych enyor/si nom puch delitar
 contra la Mort/me trob esforceat cor.

¶ E si tostemps/e continu no plor
 de mon recort/aquella nom partesch
 ans vull quel dol/me leix que sil jaquesch
 mon sentiment/vull que muyra si mor.

Puix que delit/a ma dolor segueix
 ingrat fere/si a ella nom acost
 tal sentiment/de mal e be compost
 temps minua'l mal/e lo be tostemps creix.

¶ Vn gran delit/en ma pensa's nodreix
 quant algun fet/sens la Mort della pens
 quant me precep/de dolor nom defens
 pensant que Mort/per tostemps nos parteix
 Aquest delit/ma pensal fa e'l pert
 foch es mon mal/e mon be sembla fum
 en aquest cas/de somni te costum
 be sent durmint/e mal quant so despert.

Yo ne

DE MORT CANTO. III. 198.

¶ Yo no puch dir / que no sia defert
 de tot delit / quant morta la imagin,
 demi mateix / me spant com nom afin
 pensant sa mort / empar que nom so çert.
 Tal mudament / he vist en temps tan breu
 quel quim volgue / voler a mi no pot
 ne sent, ne veu / ne'nten, fil dich, mon vot
 e tot es bo / puix es obra de Deu.

TORNADA.

¶ A tu qui es / mare y filla de Deu
 suplique molt / puis ell nom vol hoir,
 que'n aquest mon / sa'rma pusca venir
 per quem auis / hon es lestatje seu.

¶ Fin del Canto. iij.

¶ Stramps. DE MORT CANTO. IIII.

P Vis me trob sol / en amor, ami sembla
 que'n mi tot sol / sia costuma estranya
 amor se pert / entre gents per absença
 e per la Mort / lamia'mor no fina.

Ans molt mes am / a vos, en Mort que'n vida
 e yo perdon / si algun nom vol creure
 poch son aquells / qui altres coses creguen
 si no semblant / dels que aells auenen.

La dolor

DE MORT CANTO. IIII.

¶ La dolor fort/lo comun cors no serua
 tota dolor/lo temps la venç e guasta,
 no dich que'n tot/a tot altre dessemble
 en cantitat/molt prop d'altre se jutja.
 En calitat/ab les altres discorda
 seguint l'amor/d'hon ella pren sa forma
 gran part del temps/seca dolor me dona
 y algun delit/ab altra dolor dolça.

¶ Dins lo cos d'hom/les humors se discordē
 de temps en temps/llur poder se trasmuda
 en vn sol jorn/regna malenconia
 n' aquell mateix/Colera, Sanchc, Fleuma.
 Tot en anxi/les passions del arma
 mudament han/molt diuers e contraris
 car en vn punt/per ellas fan los actes
 e prestament/es en lo cos la causa.

¶ Axi con l'or/quant dela mena'l trahen
 esta mesclat/d'altres metals futzeus
 e mes al foch/en fum se va la liga
 leyxant l'or pur/no podent se corrompre.
 Axi la Mort/mon voler gros termena
 aquell fermar/en la part contra sembla
 d'aquella que/la Mort al mon l'ha tolt
 l'honest voler/en mi roman sens mescla.

Dos

DE MORT CANTO. IIII. 199.

¶ Dos volers son/que natura segueixen
 e cascu dells/l'hom per natura guien,
 si acte'nsemps/fan mal,o be atraçen
 segons qual dells/en l'altre ha domini.
 Quant la raho/l'apetit senyoreja
 es natural/del hom tota sa obra
 e lo reues/sa natura li torba
 e no ateny/la fi que'n tots fets çerca.

¶ Quant l'apetit/ segueix la part del arma
 l'home va dret/seguint natura meltra
 car la major/part,la menor setira
 e vers la fi/que va lo cami troba.
 El apetit/volent son neçessari
 l'home no fall/sino trespasa l'horde
 e si se'sten/mes que natura dicta
 s'urt ne voler/fals,y opinionátich.

¶ Les voluntats/que per natura's venen
 en çertitut/e terme son compreses,
 l'altre voler/passa d'hom les natures
 son senyal çert/es que nol enclou terme
 De tots aquests/passions mantengueren
 mescladament/si com mesclats jahien
 mas be distints/son apres de son obte
 e separats/los sent quasi visibles.

Molts

DE MORT CANTO. IIII.

Molts son al mon/que mos dits no'ntēguere
 e ja molts mes/que d'aquells no sentiren
 qui creure pot/que'ntrē amors viçioses
 voler honest/treball per estar simple?
 Gitant de si/maraüellos efecte
 estant secret/per força dels contraris
 dolç y agre'nsemps/llur sabor no's distinc'ta
 ella biuint/mos volers ay tals foren.

¶ Dolres del mort/ve de amor comuna
 e de aço/yom sent tot lo damnatje
 fugir les gents/quisque sien alegres
 y hauer despit/que james lo dol fine.
 Tot delit fuig/com a cosa'nemiga
 car vn be poch/entre tants mals dol porta
 e met poder/quem torn dolor en habit
 perque de goig/la sabor james taste,

Senyals d'amor/que'n tal cas homens senten
 yo trob en mi/que sens dolor se prenen,
 si res començ/yom corromp lo principi
 per que la fi/de rres mi no contenta.
 Molt e pus fort/tot'amor me da fastig
 e semblam ser/cofa abominable,
 si algun delit/entre mes dolors mescle
 de fet lo pert/e torn ama congoxa.

Sil pea

DE MORT CANTO. IIII. 200.

¶ Sil pensament/per força'n de part llança
 dell acordant/ab gran sospir lo cobre,
 en lo començ/ab dolor en mi entra
 no passa molt/quem'hes dolor pahible.
 Decrepitut/ma natura demostra
 car tota carn/a vomit me prouoca
 grans amadors/per llur Aymia morta
 son mi semblants/en part,al tot no bastan.

¶ Si res ye veig/della, dolor me dona
 e sim defuig/par que della m'aparte,
 lo temps el lloch/ab lo dit lam senyalen
 segons en ells/dolors o delits foren.
 E son ne tals/que lam demostren trista
 altres e molts/mostrants aquella'legra
 e pas dolor/com james li fiu greuge
 e volgra ço/ab la mia fanch rembre.

¶ Amor es dat/conexer,pels efectes
 sa cantitat/no te meçura çerta,
 gran es o poch/l'amador segons l'altre
 e poder pren/ amor segons hon entra.
 La calitat/es tal com segons guarda
 car de semblants/efforçat ques engendre
 la carn vol carn/l'arma son semblant çerca
 dells naix filli bort/als engendrants contrari.

Qui ama

DE MORT CANTO. IIII.

Qui ama carn/perduda carn no ama
 mas en membrant/lo delit dol li resta
 en tota'mor/cau amat e amable
 donchs mort lo cos/aquell qui ell amaua
 No pot amar/no trobant res que ame
 amor no viu/defig mort,y esperança
 y en lo no res/no pot hauer espera
 quant es del cos/la Mort a no res torna.

Si la que am/es fora de aquest segle
 la major part/d'aquella es en esser,
 e quant al mon/en carn ella viuia
 son espirit/yo volgui amar simple.
 Edõchs quāt mes/que'n p̄sent res nom torba
 ella viuint/la carn m'hera rebetle
 los grans cōtrafts/de nostres parts discordes
 canten forçats/acort,e de grat contra,

De mon voler/jutje cascu la causa
 e fara poch/vehent en mi les obres,
 la mia'mor/per la Mort no es morta
 ne sent dolor/vehent me lo mon perdre.
 Yo am,e tem/ab honesta vergonya
 lespirit sol/dela qui Deu perdone
 erres de mi/ne del mon yo cobeje
 fino que Deu/en lo çel la colloque.

Tornada.

DE MORT CANTO. 201

TORNADA.

¶ Mare de Deu / si es en purgatori
 son esprit / per no purgats delits
 a tō fill prech / no guart los prechs d'hō venē
 mas lla hon van / mos peccats noli noguen.

Fin del Canto. iij.

DE MORT CANTO. V.

¶ Ve val delit / puix no es conegut
 Qans es fastig / quant es molt costumac
 ço perque Mort / vos haureu atraçtat
 dins molt breu temps / volrreu hauer perdut
 Eço de que / no ymaginarem
 quel perdre vs fos / vna poca dolor
 si cas hiue / sentim tal amargor
 que de bon grat / vida'bandonarem.

¶ En aquest punt / me trob yo tant estrem
 ço que volgui / ab molt estrema'rdor
 torna en mi / vna lenta calor
 e puis perdut / dolor mortal me prem.
 Tal mudament / en si hom no veurá
 com en mi veig / per nostre partiment
 la Mort hofa / quim tol mon be present
 del venidor / sab Deu lo que fera.

CC

Molts ham

DE MORT CANTO. V.

¶ Molts han perdut/ allo que ve y va
 fills e muller/ e part de llur argent,
 e restals cor/ ab null esperdiment
 e may virtut/ en llur cor habita.
 E yo tinch clos/ e sagellat proçes
 que per null temps/ delit yo sentiré
 no planch lo dan/ per hon ma dolor ve
 mas la'spra Mort/ d'hon son mal vengut es.

¶ Vn poch delit/ en ma dolor es pres
 sentint plaher/ com mon cor mal sosté
 pensant perqui/ ne d'hon ma dolor ve
 ami no plau/ de dolor fer defes.

O tu qui es/ fora del present mon
 e veus ami/ per ta mort mal passar
 a capta'b Deu/ quem pusques auisar
 quins espirits/ a tu de prop te son.

¶ La Mort qui'tol/ lo agradable don
 que vida y fort/ als homens solen dar
 quant es de mi/ m'ha tolt sens mi matar
 de mos tres temps/ me resta lo que fon.
 D'aquest present/ a tot hom do ma part
 car noy ha rres/ quem vinga en plaher
 del venidor/ no vull hauer esper
 puis la tristor/ es ami dolç esguatt.

Nom dolre

DE MORT CANTO. V. 202

¶ Nom dolrre tant / que'n dolor sia fart
 ans ma dolor / yo prenc per mon mester
 mon cor de carn / es pus fort que'l açer
 puis ell es viu / y entre nos esdepart.
 Quant l'esperit / del cos li viu partir
 e li doni / lo darrer besar fret
 conech demi / que amor non te son dret
 que ab cor sançer / ho pogui sostenir.

¶ En molt breu temps / l'hom nos pot dolorir
 tant com despuix / ab le'ntendre's costret,
 car per gran torb / ell comptes no ha fet
 dolor vol temps / si l'hom tot l'ha sentir.
 E majorment / com rraho ja' pareix
 car si no v fa / tost si mescla conort
 massa es foll / lo quis fa tan gran tort
 si cascun jorn / son dol foll no' parteix.

¶ Nom jutge algu / si primer no coneix
 si tinch rraho / per dolrrem desta Mort,
 en ella fon / complit lo meu de port
 ella finint / lo mon permi feneix.
 Qui es tan cruel / que nos dolga de si
 e de aquell / qui'n part mes qu'asi vol?
 donchs si algu / pogue fer honest dol
 licençiat / nol fon mes que ami.

DE MORT CANTO. V.

¶ O Mort que fas/l'hom venturos mesqui
y el ple de goig/tu mijançant se dol
de tu ha por/tot quant es jus lo Sol
dolor sens tu/no hauria cami.

Tues d'amor/son enemich mortal
fahent partir/los coratjes vnits
ab ton colp çert/has morts los meus delits
gustar nos pot/ton çert y amargos mal.

TORNADA.

¶ Tu espirit/si mon ben fer te val
la fanch dare/per tos goigs infinits,
vine ami/de dia o de nits
fes me saber/si pregar per tu cal.

Fin del Canto.v.

DE MORT CANTO. VI.

¶ SI per null temps/cregui fer amador
Sen mi conech/d'amor poch sentiment
si mi conpar/al comu de la gent
es veritat/que'n mí trob gran amor.

Pero figuart/algu del temps passat
y el que amor/pot fer en lloch dispot
nom d'amador/solament nom acost
car tant com dech/no so apassionat.

Morta es

DE MORT CANTO. VI.

203

¶ Morta es ia/la que tant he amat
 mas yo fo biu/vehent ella morir
 ab gran amor/nos pot be soferir
 que dela Mort/me pusca ver lunyat.
 Lla dech anar/hon es lo seu cami
 no se quem te/que'n aço nom acort
 sembla queu vull / mas no es ver, puix **Mort**
 rres no la tol/al que la vol per si.

¶ En que restá/que vida no fini
 com prop la mort/yo la viu acostar?
 dient plorant/no vullau mi leixar
 hajau dolor/de la dolor de mi.
O cor maluat/del quis veu en tal pas
 com peçejat/o sens sanch no rroman
 molt poca'mor/e pietat molt gran
 degra bastar/que senyal gran mostrás.

¶ Qui es aquell/que'n dolrre abastás
 lo piados/mal de la M'ort vengut?
 o cruel mal/que tols la jouentut
 e fas podrir/les carns dins en lo vas.
 El esprit/ple de por volant va
 al inçert lloch/tement l'eternal dan
 tot lo delit/present deça rroman.
 qui es lo sançt/qui de mort no dubtá?

CC. iij

Qui se

DE MORT CANTO. VI.

¶ Qui sera'quell/qui la Mort planyerá
 d'altre y de si/tant com es lo gran mal?
 sentir nos'pot/lo damnatje mortal
 molt menys lo sab/qui Mort james temptá,
 O cruel mal/donant departiment
 per tots los temps/als coratjes vnits
 mos sentiments/me trob esbalaits
 mon espirit/no te son sentiment.

¶ Tots mos amichs/hajen complanyiment
 de mi segons/veuran ma pafsio,
 heja delit/lo meu fals companyo
 el enuejos/qui de mal delit sent.
 Car tāt com puch/yom dolch e dolrrem vull
 e com nom dolch/assats,pas desplaher
 car yo desig/que perdes tot plaher
 e que james/çessas plorar mon vll.

¶ Tant poch no am/que ma cara no mull
 d'aygua deplor/sa vida y Mort pensant
 en tristor visch/de sa vida menbrant
 e de sa Mort/ay tant com puch me dull
 No bast en mes/en mi no puch fer pus
 sino'beir /lo que ma dolor vol,
 ans perdre vull/la raho si lam tol
 mas puix no muir/de poca'mor m'acus.

Tornada.

DE MORT CANTO. VII. 204

TORNADA.

¶ Tot amador/d'amar poch no fescus
 que sia viu/e mort lo seu amat
 o que al menys/del mon visca'partat
 que solament/baja nom de reclus.

Fin del canto.vj.

DE MORT CANTO. VII.

LA gran dolor/que lengua no pot dir
 del quis veu mort/e no sab hon ira
 no sab son Deu/si per asil volrra
 o si en infern/lo volrra sebollir.
 Semblant dolor/lo meu esperit sent
 no sabent que/Deu ha hordenat
 car vostre mal/obe,ami es dat
 del que haureu/yon fere sofirent.

¶ Tu espirit/qui has fet partiment
 ab aquell cos/qual he yo tant amat:
 vingues ami/qui so apassionat
 duptant estich/ferte rahonament.
 Lo lloch hon es/me fara cambiar
 d'enteniment/de ço quet volrra dir
 goig,o tristor/per tu he yo complir
 en tu esta/quant Deu me volrra dar.

CC iiiij

Pregant

DE MORT CANTO. VII.

¶ Pregant a Deu/les mans nom cal plegar
 car fet es tot/quant li pot hauenir,
 si es al çel/nos pot lo be'sprimir
 si en infern/en van es mon pregar.
 Si es axi/anullam l'esperit
 sia tornat/mon esser a no rres
 e majorment/si en lloch tal per mi es
 no sia yo/de tant adolorit.

¶ No se quedir/quem fartas d'hauer dit
 si crit,o call/no trob quem fatiffes,
 si vaig,o pens/he temps en va despes
 de tot quant faç/ans de fer me'npenit.
 No planch lo dan/de mon delit perdut
 tanta's la por/quem ve de son gran mal
 tot mal es poch/sino es perpetual
 e tem aquest/nol haja merefcut,

¶ Lo dan mortal/es molt mes que temut
 e tol ne part/esser atots egual,
 o tu dolor/sies me cominal
 en contra oblit/vulles me fer escut.
 Fir me lo cor/e tots los senys me pren
 fartat en mi/car nom deffens de tu
 donam tant mal/que men planga cascu
 tant com tu pots/lo teu poder elten.

Tornada

DE MORT CANTO. VIII. 205
TORNADA.

¶ Tu esprit/si res no ten deffén
rromp lo costum/que dels morts es comu
torna'n lo mon/e mostram que's de tu
lo teu'sguart/nom donara'spauén.

DE MORT CANTO. VIII.

CObrir no puch/la dolor quim turmenta
Cvehēt q̄ Mort/son aguayt me' descobre
lo camí pla/de perdre vida m'obre
e traurem vol/del mon sens dar empenta.
Cat tot primer/virtut del cos m'ha tolt
ja mos çinch senys/no senten lo que solen
los apart dins/de gran por ja tremolen
l'nteniment/de follia tem volta.

La velledat/en valenciàns mal proua
e no se com/yo faça obra noua.

¶ O Mort qui tols/a tot viuent la vida
tu es dolor/a tota humana pensa,
a tu no tem/qui en tu james pensa
o qui en Deu/ha voluntat hunida.
Entr'aquests dos/estats, es tot lo poble
e yo confes/esser de aquest nombre
e ve per temps/que de por yom asombre
e puix la pert/mas nom ve de part noble.
De passio/parteix, o de follia
el tembre torn/tant que m'es dolentia.

DE MORT CANTO. VIII.

¶ Qui pot saber quant es a tots horrible
 destrohint quant/nos otorga natura?
 hoc e tot ço/qu'hom mateix se procura
 fent racional/per virtut lo sensible
 Delitant se/tant com delit delita
 car de vn poch/tot hom delita'l viure
 los bens forans/qui porten plor e riure
 en llur poch be/del mal porten sospita.

Mas aquells grans/e propis tu fas perdre
 tu has ja fet/vn bon hom fer esperdre.

¶ Donchs qui fera/quel cor no li tremole
 vehent que tu/li tolls al home l'esser?
 qui pot pensar/la dolor del desesser
 e de tal mal/qui es lo quis cosole?
 Tots quãts bēs son /morint l'hom tu anulles
 e fas morir/aquells que ab si porten
 la vida d'hom/e de aquells conforten
 grans benifets/tu destruus ab tes bülles.

Qui vol mirar/ab vista sensitiua,
 quant mes bens ha/de tu mes se esquiua.

De tots

DE MORT CANTO. VIII. 206.

¶ De tots los bens/que dona la fortuna
 si tols aquells/no sen deu l'home dolre,
 car menys de tu/yols veiga molt hom tolre
 quils dona'ls tol/e noy ha colpa'lguna.
 Tu sens res dar/destruus quant ella dona
 tement a tu/en res hom no reposa
 ab tu ensemps/noya'lmon bona cosa
 plahent pensar/prop de tu nos condona.

Tu es dolor / que totes dolors passes
 tu es al hom / com al caual! mordasses.

¶ Tots los bens tols/de fama gloriosa
 e de honor / degudament guanyades,
 e veure'n si/morals virtuts justades
 fahent en l'hom/la pensa delitosa.
 Apres d'aço/qui pot donar estima
 al sobiran/delit, que'n furt del'obra
 felicitat/que propi nom lin sobra
 e fa que nos/prop lo çel nos arrima.

Nons hi fa entrar/mas no entrà sens ella
 e destrohint/l'hom,tu destruus aquella.

Com pus

DE MORT CANTO. VIII.

Com pus subtil/es nostra conexença
 pus doloros/es ton cruel damnatje,
 l'hom qui el sentir/e'l entendre ha saluatje
 no sent delit/ne del mal,sofirença.

D'amor nos ve/la dolor que tuns dones
 per quens tols ço/que nostre voler ama
 no sols honors/fills,riqueza,e fama
 mas tot lo be/que senten les persones.

Ta fort dolor/ab lo sentir jutjada
 trau de tot seny/quant es ymaginada.

L'obra fera/en lesguart de molts gasta
 per que no'splich/molts casos en quens toqs
 en compte son/les pedres de les roques
 mas dir tos mals/lengua d'hom no abasta.

Dones dolor;ab delits acostada
 lo qui la sent/no concix que tal sia
 aquesta es/quant parteix companyia
 entrels amats/qui han vida mesclada.

Quant los delits/se membren dela vida
 esta dolor/ab delit es sentida.

Diuerfi

DE MORT CANTO.VIII. 207.

E Diuersitats/de dolors en l'hom portes
 aços deue/segons que a nos trobes,
 ton mal es tant/com lo delit quens robes
 per ço tostemps/nom de cruel reportes.
 Tan solament/alqui en Deu'spera
 no follament/mas per la bona obra
 tu bona es/alqui'n tu gran be troba
 anant en lloch/hon es sabona'spera.

Ab tot aço/no li desplau lo viure
 e quant li vens/nof'aparella'riure.

E Pasats son ja/los qui mort desijáuen
 per conseguir/gloria en l'altre setgle,
 e molts antichs/quils son la raho regle
 en obrar ço/que per virtut obráuen
 Carnals delits/fan al hom la Mort tembre
 puix son aquells/que'n molt natura'plahen
 los del compost/plahen,hoc y desplahen
 e llur exçes/la raho vol quens membre.

E sils repren/e tolre aquells no basta
 ja sens la Mort/per aquells dolor tasta.

Los purs

DE MORT CANTO. VIII.

Los purs delits/que pels senys homens sent
 be atemprats/la dolor no si mescla,
 e los que son/d'enteniment sens mescla
 en lo exces/no toquen ne consenten.

Quant al millor/estat, d'aquests hom munta
 lo teu recort/llur delit dolor torna,
 e donchs quant mes/si'l anima'scontorna
 dins en lo cos/e per exir apunta.

Iaquint son be/e tant quant hom pot rebre
 en semblant cas/lo Leo torna Lebre.

¶ A tu no tem/qui not parteix la pensa
 car passio/fa lloch a la costuma,
 aximateix/basta lleuar la'suma
 quel hom no deu/tembre'l que no's defensa.
 En tu pensant/los delits no deliten
 no delitant/pert se l'amor de vida
 lla donchs virtut/se troba enfortida
 los sensuials/en lo començ despiten.

D'aquis nodreix/vna terrible brega
 e no fa poch/lo qui a vendre plega.

Axi com

DE MORT CANTO. VIII. 208.

¶ Axi com es/pintada la fortuna
 ab dos esguarts/hu trist, el altre alegre
 mirant lo trist/resta'l cor d'home negre
 per l'altre'sguart/noy ha dolor alguna.
 Axi de tu/qui ab seny t'imagina
 no es dolor/qui en tu no fenescia
 e qui trobar/te vol dolça com bresca
 nol falliras/e de mals medicina.

E de sabor/entre dolça y amarga
 y al despeiat/sit requer tu es llarga.

¶ La son estats/qui tal nuncat'sentiren
 e molts viuint/ta força han prouada,
 allur semblant/vehent te acostada
 e ton poder/de bon grat obeiren.
 E la roho/per la virtut los força
 de fer se forts/puix largament hi basta
 algu d'aquests/mescladament te tasta
 lo de cor flach/no creu aquesta força.

Mas aço's ver/qu'al faui no espantes
 caure nol fas/mas a terral decantes.

Nostra

DE MORT CANTO. VIII.

¶ Nostra virtut / sent en Deu'sperança
 basta que Mort / ab ardiment se'n prenga
 ab molt delit / mas no'n tant que se stenga
 tolre dolor / mas adonar temprança.

Tal que delit / la dolor sobre puja
 de ques ateny / gran delit a sa hora
 d'hon l'arma tem / e la carn agre plora
 tot elector / de electio senuja.

Car le'sperit / es prompt a la Mort pendre
 mas lo compost / nos pot atant estendre.

¶ Aço apar / als homens gran miracle
 que la virtut / tant lo cor enfortesca
 que la sabor / de fel, se torne bresca
 l'home fahent / asi mateix obstacle.
 Per vna part / el requer de Mort fuyta
 per altra va / corrent en vers aquella
 aquest contrast / tot ardiment exella
 e dura tant / fins veure qual venç luyta.

E sil hom venç / la Mort es auisada
 matant la carn / que asi es subjugada.

Dret

DE MORT CANTO. VIII. 209.

¶ Dret natural/es que'l hom la Mort tema
 aximateix/ha rahons contra'quella,
 tot hom que mor/adolor s'aparella
 car se corromp/e donchs la pus estrema
 La part del hom/que la Mort senyoreja
 porta dolor/per la raho sus dita
 el espirit/qui no mor se delita
 en fer contrast/e por le's cosa leja.

Sens esperar/profit d'alguna cosa
 se met a Mort/per sa virtut dins clofa.

¶ Sens interes/d'honor o de riquea
 o d'alguns bens/fora de aquell propi
 l'hom contra Mort/esser no vol repropri
 ans contra gran/perill, va sens ferea.
 En lloch secret/hon Deu es secretari
 lo Leo fort/comet obestia fera
 a perill gran/de qualseuol manera
 almenys no fuig/sino v es voluntari.

E sin de fuig/dolor apres l'agreuja
 e si te fort/en gran delit alleuja.

DD

Los qui

DE MORT CANTO. VIII.

¶ Los qui perils/han per gloria vana
 o per grans bens/o per delits atenyen
 o yra fort/los feu amort empenyer
 tots aquests han/gran causa quils engana.
 Altres son ja/qui per vergonya sola
 cometen fets/los quals ab dolor passen
 e si del fet/bona fuma leuafen
 gran es lo mal/e poch lo quels consola.

Qui per morals/virtuts, la Mort asajen
 aquest y aquells/han camí per hon vajen.

¶ Delit dolor/dins aquests se combaten
 hauent aquell/quil home part mes troba
 los qui no han/de virtuts vestit roba
 ço perque fan/errat per dol esclaten.
 Puix que llur fi/en mans d'altri han mesa
 volent de gents/honor e vana fama
 llur bon voler/penja de flaca rrama
 com de llur fet/james han paga'tesa

Molt fan per poch/e aquell poch les tolen
 los ignyorants/y los que'nveja colen.

Aquell

DE MORT CANTO.VIII. 210

QAquell gran be/que per ta causa's guanya
 e lo delit/de virtut fortaléa,
 causa li est/el deltruus sens peréa
 car morint l'hom/pert quant al mon afanya
Ço es gran fet/que Mort qui tot be mata
 fora'l honest/l'hom espere de cara
 hoc e la fi/quen ha guanyat en cara
 puix apres mort/no cobrara la data.

Ço perque v fa/es fi,mas no derrera
 puix apres mort/lo major fi espera.

Los qui la Mort/p qual que'sguart arrisquen
 o çertament/aquella elegeixen
 alguna fi/bona o mala coneixen
 crehent fer bo/com la vida y confisquen.
Es veritat/quel hom qui Mort arrisca
 menys del esguart/o feu natura bona
 qui en lo cor/del hom valeros fona
 quel preu desfi/per la Mort nos desisca.

E d'aquest es/hom mateix lo ver jutje
 e no y ha qui/pus dretament lo jutje.

DD ij De aque

DE MORT CANTO.VIII.

ED'aquella por/quels senys dela Mort sentē
 e les rahons/que'n contra dellas funden
 tots los escrits/dels passats ho abunden
 perço no dich/los mals que si asentē.
 E los confortos/quel virtuos hi aplica
 yo no reçit/ne cofes per mi lestes,
 de Seneca/e moltes altres gēstes
 quel cor del hom/contra Mort fortifica.

Ço quel hom sent/per la Mort no se'scusa
 lo sentir com/del animans acusa.

Qui vol delit/o del mon te'sperança
 sis dol quant mor/prestey la paçiencia
 al qui serui/ab treball o sciencia
 don li remey/puix ha enell fiança.
Lo qui es tal/deu esser marauella
 com ans del temps/lo cor no li esclata
 vehent que Mort/l'animat cos li mata
 ne ha rrahons/dessorç en contra della

Car de virtut/moral,no pres l'offiçi
 al cors,al mon/ha seruit com aniçi.

Imagin

DE MORT CANTO. VIII. 211

EImaginant/e's l'hom en tres maneres
 e segons viu/per la vida's bateja
 nom de brut pren/si viu en vida leja
 si moralment/costumes ha d'hom veres.
 Si sobre hom/passa la sua vida
 es mes que hom/y en Angel se transforma
 segons que viu/de por de Mort pren forma
 sabent que pert/e dupta la exida

Molts son perdents/quē hauer per no venē
 perque d'infern/no crehen que alli penen.

Qui pōra dir/la dolor que turmenta
 lo peccador/quant ala Mort s'acosta?
 perdent lo be/ques veu esser de costa
 e tem anar/hon delit no se'smenta
 Si com al mon/los senys se delitāren
 tots se dolrran/hauent exçes contrāri
 en per tostemps/car es tancat l'armāri
 hon son tancats/aquells que dins entrāren.

Dolent se tant/ com fer se pot ques dolguen
 no esperant/que la dolor les tolguen.

DD. iij

D'aque

DE MORT CANTO .VIII.

¶ D'aquells ho dich / qui'n ley donada biuen
 tements infern / e paradis esperen,
 dels hauents ley / e be no la cregueren
 perdent lo mon / del altre no se'iquiuen.
 E de aquests / sesdeue morals visquen
 mas los de mes / en vida viçiosa
 la Mort los es / aquests tan dolorosa
 segons lo be / quels apar ques desisquen.

Saus antichs / en aço discordaren
 e diferent / dolor entrells jutjaren.

¶ Qui pora dir / que la Mort mes l'agreuje
 o qui'n virtuts / morals, vol son be metre?
 donant li mes / quel mon no pot prometre
 viure sens por / a segurat de greuje.

O qui'n delits / sensuals molt abunda
 ab altres molts / honor grans erriqueses
 mescladament / ab dolors en torn meses
 d'hon torna'tras / lo qui molt si profunda.

Yo prech a tots / quem vullau d'affany traure
 aqual d'aquests / la mort deu mes desplaure
 Tot quan.

DE MORT CANTO. VIII. 212

¶ Tot quant se te/per qual que sostinença
 falleix quant fall/aquell en quis fermaua,
 fallint lo mon/qui enel se delitaua
 pert si mateix/e non ha conexença.
 E qui dins si/e per si actes obra
 vinent la Mort/tot lo feu be veu predre
 e fara prou/defenent se despendre
 puix sa'rma es/de fora del cos pobra.

Aquell escalfidel qui en Deu espera
 no troba'nfi/per alguna manera.

¶ Puis que del mon/e dins si l'hom nos farta
 sa porçio/major esta deferta,
 puix apres mort/l'anima es incerta
 del infinit/e mes sil creure aparta.
 Donchs entengam/guanyar lo perdurable
 aquest es Deu/qui a pres Mort nos prenga
 quil infinit/a creure ferm sestenga
 de Paradis/nos lunya ser amable.

Com son semblant/lesperit lo cobeja
 e lo finit/per si te cosa leja.

DD iiij Quil

DE MORT CANTO. VIII.

¶ Quil esprit/infinit lo vol creure
 molt li es prop/que part de Deu lo crega,
 e qui tornar/a son principi nega
 no li es lunny/que toch en Deu descreure.
 E donchs puix Deu/es lo principi nostre
 complit es foll/qui tornar noy desija
 e qui del mon/per Deu no sen fastija
 per chrestia/molt deuot no samostre.

Deu e lo mon/ensemps nos'poden colrre
 qui v vol fer tot/aparell se a dolrre.

¶ Deu es tot be/e lo mon son contrari
 e per ço es/que lo qui Deu no ama
 lo mon segueix/e no ab coxa cama,
 qui'l mon serueix/no'sper de Deu salari.
 Per menor mon/l'hom per tots se nomena
 e al major/refembla'n moltes coses
 aço es test/autentich,menys de gloses
 que no's dat buyt/en la machina plena

Tot axi l'hom/menys de obra no resta
 e mala es/si no fa la honesta.

Qui no vol

DE MORT CANTO. VIII. 213.

¶ Qui no vol be/forçat es que mal vulla,
 l'indiferent/sens assignar li terme
 poch es de si/no te res aques ferme
 ne mal, ne be/no te lloch quel aculla.
 E no pot fer/quel entendre romanga
 tant oçios/que derres no entenga
 e ve atart/quel voler no se'ltenga
 a res voler/plahent o que sen planga.

Donchs vullam Deu/aquella causa prima
 sino farem/de cosa vana estima.

¶ Algun tirant/no feu tan alta'n presa
 quant ell asi/volgue lo mon fots metre
 com feu aquell/quí son voler vol metre
 guanyar lo çel/hon es tota riquesa.
 Per fer aço/lo seu cos met per terra
 tolent desi/tots delits quil torbasen
 elegir volch/penses quil ajudasen
 al esperit/per fer a la carn guerra.

E no ampra/llançes ne colebrines
 mas les virtuts/morals, ab les diues.

Per delitar

DE MORT CANTO. VIII.

¶ Per delitar/los homens vida volen
 e sens delit/en lo mon no treballen,
e quant d'aquest/lo viure los atallen
 tant han dolor/com delit hauer solen.
 Donchs puix delit/major lo fau' prenga
 en son obrar/per conseguent en viure
 en major grau/de dolor deu assiure
 quel menys perdent/e menys delit atenga.

Lo qui delit/hac ab dolor embolta
 ja ve a temps/pregar per vida toлта.

¶ Tals son e tants/los mals que Mort atraça
 naturalment/al cos e arma en femble,
 que yom penit/dels que aci asemble
 poch's son segons/los que la Mort abraça.
 Perque dire/dels que la mort aporta
 al hom quant mor/e tem mes que no'spera,
 aquest es mal/de diuersa manera
 qui tem aquest/en l'altre se deporta,

Mas ha rremey/en contra son damnatje
 la charitat/que nol'fia saluatje.

Qui en

DE MORT CANTO. VIII. 214.

¶ Qui en virtuts/morals, ha vida feta,
 e conſegui/lobe d'hom per natura,
 fe, charitat/ne d'esperança cura
 com animal/hom feu vida perfeta.
 Tot fon dins ſi/e viſque'n alegria
 menys deſentir/los mals que altres ſenten
 com vench la Mort/ſes penſes no conſenten
 que la dolor/terrible ab ell no ſia.

Car per amor/deſi, feu ſa ſahena
 nol pagara/Deu en la part çentena.

¶ Menys de ſer bo/per ſon ſaber l'hom baſta
 en ſer juhi/que'n Deu es la fi noſtra.
 puix en eſt mon/ne pres la Mort ſe moſtra
 en Deu roman/ſi raho nos degaſta.
 Donchs puis no es/ſi, quel home contente
 en los dos mons/raho es que'n Deu ſia
 car fino ell/altre nos'trobaria
 que fora Deu/al entendre's preſente.

Tant quant hom viu/moral virtut lo cūple
 mas apres mort/Deu es lo qui lo vūple.

Primer

DE MORT CANTO. VIII.

Primer que leys/fosen per Deu donádes
 e per escrits/se regifen los hómes.
 dispondren volch/natura molts aprómes
 rael debe/Deu'n l'home ha creádes.
 Ells de aço/vna sciencia feren
 ab que lo mon/vna part se gouerna
 los actes tots/dels homens subalterna
 los vells antichs/altra no conegueren.

Hagueren de Deu/conexença confusa
 per ço la Mort/a dolor los acusa.

Tres prinçipals/fins,son de hō homens obrē
 vna dins si/e l'altra tota fora,
 altra que dins/e fora de si mora
 per llurs esguarts/aquestes se descobren.
 Voler honor/gloria,bens,e fama,
 e tot quant ve/d'açident o natura
 y aquella si/que'n la virtut atura
 d'aquestes fins/lo voler d'hom se'nflama.

L'altra's en Deu/qui asi nos conuída
 fora nos es/mas no del tot partida.

Mort

DE MORT CANTO. VIII. 215.

¶ Mort lo mon tol/y al conquistant cōquilla
 e si conquer/lo çel pres mort ne's digne
 e tant es l'hom/pus grosser e maligne
 com no cōquer/lo mon qu'apres mort rrista,
 Lo qual es fi/e lo present es via
 car lo mon es/pera quels homens vixquen
 vida's perque/de virtuts nos desisquen
 e virtuts son/per fer a Deu paria.
 E si aquest/recors, l'hom no encontra
 tot quant ha fet/en lo mon li es contra.

¶ Fe, charitat/y esperançans hi porten
 mas fe, roman/y esperançala porta
 car la raho/alli noles comporta
 creure no cal/ço quels vlls se deporten.
 Menys esperar/lo que present se mostra
 mas fruïrem/Deu que tant esperáuem
 per charitat/amarem qui amauem
 aço fera/tota la gloria nostra.
 Ella es la fi/e les altres son via
 sens ella es foll/quí en Deu spera y fia.

TORNADA.

¶ Mare de Deu/aduocada mia
 fes a ton fill/que piados me fia.

¶ FIN DE LAS OBRAS DEL EX-
 celente Poeta, Mossen Ausias March.

CLAS COSAS QUE SE ERRARON EN LA

Impresion. Son las siguientes.

- Folio. 7. plana. 2. verso. 3. dize. Tristor. dira. Tristor.
 Folio. 8. plana. 1. verso. 7. dize. Dons. dira. Dones.
 Folio. 49. plana. 1. verso. 8. dize. L'altre. dira. L'altre.
 Folio. 76. plana. 2. verso. 20. dize. Tan gra. dira. Tan gran.
 Folio. 82. plana. 1. verso. 6. dize. Dellila. dira. Dellila.
 Folio. 88. plana. 2. verso. 6. dize. Nomena. dira. Nomenat.
 Folio, 100. plana. 2. verso. 9. dize. Del tos. dira. Del tot.
 Folio. 115. plana. 2. verso. 5. dize. S'ia. dira. S'ia.
 Folio. 125. plana. 1. verso. 19. dira. Lull de pers/el toch. &c.
 Folio. 129. plana. 1. verso. 10. dize. Rel. dira. Del.
 Folio. 140. plana. 1. verso. 8. dize. Vinint. dira. Venint.
 Folio, 161. plana. 2. verso. 2. dize. Hel. dira. Del.
 Folio. 165. plana. 2. verso. 10. dize. Y gnyorant. dira y gnyorant.
 Folio. 169. plana. 2. verso. 23. dize. Frut. dira. Fruyt.

TABLA.

216

Ab tal dolor/com l'esperit se arranca.	82
Ab vos me pot/amor ben es menar.	77
Alguns passats/donaren si amort.	44
Algu no pot/hauer en si poder.	9
Als fats coman/tot quant fera de mi.	112
Alt e Amor/d'hon gran defig se'ngendra.	11
Amal estrany/es la pena estranya	67
Amor se dol/com breu ment yo no muir.	54
Aquell ateny/tot quant atenyer vol.	152
Aquelles mans/que james perdonaren.	188
Aquesta es/perdurable dolor.	117
Axi com çell/qui desija vianda.	8
Axi com çell/quis parteix de sa tetra.	119
Axi com çell/qui'n lo somni's delita.	37
Axi com çell/que's vèu prop la mort.	139
Bem marauell/com la'yre no se altera.	76
Callen aquells/qui de Amor han parlat.	51
Çell qui d'altrui/reb enuig e plaher	42
Çert es de mi/que nomen cal fer cõpte.	120
Çeruo ferit/no desija la font.	31
Clamar nos deu/qui mal cerca sil troba.	99
Clar es e molt/a tots los amadors.	13
Cobrir no puch/la dolor quem turmēta.	205
Colguen les gents/ab alegria festes.	32
Coratje meu/apendre'sforç molt tart.	83
Dona sius am/no graixcau'Amor.	19

En aquell

TABLA.

En aquell temps/senti d'Amor delit.	62
Entre Amor/fo possat e fortuna.	176
Entre's vlls y les orelles.	140
Fantasiant/Amor ami descobre.	27
Hoyu hoyu/tots los qui be amats.	34
Hon es lo lloch/hon ma pensa repose.	69
Ia de Amor/tebeu james yofia.	14
Ia tots mos cants/me plau metre'n oblit.	75
Iunt es lo temps/que mon goig es com.	84
La gran dolor/que lengua no pot dir.	204
La mia por/d'alguna causa's mou.	18
Lla fo ates/d'honso volgut fugir..	66
La vida's breu/elart se mostra longa.	170
Leixant apat/l'estil dels trobados.	17
Leixe la fort/lo feu veriat torn.	55
Lo çinquen peu/del molto ab gran cura.	101
Lo jorn ha por/de perde sa claror.	59
Los ignyorants/Amor e sos exemples.	49
Lo temps es tal/que tot animal brut.	79
Lo tot es poch/aço perque treballam.	159
Lo vizcay/que's troba'n alemanya.	10
Malament viu/qui delit pert de viure.	106
Maleyt lo jorn/quem fo donada vida.	124
Mal venturos/no deu çercar ventura.	41
Ma voluntat/amant vos se contenta.	85
Mentre d'Amor/senti sa passio.	137

Mes vo

TABELLA.

217

Mes voluntats/en gran part descordants.	iii
Molt he tardat/en descobrir ma falta.	65
Molt me par be/que pens del altre mō.	150
Molts homēs oig/clamar se de fortuna.	145
Mon bon senyor/puis que parlar en,	126
No cal duptar/que sens vlls pot hom.	86
No guart auant/ne membre lo passat.	70
Nom clam d'algu/que'n mol mal haja.	181
Nom pren axi/com al petit vaylet.	16
Nopens algu/quem allarch en paraules.	14
No pot mostrar/lo mon menys pietat.	64
Nos marauell/algu per quem enyor.	60
No sech lo temps/mon pensament.	30
No so gosat/en demanar merçe.	94.
O fort dolor/yot prech que mi perd.	107
O mort quies/del mon la medicina.	45
O quant es foll/qui tem lo forçat cas.	194
O vos mezquins/qui sots terra jaeu.	88
Oydes vostres rahons bells.	140
Pahor no sent/que sobre laus me ven.	142
Per lo cami/de mort he çercat vida.	114
Per mitigar/le'nuig gran del estiu.	140
Per molt amar/ma vida es en dubte.	46
Per quem es tolt/poder deliberar.	98
Premen axi/com al patro que'n plaja.	33
Por depijor/a molts fa pendre mort.	149

EE

Pujar

TABLA.

Pujar no pot/algu en molt valer.	144
Puix me trob sol/en amar, a mi sembla	198
Puix me penit/senyal es çert que baste.	108
Puix que sens tu/algu atu no basta.	183
Qual fera'quell/qui fora si mateix	89
Quant plau a Deu/que la fusta peresca	139
Quant mes amau/tant mes temor teniu.	141
Que val delit/puix no es conegut	201
Quem'ha calgut/contemplar en amor.	72
Qui deperfi/ne per Deu vituts vfa	153
Quim mostrara/la fortuna lloar	38
Quim tornara/lo temps dema dolor	61
Qui no es trist/de mos dictats no cur.	7
Quins tāt segurs/consells, vas encercant	40
Qui fera'quell/qui en Amor contemple	79
Qui fera'quell/qui fora si mateix	89
Qui fera'quell/del mon superior.	196
Qui fino es foll/demana sim enyor	36
Retingam Deu/en mon trist pensament.	57
Sens lo desfig/de cosa deshonest.	20
Sia cascu/per ben oyr atent.	115
Si be mostrau/que mi no auorriu.	56
Si be yo crech/la veritat senti.	141
Si col malalt/que llonch temps aquejau.	139
Si col malalt/quil metje lo fa çert.	116
Si com aquell/qui per fa infinitat.	26

Si com

TABLA. 218

Si com rictat/no porta bens abfi.	35
Si com vn Rey/de tres ciutats senyor.	15
Si com l'hom rich/qui person fill tre.	47
Si com lo Taur/se va fuyt per desert,	143
Si en algun temps/me clami sens raho,	95
Si Deu del cos/la mi arma sostrau.	43
Sim demanau/lo greu turment que.	139
Si per null temps/cregui ser amador	202
Si pres grans mals/hun bem sera gua.	23
Sobres dolor/m'atolt l'imaginar	48
Tal so com çell/qui pensa que morra	29
Tant en Amor/ma pensa ha consentit	12
Tant he amat/que mon grosser en giny.	21
Tant he amat/que vinch en defamar	68
Tot entenent/amador mi entenga.	128
Tot llaurodor/es pagat del jornal.	139
Tot metje pren/carrech de conçiença	26
Tots los desigs /escampats en lo mon.	22
Veles e vents/an mon desig cumplir.	52
Volgra ser nat/çent anys o pus atras	148
Vos qui sabeu/de la Torra'l costum.	74
Yo crit lo be/si en algun lloch lo se	146
Yom recort be/del temps tan delitós.	78
Yo so molt trist/e puch me dir mezqui.	140
Yo contra faç/Nau engolf perillan.	94
Fin de la tabla.	

VOCABVLARIO PARA LAS
 obras del poeta Ausias March: cōpueſto
 por Ioan de Reſa capellan de ſu Mage
 ſtad. Dirigido al Illuſtriſſimo ſeñor
 Gonçalo Fernãdez de Cordoua
 Duque de Sefa, y de Terra no
 ua. Cōde de Cabra: ſeñor de
 la caſa de Vaena. &c.

IVAN DE RESA AL LECTOR.

Si ignorares (amado lector) la len
 gua Lemosina: en q̄ el poeta Au-
 ſias March eſcriuio ſus obras: y te
 quiſieres aprouechar de eſte vo-
 cabulario: es menester aduertir las ſiguiētes
 reglas. Las quales bien conſideradas te auifa-
 ran de muchas coſas que en la lectiō de eſte
 poeta te ayudaran a le poder mejor entēder.
 Aunque por raxon de hauer muchos luga-
 res errados en los exemplares antiguos de dō
 de ſus obras ſe ſacaron: ſiempre quedaran al-
 gunas dubdas que los lectores podran conſu-
 buen juyzio emendar. Que aunque puſe no
 pequeña diligēcia en me informar de los na-
 turales en aquella lengua de lo que yo no fu-
 pe: no del todo me pudieron ſatiffazer por
 eſtar ya

estar ya muy desusados aq̄llos vocablos pronençales de q̄ el auct̄or en su obra v̄so: porque ya el v̄so los ha mudado, quē penes arbitriū est, & vis et norma loquendi, como dize Horatio en la poetica. Anfi mismo porque muchas vezes habla por metaphoras y enimas: algunos vocablos v̄a declarados segun aquella int̄enciō / y no conforme al verdadero sentido de la lēgua lemosina como en sus propios lugares se vera: al q̄ por ellos pasare no le parezca la interpretaciō estraña de la verdad.

REGLA PRIMERA.

¶ Quando se quisiere buscar algū vocablo: lo primero q̄ se ha de cōsiderar es. La letra en que comiença: para que en la horden de aq̄llas se busque. Y porq̄ en algunas diçtiones muchas vezes falta la primera letra quando es vocal. porque la syllaba que preçedio acabo tambiē en vocal, y se pierde la vna dellas en la pronunciaciō, escriuese sin la vocal / comenzando de la cōsonāte: anfi como. Ntiga. Nçenall. Npresa. y otros muchos: en tal caso conuiene que los tales vocablos se busquen en la horden de la consonante en que comēçaron. Esta manera d̄ quitar las vocales v̄san mas otras lenguas q̄ no la nuestra castellana:

EE iij como

como son Ytalianos y Catalanes/ y Valencianos/ y en lugar de la vocal q̄ quitā ponen vna virgula como esta. .ansi como. Amor l'es donador. Ma'rma perdra goig. &c.

REGLA SEGUNDA.

¶ Tambiē se note que ay muchas sincōpas: en que por causa del verso se quitan algunas letras de las que componen la diction. Ansi como. Volgra. por. Volguera. Col. por Comel. Sicol. por Axicomel. Destas algunas vā notadas en el vocabulario para que por aquellas pocas se saquen otras muchas.

REGLA TERCERA.

¶ Algunas vezes se ponen y declarā el sustantiuo y adiectiuo: y otras vezes toda vna oraciō: porque me parecio esta hordē mas facil para mejor poder entēder algunos vocablos que por si solos se entiēde muy mal: ansi como. Vnterc̄ d'un punt de dau. Algube nofa siu, y otros muchos.

REGLA QUARTA.

¶ Ay ansi mismo muchos vocablos equiuocos: que tienen tres y quatro y mas significados: de los quales hallarā algunas vezes puestos por si cada significado: y otras vezes en el mismo vocablo todos sus significados juntos. Y

REGLA.

220

tos. Y en semejantes lugares el lector ha de saber elegir de qual d̄ aquellos se ha de aprovechar conforme a la sentencia y sentido de la copla:ansi como. Dia. por. Dia, y por diga. Deu. por Dios/ y por diez, y por deue. Mur. por Raton, y por muro. &c.

REGLA QUINTA.

¶ Muchas vezes sin quitar ni mudar/ni añadir letra alguna ni acento:vna misma dictiõ sirue a primera y tercera persona:ansi como. Muyr. yo muero y aquel muere. Deix. yo d̄ xo y aquel dexa:en tal caso los lectores si lleuaren atencion:de la sentencia de la copla fabran de la persona de quien habla.

REGLA SEXTA.

¶ De alguos vocablos vā declarados solo el singular/ y de otros solo el plural: y de otros el vno y el otro. Los que van en el singular cō añadir vna. s. se forma el plural, y algunas vezes se añaden. n. s. Y del plural quitando las mismas queda el singular. Esto acaece en los mas nombres:aunque en algunos se añade al singular. t. s. En los verbos no van todos los modos/tiempos/numeros ni personas: sino solamente aq̄llos q̄ mas parece q̄ varian. Y de aq̄llos facilmente se entiendē los demas.

EE iiiij

Muchas

REGLA SEPTIMA.

¶ Muchas vezes el acento muda el significádo: y otras muda el tiempo de q̄ habla: quien bien supiere la cántidad d̄ las syllabas del verso: por la medida del vera do se deue el acento asentir, y ansi hallara facilmente en el vocabulario lo que significa y el tiempo de que habla. Y por esto en todo el vocabulario encima dela vocal do el acento se ha de hazer: va señalado cō vna virgula como esta. '. ansi como. Donáren. dieron. Donarém. daremos. Coué. conuiene. Cōue. cueuano / o cesto.

REGLA OCTAVA.

¶ En los vocablos que despues dela. n. se hallare vna. y. griega sepan que la. y. vale por otra. n. ansi como. Affanyós. Any. Affany. Ateny / y otros muchos.

REGLA NOVENA.

¶ Quando se hallare algun verbo con. m. al cabo: siempre habla de primera persona del singular o plural: ansi como. Tem. Yo temo. Adorm. Yo me aduermo. Som. nosotros fomos. Farem. nosotros haremos. Demas de los verbos ay otras dictiones que se acaban en. m. y en estas se ha de entēder que falta vna letra vocal despues dela. m. para que fuene la diction, cō la nuestra Castellana, que es a aquella se

lla femejante:ansi como.Com. como. Tem. temo. Am.amo. &c.

REGLA DEZIMA.

¶ Porque algunos vocablos vā solamēte declarados enel genero masculino :y otros en el foemenino:sepā q̄ mudādo la letra vltima vocal se muda el genero:ansi como, Mogut, mouido, Moguda. mouida / Mestre. Mestra y lleuādo atēciō por el vn genero sacaran el otro:que de otra manera fuera menester hazer muy largo el vocabulario.

REGLA VNDECIMA.

¶ Algunas vezes faltan en algunos vocablos algunas letras consonantes que no hazē mucho al caso:y otras vezes se ponen demasias:delo qual vfa el Poeta:por razō delos cōsonantes que precedieron a quien ha de responder:y en tal caso vayā a buscarlos entre los que le parescen,menos o mas,aquellas letras que se le pusieron o quitaron : y ansi los hallaran facilmente.

REGLA DVODEZIMA, Y vltima.

¶ Esta particula.Ne. se hallara ē muchas partes:y sepan que no quiere dezir.no.como algunos por ventura pensaran. Antes se pone muchas vezes para henchir el verso que sin ella no

ella no seria cūplido: otras vezes se pone por
 que es como ornato de aquella lēgua sin sig-
 nificar por si cosa alguna: aūq̄ algunas vezes
 quiere dezir. Ni. Todo lo sobre dicho se ha
 notado para nros Castellanos: y q̄ d̄l todo ig-
 norā aq̄lla lēgua: q̄ cō los Valēcianos, y Cata-
 lanes, ni con los Castellanos expertos en ella,
 no es mi intencion hablar, pues lo entiēden
 muy mejor que yo. VALE.

GIORGE DE Monte Mayor, al Lector:
LECTOR, el oro fino / y estremado
 en sus profundas minas / escondido
 aun que' scelente sea / y sublimado
 y de valor mas alto / y mas subido
 en quanto al hombre / no es comunicado
 y de su vena oculta / no ha salido
 la propria estima tiene / en esta vida
 que cosa nunca vista / ni entendida.

Es oro este poema / y tan perfecto
 que aun mas que' l oro fino / vale y pesa
 en tus manos esta / lector discreto
 no niegues el valor / a tal empresa
 de oy mas sera notorio / este secreto
 pues lo ha manifestado / Iuan de Resa
 con su vocabulario / tan diuino
 que vengala con Antonio / y Calepyno.

A B. con.

Ab oy: con defamor o con odio o yra.

Abandó. defamparo.

Abandonár. defamparar o dexar.

Abandonánt. defamparado.

Abandonarém. defampararemos.

Abáns. primero y antes.

Abelléixen. hermoſcan o pareſcen bien.

Abís. abifmo.

Abreujéu. abreuies vos.

Abreújes. abreuies tu.

Abstrácte. abſtraydo o apartado.

Abſtrét, abſtraydo o ſacado.

Abta. coſa abil o aparejada,

Abta ment. diſpuesta o aparejadamente.

Abte. abto o abil o aparejado.

Abtes. abtos y abiles.

Abtéſa. acto o habito /o abil.

Abtitút. abilidad o diſpoſicion.

Abúir. abundar o ſobre ſalir.

Abúira. haze mal aguero y abunda.

Abús, abuſo o mala coſtumbre:

Abúſen, vſan mal o vſen mal,

Abziách, dia aziago,

A, ANTE, C,

Acáb, acabe o alcançe,

Acagen,

A. ANTE. C.

Acáçen. acaçan o procuran tener.
 Acápta. pide limosna, y alcança.
 Acáren. se vean o acareen.
 Açér. a zero.
 Açó. esto,
 Açós deué. esto acaesce o esto viene.
 Aconseguésca. alcançe o consiga.
 Aconsegrí. conseguí.
 Acórt. acuerdo.
 Acorreguéren. acorrieron.
 Acóft. se acuesta a vn lado.
 Acóft. me acuesto o me allego,
 Acoftár. allegarse.
 Aâte. acto. Aâtes. actos o hechos.
 Acúyt. da priesa o se acuyta.
 Acuytát. apresurado.
 Acúll. acoje. Acúlles. acojes o acojas.
 Acunçamént. apuntamiento.
 Acús. yo acuso.
 Acustát. acostado o allegado.

A. ANTE. D.

Adalgú. a alguno.
 Adés. luego o presto.
 Adír. a dezir.
 Adórm. yo me aduermo y aquel se aduerme
 Adréc. adereço y aquel adereça

Adula

A. ANTE. F.

223

A dulaménts. aullidos.

A duocát. abogado.

A. ANTE. F.

A ffalách. halago.

A ffány. afan o trabajo.

A ffanyós. trabajoso.

A feblít. enflaquecido. o descaecido.

A fectát. afectado

A férra. a fierra o se afirma.

A fférs. hechos o negocios.

A féts. afectos y hechos.

A ffexír. afixar o pegar, o añadir.

A fér. a hazer o hazer.

A fín. me afino y tiene fin

A ffíx. afixo.

A ffám. yo enciendo o me enciendo.

A ffauquídes. enflaquecidas

A ffóna. ahonda, o se hunde.

A. ANTE. G.

A genólla. se arrodilla

A gre. agro, o amargamente.

A gre, Dolç. agro dulce.

A greúja. agrauia o cnoja.

A greuját. agrauiado.

A gró. la garça aue.

A guáyt. mirar o açechar. o la vista.

Aguéren.

A, ANTE, H,

Aguéren, ouieron o ouieran,
 Aguí, tuuo aquel y tuue yo,
 Agút, tenido o auido,
 Agút, agudo de buena abilidad,

A, ANTE, H,

Ahír, yo me ayro y enojo, y ayer.
 Ahirár, enojarse o tomar yra.
 Ahíre, me ayre o tome yra,
 Ahuirát, venturoso o dichoso,

A, ANTE, I,

Ay mía, mi amada o mi señora,
 Ay tals foren, y tales fueron,
 Ay tánt, y tanto,
 Aiáure, estar echado o tener asiento.
 Aidár, ayudar,
 Aiga, agua. Aigua, agua,
 Aír, odio o yra o aquella manera de yra,
 Ayrábles, que mueuen a yra o ayrados.
 Airár, ayrar se o enojarse,
 Airát, ayrado o enojado,
 Ajúny, ayunta o allega,
 Ajúst, ajusta o justamente,
 Ajút, yo ayudo y aquel ayuda.
 Axí, así. Axils, así les.

A. ANTE. L.

Aláns, alanos.

Albír.

A. ANTE. L.

224.

Albír. aluedrio o pareſcer proprio,
 Albuféra. agua dela mar como laguna,
 Allárch. yo alargo, y aquel alarga.
 Alguazír, alguazil.
 Alletánt, dando leche,
 Alleuár, a leuantarſe,
 Alléuja, aliuiiana o aloja,
 Alléuje, aliuiie o aloje o more,
 Alló, aquello,
 Allogár, alquilar,
 Allojár, alojar o apoſentarſe.
 Alónya, alenxa,
 Allótja, aloja/ o poſa o mora,
 Als. otra coſa, y a los.
 Als fahént. haziendo otra coſa.
 Alt, alto, y alta y contentamiento.
 Alt, el otro, y contente,
 Alta, agrada y contenta o aplaze
 Alte, agrade o contente.
 Altáu, agradays o contentays,
 Altíſme, delo alto del Cielo.
 Altíu, altiuc, o preſumptuoſo, o contento,
 Altres. otros. Altríu, otro,

A. ANTE, M.

Am. yo amo, y ame hecho, y anzuelo.
 Amagádes, eſcondidas.

Amága.

A. ANTE. M.

Amága. se asconde, o esconde tu.

Amagát. escondido.

Amagatálls. escondrijos

Amárch. cosa amarga.

Amárg. amarga o amargo.

Aménen. traen, o atraen.

A, mes. ha metido.

Amí. yo ame, y ami.

Amich. amigo. Amíchs. amigos.

Amils. ami los, y a mejor.

Amolléixca. ablande.

Ampira, ampara o depriende.

Ampira. busca prestado.

Amprár. tomar o buscar prestado.

Amprár. deprender o aprouecharse

Ampré. yo me aproueche.

Amunt. arriba o a lo alto.

A. ANTE. N.

A'na. aquel anda. y Ana.

A'na, Vénus stella. el planeta Venus.

Anánt. andante y andando.

Anáp. copa o vaso para beuer.

Anár. andar.

Anás. anduuiesse.

Anát. andado / o que se ha oydo.

Anda. anda / o camino para seguir.

Andes

A. ANTE. N, 225

A'ndes, andas

Angóixa. congoxa

Angoixófa: congóxofa

Ani. anduue. Ani/ay

Any. año: Anys: años

Anyéll. cordero

A'nimes: animas

A'ni més. ay mas

Ans. antes

Antár. adelantar/o pasar delante

Anúlam. anulame/o anichilame

Anulám. anulamos o deshazemos

Anulát. apocado/o venido a menos

A. ANTE. P.

Aparéixer. apareçer o manifestarse

Aparéll. aparejo

Apéll. llámo yapélo o nombro

Apercebút. aperçebido

Aperillófa rriba. peligrosa ribera

Aperillófa rriba, peligroso ribaço

Apléch. ayuntamiento de cosas

Apléga. a llega/o viene bien

Aplóure. a llouer

Apocalípsi. vn libro de sãt Iuã ansi llama

Aportánts. trayendo/o lleuando (do

Aprés. despues/y ha tomado

FF

Aprés

A ANTE P

Apréfa. deprendida

A, promés: a prometido

A, pròmes. a buenos y abonados

A ANTE Q.

Aquélles. aquellas. Aquells: aquellos

A ANTE R

Ara. agora / y lugar de sacrificio

Arbitre. arbitrio o industria

Arbre: arbol

Arch. arco

Arám: arambre

Arreáts. arreados / o adcreçados

Argént. plata

Argúll: argulloso

Ariána. nombre propio de muger

Arma: alma / y arma

Armári. almario

Armes: almas / y armas

Arméjant. haziendo armas

Arnás. arnes para justar e pelear

Arnáu: daniel: hombre así llamado

Arquér. hombre que tira con arco

Arrápa. arrebatada. Arrápe arrebatada

Art. arte. y aquel arde

Art: mon cor. ardemi coraçon

Articles. articulos

Artit

A ANTE S¹ 226

A'rtít. hombre diligente o ardid

A ANTE S

A'fa. hora/a esa hora

A fája:afaya/o enfaya/o prucua

A fáigs. enfayos o prucuas

A fált. a sobrefalto/o asalto

A fáts. afaz/o abastadamente

A'fe. rranch/afno coxo o derrengado

A segút. asentado

A sémble. asemejo/o parezco yo y aquel

A sémble: señalo/o le parezco

A setját. asitiado/o çercado

A séure. asentarse

A siu. asienta. A siure. asentarse

A smár. pensar

A spres. asperos

A stre. hado/o estrella

A strúga. dichosa y bienauenturada

A ANTE T

A tállen/cortan o corten

A tány. pertenece/o atañe

A tányer:atañer/o tocar o pertenecer

A tárt. atarde

A tenguéren. touieron o alcançaron

A témps:atiempo

FF ij Atem

A. ANTE, T

Atempráts. templados

Aténch. alcanço yo / y aquel alcança

Aténdre. atender / o alcançar

Atény: alcança y alcanço / o puede

Atényer. alcançar

Atént. atento

Atés. alcançado / o confeguido

Atéfa. alcançada o confeguida

Atórch. otorgo / o concedo / y otorga aquel

Atraçat. atraçado

Atriénça. atreuimiento

Atúr. yo espero / y dure

Atúr. duraçion de tiempo

Aturár. esperar

A ANTE V.

Auáll. abaxo

Auánçen. se adelanten / o se abalançen

Auár. hombre auaro.

Aué. auiene / o ataeçe

Auergónyam. me auerguencan

Auiltát. auiltado / o despreciado

Auimént. aparejo / o cosa q̄ esta aparejada

Auís. yo auiso. Auís / ahuelos

Auléfa. vileza / o soberuia / o alteza

Aunít. vnido / o ayuntado

Auol. falso / o malo

Auo

B ANTE A 227

Auolér. a querer

Auorrit. aborrido / o aborreçido

Auts. autos. o actos

A ANTE X

Axíls. así los

Axím. así me

B ANTE A

Babtíste. bap̄tismo

Báchus. el dios del vino

Badalíts. bouos / o enboueçidos

Badáns. boucs / o abouados

Badánt. hecho bouo. Badóch. bouo

Balbuçitár. hablar como tartamudo

Bálça. balsa

Banch. vanco / o escaño

Bany. vaño

Bánda. la vanda / o yr a vn cabo

Bandonamént. desamparo

Bandonár. desamparar

Barálla: riña o pelea

Baráts. baratos

Barbúll. barbulleria / o trafago

Bastamént. abastura / o abundosamente

Bastárt. bastardo

Bast. basto. y basta

Bat. bate

FF iij Bate

B ANTE E

Batéja. se batiza o toma nombre

B ANTE E

Be. bien

Becáda. aue que se llama bequeruda

Becáyre. bequadrado canto alegre

Beír: por obeir/obedeçer

Bell. bello/o hermoso

Belléa. belleza/o hermosura

Bem. bienme

Bemóls. bemoles canto triste

Benaurát. bien auenturado

Benauránça. bien auenturança

Benéyt. bendito y bienauenturado

Bestráure. anticipar la paga

Bestrét. anticipada la paga o reparo

Bestréts. amparos/o reparos

Béu. aquel beue

B ANTE I

Biu. biuo.

B ANTE L

Blan. blando. Blanch. blanco

Blánes. blandas. Blanór. blandura

Bláu. color azul

Blidat. por oblidad/oluidado

Blo: por ab lo, con el

B ANTE O

Bo. bueno. Bon. bueno

Boçi

B ANTE O 228

Boçi. bocado
 Bollít: cozido
 Bónba: bomba para sacar agua
 Bónba: vanagloria / o hinchazon
 Bonbaments, vanaglorias
 Born, salto / o buelta / o tomar rodeo
 Born. camino / o via
 Bonéfa, bondat
 Borna. rodea o vna buelta
 Borne: vna buelta o rodeo
 Bort. el hijo borde
 Bosch, bosque
 Bóssa. bolsa. Bóu, buey

B ANTE R

Bram, bramido
 Bráma. aquel brama o da bozes
 Branchét. perro de falda
 Brant. espada
 Bráu, brauo, Bráus, brauos
 Bréscá, panal de miel
 Bréu. breue. Breument. breuemente
 Bróca. punçon / o alança / o le toca
 Bróca. corre la lança / o encuentra
 Brocár. encontrar y tocar alguna cosa
 Brocáts. brocados
 Bronch. cosa corua / o cosa aspera

FF iiij Bróque

B. ANTE. V.

Bróque. encuentre / o lidie / o pelee

Bróque. eche a fuera o alance

Bróte. torne a nacer o brote

Brut. fuzio y animal bruto

Brúxola. el aguja de marcar

B. ANTE, V,

Bufa^{nt}. soplando. Bufar / soplar

Bugáda. la lexia

Bugúu. mono / o mona

Búyda. vázia

Búydes. vazias. Búyt / vazio

Búixola. la aguja de marcar

Bullirá. heruir

Búlles. buldas.

Burch. el burgo / o arrabal

C. ANTE, A.

Ça. aca

Çab. cabe. Çab dolor, cabe dolor

Çába. perfecciona / o le acabala

Çabalós. hombre que tienen caudal.

Çabáta. çapato

Çabdáls. caudalosos

Çabdáls. caudales / o haziendas

Çabre. caber

Çaç. yo caço. Çaçóla. caçuela

Çadira. silla

Çahen. aquellos cacen

Cáich. yo caygo y aquel cae.
 Cayguéren. cayeron. Caigút. caydo.
 Call. calla o haze callar.
 Cálfa. escalienta,
 Cal. cale y es menester,
 Calgút. mea calido o aprouechado.
 Callamént. callamiento o callar.
 Cáma. la pierna. Cámes. las piernas.
 Cámbi, cambio o trueco.
 Camí. camino. Camíns caminos.
 Camp. escape o quede,
 Campár. escapar,
 Campéstre. campesino.
 Canela. candela, y canela.
 Cans. perros.
 Cantáueu. cantauades.
 Cants. cantos o cantares.
 Cap, cabeça, y cabe.
 Car. caro, y porque, y ciertamente.
 Car. amado. Cárrech, cargo.
 Cárrega. la carga, y aquel carga.
 Carreguí. me cargue o cargue.
 Carestió. encarecido o q̄ mucho quiere.
 Cárcer. carçel.
 Cáres. las caras o gestos.
 Carnátje. cosa de carne.

Cárs.

C. ANTE. A.

Cars. amados y cosa cara.
 Carteját. carteadado o hojeado.
 Carts. cardos.
 Cas. caso. Cascú. cada vno.
 Castéll. castillo.
 Cástig. castigo. Castich. castigo.
 Catíu. captiuo.
 Cató. Caton philosopho.
 Cáu. aquel cac.
 Càua. muger por quien se perdio España.
 Cauórca. cueua.
 Càure. caer.

C. ANTE. E.

Çech. çiego.
 Çegát. hombre que esta çiego
 Çel. çielo. Cell. aquel.
 Çélla. aquella. Çelár. encubrir o çelar.
 Çelíçi. çiliçio.
 Çels. çielos. Cells. aquellos.
 Çent. çiento.
 Çep. çepo. Çéptre. el çetro.
 Çérca. busca. Çercár. buscar.
 Çerch. yo busco y çerco y busca aquel.
 Çéres. diosa del pan.
 Çertána. paraúla. palabra ciera.
 Çeruéll. el seso o entendimiento.
 Çesárs.

C. ANTE. A.

230.

Çesárs. los çesares.

Çest. aqueste es o aquel es.

C. ANTE. I.

Cinch. cinco. Cinch. fenys. cinco sentidos

Çita. inçita. o me emplaza o çitame.

C. ANTE. H.

Char. caro o amado.

Chiprá. el reyno de chipre.

C. ANTE. L.

Clam. yo me quexo, y la quexa.

Clamánts. quexãdo se. Clamár. q̄xar se.

Clar. claro y claramente.

Clarór. claridad.

Cláu. clauo, y llaue.

Clerch. clerigo.

Cloént. ençerrando.

Clóga. encierre o ençierra.

Clos. çerrado o çercado o metido.

Clósa. ençerrada.

Clots. charcos de agua.

Clóu. çierra y concluye.

Clóuen. cierran.

Cluchs. cerrados o ciegos.

Clus. cerrado.

Ço. aquello o esto.

Cobéa. cobdicia.

Cobéja.

C. ANTE. O.

- Cobéja. aquel dessea o cobdicia.
 Cobejánça. el desseo o cobdicia.
 Cobéix. vel. Cobéig. yo desseo.
 Cobejós. desseofo o cobdicioso,
 Cóbles. coplas. Cobla, copla,
 Cóbre. cobija y eubre y cobrar.
 Cohént, coziendo,
 Cohir, auer aceso a muger,
 Còhit. coyto, o aceso a muger,
 Coiçór. escozimiento.
 Col. honrra ofestiua como a cosa diuina.
 Col. como el,
 Colebrínes, culebrinas tiros de poluora.
 Cólen, guardan y honrran fiestas.
 Cólguen, honrran y celebran fiestas.
 Coll. cuello. Colls. cuellos o gargantas.
 Collir. cojer. Collit. cojido.
 Colp. golpe. Colpa. culpa.
 Cólta. honrrada o solemnizada.
 Coltéll. cuchillo.
 Com. como, y así como,
 Comána, aquel encomienda
 Cománe. encomiende.
 Coméuç, comienço o principio,
 Comés, cometido
 Comínal. comunal.
 Companyádes.

C. ANTE. O. 230.

Companyádes. acompañadas,
 Companyó. compañero.
 Companyona. compañera,
 Compéndre tomar o comprehender.
 Complaçença, complacencia o plazer
 Complách, complaze o haze plazer.
 Complánta, llanto o dolor.
 Complányer. complañir,
 Complésquem, cumplan,
 Compóft. compuesto.
 Comprát. comprado o cosa mercada.
 Comprén. comprende,
 Comprénga. comprenda,
 Compréses. comprendidas.
 Cómpte. cuenta. y conde señor.
 Cómpte. cuento o cuenta.
 Cómptes. cuentas, y condes.
 Comúns. comunes.
 Concéb. conçibo, y aquel concibe.
 Concíta. leuanta, mueue, inclina.
 Concórde. concuerde.
 Condámnen. condenen o condenan.
 Conduít. conduzido o atraido.
 Conéga. conozca. Conégút. conocido.
 Coneixénça. conocimiento.
 Coneixént. conociendo o que conoce.
 Coneixer.

C. ANTE. O.

- Conéixer. conocer.
 Confés. confessor, y confieso yo.
 Confón. confunde/o abate.
 Confóna. confunda.
 Confús. confuso.
 Conjúnta. ayunta en vno.
 Conórt. conorte o consuelo.
 Conquér. conquista busca procura.
 Conquerrán. alcançaran o conquistaran.
 Conquerran. conquistaran.
 Conquérre. conquistar o buscar.
 Conquést. conquistado o alcançado.
 Conquíst. yo conquisto.
 Conrréa, acarrea trae ocultiva.
 Confégre. alcançar, o conseguir.
 Confegria. conseguiria.
 Conféll. consejo.
 Confellér. el que mãda y rige sobre todos.
 Confelléu. aconsejeys
 Cenfémble. semejañte.
 Confúm. yo me consumo y gasto.
 Contendrá. aquel tendra
 Contixénça. cosa contingéte o galardón.
 Contráris. contrarios.
 Contrást. contraste.
 Contréts. contrechos.

cónue

C. ANTE. O. [232.]

- Conué. conuiene.
 Conuénch. conuiene.
 Conuengría. conuengeria.
 Cor. coraçon. Cors. coraçones.
 Corr. corre. Cors. cuerpo y curso
 Corátje. que tiene coraje o coraçon.
 Corátjes. coraçones o corajes.
 Coratjós. corajudo o que tiene brio
 Corbs. cueruos.
 Córdá. foga o cuerda.
 Cordéls, cordeles.
 Corréu. correu.
 Corps. cuerpos.
 Corrómp. corrompe.
 Corróns. ruedas para q̄ rueda alguna cosa.
 Cors. cuerpo y curso.
 Cort. corte y estrado do se juzga
 Cos. cuerpo. Cósos. cuerpos.
 Cost. costa o gasto.
 Cóstá. cuesta o subida.
 Cóstá. lo q̄ algo cuesta o se acostá o allega
 Cóstá. costa dela mar.
 Costát. costado o lado, y costado me ha
 Costáts. costados/ o lados.
 Costrény. costriñe.
 Costrét. constrenido.
 Costúu.

C. ANTE. O.

Costúm. costumbre, o yo acostumbro.
 Costúma. costumbre o acostumbra aquel.
 Costumádes. acostumbrados.
 Cóta. cota, o vestidura solemne
 Couárts. couardes.
 Coué. conuiene. Cúue. cueuano o cesto.
 Cúue. el aue estar en huero.
 Couidamént. combite o cosa así.
 Cúure. cobre metal campanil.

C. ANTE. R.

Crégen. aquellos creen.
 Crehuár. cruzar se o perfinarse.
 Creíst. criaste y creiste.
 Creixént. creciendo. Créixer. crecer.
 Crem. yo me quemo. Créma. aq̄llo q̄ma.
 Cremát. quemado.
 Crescúts. crecidos o que crecen
 Crestiá. christiano.
 Créu. cruz, y aquel cree.
 Créuen. aquellos creen.
 Criamént. la criança desde niño.
 Criáts. criados.
 Crída. da bozes o llama y pregon.
 Cridát. pregonado.
 Criden. den bozes o llamen.
 Crims. delitos y crimines.

Crít.

C. ANTE, R 233

Crit. el grito, o doy bozes

Crits. los gritos o bozes

Crósta, corteza

Crúa. cosa cruda y cruel

C ANTE V.

Cuiçórs. escozimientos

Cúyda. piensa

Cúyt. cozido / y doy priessa o aguija

Cúyt. y o pienso / y aquel piensa

Cúita. da priessa. Cuytáts. apresurados

Cuytáda ment. apresuradamente

Cuytát, pas. paso apresurado

Cuytósos. apresurados

Cull. por acúll / aquel acoje

Cúna. libro de los moros que assi se llama

Cur. cure / o tenga cuydado

Curs. curso. Curt. corto.

Cúsca. perezosa / o coxa

D ANTE A

D'affány. de afan o de trabajo

D'algú. alguno / o de alguno

D'altrúy. de otro

Damnátje. daño / o dañamiento / o cōdena

Damnáts. condenados o dañados (ciō

Damnéje. dañe

Damúnt. arriba o encima

GG dan/daño

D ANTE A

Dan. daño. Dant. el poeta Dante

Dar, pas, dar paso

Darám. dar me han. D'arám. de arambre

Darrér. postrero

Dáta, la data traslacion del juego de tablas

Dauánt. delante

Dáu. dado. Dáus. dados

D. ANTE. E.

Deafált. defagrade o descontente

Debáts, debates. Debatént. debatiendo

Debátre. debatir o combatir

Deçá. desta parte

Decánt. se decanta / o se acuesta

Decánta, buelcase / o trastornase

Deçebre. engañar. Deçebút. egañado

Dech, yo deuo. y aquel deue

Decrepitút. vejez muy larga

Decrét. decreto

Defáll. falleçe / o falta

Defallit. falto o venido a poco

Defallint. falto / o faltando

Defált. defalta o falta

Defen. de fiende. Deféndre. defender

Defenia. defendia

Defénsa. defendida. Defensat. defendido

Deféfa, defendida

Defét. de hecho / y falta o defeto

D ANTE E

234

Defúigs. huyes tu
 Déga. venir/ deua venir
 Déga. le conuenga/ o deua
 Degást. gastado
 Degrá. de grado/ o deuria y deuiera
 Degrát. de grado/ o de buena voluntad
 Degré, auer/ mals, deuiera hauer males
 Degú. ninguno, Degús. ninguno se
 Degún. ninguno. Degúns. ningunos
 Deguaastár. gastar/ o degastar
 Degút. deuido
 Dehessa. diosa açerca de gentiles
 De, hon. dedonde
 Dehidór. dezidor
 Deifique. deifico/ o le honro como a dios
 Dejú. ayuno. Dejúna. ayuna
 Déix. dexo yo/ y aquel dexa
 Deixáu. dexauos. Déixen. dexen
 Deixible. cosa dexada o digna de dexarse
 Deláy, de alla del otro mundo
 Delída. quitada. Delir, quitar
 Delint. quitando/ o echando a perder
 Delít. delito/ y deleyte
 Delita. deleyta/ o da contentamiento
 Delliure. delibre/ o librado
 Demán. demando/ o pregunto

GG ij

deman

D ANTE E

Demánl'ami. preguntelo ami
 Demille. menos cabe/o lo haga menos
 Dent. diente. Dents. dientes
 Depártre, apartar o diuidir
 Depregón. de presente
 Deréncí. me dexo
 Derréra. postrera y vltima
 Derrér. postrero y vltimo
 Defált. descontentamiento
 Defálta. desagrada. Defaltár, des agradar
 Defaltáu. descontentays/o abaxays
 Defám. yo defamo
 Defamích. enemigo
 Defastrúga. desuaturada/o desdichada
 Defastrúch. desdichado/o sinuentura
 Defahunida. defabenida/o desconcertada
 Desbarráda. porta/puerta sin çerradura
 Descórda. destuerçe o se ãshaze la cuerda
 Descólen. deshonrran o quitan la fielta
 Descrehént. descreyendo
 Descúyt. descozido y descuydo
 Desdiu: aq̄l desdize. Desdjus. tu desdizes
 Deseguéix. no sigue
 Desexít. apartado
 Desémbles: dessemejante
 Desengrújen. enflaqueçen

Desert

D ANTE E 235

Desért, desierto / o hecho le desierto o solo
 Desésser, no ser o perder el ser
 Dessá. deshaze, Dessét. deshecho
 Desgradáts. desagrados
 Desgraír, desagradecer
 Deshónbren, le quitan el nombre o el ser
 Desig. desco, Desijár / desear
 Desije. vl'. desige. desee aquel
 Desijé. vl'. desigé. desee yo
 Desisca, desista
 Deslich, deslio / o desligo / o desato
 Desligánts. que desatan
 Desliura, delibera o defiende
 Desliurát. delibrado o determinado
 Desliure. delibrado y libre
 Desmembrás / desacordase
 Desmenbrát. desacordado
 Desmint. le desmiente
 Desnatúr. desnatura
 De, son, bién, de su bien
 Desónbren. quiten la sombra o deshazen
 Despareguéren. desaparecieron
 Despendír. gastar o despenden
 Despendrán. gastaran
 Despenént, gastando
 Despénga. gaste aquel. Despēguí, gasté yo

GG iij

Despes

D ANTE E

Despés. despendido / o gastado
 Despéla. gasto / o el gasto
 Despéles, los gastos
 Despít. despecho
 Despita. despecha / o esta despechado
 Despocár. menoscabar / o hazello poco
 Desprehéu. desprecies vos
 Despúll. yo desnudo / o despojo
 Despúlla. desnudatu. Despullát, desnudo
 Despúlls. desnudos o despojes tu
 Desrreglat. desrreglado
 Deríue. se deriuen o deçciendán
 Desterména. determina
 Destrifíque. le haga diestro
 Destruú. destruye
 Destruús. destruyes o ãshazes
 Desuehína. desauézinda
 Desuergonyít, desuergonçado.
 De,ta,vida. de tu vida
 Deté. detiene / y de ti
 Detrahí. hizo trayeciõ o ãgaño
 Dēu. dios. y diez / y deue
 Deuállen. abaxen / o abaxan
 Deuán. delante, Deuánt. delante
 Deuengút. venido / o deuenido
 Deuinadór. hombre que adevina
 deuora

D ANTE I 236

Deuora, traga/o consume

Déute, debda/o lo que se deue

Dexéble. discipulo

Dexím. dexemeyo.

D ANTE H

D'hon, dedonde

D ANTE L

Día. el dia. y aquel diga

Dia'bziach. dia que no es fiesta ã guardar

Diçta, dita/o nota/o declara. (o aziago.

Dich. yo digo. Dir. dezir

Diçtát. ditado/o titulo de señor

Diçtát. dicho/o diçtado/o prosa

Diçtáts. dichos o ditados

Dida. el ama que da leche al niño

Diént, diziendo. Digués. dixese

Di márt. el martes/dia del planeta marte

Dinér. dinero. Dinérs. dineros

Dins. dentro

Dir, dezir. Dich. yo digo

Discórr. discurre/o desliza

Discórs. discordes

Discórt. discorde, o discordia

Disénten. no consienten

Disentí. no consenti/o no consintio aquel

Disért. disertó/o abil para alguna cosa.

GG iiij deserta

D ANTE, I

Disérta. cosa dispuesta / o aparejada / o abil

Disérta. cosa de buena dispusiciõ pa algo

Disólrrre. disoluer / o defatar (re

Dispóndren. volch. disponer quiso o quie

Dit. dedo y dicho. Dits. dichos y dedos

Díu. aquel dize: Diuen / aquellos dizen

Diuidéix. diuide o aparta

D ANTE O

Do. don / o dadiua / y yo doy

Dóble's. por Dobles. cosa doble es

Dóbles. doblas moneda de oro

Dol. duelo: y yo me duelo yaquel se duele

Dolç. dúlçe

Dolcám. ferá / dulce me fera

Dolch. yo me duelo ye dolor

Dolént. cosa ruin o mala

Dolentía. dolencia o cosa mala

Dolorejánt. dolorido o con dolor

Dolrrá. dolera. Dólrrre. doler o dolor

Dólrrres. dolorse. Dollrrás. dolerteas

Dolt. aquel se duele o siente dolor

Domdár. domar. Dompdás, domase

Doméstich. domestico

Dompdár. domar o amansar

Domini. señorio.

D'hon. de donde.

Don. yo

D. ANTE. O.

237.

Don. yo doy. Don. aquel de.
 Dóna muger, y aquel da,
 Dónam, dametu. Donám. nosotros damos
 Donárensi. dieron se.
 Donchs? y pues?
 Dónels. deles. Donéu deis vos.
 Doní. le di yo.
 Dons. dones o dadiuas.
 Dos. por dos/o el enues.
 Dos. las espaldas o los ombros,
 Dot, dote. Dots. dotes.

D. ANTE. R.

Drap. paño.
 Dreç. aderezo. Dreçar. adereçar.
 Dret. derecho. Dréta derecha.

D, ANTE, V,

Dúbte. dubda & yo dubdo.
 Dubtós. dudoso.
 Dúbten. aquellos dubdan.
 Dúbtem. yo dudo.
 Duch. duque, Duchs, duques,
 Dugués, truxesse,
 Duymés, de oy mas, Dúys, dos,
 Duyt so, foy traydo
 Dull, duelo me,
 Dur, duro, y dure y sufrir.

c. ante, f,

E. ANTE. F.

Eféctes. efectos. Eféctts, efectos

E. ANTE. G.

Eguál. y gual. Eguáls. y guales.

E. ANTE. I.

Eixír. salir. Exirán. saldrán

Eixórca. cosa esteril que no da fruto

Eixórch. hombre esteril que no engendra

E. ANTE. L.

Elegésch. yo elijo o escojo, y aquel elije.

Elegits. elegidos o escojidos

Eleixen. eligen o escojen

Elést. escojido o election

Eléts. electos y escojidos

Els. los o ellos. Ells. ellos

E. ANTE. M.

Em. emeyo. y me

Embadaíts. embouecidos o espantados.

Embárch. embaraço o embargo

Embása. embasa o haze prouision

Embellít. cosa hermoſeada

Embólca. se embuelue o se arrebulue

Embólt. embuelto

Embrónch. cosa corua o torcida

Empáig. empacho o embaraço

Empára. ampara o defiende o amparo.

Empatchàr. empachar o impedir

empeccadant,

E. ANTE. M.

238.

Empecadánt, hinchendo de peccados.
 Empeguésch. yo he verguēça o estoy em-
 Empéndre. emprender. (pachado.
 Empegit. vergonçoso o empachado.
 Empény. empuja o arroja
 Empényer. empujar o abalançar
 Empés. empujado o echado a fuera.
 Empésa. empujada o hechada fuera.
 Empliquen. implican o contradizen,
 Empobrit. empobrecido
 Emprénch. yo emprendo.

E. ANTE. N.

En alt, en alto y en contentamiento
 En cálça. alcança o embaraça
 Encára. aun, o en tanto que
 En cára. aun que, y aun tambien.
 Ençélla. en aquella
 En çéna. encienda o enciende
 Ençenálls. cosa para encender presto.
 Ençénch. enciende o me enciendo
 Ençénen. encienden o enciendan
 Ençénia. encendida. Encés encendido
 Ençéns. encienso
 En clós. encerrado. Enclósa. encerrada.
 Enclóu. encierra
 Encólpa. pone culpa

encontradés.

E, ANTE, N,

Encótrádes, calles o ptes por do algo pasa,
 Encontráda, calle o carrera,
 Encórre, le ocurre o le viene,
 Endény, desden,
 Enderróch, derriba o derrucque,
 Endrécç, endereçe o aparejo,
 Endúre, endure o ayune,
 Enfastiát, lleno de hastio/o enojo,
 Enfellonít, enojado o sañoso,
 Enferésca, haga diferencia,
 Enferezca, fenezca o encarezca,
 Enferésca, conferir o inferir,
 Enférm, enfermo/o enferma,
 Enfortéixques, enfortalezcas,
 Enfortint, haziendo fuerte o fortaleciēdo
 Enfosquéix, os haze fosca o ciega,
 Engán, engaño o engañe aquel
 Engána, engaña aquel,
 Engány, el engaño, y aquel engaña,
 Engendrát, engendrados,
 Engendrants, los que engendran,
 Engíny, ingenio/o que tiene habilidad
 Enhúig, enojo, Enhújen, enojen,
 Enyór, tener soledad
 Enyoramént, aqlla māera d̄ tener soledad
 Enpáig, empacho,

Empréntada,

E, ANTE. N, 239,

Enprentáda, cosa hecha como de molde,

Enpény, arroja o echa de si,

Enpényen, arrojan o compelen,

Enquerímént, andar en busca de algo,

Enquerímént, requerimiento,

Enquést, buscado o entendido

Enquést, inquirido o examinado,

En quí, en quien ?

Enrrimas, en versos o en coplas,

Enseguésch, yo figo y aquel figue,

Ensélla, en filla,

Ensémbles, parece me, y juntamente,

Ensémps, juntos y juntamente,

Ensény, en seso o en sentido,

Ensénya, en señal o en demostracion,

Entégre, entero, Entégra, entera,

Entenént, el que entiendo,

Enténga, entienda, Entenia, entendia,

Enténdre, entender,

Enterrómpre, interrumpir o cortar,

Entés, entendido,

Entiga, cosa antigua o vieja,

Entitát, entidad o que tiene ser,

Entórn, enderredor,

Entrát, entrado,

Entrenyóra, tiene soledad o no se halla do

esta,

Entristít,

E. ANTE. N.

Entristít. entristecido
 Entristéix. entristece
 Enueja. embidia. Enuejós embidioso
 Enuellir. enuejecer. Enuellít. enuejescido.
 En, vers, si. contra si o hazia si.
 En volent. enqueriendo
 En vólpa. se arrebuclue o se rodea
 Enújen. enojen. Enúigs. enojos.

E. ANTE. P.

Epográs fer. y pudiera se hazer

E. ANTE. R.

Errádes. cosas erradas
 Eréu. heredero, y vos erades
 Ergúll. argulloso
 Ergúlle. tomar argullo o ardimiento.
 Ermíns. armiños aforros

E. ANTE. S.

Es. tu eres y aquel es.
 Esbaésch. embouezco o desuanezco.
 Esbalaít. espantado.
 Esbátre. sacudir.
 Escálfa. escalienta
 Escáyga. cayga o venga bien
 Escálf. escaliento, o calor, o escalienta.
 Escámp. esparzir o derramar o poner.
 Escámpa. derrama o escampa
 Escampáts. derramados o apartados

E. ANTE. S. 240.

Escandáll. la sonda delos marineros pa ten

Escáp. escape o se libre (tar lo hondo.

Escárrech. es cargo.

Escárn. escarnio o hazer burla

Escártejar. cartear o descartar.

Escás. escaso que gasta poco

Escáfa. escasa, o que gasta poco

Escláta. rebienta

Escláu. esclauo.

Escláu de remença. vn genero de esclauos

Esclus. eschuydo. (q̄ ouo en Catalunya.

Escoçíans. hombres de escoçia

Escoláns. estudiantes, o que aprenden.

Escólt. la escucha, y aquel escucha

Escriure. escreuir. Escriuént. escriuiente.

Escúlls. rocas o peñas.

Escurçóns. alacrancas

Efforç. effuerço. Efforçat efforçado

Esguárt. tener miramiento o respecto.

Esmenár. emendar o mentar o traer a la memoria.

Esménda. emienda o trae a la memoria.

Esmént. se acuerda o trae a la memoria

Esmént. parar mientes, o el acuerdo

Esménta. nombra o trae a la memoria

Esméntar. nombrar o traer ala memoria.

esinola.

E. ANTE, S.

Esmóla. la limosna, y aguza o amuela.
 Espáy. espacio.
 Espandéix. esparze cada cosa a su parte.
 Espánt. espanto.
 Espaordít. despauorido.
 Espáfa. espada.
 Espátles. las espaldas.
 Espér. esperanza y espiriencia.
 Esperauém. esperauamos.
 Esperdimént. perdimiento o perdicion.
 Espérdre. perder.
 Esperí. espere.
 Espletánt. cosa gastada o esquimada.
 Es, ple, tant. es lleno tanto.
 Esplét. la cogida del pan.
 Espéra. esperanza,
 Esperóns. las espuelas.
 Espocát. nombre que son pocos como el.
 Espocát. apocado o venido a menos.
 Espófa. cosa para atar las manos,
 Esprouí. lo proue o los proue.
 Esquinçát. despedaçado,
 Esquíus. esquiuos.
 Est. tu eres, y aquel es, y esto,
 Est, este. Est, be, esta bien.
 Establít. establecido.

Estaméne

E ANTE S 241

Estamént. estado. Estát. estado

Estány. estaño metal

Estátje. firmeza / y tener carceleria

Estén, estiende. Esténs éstiendes

Esténch. estiendo y estiende

Esténga. se estienda

Estích. yo estoy

Estínt. instinto natural

Estíu. el estio / o el otoño

Estója, guarda

Estól. vna compañía de gente / o flota de

Estólga. quite o libre / o salue (mar

Estólt. quitado / o libre / o priuado

Estólta. quitada,

Estórch. quitado / o quito

Estórcre. quitar o apartar

Estórts / saluos o libres

Estórta. salua o libre

Estrány. extraño

Estréms. vl'. Estremps. estremos

Estrénch. yo aprieto / y aprieta / y **estriñe**

Estrénga, restriña / o retenga

Estrényer. apretar o restriñir

Estrény. estriñe o aprieta o alança

Estrét. estrechamente

Estréts. estrechos o cosumidos

HH eltruch

E ANTE S

Estrúch, dichoso o venturoso

Esturmént, instrumento

Esuellát, desuelado / o hecho viejo

E ANTE T

Ete. rio ansi llamado

E trét. efacado

E ANTE V

Euéu pulgó, y vee señal de pestilēcia o de

E ANTE X (muerte)

Exámpla, enfanca

Exélla. destierra

Excés. exceso / o demasia

Exclóu. escluye y echa afuera

Exíl. destierro

Exirán. saldrán

Exórba, haze ciego / o ciega

Exórda. ensordece

Exórch. contrecho o esteril

F ANTE A

Fa, aquel haze

Faç, yo hago / y aquel haze

Fáça. haga / o haze aquel

Fadri. moço pequeño / o mochacho

Faéna. hazienda, Faént, haziendo

Faént. laus, paléfa / haziendo loor manifie

Faiçónes, façiones

(sto

Falç. hoz para segar / o cosa ansi

F ANTE A 242

Falcò, halcon
 Fall. aquel falta/y hallo yo
 Falléga, falte
 Falléix. aquel falta. Fallénça, falta
 Fallésch. falto/o deffallezco
 Fallí, falté yo. y faltó aquel
 Fallídes, faltas y feneçidas
 Fallimént. falta
 Fallír, falleçer/o faltar
 Fallirém. faltaremos
 Fallíts. faltos
 Fals. falso
 Falt. falta/y falto
 Faltí. falté yo. y falto aquel
 Falts. faltos y faltas
 Fam. hambre
 Famejánts. hambrientos
 Famolént. hambriento
 Fanch. lodo/o barro
 Far. el faro de miçina
 Fart. harto
 Fas. yo hago/y tu hazes
 Fáfas. hagas tu
 Fástigs. hastios/o enojos
 Fastiját. enhastiado/o lleno de hastio
 Fat, hado. Fats, hados

HH ij

faula

F. ANTE. E

Fáula. fabula, Fáules. fabulas

F ANTE. E

Féble. cosa mugeril o para poco

Fébra. la calentura

Fectió. por afectio/aficion

Feya. hazia, Feyen. hazian

Fiéxa. afixa/o a tierra/o se pega

Félix. dichoso

Fellóna. enojada

Fem. hazemos

Fémbres. hembras

Fembrér. hombre dado a mugeres

Fembríl. feminil/o mugeril

Fémen. feminíl/o mugeril

Fenéix. feneçe/o se acaba

Feny. yo me burle/o me burlo/o finjo

Fényer. feneçer o acabar/o burlar

Fénix. el aue fenix/ sola en el mundo

Fénte. el estircol/o barro/o çieno

Fer. fiero. y hazer

Feréa. miedo/y cosa fiera/y verguença

Feríls, hiriolos

Ferm. firmemente/o firme

Férma. firmeza/o firme

Fermamént. firmemente

Fermáll. joyel. Fermança. firmeza

fermals

F. ANTE E,

243

Férmals. firmalos/ o cōfirmalos

Fermáua. afirmaua o se sostenia

Férme. afirme/ y firmemente.

Fermetát. firmeza

Férne. hazer

Férre. el hierro/ o ancora dela nao

Fet. hecho, Féta. hecha

Fétje. el higado

Fets. hechos/ o hazañas

Féu. hizo

Fexúch. pesado/ o enojoso

Fexúga. cosa pesada o enojosa

Fexúga. la tierra porq̄s pesada

F ANTE I

Fi. fino. y fin o acabamiento

Fiánt. fiandose

Fíblo. el agujon dela abispa o a

Fíca. hinea/ y queda (beja

Fícte. fingido/ o fingida

Fil. el hilo. Filát. la red

Fill. hijo. Fills. hijos

Fillástre. el alnado/ o hijo de su marido

Fin. fino. y fin. y hizo

Fína. cosa fina, y acaba o feneçe

Fínan. feneçen o acaban

Finát. finado. y acabado y finido

HH iijfinau, moris

F ANTE I

Fináu. moris/o feneceys/y finado
 Fine. acabe/o fenezca/o fine
 Finéu. fenezcays/o acabeys
 Finí. acabo aquel
 Finitát. fineza
 Fins. hasta
 Fique. quedé/o hingue
 Fiquen. hinquen/o se peguen o queden
 Fir. hierre. Firen. híeren
 Fiu, yo fio/y hizo/& hize

F ANTE L

Flac. flaco y flaca
 Flámes. llamas de fuego
 Florí, florin. moneda de oro
 Flúix, floxo/o afloxa/o floxamente
 Flúix, corrimiento o fluxo
 Flum, rio
 Flúxen. afloxen/y hazē fluxo/o corrimie
 Flúxen. el aceso y receso de lamar (to
 Flúxen. yr y venir o fluxo

F ANTE O

Foc, fuego/y fuere
 Foc, estara o sera/o fue
 Follamént, locamente
 Fóllas. locas. Fólles. locos
 Follía, locura. Folls. locos

folls

F ANTE O 244

Folls de pensa. locos de pensamiento
 Fon. fue / o estuuu
 Fonamént. fundamento
 Fonch. fuere / o fue
 Fón des. hondas
 Fons. fuente
 Fons, hondo / y hondura
 For. fuero, o ley o costumbre
 Fóra mida, fuera de medida
 Fóra viáts, echados a fuera o engañados
 Forána. cosa extrema / o cosa de afuera
 Foráns. los extremos / o cabos d'alguna cosa
 Foráns. foranos / o de afuera
 Foratjánt. echando afuera
 Forát. agujero. Fórca. la horca
 Fórça'l. fuerçate
 Fórja, y magina / o forja en el pensamiento
 Formént, trigo
 Forn, horno
 Fornáll, horno / o hornaza
 Fornít, fornido / o bien proueydo
 Forquéx, cosa de horcas
 Fosch, fosco / o escuro, Fósca. fosca o escura
 Foscamént. escuramente
 Foure. la vayna de la espada

HH iiiij

frança

F ANTE R

Fránça. el reyno de francia

Fránch, juhí. franco y libre aluedrio

Fráres. hermanos, y frayles

Fráu. engaño

Fre, freno. Frens. frénos

Fret. frio

Fretúra. falta o menester

Freturáns. los que tienen falta

Freturáu. teneys falta / o aueys menester

Fretúren. carecen delo que han menester

Freturós. el que ha menester

Fruyrém. gozaremos

Frúyt. fruto / o fruta

F ANTE V

Fugí. aquel huyo

Fúig. aquel huye / & yo huyo

Fuyt. huydo. Fuyta, Huída

Fullát. cosa que tiene hojas

Fum. humo

Fus. derramado / o echado aparte

Fus. huso / y huydo / y ahuyentado

Fust. madero. Fusts. maderos.

G ANTE A

Gáyre. nada o ninguna cosa

Gáltes. las mexillas

Gánta. la garça / o aue que buela mucho

garro

G. ANTE, A.

243.

Garró. el garron del çancajo

Gast. gasto o gastado

Gásta. gastada

Gastánts. gastadores o que gastan

G. ANTE. E.

Gelós. çeloso

Geméchs. gemidos

Gens. ningununa cosa o nada

Gest. gesto. Gests. gestos

Gésta. cosa hecha o hecho.

Géstes. hechos o cosas hechas

G. ANTE. I.

Gíny. industria.

Gimniós. ingenioso o que tiene ingenio.

Gínyen. hazen algo con ingenio

Ginys. ingenios o artificios.

Gir. yo me bueluo o me rodeo.

Gíra. buelue o torna

Girará. boluera.

Girát. buuelto o rodeado

Gíta. arroja, alança, hecha fuera

Gíta. se pone o se echa o se acuesta

Gitám. ponemos y echamos afuera,

Gitánt. echando a fuera o acostandose

Gíten. quiten o quitan o echan fuera.

Glaç. el yelo,

Gláça.

G. ANTE. L.

Gláça. la helada o la escarcha.

Gláy. espanto.

Glás. el yelo

Gloriéja. se gloria.

Glots. golofos

G. ANTE. O.

Góy. gozo. Góyg. gozo

Golf. golfo de mar o de otra cosa

Górja. la garganta o el cuello

Gos. yo oso, y perro

Gósa. aquel osa. Gosát. osado

Gofás. yo ofase y aquel ofase

Góse. ose yo y ose aquel

G. ANTE. R.

Gra. grano. Grans. granos y grandes

Graçia. da gracia

Graéixch. agradezco

Graésch. agradezco

Grahóns. gradas o escalones

Graída. agradescida

Graír. agradecer. Gráyt. agradescido,

Graíu. agradeccido

Graixcáu. agradezcays lo

Gramálla. vestidura de autoridad

Granda. grande

Graners. graneros del pan

Gran.

G. ANTE. R. 246.

Gran. grande. Grans. grandes, y granos.

Gras. gordo o gordo

Grat. cōtentamiento o gr̄as o agradececlo

Gráu. grado o de grado

Grech. viento griego

Gréu. defabrido / o malo y mala

Greuje. agrauio. Greujáuen. agrauiauan.

Gréu ment. defabrida o malamente

Grifánt. girifalte, aue de rapiña

Groch. amarillo. Gróga. amarilla

Gros. grueso o gordo

G. ANTE. V.

Guáy. llanto

Guaimént. se lamenta o llora

Guál. por igual, y gual

Guány. yo gano y ganancia

Guánys. ganancias y llores y plantos

Guanyáda, ganada

Guardár. mirar y guardar

Guardéu. mireys vos

Guárdo. gualardon y yo guardo

Guardóna. galardona

Guarí. guarecio

Guárt. yo miro y aquel mira / o mire

Guárt. aquella manera de mirar / o a tener

Guásta. gasta. (respecto

Gues.

G. ANTE. V.

Gues, por agues, ouiesse o touisse.

Guineu. raposo.

H. ANTE. A.

Habénts. teniendo.

Hábit. abito o costumbre.

Habíta. aquel habita o habitaua.

Habúyra. sobrefale o derrama o abunda.

Habúyra. repofa y aguera.

Hac. aquel ha o tiene.

Hadulamiénts. aullidos.

Hagúda. tenida

Haguéseu. tuuiesse des vos.

Hája. aquel aya/ o tenga

Haír. me mucuo a yra o me ayro.

Haír. tener aquella manera de yra.

Hayr. ayer.

Hayr amor. mucue a yra al amor.

Haíré. yo me enojo o me ayro

Ha llur sojorn. tiene su descanso.

Ham. anzuelo y a me

Ham. fet amar. a me hecho amar

Ha fats. tiene a faz o mucho.

Haué. auiene o acaesce

Ha vént, tiene viento.

Hauént. teniendo.

Hauénts. tiniendo ellos o aquellos.

Ha vénts

H. ANTE. A. 147.

Ha vénts. auientos o a los vientos.

Hauíe. aquel auia o tenia

Háuiránça. auenturança

Hauirát. auenturado

Haunít. vnido o ayuntado

Hauorrésch. aborrezco

Hauorrít. aborrescido

Hauréu. aureys vos

Háuts. autos o actos.

H. ANTE. E.

Hérbes. yeruas

Heretaménts. heredamientos

Heremítã vida. vida de hermitaño

He vent. tengo viento

Heuént, e vento. o subceso o acaescimiēto,

Heréu. heredero

H. ANTE. I.

Hi. ay o alli

Híra. la yra

Hirá. aquel yra o andara

Hirát. ayrado o enojado

Hix. fale

H. ANTE. O.

Ho, lo. Hoc. si, y esto y tambien.

Hoénts. oyentes

Hóy, defamor odio o yra

Hója.

H. ANTE, O.

Hója. aquel oyga. Hójes. oyas tu
 Hóig. yo oygo
 Hoint. oyendo. Hoíu. oyd vos
 Hom, hombre y humido
 Hóme. hombre, Hómens. hombres,
 Homeyér. matador
 Homeníuol. varonil y fuerte,
 Hom. radicál, humido radical
 Homs. hombres y olmos
 Hon. adonde o dedonde
 Hónta. afrenta y verguença
 Hostál. meson/o posada
 Hóu. aquel oye. Hóuenla. oyenla.

H. ANTE, V.

Hu, vno
 Hubérts. abiertos o descubiertos
 Hudulaménts, áullidos
 Húy. oy dia
 Húmit. humido
 Hus. yo vfo

I. ANTE, A,

Iach. vel. Iaç. yo estoy echado o caydo
 Iaéu. estays caydo
 Iága. este echado o caydo
 Iaméchs. gemidos o sospiros
 Iamés. jamas.

Iaquéix

I ANTE, A.

248.

Iaquéix. aquel dexa

Iaquésch. le dexo yo

Iaquída. dexada. Iaquír dexar

Iaquíu. dexays o quitays

Iáu. aquel cae o esta caydo

Iáure. caer

I. ANTE. E

Iémech. gemido o sospiro

Iequída. dexada

I. ANTE G

Ignyór. ignoro o tengo soledad

Ignyór. aq̄lla manera de soledad o ð no sa

Ignoránçans. ignorancia nos (ber

I ANTE. L

Ills. y los

Illuména. alumbrá

I. ANTE N.

Inçíta. incita o mueue

Infantéa. infancia o niñez

Infernádes. infernales

Infinída. infinita

Influéixen. influyen

Infortit. enfortalecido

Iníchs. inicos y malos

Inportú. importuno

Inpúgne. impuna o contradize

Insten. los instan o mueuen.

I. ANTE. O.

Istitúts. instituciones

Inuóch. yo inuoco y llamo.

I. ANTE. O.

Ioch. juego o burla.

Iom fo. yo me foy

Iorn. dia. Iorns. dias

Iofós. jocofo o alegre.

Ióu. juego o yugo

Ióuc. mancebo de poca hedad.

Ióuens. mancebos. Iouént. juuentud.

I. ANTE. P.

Ipólit. nombre proprio de varon.

Ipocrás. vn hombre ansi llamado.

I. ANTE. R.

Iráda. ayrada o con yra.

Irafcible. ayrado o yrafible.

Irás. por mouer a yra.

Iréfcer, ayrar fe o mouerfe a yra.

Iros. yrafible.

I. ANTE. V.

Iuérn, inuierno.

Iúga. juega.

Iuhéus. judios.

Iuhí. juyzio y juez. Iuhíns. juyzios

Iuích. juyzios.

Iuidór. juftador.

Iúnctes.

I ANTE V

249

Iúnctes. juntas o ayuntadas

Iúny. juñe/o ayunta o viene bien

Iúny:el mes de junio

Iúno.la diosa Iuno

Iunt.junto. Iúntes.juntas

Iur.yo juro. Iuríste.jurista

Ius.debaxo. Iufá.lo de abaxo

Iufánes.baxas o baxeras

Ius mi.debaxo de mi

Iustádes.ayuntadas

Iustár.ayuntar/o ajustar/o justar

Iustáts.juntos/o ayuntados

Iútja'lsa.juzga el sano/o juzgale sano

Iutjamént.juyzio/o determinacion

Iutjár.juzgar

Iutgêsa.juzgadora o juez

I ANTE X

Ix.aquel sale y sal tu

Ixca.falga aquel

Ixch.aquel sale/o yo falgo

Ixen.aquellos falen

L ANTE A

L'ácte.el acto

Ladáta.la data de las tablas

Lagóst.lagosta

Láy.alla en aquel tiempo

L'ayre.el ayre

II

láltre

L ANTE A

Láltre. el otro
 Lamárch. lo amargo
 Lançalót. nombre de vn cauallero
 Languimént. desmayo o desfallecer
 Languimént, desfallecimiento,
 Languint, desmayando,
 Lany. el año
 Lahór. loor. Laor, loor
 La'nima. el alma
 Lárbre, el arbol
 La tira. la tira o lleuá hazia si
 Latorch. la otorga o concede
 Láus palefa, loor manifesto
 Láus. loor. Laus, osla
 Laus toleu. os la quiteys

L. ANTE. E.

Lébre. la liebre
 L'efécte. el efecto
 Leg. fco. Legéa. fealdad
 Légre. alegrè
 Léys. alla es/ y leyes
 Léix. aquel dexa o dexe/ y yo dexo
 Leíxa. aquel dexa. Léixal. dexa el
 Leixánt. dexando. Leixáu. dexa vos
 Lença. la lança
 Lendrecç. el adreço

L'engán.

L ANTE E

250

L'engán. el engaño
 L'enginy. el ingenio
 Lenegánt. resbalando / o resbaladero,
 Lénta. nifria ni caliente
 L'entenimént. el entendimiento
 L'escálf. el calor o encendimiento
 L'escandáll. la fonda del marinero
 L'esencial. lo esencial.
 L'esió. lesion o daño
 L'esquíu. el esquíuo / o çahareño
 L'est. leydo y aquel es
 L'est. cosa clara
 Lésta. leyda y la lista
 L'estát. el estado
 L'estátje. el estado y la estácia
 Léstes. leydas y diligentes
 L'estiu. el estio
 L'estrém. el extremo
 L'estrét. el estrecho / o estrechura
 Let. escojido / o elejido / o leydo
 Lets. leydos / o elegidos
 Leuánt. el viento solano. Léus. lijero

L ANTE I

Licenciánts. dando licencia.
 Lig. yo leo / y aquel lee / y ley
 L'inocént. el inocente

II ij

limagin

L ANTE - I

L'imagin. le imagino

L'infá. le haze

Linçens. varō q̄ veyá mucho

Lir. lírio

Lis deuénch. le auiene / o le acaeçe

Lisodegue la porta. le toque ala puerta

L'inuérn. el inuierno

L ANTE L

Lla, alla. Llaç, lazo

Lláça, enlaza. Llaços. lazos

Lla dónch. alla pues

Lládre, ladron

Lláy. adonde / o alla

Llanch v^l. llanç. yo me lanço

Llanç. la facta / o lançe

Llánça, la lança / y alança

Llánçes. lanças y tiros

Llárch. largo

Llas. triste o fatigado / y cāsado

Lláse. canse

Llassát. cansado / o fatigado

Llauménte. llore

Llauóns. entonces en aquel tiempo

Llauóren. labran o hazen lauor

Llaujér. ligero

Llauórs, lauores

llaurodor

L ANTE, L

251

Llaurodór. labrador

Llech. hombre lego que no sabe

Llechs. hombres legos que no saben

Lléja. fea

Lléix, fea o fealdad

Lléigs. feos. Lleg. feo

Llegéa. fealdad

Llénça. la lança

Lléstes. leydas y diligentes

Llest. leydo / y aquel es

Llést. cosa clara

Llésta. leyda / y la lista

Llet. leche

Lletouáris. letuarios

Lletouáris. medicinas

Lleuànt. el viento solano

Lléuja. aloja / o esta puesto

Lleu ment. lijeramente

Lléus. lijero

Lleuár. llevar / o levantar

Llibért. libre / o libertado

Llich. yo ato / o ligo

Llidóns. fruta de vn arbol

Llidonér. el arbol que da aquella fruta

Lliga. junta / o liga y ata

Lligám. atamos y atadura

II iij

lligáms

L ANTE L

Lligáms. ataduras o ligaduras

Lligança. ligadura o atadura

Lligants. que atan

Llit. la cama

Lliura. libra como librança

Lliura. libra/o de libra, o defiende

Lliarás. librase. Lliuras. libras

Lloánts. loando/o que loan

Lloch, lugar. Llochs. lugares

Lloguér. alquiler o jornal

Lloir. reluzir

Llonch. largo

Llop. lobo

Llòu, yo loo

Llull. el ojo

Llúyta. la lucha

Llums, lumbres

Llúny, alexa o alexos

Llunyamént, alongamiento

Llunyár, alexar

Llúyten. luchen

Llur, fuyo/o fuya/y su

Llurs, fuyos/o fuyas

L ANTE O

Lo. el ylo.

Lo déute. la deuda

lo far

L ANTE O 252

Lo far. el faro de miçina
 Lollas. el lazo / y el triste
 L'home. el hombre
 Lónya, se alexa
 Lo nòm. el nombre
 Lo quer. lo busca
 L'or. el oro
 L'orb. el ciego / o tuerto de vn ojo
 L'orélla, la oreja
 Losca. la mella / y escura / o lobriga
 L'ostál, el méson
 Lo tést. el testo

L ANTE V

L'u. vl' / l'hu. el vno. L'un. el vno
 L'ull. el ojo. Llull, el ojo
 Lúnya. alexa. Lunyánt. alexando
 Lunyát, apartado / o alexado
 Lunyáua. alexaua
 Lúnyen. se alexen / o se aparten
 L'us, el vfo / o costumbre

M ANTE A

Ma. mano. y mia, y mi
 M'abúyra. me abunda / o sobrefale
 Máda, por amada / amada
 Madelita, me deleyta
 Madóna. mi señora / o mi amada

II iiij

M ANTE, A

Mafit. mustio o triste
 Magréuje vl'. magréuja. me agravia
 Magréfa, flaqueza
 Magrír. enflaquecer
 May. nunca
 May mía. mi señora/o mis amores
 Mayso. posada/o casa/o descansadero
 Malaéix. maldize
 Malált. enfermo
 Malaltir. enfermar/o estar enfermo
 Malauirát. malaventurado
 Malaésch. maldigo/o maldize aquel
 Maleír. maldezir
 Malfát. mal hado
 Maliféts. maleficios
 M'alónya. me alexa
 Maluáts. maluados
 Mam:por. amam/ainamos
 Mána. mandá. Mánya. la maña
 Manaménts. mandamientos
 Manánt. mandando
 Manch. manco
 Máncia. fuelle para echar ayre
 Máncia, bufánr/ soplando los fuelles
 Mans, manos
 Ma pónya. mi deuer/o mi posible
 ma puya

M ANTE A. 253.

Ma púnya. mi deuer o mi posibilidad
 Marág. amargo
 Marauélles. marauillas
 Marróba. mi ropa
 Marfit. tomado ohurtado. Marçit mustio
 Marrimént. defmayo o tristeza
 Marrimént. alteracion o atemorizamiēto
 Marfit. marchito
 Martéll. martillo
 Mart. el dios delas batallas, Marte
 Mártre. martyr. Mártres. martyres
 Marts. marças aforros,
 Mas que mi vs am. mas que ami os quiero
 Mássa. mas y demasiadamente
 Mat. mate. Matí. demañana
 Matéix. el mismo. Matéixs. los mismos,
 Matrimóni. matrimonio.

M ANTE. E

Média. me diga
 Médre. medra o medre
 Melodiós. con melodia o melodioso
 Mélodiósa. llena de melodia
 Mélsa. el baço
 Membrám. nos acordemos
 Mémbra. acuerda se me
 Mémbre. miembro y me acuerdo,
 Mémbret

M. ANTE. E

Mémbret. acuerde se te
 Ména. trae y amenaza
 Ména tristór. trae tristeza
 Menáça. amenaza. Menaçén, amenazen
 Mençiona. haze mencion
 Méne. traygo o trae aquel. Menén. traen.
 Mengita. me echa o me arroja
 Menestrál. oficial mecanico
 Ménja. come. Menjár. comer
 Ménja'l. come el o come le
 Menjém, comamos
 Menys. menos y sin
 Menys de frúyt. sin fructo
 Menys caba. menoscaba
 Menys préha. menosprecia
 Menys préus. menosprecios
 Menys prehánt. los que menosprecian,
 Merçenér. mercenario y escafo
 Merçenér. auer merced o ser piadoso
 Mercér. merecer
 Merçer. el que vende cosas de merçeria
 Meréixch. merezco y merece
 Meréixer. merecer
 Merescút. merecido
 Merí. mereci o merezca o merecio
 Meritáua. daua merito o tener merito.
meritíst.

M. ANTE E. 254.

Meritíst. diste merito o tuuiste merito
 Meríu. mereccis
 Mes. le puso o le dio nombre
 Mes. metido y mas, y mes del año
 Mes. me es ami
 Méfa. metida. Méfes. metidas o metidos.
 Méfcla. la mezcla del paño o cosa así
 Méfcla. cosa rebuelta o mezclada,
 Mescláts. mezclados y rebueltos
 Me'stén. meestiēde. Mesténch, meestiēdo
 Mestér. menester
 Méstre. maestro, y vn viento así llamado.
 Mesúra. medida o se mide
 Met. pone y mete. Méta. ponga y meta
 Méte. meta o gaste. Me, te. me tiene
 Métje, medico o físico
 Métre. poner o meter
 Métre. mi amo o mi señor
 Metre'ls péus. metere los pies
 Metrién. meterian o porrian
 Metzies. yeruas o hechizos para matar.

M ANTE. I.

Mi. ami. Mig. medio o media
 Mig jorn. medio dia. Migs. medios.
 Mig jor. el viento abrego q̄ viene d̄ medio
 Mija. medianero o mediano. (dia.
 Mijáns.

M ANTE I

Mijáns.lo de enmedio o medios
 Miláns.milanos
 Mill.mijo. y numero mil
 Millárs.millares. Millérs.millares
 Mills.mejor
 Minát.cosa que esta minada
 Mináua.minaua o amenazaua
 Mintént.mintiendo o el mentiroso
 Minue.menor o minimo
 Minúe.menos cabe o apoque
 Minuánt.diminuyendo
 Mirácle.milagro o cosa diuina,
 Miráll.espejo
 Mirént.mirador o el que mira
 Mis.mios y mise. En mis fa.en mi se haze,
 Mitjáçánt.interuiniēdo como medianero
 Mitjáns.medios y medianeros
 Míxte.nixto o rebuelto o mezclado

M ANTE. O

Móbles.mouibles y muebles
 Moch,yo me mueuo y aquel mueue
 Mogué.mouio
 Mogúda.mouida. Mogút.mouido
 Moir.morir o muero,o muere
 Moll.blando. Mólla.blanda
 Mola.muela como de molino
 Móllen.

M ANTE. O, 255

Mollen.ablandan o enternecen
 Molt.mucho.Molts.muchos
 Moltó.carnero
 Momént.momento. Momén.momento.
 Mon.el mundo y mio.Mons.mundos
 Momboy.muger ansi llamada
 Mondáns.mundanos o mundanales,
 Mon,dos.mis ombros o mis espaldas
 Monjóyes.mojones que señalan el camino
 Mor.muere
 Mordáses.mordazas
 Mordúts.mordidos
 Moráls.morales
 Morischs.moriscos
 Móro çuna.moro q̄ tiene su ley d̄la çuna
 Mos.bocado o mordedura, y mis, y mios.
 Mot.mote o palabra
 Mouénts.mouibles o que se mueuen
 Móu.mueue. Mourá.mouera

M. ANTE. V

Múyr.muero o muere
 Mull.yo mojo. Mullát.mojado
 Múnda.limpia
 Munt.arriba o en lo alto
 Munt.vna subida o vn monton
 Múnta.sube tu y sube aquel
 muntá.

M ANTE. V

Muntá.aque. subio. Muntár. subir,
 Muntáts. subidos. Muntí. subi yo
 Muntí rey. subi a rey
 Murmúr. murmuracion o murmura
 Mur. raton y muralla
 Múscles. los ombros
 Mut. mudo que no habla
 Mut. yo mudo, o mude aquel

N ANTE A

Nadánt. nadando
 Náde. estoy nadando, y aquel nado.
 Náix. nace. Náixen. nacen
 Nan. enano. Nans. antes
 Nápol. napoles ciudad de ytalia
 N'aprés. así le acaescio
 Naprés. despues, o acaesciole
 Nat. nacido. Náu. la nao
 Nauchér. el patron dela naue,
 N'aurán. aquellos auran

N ANTE. B

Nbalça, por, Embálça. embasa

N ANTE. C

Nçéna. por. Ençéna. encienda
 Nçenáll. por. Ençenáll. cosa para encēder,

N ANTE. E

Nc. ni. Nel. ni le. Nell. enel

negát.

N ANTE. E.

256.

Negát, por, Anegát. anegado

Negát. negado

Negún. ninguno

Nels de. ni les de

Nem. ni me.

Néns. ní nos

Neprén ami. así me acaesce

Net. nieto y limpio. Néta. limpia

Néta ment. limpiamente

Nésta. enesta. Nest. eneste

Neteját. limpio

Netéje. alimpie aquel y alimpio yo,

Nétes. nietas y limpios

Nets. limpios y nietos

Neu. nieue

Ne zél. ni zelo

N ANTE. F

Nfluença. influencia

N ANTE, I,

Níçi. necio.

Nil. el rio nilo

(nima,

Nimaus do. por. Anímaus do. doy os mi a-

Nit, noche. Níu. el nido

Ni, vs, am. ni os amo

N ANTE. O,

Noblít. por. En oblit. en oluido

nodréix.

N ANTE O,

Nodréix.no dreçe o mātience o secōuierre
 Nodri.no dreçe o mantiene
 Nodrit.mantenido/o nodreçido
 No dubt.no dubdo o no dubde aquel
 No es huy conegút.no es oy conofcido,
 Noguém.dañome. Nóguen.dañen
 Noguém.la temença.danome el temor
 No gos.no ofo
 Nol.nole.Nolpos.no le pongo
 No guárt.no mire
 Nom.nombrr,y no me
 Nom lluny.no me aparto o alexo
 Noménen.nombren o nombran
 Noms.nombres
 Nons.no nos. Nons cal.no nos cale
 No res.no nada
 Nos'.no fe,y nosotros
 Nófa.enajo o embaraço
 Nofech lo temps.no figue al tiempo
 Nos péix.no se çeua o no se mantiene
 Not partéix.no te aparta
 Notafiós.dar nota de fi
 Nóu cal dir ami.no lo cale dezir ami
 Nóu.daña,y nueue y nuez y nueuo,
 Nou,no lo. Noufe.no lo fe
 Nouélls.nueuos. Nóues.nueuas
 Nouēlla.

N ANTE O

257

Nouélla. nueua/o cosa nueua

Nouitáts. nouedades

Nourá. dañára. Nóure. dañar

Nóus. nuezes. y no os/y nueuos

N ANTE P

Npéndre. por empendre/emprender algu

Npréssa. por empresa/la empresa (na cosa

Npréssa. dar priessa/o depriessa

N ANTE T

Ntíga. por antigua/cosa antigua o vieja

Ntrenyóra. tiene soledad/o no se halla biẽ

N ANTE V

Nu. por. núu/defnudo y ñudo

Núu, ñudo y defnudo

Núa. defnuda/o añuda

Nuéja. por. enueja. embidia

Núja, por, enúja, enoja

Núigs, por, enúigs enojos

Null. ninguno. Nulls, ningunos

Nuuolós, nublado/o cosa anublada

Núuols, nublados

O ANTE B

Obeíxen, obedecen

Obeínt. obedeciendo

Obeír. obedecer. Obeyt. obedecido

Obeíxca, obedezca

Oblidádes, olvidadas

KK oblid

O ANTE B

Obliden. oluiden

Oblit. oluido. Oblits. oluidos

Obre. abre. Obrels. abrelós

Obs. menester

Obstácle, obstaculo/ o impedi

Obte, muerte (mento)

Obté. obtiene/ o alcança

Obtés. alcançado

Ocafiós. ocasiones

Oçell. paxaro. O çells paxaros

O ANTE D

Odios, odioso

O ANTE E

Oént, el que oye

O ANTE F

Oféga. ahoga. Offéna. offenda

Offenént. offendiendo

Offés. ofendido/ y ofendidos/ y ofendedor

O ANTE Y

Oy, defamor/ odio/ o yra

O ANTE L

O'lis, azeytes

O ANTE M

Om. hombre/ y olmo

O'mbra. sombra

O'mes. hombres. Oms. olmos

Opinio

O ANTE P 258

Opinionátich. hombre líjero de seso
 Opinionátich. hōbre de varias opiniones
 Ops. vl'. Obs. menester

O ANTE, R

Or. oro. Orb. el ciego
 Orát. loco, Oradúra. locura
 Orde. orden. Orélla, oreja
 Órgue, organo
 Orméix. la xarcia de la nao
 Oronéll. la golondrina
 Ort. huerto. Orts. huertos
 Orrúpte. de improuisso/o subito

O ANTE V

Ouidi'l prous. Ouidio poeta el bueno
 Ouélla. oueja

P ANTE A

Pa. pan. Págues. pagas y tu pagas
 Pácte. pacto
 Pahír. desmoler o gastar lo del estomago
 Pahór. miedo
 Paible, apazible. Paibles. apazibles
 Pajés. labrador
 Palésa ment. manifiestamente
 Pálla. paja
 Palpébres. pestañas o parpados delos ojos
 KK ij papallo

P ANTE A

Papalló, mariposa/ y paucellon
 Pápes. los papas
 Par, y gual, y parece
 Paráula, palabra
 Páre. padre
 Paréixen parecen, Párē. parecē
 Parénça. apariencia, Paréixer, parecer
 Parençér, perezoso, y que parece bien
 Parér, parecer
 Paría. y gualdad, y pareçia
 Parlaménts, hablas/ o parlamentos
 Pármí, pareceme
 Partéix. parte
 Partésch. parto/ o aparto. Pártre/ apartar
 Pas, passo. y ciertamente
 Pasám. passamos
 Pascefich, pacifico y cierta moneda
 Pássi. passion de los euangelistas
 Past. pasto/ o manjar
 Pásta. massa o pasta
 Pastém. amassemos/ o amassassemos
 Pásten. amassen/ o amassassen
 Past. pastos/ y manjares
 Patró. el patron de la naue
 Páu. paz/ y pablo nōbre d̄ varō
 Paurúch. hombre temeroso

peces

P ANTE E 259

Péces. piezas. Peçeját. hecho piezas
 Pech. necio/o bouo. Pechs necios o bouos
 Pédra, piedra
 Péga ment, groseramente
 Peguéa. necesidad o boueria
 Peguéfa. necesidad o boueria
 Péix. ceuar el aue a fus hijos
 Péix. paçe/o se apacienta, o se ceua
 Péix. peçe. o pescado. Péixca. aquel pesca
 Péixs. paçen o peçes
 Pel. por/per el, por el
 Pel, pelo/y por el. Pell. pellejo/o piel
 Pel pensamént. por el pensamiento
 Peles, por/per les. por los
 Pels, por los, y pelos
 Penedínt. arrepintiendose
 Penedír. arrepentirse
 Pendrá. tomara. Péndre. tomar
 Penéll. veleta que señala el viento q̄ corre
 Pénja. esta colgado. Penjánt. colgando
 Penidént. penitente
 Penidént. arrepintiendose/o que le pesa
 Penyòra, prenda
 Pens. yo pienso. y piensa aquel
 Pens, pensamientos. Pénfa. pensamiento
 Pensám. pensamos

KK iij

pensam

P ANTE E

Pénfam'. el pensamiento me
 Pénfes. pensamientos
 Pensiu, pensatiuo / o cuy dofo
 Per. por. Péra, para
 Peráls, para los / y perales arboles
 Percáca. per caçar / o tomar con industria
 Percáçen. percaçan / o traen
 Perçebésch. me apercibo
 Percébre. perçibir / o entender
 Percéb, percibõ / o me apercibo
 Percéb. percibe o comprehende
 Pér çó. por eso / o por esto / o por aquello
 Perdiu, perdiz aue
 Perdódes, perdones
 Perdón. yo perdono.
 Perdrá. perdera
 Pérdues. perdidas
 Peréa. pereza
 Peregríns. peregrinos. y los neblis aues
 Peréix. péreçc. Peréscá, perezca
 Perésch, yo perezco y aquel perezc
 Perillám, peligramos. Períllan. peligran
 Perillósa, riba, peligrosa cuesta / o peligro
 Pérles. perlas joyas / y por las (sa ribera
 Permés. permitido. Permét. permite
 Permi. para mi o por mi
 Perseguéix. perfigue per

P ANTE E 260

Per si, para si / o por si
 Pert, yo pierdo / y aquel pierde
 Pertanément / perteneciente
 Per vé. le viene / o le preuiene
 Pes, el peso, y peso yo
 Petít. chico
 Petít vaylet. moço de seruiçio pequeño
 Péu, pie. Pex, pescado
 Péxer. mātener / o ceuar alguna cosa
 Péxer, paçer

P ANTE H

Phédra nombre propio de muger

P ANTE I

Picúrus. Epicuro / filosofo
 Picuriáns, los seçaçes de Epicuro
 Pijorát, empeorado
 Pint, yo pinto y aquel pinta
 Píramus. nombre de varon
 Pit, pecho, Pits, los pechos

P ANTE L

Plach, plega / o aplazeme
 Plach. plazele / o esse apazible a aquel
 Plácial vos oyr. plega os lo oyr
 Pláciat. plegate / o aplazate
 Plahént ment. apaziblemente
 Plagát, plazido. Pláhen, aplazen

KK

iiij

plaher

P ANTE L

plahér,plazer. Plahérs.plazeres
 plája,playa de mar o cosa anfi
 planch,yo lloro, Plangút,llorado/o plañi
 plany.aquel llora o plañe (do
 plányer.llorar. Planyéu,llora vos
 plátja,playa de mar/o de rio
 pláu.aplaze/o agrada
 pláureus,aplazeros
 ple.lleuo. Plens.llenos
 pledéje.pleytee
 pléga.retraerse de lo que hazen
 pléga,aquel coje/o ayunta y allega
 plegát,todo junto. Plet,pleyto
 pleuréfis,dolor de costado
 plogués.lhouiessé
 plom.plomo
 plor.yo lloro/y el mismo lloro/o llanto
 plóra.llora tu. Plors,lloros o llantos
 plúja.la lluvia

P ANTE O

poblás,poblase,y pueblazo/o canalla
 póble.pueblo
 póbra,pobre que tiene poco
 pobrejánt,hombre que tiene poco
 poch.poco.y pudo.Pochs.pocos
 pagrás.fer.podriase hazer.Pogra podra
 pogren

pogrén. por. poguéren. podrian
 pogués. pudiesse. Poguí. yo pude
 pólpá. pulpa. Póls. pulso. y poluo
 pom. mançana
 poncéll. virgen o donzel
 poncéll amor. nueuo amor/ o nueuo ena-
 ponént. viento de poniente. (morado.
 pónya. punça o procura o haze su poder.
 pont. puente.
 por. miedo. Porá. podra
 poréu. podreys vos. Poríeu. podriades,
 pórga. purga.
 poría. podria. Poríe. podria
 port. yo traygo y puerto. Ports. puertos,
 pórtá. puerta, y aquel trae
 portá. aquel traxo. Portár. traer
 portám. nosotros traemos
 portáu. trae vos. Portíst. traxiste
 pos. yo pongo. Pósa. aquel pone o posa.
 possá. aquel pueda
 posár. poner. Posát. puesto
 posáu. pone vos
 poseésch. yo poseo y aquel posee
 poseéscha. posea aquel
 pósen. pongan o ponen
 posqués. pudiesse,

post.

P ANTE O.

Post. poste. Pot. puede

Poténces. potencias

Potént. poderoso o poderosa o potente

P ANTE R

Prática. se vfa o se exercitá

Prátich. pratico que sabe por experiencia.

Préan. precian. Preánt preciano

Prearéu. preciareys vos

Preát. preciado

Prexéixca. preceda

Prech te. ruego te. Prechs. ruegos

Preçis. preciso o precito

Préga. ruego. Prégánt. rogando

Pregár. rogar.

Pregón. presente o publico

Préhen. precien o precian

Préha. precia. Prehí. precie yo, o yo p̄cio.

Preánt. preciano

Preicát. predicado o predicato

Preláts. prelados/obispos.

Prem. lo apremia o constriñe

Préma. aprieta

Prémén ami. así me acaesce

Prémis. premios

Premút. premute o trueque

Pren. aquel toma. Preníats. tomando

prencdor.

Preñedór. tomador o vsurpador

Preñ men axi. así me acontece

preñch. yo tomo y empresa

prénga. tome yo y tome aquel

préñen. toman. Prenía. tomava

preñint. tomando

prénguen. tomen. Pres. tomado o preso,

préñech, durazno

preñichs. presagios o agüeros o adivinanças

presó. prision. Presonér, prisionero

prestéy. la paciencia, presta paciencia

préu. el precio & yo precio

prim. prima y justamente y delgado

príncipe. principe

pródich. prodigo gastador

proejánt lo temps, yr contra el viento

profit. provecho. Profita. aprovecha

profite. aproveche. Profitós. provechoso

profúnda. honda o se funda, o ahonda

proísme. vel. Prohísme. proximo

prómes. buenos y abonados hombres

promóu. promueve

prop. acerca. Prop si. acerca de si

própils es. propio les es.

próu. harto o lo que basta

próu. provecho.

próu.

P ANTE. V

Próu be. muy bien o harto bien
 Próus. hombres de buena prouidencia
 Próus. hombres buenos y abonados

P ANTE. V

Puát, lleno de puas
 Pudór. hedor o mal olor
 Pujár. subir
 Pujés. moneda ansi llamada de poco valor
 Púig, puyo, y subida o cosa alta
 Púis. pues y despues
 Pujús, mas baxo
 Púix. pues y despues
 Pulgó. señal de pestilencia
 Punctúra. púnçion, aguzamiêto, o cuyda
 Puncéix. castiga. (do
 Puny. puño, y punge, y punça
 Púnya, pelea o riña/o haze su poder
 Punyamént. pelea o punçion
 Púnyen. que pungen o que castiguan
 Púnyen, trabajan o procuran
 Punít. castigado
 Pur. puro y pues
 Púrna. vna çentella o migaja/o cosa poca.
 Pus. mas. Pufjús. mas abaxo
 Púsca, pueda
 Pusch. yo puedo.

Q. ante, V

Q ANTE. V

263

Quadréll. cuadrillo dela faeta
 Qualseuól. qualquiera
 Quan, quando y quanto
 Quant. quanto y quando
 Quebránt, quebranto
 Queda mént, queda y sofegadamente
 Quelals vehíne, que las auezinde o junte
 Quem, yo quemo y quem
 Quem fa. que me haze
 Quens, que nos
 Quer, aquel busca & yo busco
 Quésit, preguntado, o pregunta o buscado
 Quet. quete. Quet fa. que te haze
 Que'spandéix les tenebres, q̄ esparfe sus ti
 Qui, el que y quien. Quil. que le (nieblas
 Qui llánç, que lanço o que lança
 Quills, aquellos y que les
 Quím. que me. Quin. que en, y q̄ tal y el q̄
 Quína, que tal
 Quins, que nós y que tales
 Quis. quien. Quisque. qualesquiera que.
 Quít son deuant. que te son delante
 Quiti. quito o esquito o acabalado.

R ANTE. A

Rábia. rauia
 Ráça. la raça o la casta.

Rahél,

R ANTE. A

Rahél.rayz, Rahels.rayzes
 Ráixa.encendimiento libidinoso
 Ram.ramo. Rams.ramos
 Ranárt.raposo o raposa
 Ranch.renco, o coxo
 Ranciú.rancio
 Ráore.raer
 Rascút.por. Irascút.ayrado
 Rástre.rastro
 Ráu.rae. Ráure.raer
 Ráxa.encēdimiēto libidinoso dela carne.

R ANTE E

Reálmes.reynos
 Reb.recibe & yo rescibo
 Rebellát.reuelado/o rebelde
 Rebéle.rebelde
 Rebém.recibimos. Rében.reciben
 Rebés.rescibieffe. Rébre.rescebir.
 Rebóltam.rebuclue me
 Rebúje.rehufa o rebuja o menosprecia
 Rebút.recebido
 Recámbi.recambio
 Reçit.yo recito o digo
 Recólze.se recode o asiente
 Recólze.recordar o tener asiento
 Reconeixença.reconoscimiento.
 Recónt.

Recónt. recuenta o cuenta
 Recórde. recuerde o recuerdo
 Recórs. recurso o acuerdo y correr
 Recórt. acuerdo o memoria y traer ala me
 Recós. recurso, socorro y remedio. (moria.
 Recúll. recoje. Recúlla. recoja
 Reclús. encerrado
 Redolánt. rodando. Redolár. rodar
 Reduécix. reduce
 Redreçát. endereçado
 Refá. rehaze. Refér. rehazer,
 Refiren. refieren
 Refús. rehuse o huya o huymiento
 Regésch. aquel rige o se rige
 Regíra. v. R. Rijíra. aparta o espãta o buclue
 Regirá. m. boluemos omudamos o traistor-
 Réglá. la regla. (namos.
 Régna. reyna aquel y el reyno
 Régne. el reyno y reyne aquel
 Réys. los reyes
 Réixa. la rexa
 Relámps. relampagos
 Relléu, relieua o relieue
 Relléu. relieue o cosa q̄ sobra pa q̄ se guar
 Relléu. reluze. Rellú. reluze. (de.
 Rellexár. dexar lo que otra vez se dexo,
 Rémbre.

R ANTE. E

Rémbre redimir o remediar
 Remés. remitido o perdonado
 Réméy. remedio. Remeyár. remediar
 Remíja. diuide o aparta
 Re mijá. cosa mediana
 Remogúts. remouidos
 Remórden. remuerden la conciencia
 Renárt, raposo o raposa
 Rench. la tela para justar
 Rénda. renta
 Renéch. reniego o reniege aquel
 Reny. riñe. Renyánt. riñendo
 Re nouélla, cosa nueva
 Renouélla, renueua o trae a la memoria.
 Rependrán. reprehenderan
 Repéndre. reprehender o repetir
 Repórt. deporte o plazer
 Repórt. respuesta y respondido
 Reprenimént. reprehension
 Reprenien. reprehendian
 Représ. reprehendido y arrepentido
 Rept. aquel rete o reprehenda/ o desafie
 Reptár. rétar o desafiar o reprehender.
 Reptát. retado o desafiado o reprehédido,
 Repúte. le reputa.
 Requér. requiere y busca.

Restán.

R ANTE E 265

Restán, restante. Restánt. restante
 Restrénch. yo retengo / o restriño / y aquel
 Restrényer. restreñir / o apartar
 Ret. rinde / y pagatu / y pague aquel
 Reté. retiene. Reténch. retiene
 Retént. retenido / o detenido / o que tiene
 Retés. retenido. y rendimiento
 Retés. rindido / o rindiose
 Retíngam Deu. detenga me dios
 Rétre. rindir. o reptar / o pagar
 Retrét. echando cargo / o çahiriendo
 Retría. pagaria / o retaria / o deternia
 Ret sen. aquel se rinde
 Retút. rindido / o restituído / o tornado
 Reuércç. al reues / o al contrario
 Reuércs. lo contrario / o al reues
 Reuíu. rebiue

R ANTE G

Rgúll. por / ergúll. arguloso decafosegado

R ANTE I

Riállér. risueño. Riállósa, risueña
 Riálls. risas
 Ríba. ríbaço / o cuesta
 Ribátje. ribera o ribaço / o subída agra
 Rich. rico
 Riçtát, título de señor / o de rico hombre

LL rints

R ANTE I

Ríents. riyentes. Ríga. aqnel ría

Rims. versos

Riquéa. riqueza. Riquéses. riquezas

Ris. rifo/ o rifa

Risch. risco/ o despeñadero

Rísta/ por/ résta, queda o resta/ o arrisco

Ríu. rio. Ríus. rios

R ANTE O

Róba. rropá/ y aquel roba

Robería. robo/ o robamiento

Roçegánt. arrastrando

Roch. el roque del axedrez

Róden. me rodean/ o me çercan

Román. yo quedo/ y aq̄l queda/ y romano

Románch. yo quedo y aquel queda

Romandrá. quedara

Románga. quede. Romanír. quedar

Románs. tu quedas y quedando

Románs. hombres romanos

Romás. quedado/ o que queda

Romp. rompe. y rompo yo

Rómpen. arrastrar. y romper. y roer

Ror. por horror

Rofinyól, ruyfeñor paxaro

Roft, rompido. o roto

Roft. lugar enhiesto como cuesta alta

Rostit. asado

R ANTE O 266.

Rostít. asado

Rou. roc.

R ANTE V

Ruát. arrugado

Rúch. borrico

S ANTE A

Sa. sano. Sabáta. çapato

Sabés. supiese yo

Sábi. sabio / y se / o supe

Sabréuja. se abreuia / o se acorta

Sadollánt. hartando / o contentando

Sadóllan. hartan / o contentan

Sadollár. hartar o contentar

Sadollát. harto que baste o contento

Sa fi. sufin.

Sagellát. sellado

Sagramentejarán. juraran

Sahó. fazon

Salomo, el rey salomon

Salónya. se alenxa

Sançer. entero / y sano

Sançéra. entera

Sanch. sangre. Sanchs. sangres

Sangonént. songriento

Sanglots. sospiros o solloços

Sauséra. entera / o sinceramente

LL ij sap, sabe

S ANTE A

Sap. fabe. Sa pell. su pelleja
 Saprién. fabrian
 Sarráxa. su encendimiento
 Sarráxa. se arroja / o se sube
 Sa'rina. su alma
 Salténch. foftuuo
 Sastrúga. desmenuza / o desmenuza
 Sats. afaz o mucho / o harto
 Sáui. fabio. Sauiéfa. sabiduria
 Sáui'l. / el fabio
 S'auléfa. su soberuia / o alteza

S ANTE B

Sbaimént, esbaimiento / o espanto

S ANTE C

Scálfa, escalienta
 Sclatás. rebentase
 Scláu, esclauo
 Scláu de remença. cierto genero de esclauos que ouo en Catalunya
 Scampáts. esparzidos / o escapados
 Scárn, escarnio
 Scás. escaso / o que gasta poco
 Scolàns. estudiantes que aprenden
 Scolt. la escucha / o çentinela
 Scólt. yo escucho / y escucha, o sospecha
 Sculls. rocas o peñas

scurçons

S ANTE E 267

Scurçóns. alacrances

Scut. escudo

S ANTE E

Seacúit. seda prisa

Se atenguéren. se atuuieron / o se alcáçaró

Sebénts. los que saben

Sebollir. çabullir / o hundirse

Secás. sacase / o perdiessse el humor

Sech, seco, y seque / y yo seco

Sech. yo me asiento, y figo. y figue

Secláma. se quexa

Sedejánt. el que tiene mucha sed

Ségle. figlo, Sétgle / figlo

Segóna. segunda. Segóns, segun

Seguéix. figue, Seguesch. yo figuo

Seguísquen. figan / o figuen

Segurtát, seguridad

Séhen. se asientan

Sehénts, los que son, y los que se asientan

Sehénts. los bienes rayzes

Sélla. silla

Sem. el coxo, o tollido

Séma, cosa consumida y coxa

Sémbla, parece y semeja

Semblánt, semblante y semejante

Sémbble, parece, y juntamente

LL iijsemble

S ANTE E

Sémble. semejo/o señalo/o parezco
 Se'nbólcan. se rebueluen/o se mezc
 Sémbre. siembran/o siembren
 Seménça. semejança
 Semént. simiente para sembrar
 Sems. juntamente
 Sendér. el camino/y roçin para caminar
 Senglár. el puerco montes
 Sengrúna. se haze pedaços menudos
 Seny. sefo/o sentido
 Sénya. señal o seña
 Senys. sefos o sentidos
 Sémperviuol. gota coral
 Senportal's dos. se lleva a los dos
 Sen rét. se da y se rinde/y responde
 Sens. fin.
 Senfáble. sensible
 Senfál. tributo/o çenso
 Senfá'quella. fin aquella
 Sénse nos. fin nosotros
 Sent. siento yo y siente aquel
 Sent ho mes. siente lo mas
 Sentáts. sintáys vos
 Sentrá sentira. Sentré. sentire
 Séntre. sentir
Senuólpa. se arrebuclue o se arrodea
sep muchas

S ANTE E MA 268.

Sep. muchas vezes
 Sepára. aparta
 Sepáral. apartalos
 Sepúlchre. sepulchro
 Serp. sierpe o culebra
 Serrás. a serrase
 Sérne. ser
 Sérua. guarda y çierua/animal
 Seruár. guardar
 Seruéy. seruido. Seruént. seruidor
 Seruéfca. firua
 Seruénta. fierua/o seruidora
 Sescómbren. se escóbrē/o se desembaraçē
 Seldeué. acaee o auene
 Sesménta. se miēta/o trae se ala memoria
 Sespáchen. se empachan o se ocupan
 Sespérden. se pierden/o se desesperen
 Sestén. se estiende
 Sesténga. se estienda/o se tenga a el
 Sestója. se guarda
 Set. siete. y tiene sed
 Sétgle. siglo. Sétgles. los siglos
 Setjamént. çerca/o çercadura al derredor
 Sétje. el sitio/o çerco sobre algun lugar
 Sétje. el çeuo del anzuelo
 Sétje. vl'. Sétge. la cercadura o seto

LL iiii

setzany

S ANTE, E
 Setzánys. deziseys años

Seurán. se asentaran

Séu. fuyo. y se asienta

S ANTE G

Sgléfia. la yglesia

Sguárt. tener respecto / o miramiéto

S ANTE I

Siáu. seays vos. o asenteys os

Sibéll. ansi hermoso o bello

Sibe'l. si bien el

Si col. asi como el

Sidéch. si deuo

Sidélls mordúts. si dellos mordidos

Sien. sean / o son

Siént. sentado / o fiendo

Siénts, sentandose / o fiendo

Sígne. signo / o señal

Sils. filos. Sim^o. fime

Sintént. el que siente / o que siente

Sis. fise, Sisdeue. si se acaece

Sifa. betun sobre que se asienta el oro

Síti. fitio / o asiento

Sitiamént. fitio / o asitiamiento

Siue'l. si viene el

Siu. asienta

Siure. asentado / o asentarse

smenar

Smenár. enmendar
 Smor. se inuere
 Sment. pararmientes y traer ala memoria
 Smút. se mude

S ANTE O

Sobérch. grande o ecesiuo o soberuio
 Sobirá. soberano. Sobirán. soberano
 Sobrát. vencido o que le sobrepuja otro.
 Sobráts. auentajas o sobras
 Sobráts. los altos delas casas
 Sóbres. sobras o demasias
 Sobtát. presto. Sóbtes. dar priesa
 Sobtós. presto o prestos o improuiso
 Socòrs. socorro
 Sódegue la porta. mence o toq̄ la puerta
 Soférre. sufrir. Soférr. sufre
 Sofertánt. que sufra o sufriendo
 Soférts. sufridos. Sófre. sufrir
 Sofír. sufre o sufrir
 Sofirént. sufridor o que sufre
 Sofirénça. sufrimiento
 Sofístiques. sofisticas o aparentes
 Sojörn. repòso o descanso
 Sojorna. repòsa o descansa
 Sojornem. descansen o reposen
 Sójorns. descansos o repòsos.

Sol.

S. ANTE O

- Sol. folamente y el Sol
 Sol. yo acostumbro y aquel acostumbra
 Solás. folazi o plazer.
 Soldadér. soldado o soldadillo
 So llas. foy cuytado o mezquino
 Sols. folamente y solos
 Solt. fuelto.
 Som. fomos y fueño
 Sómni. fueño
 Son aguáyt. su presencia o su aspecto
 Sonár. tañer
 Sopórt. fotorro o sufrimiento
 Soportár. sufrir o soportar
 Soptamént. prestamente. Soptát. presto
 Sorbír. absoruer o consumir
 Sort. el sordo, y fuerte o fortuna
 Sortír. leuantarse con presteza
 Sosmét. somete se
 Sospír sospiro
 Sospíta. sospecha
 Sosté. sostiene. Sostéch. sostiene o sostuuo.
 Sostengúda. sostenida
 Sostinénça. sustentacion o cosa q̄ sostiene
 Sostrách. aquel sosaca y tu sosacas. (a otr...
 Sostráje. aparta o aparto o apartamiento.
 Sostráu. sosaca y quita y aparta.
Sostráure.

S ANTE. O. 270.

Softráure. fofacar
 Softráts. fofacados
 Softrét. facado o apartado
 Sotánes. fotanos o cosas debaxo de tierra.
 Sots. debaxo y fotos
 Sots met. mete debaxo
 Souínt. luego o presto o amenudo.

S ANTE. P

Spáy. espacio
 Spáfa. espada
 Spauént. vel. Spauen. espanto
 Sper. esperança
 Spérdre. perder
 Speróns. espuelas
 Spersóna. es psona ohaze p̄fécia
 Spill. espejo
 Spauén. espanto
 Splét. la cojida del pan
 Splich. yo esplico o declaro
 Spra. por. Áspra. cosa aspera

S ANTE Q

Squínça. haze pedaços
 Squinçát. despedaçado o rasgado

S ANTE T.

Stablít. establecido.
 Sténga, se estiénda

Stens,

S ANTE. T

Stens. estiendes

Stója. aquel gnarda y guarda tu

Stólga. quita o quite aquel

Stórcre. quitar o librar o oscufar

Stort. quitado. Stórta. quitada

Stréta ment. estrechamente

Struch. venturoso o dichoso

Strumént. instrumento para alguna cosa.

Sturmént. instrumento de musica

S ANTE. V

Súbdit. subdito o sujeto

Subjugáda. sojuzgada

Subjugát. sujeto o sojuzgado

Subuenir. ayudar o subuenir

Suffér. sufre o tiene

Suffér. sufrido. Sufférta. sufrida

Suór. sudor

Superbiós. soberuio o soberuíos,

Surbír. abforuer o consumir

Surt. surte o resulta

Surtínt. furtiendo

Sus. alto o encima o sobre todo

Sus. presto o en un punto

Sútzcus. suzios

Sutzúres. suziédades

T ANTE. A

Ta. tu. Ta dolor. tu dolor.

T ANTE A

271

- Talént.talento
 Tall.yo corto y cortadura
 Tallát.cortado
 Talls morischs.labrado a la morisca,
 Tánca.cierra. Tantácada.cerrada
 Tancát.cerrado. Tanch.cierra
 Tant.tanto. Tants.tantos o tantas.
 Tantóft.luego adefora
 Tany,toca o atañe o pertenesce
 Tant préu.tanto precio
 Tántalus.varon ansi llamado,
 Tapát.atapado
 Tárda.tardança o tarda aquel
 Tart.tarde o tardio
 Tart.hombre tardo en hablar
 Tart.hombre tardo de mal ingenio,
 Tártres.los tartaros
 Tast.gusto,y el sabor del bocado
 Tásta,aquel gusta y gusta tu
 Tastárt.hombre alocado o determinado,
 Táula.la mesa o tabla
 Táula de perusa.tabla bien ordenada en la
 ciudad de Peroña en Ytalia.
 Táur.el toro
 Táxa.se atapa o se pega
 F. ANTE. E.
 Te.tiene. Tebéu.tibío.

T ANTE E.

Tel.tela. Tels.telas
 Tem.yo temo y aquel teme
 Tembrá.temera. Témbre.temer
 Teménça.temor o miedo
 Temorejen.ayan o téngan miedo
 Témpte.lo tiente o lo haga
 Témpre.temple
 Temút.temido
 Tench.yo tengo y aquel tiene
 Téndra.cosa tierna o blanda
 Tényen.por. Atenyen.atienē ose atiencen
 Tenír.tener
 Ténte.tiento o tentar lo hondo
 Ténten.tienten
 Terç.tercero
 Terç d'vn punt de dau. la tercia parte de
 vn punto de dado
 Terç anyell,vestidura comode terciopelo
 Térme.termino. Térmens.terminos.
 Terrény.terreño,o terruño para el pan
 Tesa.por. Atésa.alcançada
 Test.testo sobre que algo se escriue,
 Tésta.la cabeça.
 Téu.tuyo. Téus.tuyos

T ANTE. I.

Tínpes.cuestas o subidas
 Tíny.tienen.

T ANTE. I.

272.

Tira. letira o la lista
 Tiránt. tirano poderoso
 Tiránt. el que tira o el que me tira
 Tiránt. tirante vn cauallero ansi llamado.
 Tísbe. vna muger ansi llamada
 Tíxen. texen
 Tixión. hombre, furia infernal

T ANTE. O

Tocán. por. Tocánt. tocando
 Toch. yo toco y aquel toca y el totamiēto
 Tólch. yo quito/ y quitado
 Tólga. quite
 Tolgué. aquel quito. Tolgués. quitase
 Toll. quita o aparta
 Tólrrre. quitar
 Tolrrre la'ns que la prenga. quitarla antesq̃
 Tolt. quitado. Tólta. quitada (la tome.
 Tóltes. quitadas/ o quitados
 Tómba. tumba o ataud
 Tor. toro. Torbát. turbado
 Torb. turbamiento o turbacion
 Torch. alimpia o quita o neteja
 Tórcce. torcer
 Torn. rueda o buelta o torno
 Torns. tornos y bueltas
 Tort. tuerto.

T ANTE. O

Tórtra. la tortolilla aue,
 Tost. quitado y presto o luego
 Tost. lugar enhiesto como cuesta,
 Tostémps. siempre o en todo tiempo
 Tot. todo. Tots. todos
 Tóu. hueco.

T ANTE. R

Trabáll. trabajo.
 Trabucát. trabucado o echado a hondo,
 Trahéix. haze traycion o engaño,
 Tráhen. facan o traen, o engañan.
 Trahí. aquel engaño
 Trahír. engañar o hazer traycion,
 Ttahimént. traicion o engaño,
 Trahírme. engañarme o hazerme traiciõ,
 Trahít. hecho traycion.
 Tramét. aquel embia
 Traméten. embien o embian
 Transportát. trasportado o pasado
 Tráu. aquel saca y trae o engaña
 Tráu. haze traycion
 Traurá. facara
 Tráure. facar o quitar o apartar
 Tráure. hazer traycion o engaño
 Trebáll. trabajo
 Treballám. trabajamos
 Trebálen.

T ANTE R 273

Trebúlen. trabucan o trafagan
 Trebúlen. ahondan metáfora
 Tremóla. aquel tiembla
 Tremolamént. temblor
 Tremolánt. temblando
 Tremóli. yo tiemblo
 Tremolí, temble yo
 Tremontána. el viento ciérço
 Tremontanál, viento ciérço
 Trénca. aquel quiebra
 Trencánt, quebrando / o quebrantando
 Trench, yo quiebro y aquel quiera
 Trenyóra. tiene soledad / o no sé halla
 Trénta. treynta (tada
 Tret. sacado, o quitado. Tréta. sacada o qui
 Tréta. saeta o cosa que arroja la ballesta
 Trétes. sacados / y tiros como saetas
 Tría. escojida / o electiõ. Tría. aparta o diui
 Triáda. escojida o apartada (de
 Triága. atriaca
 Triánt. triador, o escojedor
 Trig. tarde. Trigám. tardamos
 Trob. yo hallo, y halle aquel
 Tróba. halla tu / y aquel halla
 Tróbas, hállase .y coplas
 Trobát. hallado.

MM

trobe

T ANTE R

Tróbe. hálle yo. y halle aquel
 Troch. trueco/o cambio
 Troç. pedaço/o troço
 Trop. mucho/o demasiado
 Troyá. cuento desde los años de troya
 Troyá. la historia de los troyanos
 Trons. truenos
 Trúfan. burlan. Trufánt. burlando

T ANTE V

Tuns. tunos. Tuns dius. tu nos dizes

V ANTE A

Va vano
 Vag. yo voy/y vago
 Vága, vaga o desocupada
 Vagabúnt. vagabundo
 Vagáua. estaua ocioso
 Váguen. esten vagos y ociosos
 Váy. valle o distancia/o vazio
 Váje yo. vayayo:o yo voy
 Váig. yo voy
 Vaylét. petit, paje o moço pequeño
 Valénça. valitut/o sanidad
 Valént. estando bueno y sano
 Valént. valiente y poderoso, y valiendo
 Vall, valle/o vallado/o cercado
 Valrrá. valdra. Valríeu, valdriades
 van, vano

V ANTE A 274

Van.vano. Vans.vanos
 Váne.alabe vanagloriosamente
 Vantamént:vanagloriosamente
 Vantár.vanagloriarse, Vánten.se alaben

V ANTE E

Ve.aquel viene
 Véig.yo veo
 Vehí.vezino. Vehína. vezina
 Véja,vea aquel. Véjes.veas tu
 Veixéll,vaxel/o vaxilla
 Véixen.vexen/o fatiguen
 Vel.velo, Véles.velas o los que velan
 Vell.el viejo. Vells.los viejos
 Velleám' plau,la vejez me agrada
 Velledád,la vejez
 Ven,vende/y viene
 Venc.vençe. Véncre.vencer
 Vençént/el que vençe/o vençiendo
 Vench,aquel vino/o viene
 Véngue,vengança
 Vénes,las venas
 Vénja,aquel benga/o toma vengança
 Venjár,vengarse/o tomar vengança
 Ventrélls,los vientres
 Ventrésques.los vientres
 Vent,viento, Vents,vientos

MM ij

venut

M ANTE V

Venút. vendido
 Ver. verano. y verdadero
 Véra ment. verdaderamente
 Vergónya, verguénça
 Vergonyít. vergonçoso
 Veri. venino/o ponçoña.
 Veríns. veninos y ponçoñas
 Vérme. gusano. Vérmes. gusanos
 Verméll. bermejo/o colorado
 Vers. hazia vna parte. Versmi. hazia mi
 Vers. verdaderos
 Vert. verde
 Vés pa. el abispa
 Véspre la tarde
 Vestíts. vestidos
 Vestuári. vestuario, o vestidura
 Vétla. aquel vela, y el que vela
 Véu. aquel vec. y vio/y la boz
 Véu. vez, y viene/y aquel vino
 Veuré. yo vere. Véure. ver
 Veuréu. vos vereys
 Vexéll, vasija/o vaxilla/o vaso
 Véxen. fatigen o hagan vexación

V ANTE I

Via. vey a/y el camino
 Viats, y dos o echados a fuera

vicis

V ANTE. I. 275.

V'icis dona. da a los vicios
 V'icins alta. vicio nos agrada y contenta
 V'ida hermita. vida de hermitaño
 V'idan do. la vida le doy
 V'ies. vias o caminos
 V'ila. la villa
 Viláns. villanos
 Viltáts. vilezas
 Vinént. aparejadamente
 Vinént. viniendo o que viene
 V'ine tu ami. ven tu ami
 V'í. el vino. Vins. vinos
 V'ísca. aquel biua. Visch. yo biuo
 V'ísquen. aquellos biuen o biuan
 Viscút he. biuido he
 Vist. yo visto y aquel viste
 Viu. aquel biue y biuo
 Viuént. que biue o biuiente
 Viurán. biuiran. Viuria. biuiria
 V'ius. biuos

V ANTE. L

Vl'éfa. por. Aulefa. traycion y vileza
 Vll ab gota feréna. ojo sin lagrimas

V ANTE. M

V'mple. hinche
 V'mgles. las vñas.

MM iij V ante N

V ANTE. N.

V'na'ntítat. vna entidad o vn ser

V'ngles. las vñas

Vníts. vnidos o ayuntados

V ANTE O

Vógi. rodeo o buelta o rueda

Vol. yo quiero y aquel quiere

Vol. el buelo

Volch. aquel quiere o quiso

Volént. quiriendo

Volénça. voluntad o querer

Volenterós. apetitoso o deſſeoso.

Volér. querer

Volérs. querereres o voluntades

Volguíſt. queſiſte

Volgrá. por. Volguéra. quifiera

Volgrál'yo. quíſiera lo yo

Volp. raposo o raposa

Volpéll. raposo o raposa

Volpéll. engaño metaforice

Vóltén. bueluen o bueluan

Volúm. volumen de libro ó cosa anſi

Vómit. vomito

Vorridór. aborrecedor

Vot. voto

V ANTE. R.

Vrélla. por. Orella. oreja

v. ante. s.

V ANTE. S,

276.

Vs. el vfo y vfe aquel. y os. y yo vfo

Vfat. vfado o acostumbrado.

Vfatje. vfanca

V ANTE. V

Vull. yo quiero. Vúlles. quieras tu.

Vúy. oy dia. Vúyt. ocho,

X ANTE, A

Xalóch. viento anfi llamado.

Y ANTE. O,

Yom fo. yo me foy

Y ANTE. V.

Y vál. y vale

Z. ANTE. E.

Zel. zelo.

FIN DEL VOCABVLA

rio Catalan.

FUE IMPRESSO EL
 PRESENTE TRACTADO

en la muy noble villa de Va-

lladolid. Iũto a fant An-

dres. En casa de Se-

bastiã Martinez, im-

pressor. Acabose

de Imprimir a

veynte dias.

ã Febrero

Año. De. 1555. Años.

A. B. C. D. E. F. G. H. I. K. L.
 M. N. O. P. Q. R. S. T. V. X.
 Y. Z. AA. BB. CC. DD. EE. FF
 GG. HH. II. KK. LL. MM.

¶ Todos son quadernos, fino. MM.
 que es medio.